

சாவுவாறு பெருந்தொழி

விதாரதாரி அம்மா அம்மா

Marriage is like a case
One sees the birds out side
desperate to get in, and those
in-side desperate to get out

—Montaigne

K.G.R. BOOK CENTRE
D 10 / 141 KATCHERI STREET.
SULLURPET - 524 121
NELLORE DT A.P.

కొమ్మనాపల్లి గణపతిరావు మా విడుదలలు

అవ్యక్తం
దగ్ధగీతం

ఏకాంతానికి అటూ యిటూ

“మా రీటాకి కడుపైంది. అప్పటికిగాని తెలి
లేదు దానికేదో అక్రమ సంబంధమొందని.”

ఉదయం పదకొండు గంటలకి ఆఫీసులో
అడుగుపెట్టిన రెడ్డి వచ్చిన అయిదు నిమిషాలకే
ఓ స్టేట్ మెంటు వినిరాడు సందించి వదిలిన
అస్త్రంలా.

రెడ్డికి తాళం వేసే మిత్రబృందమంతా అతడి
చుట్టూ చేరారు అదే అసాధారణమైన వార్తలా.

ఓ పబ్లిక్ సెక్టార్ లో సేర్వీస్ మాపర్లెజర్ గా పనిచేసే రెడ్డి నిజానికి అసీసుకి అందరితోబాటు ఎనిమిది గంటలకల్లా రావాలి. కానీ రాడు. అందుకు కారణం అతడు సెంట్రల్ లేబర్ మినిస్టర్ కి అల్లుడు కావడం.... మేనేజ్ మెంటుకి ప్రమోక్షణం చే గట్టదని కాదుగానీ రెడ్డి విషయంలో మాత్రం ఉపేక్షించడాన్ని అలవాటు చేసుకున్నారంతా.

"కడుపైందని అచ్చితంగా ఎప్పుడు తెలిసింది రెడ్డిసాబ్?" భజన బృందంలోని ఓ మిత్రుడు వుత్సాహంగా అడిగాడు.

"ఈ మధ్య సరిగ్గా పుట్టు తినడంలేదు సూరీ.... ఎందుకు చెప్పా అని అలోచించాను. ఆ తర్వాత వెటర్నరీ డాక్టరుకి చూపించాను.... అతను చెప్పాడు కడుపు విషయం."

"అకలి తగ్గితే వెటర్నరీ డాక్టరుకి చూపించడమేమిటి చాన్?" అమాయకంగా అడిగాడింకో మిత్రుడు.

"మరి కుక్కల్ని చూపించాల్సింది పశువుల డాక్టరుకేగా."

"అంచే రీటా అన్నది మీ కుక్క పేరన్న మాట."

"ఎస్!"

సకాలపు నవ్వారంతా.

"కుక్క గురించికాక కూతురి గురించైతే అంత వుత్సాహంగా ఎలా మాట్లాడతాడు" ఓ మూల ఫ్రెండ్స్ చూస్తున్న పర్యేక్ అసీసురు చంద్రహాస ఓ కేందర్ వేళాడు. "అయినా రెడ్డిది అంత కూతురుండే వయసు కాదుగా?"

చంద్రహాస రెడ్డికి డాన్ కావడం మాత్రమేగాక మంచి స్పృహ వంటి వున్న వ్యక్తి.... పైగా రెడ్డి దూకుడ్ని నిరోధించే ఏకైక వ్యక్తి అతడు.

ఉత్సాహభరితమైన ఓ సన్నివేశం అలా సీరుకారిపోవటంతో చంద్రహాస దానికి కారణం కావడం భరించలేని రెడ్డి వెంటనే చంద్రహాసని సమీపించాడు. "మీరు అనవసరమైన విషయాల్లో జోక్యం చేసుకుంటున్నారు."

రెప్పలార్యకుండా చూశాడు చంద్రహాస. "ఇది అసీసు కాకుండా ఏమిటా చాన్ అయివుంటే నా జోక్యం అనవసరమైనదని నేనూ అంగీకరిస్తాను

రెడ్డి.... దురదృష్టవశాత్తూ నువ్వు పని చేసే అసీసిది. పైగా నేను నీ పై అసికారిని.... కాబట్టే తలదూర్చుక తప్పనిసరైంది.... నీకు కోపం వస్తే ప్రమాదమని మేనేజ్ మెంటులో చాలామంది పెద్దవాళ్ళు అనుకుంటూ.... నువ్వేం చేసినా భరించడం అనవాయితీ అయినా పైలెంట్ గా కూర్చోవడం నా వల్ల కాదు.... సో.... మీ మామగారికి చెప్పి నన్ను క్యాబ్ లోని మన ఫ్యాక్టరీకి ట్రాన్స్ ఫర్ చేయించినా నాకు అభ్యంతరం లేదు."

ఈ మధ్య రెడ్డిని మందలించబోయిన పర్సనల్ మేనేజర్ ని క్యాబ్ ట్రాన్స్ ఫర్ చేయిస్తానని రెడ్డి చెబించడం గుర్తుకొచ్చి ఆ మాటన్నాడు చంద్రహాస.... చంద్రహాస జోక్ చేయడం లేదు.... నిజంగా క్యాబ్ ట్రాన్స్ ఫర్ చేసినా అనందంగా వెళ్ళిపోతాడు. కారణం అతడికి వెనకా ముందూ ఎవరూ లేరు.... సరిగ్గా అయిదేళ్ళ క్రితం ఓ కారు పిక్సెంటులో భార్యా పిల్లలు పోయాక చంద్రహాస చాలా మారిపోయాడు.

రెడ్డి ఆ తర్వాత మాట్లాడలేదు.... ఏదో చేసి తీరాలన్నంత ఉద్వేగంతో వెళ్ళి తన సీట్లో కూర్చున్నాడు.

"మిస్టర్ రెడ్డి!" నుమారు నలభై యేళ్ళ వయసున్న చంద్రహాస పాలికేళ్ళు దాటని రెడ్డి ఎంత ఉక్రోశంతో మండిపోతున్నాడో అర్థం చేసుకునే పిలిచాడు. "వెటర్నరీ డాక్టరు చెప్పాక మీ రీటాని నీం చేశావ్...." జోవియల్ గా అడిగాడు "అడాప్షన్ చేయించావా?"

రెడ్డికి ఒళ్ళు మండిపోయింది. సీరియస్ గా చురక వేయడమేగాక యిప్పుడు జోలపాడటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు "లేదు చంద్రహాసగారూ! ఆ సంఘటనతో ఓ గొప్ప నిజం తెలుసుకున్నందుకు చాలా ఆనందించాను."

"ఆ గొప్ప నిజమేమిటో మా చెవిన వేయొచ్చుగా."

అప్పుడు చూశాడు రెడ్డి దూరంగా కూర్చున్న లాస్యని.... ఓ వారం రోజుల క్రితం పదిమందిలో అతడ్ని అవమానించింది లాస్య.... ఆమెపై మంటతోనే యిందాక రీటా ట్రాపిక్ ని ఎత్తింది.

"ఫర్వాలేదు రెడ్డి చెప్ప.... నీ రీటా కడుపుతో నువ్వు తెలుసుకున్న ఆ నగ్న సత్యమేమిటి?" చంద్రహాస రెట్టించాడు.

"ఏ వయసులో ముచ్చట్లు ఆ వయసులో తీరకపోతే అడకుక్క

గాని, అడవిల్లగానీ ఒకేలా ప్రవర్తిస్తాయని."

లాస్య గణాల్ని తల వైకెత్తి చూసింది.... రెడ్డి మాటల్లోని స్త్రీల ఆమెను ఎంత కలవరపరిచింది అంటే ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు గిరులు తిరిగాయి. కానీ చూస్తున్న ఫైర్స్ లోకి దృష్టి మళ్ళించుకుని తన మొహంలోని భావాలు ఎవరికీ కనిపించకుండా జాగ్రత్త వహించింది.

హఠాత్తుగా అక్కడ నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

టాపిక్ ని అనవసరంగా పొడిగించినందుకు చంద్రహాస కూడా నొచ్చుకున్నాడేమో యిట్టొందిగా కడిలాడు. వయస్సు, అందం వున్న అడవిల్ల పెళ్ళికాకపోతే అబ్బాయిలకి అకర్షణ అందించే వ్యక్తి. కానీ పెళ్ళయ్యా థర్తకి విడాకులిచ్చిన అమ్మాయి అయితే సంకుచితంగా ఆలోచించే సంఘం దృష్టిలో ఓ బరితెగించిన అడవిల్లగా మిగిలిపోతుంది.

లాస్య స్థితి అదే.

చిన్న వయసులోనే వర్సెక్ అఫీసరు అయిన లాస్య ఇరవై యేళ్ళ వయసులో ఓ వ్యక్తికి భార్యయింది. ఆ తర్వాత థర్తతో సరిపడక పెళ్ళయిన రెండేళ్ళకే అతడి నుంచి చట్టబద్ధంగా విడిపోయింది. అది ఒక అడవిల్లని ఎంతటి దురదృష్టవంతురాలిగా మార్చేది లాస్యని చూస్తే అర్థమైపోతుంది.

ఎంబియ్యే చేసిన లాస్య కేవలం అందగత్తె మాత్రమే కాదు.... మౌనాన్ని హృదయం నిండా నింపుకున్న అకర్షణతో ఏ మగాడినైనా అకట్టుకోగల గుంభనంగా కనిపించే మధ్యతరగతి యువతి.... బాధల బరువును వైతం సహనంతో మోస్తూ నక్షత్రాల నిరీక్షణతో తల క్రిందికి వంచుకునే రాత్రిలోని గాంధీర్యం ఒక్కటే కాదు, పుష్పించడం ముగించుకుని శలవు తీసుకున్న వసంతంలోని హుందా కూడా ఆమె సొంతమే అన్నంత ధీమా కూడా వుంది.... నిర్విక్రమైన నీలాకాశంలా ఏ ఆలోచనల మేలిముసుగునో కవ్వకుని అర్థంకాని అందమైన కవితలా కనిపించే ఆమెని చదవాలనుకున్న వాళ్ళకి రసరమ్యంగా అనిపిస్తుంది.... చదవటానికేముంది అనుకుంటే ఒంటిని నిస్సహాయ స్థితిలో వున్న అడవిల్లలా దర్శనమిస్తుంది.

ఆమె పుట్టి పెరిగింది ఎక్కడైనా కానీ కట్టుకున్నది, విడిపోయింది ఏ మగాడి నుంచైనా కానీ యిప్పుడు ఆమె వుంటున్నది ఓ వర్గంలో

పుమెన్స్ హాస్టల్లో.

మధ్యాహ్నం లంచవర్లో ఫ్యాక్టరీ కేంపీన్ లో భోంచేసి వచ్చిన లాస్య ఏవో ఫైర్స్ అందుకోబోతూ చూసింది.

ఆమెకు సమీపంలో నిలబడి వున్నాడు సాగర్.... ఆమెకన్నా ఏడాది వయసులో పెద్దవాడే అయినా ఉద్యోగరీత్యా ఆమెకు జూనియర్.

"బాధపడుతున్నారా" అడిగాడు ఆమెకు అభిముఖంగా కూర్చుంటూ.

మామూలుగా అయితే ఆ ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పేవాడేమో కానీ అది మరో అందరికన్నా ఆమెకు మానసికంగా దగ్గరైన వ్యక్తి సాగర్.

రెండేళ్ళ పరిచయంలో అనవసరమైన విషయాల్లో తలదూర్చుకుంటా తన పనిలో తను నిమగ్నమయ్యే మనిషిగా సాగర్ ని అభిమానించే లాస్య ఎప్పుడైనా తన వ్యక్తిగతమైన విషయాల గురించి ఆ మాత్రం చర్చించేది అతడితోనే.

"బాధ దేనికి?" అంది బాధని దిగమింగుకుంటూ.

నిర్వేదంగా నవ్వేకాదు సాగర్. "మిమ్మల్ని చూసి నేను చాలా నేర్చుకోవాలి."

జవాబు రాబట్టటానికి గాని, ఓదార్చటానికి గానీ సాగర్ అందమైన వాళ్ళాల్ని ప్రయోగించడం ఆమెకి కొత్త కాదు "నిజమా?"

"అవును లాస్యగారూ! మనసులోని భావాలు ముఖంపై కనిపించకుండా దాచేయగలగాలి అంటే చాలా సాధన కావాలి.... ఖచ్చితంగా ఆ చెక్కిక్కు మీ నుంచే ఏ మనిషైనా నేర్చుకోవాలి."

సాగర్ అడుగుతున్నది దేని విషయమో అర్థమైన లాస్య "స్టాఫ్ అంతా వచ్చేట్టున్నారు" అంది లంచవర్ పూర్తవుతుందన్న విషయం గుర్తుచేస్తూ.

"మీరు టాపిక్ డైవర్ట్ చేస్తున్నారు" ఉన్న చదువుతో మొండిగా రెట్టించాడు సాగర్.

"డైవర్ట్ చేయక...." లాస్య తల వంచుకుంది దుఃఖోద్విగ్నంగా. "ఏం చర్చించమంటారు సాగర్.... రెడ్డి యిందాక కుక్కుని అర్థంపెట్టుకుని నన్ను సాదించాలని ప్రయత్నించినందుకు ఎంత బాధపడ్డానో చెప్పమంటారా.... లేదా యిదంతా నా తలరాతని దుఃఖాన్ని వెళ్ళగక్క

మంటారా?"

"సారీ" అన్నాడు సాగర్.

"దేనికి?"

"నా తెలివితక్కువతనానికి."

అర్థంకానట్లు చూసింది లాన్య.

"అవును లాన్యా! మీరు బాధపడుతున్నారని పూహించి కూడా బాధ పడుతున్నారా అంటూ ప్రశ్నించడం నిజంగా నా తెలివితక్కువతనమేగా. ఆసలు అలాంటి చచ్చు ప్రశ్న చేయకుండా నేను సైలెంట్ గా వుంటే సరే పోయేదిగా.... కావాలని టాపిక్ కదిపి మరి వేధించినట్లున్నాను."

"ఇక నా వంతు మొదలెట్టాలేమో" నవ్వుకుండా వుండలేకపోయింది లాన్య. "అవును సాగర్! ఏవో మాటవరనకి నన్ను ఓదార్చాలని వచ్చి యిప్పుడు బాధపడుతున్నా మిమ్మల్ని నేను పూరడించాలనుకుంటాను."

"అన్నీ...నన్నేసారుగా! ఇక నేను బాధపడే ప్రసక్తిలేదు."

"రక్షించారు."

వంటి విగుప్తున నవ్వాపుకుంటూ చూస్తున్న లాన్య నుంచి దృష్టి మరల్చుకుంటూ అన్నాడు ఉద్విగ్నంగా "రక్షించే శక్తి నాకు లేదు లాన్యా! ఉంటే రెడ్డికి యిండాకే గట్టిగా జవాబు చెప్పేవాడ్ని."

"అయినా...." మనసులో ఏ ఆలోచనలు ఆమెను అణచివేసిన కల వర పెట్టాయో నెమ్మదిగా అడిగింది "ఎందుకు మీరంత రియాక్ట్ అవు తారు?" నా విషయంలో అనాలనుకుంటూనే ఆ వదాన్ని పెదవిదాటి రానివ్వకుండా బాగ్రత్త పడింది "ఇదంతా మామూలే అని ఎందుకు సరే పెట్టుకోరు?"

"సరే పెట్టుకునే వాడే" సాగర్ కున్న సెన్సాటివ్ హ్యూమర్ తో ఆమెను ప్రసన్నం చేసుకోవాలనుకున్నాడు "క్రీస్తు పూర్వం రెండో శతాబ్దంలో రోమన్ పోయిట్ లూసియస్ ఓ విషయం అన్నారు."

విస్మయంగా చూసింది లాన్య....ఇలా అందమైన రిఫరెన్స్ తో సాగర్ చాలాసార్లు వాతావరణాన్ని తేలికపరచాడు "ఏమన్నాడట?" అడిగింది ఫైర్ లోకి చూస్తూ.

"థ్యాంక్స్!"

ఏకాంతానికి అటూ యటూ

"దేనికి?"

"సోదీ వినే స్థితిలో లేనని మీరు నన్ను కనురుకోనందుకు "

పక్కాల్న నవ్వేసి వెంటనే సీరియస్ గా మారి "అదేవో తొందరగా చెప్పండి" అంది.

"మానసిక అనారోగ్యం శరీరాన్ని ప్రభావితం చేస్తుందని తొలి సారి చెప్పింది ఆ రోమన్ కల్ ఆంటుంది వైద్యశాస్త్రం. సో....అలాంటి వ్యూహ మనం ప్రతి ఓన్న సంవత్సరంకి మనసు పాడుచేసుకుని అందమైన శరీరానికి అనారోగ్యం కలిగించుకోవడం ఏం బాగుంటుంది చెప్పండి.... పైగా డేకన్ అనే మరో పెద్దమనిషి కూడా 'మనిషి అంటే మనసే' అని కూడా చెప్పారు."

"అంతేక నేను మనసు పాడుచేసుకుని శరీరానికి అనారోగ్యం తెచ్చుకోకూడదంటారు."

"అవును...." సాగర్ తన వాగ్దాటిని కొనసాగిస్తూ చెప్పుకు పోయాడు "అలా మీరు అదేవరగా బాధపడుతుంటే ఆనక నార్కోసిక్స్ నుంచి అవ్సర్జిక్టివ్ స్లీప్ ఎప్పియా సోమ్నాంబులిజమ్ లాంటి నిద్రలేమికి సంబంధించిన యిబ్బందులకి గురై...."

"మహానుభావా!" చేతులు జోడించింది లాన్య. "మీ అమోఘమైన ఐహ్యుకి నా జోహార్లు. కానీ నేను ఆ రేంజ్ లో బాధపడిపోవడం లేదు కాబట్టి ముందు మీరు మనసు పాడుచేసుకోకండి."

"చాలా థ్యాంక్స్ లాన్యగారూ!" అన్నాడు సాగర్ ఉత్సాహంగా. "ఎందుకంటే పొడవటం చూట అటుంచి ముందు నాకో మనసుందని మీరు నిర్భేదం చేసినందుకు. మీ మూడ్ మారింది కాబట్టి ఇక వస్తాను."

సాగర్ వెళ్ళిపోతుంటే రెప్పలారపుకుండా చూసింది. నిజమే, ఇప్పుడు లాన్య మూడ్ మారింది ఒకవేళ సాగర్ మా మర్చించి వుండకపోతే సాయంకాలండాకా తనలో తాను మధనపడుతునే వుండేదేమో.

ఇప్పుడామె అంతంగా మూడ్లూడం ఓ కళని ఆలోచించడంలేదు. ఒకవేళ ఆవనరమైనవ్యూహ ఆ మాత్రం ఆశ్చర్యకరని ప్రకటించే సాగర్ లాంటి వ్యక్తే అసీనులో లేకపోతే యిక్కడి వాతావరణం ఆమెకు ఎంత

దుర్బరంగా పుండేవో ఆలోచిస్తుంది.

సుమారు రెండు వేలమంది వనిచేసే ప్యాక్ష రీలో లాస్య వనిచేసే పచ్చేక్క డిపార్టుమెంట్ లో వది హనుమందిదాకా ప్లేవ్ పుండే అందరిలోనూ ఆమె యిష్టపడేది ముందు సాగర్ ని. ఆ తర్వాత ఆఫీసు ఇన్ ఛార్జి అయిన చంద్రహాసని మాత్రమే! సాగర్ ని యందుమించు ఒకే వయసు కావడంతో అతడి కలుపుగోలుతనం మనసుకి ఆహ్లాదాన్ని కలిగిస్తే, మధ్యవయస్కులైన చంద్రహాస పరికరింపు పెద్ద దీక్కులా పుంటుంది.

హిజీషన్ రీత్యా చంద్రహాస ఆమె పై అధికారం అయినా అలాంటి భేషణాన్ని ప్రదర్శించడు. జీవితంలో తనవాళ్ళందరినీ కోల్పోవడంతో ఏర్పడ్డ యాంత్రికత నుంచి బయటపడటానికి ఒక్కోమారు ప్రయత్నిస్తూ పుంటాడు జోవియర్ గా మాట్లాడుతూ.

నిజానికి లాస్య జీవితమూ చంద్రహాస లాంటిదే. అతడికి ఎవరూ లేరు....లాస్యకి అందరూ పున్నారటాని ఎవరూ ఆమెకి ఏమీ కారు.... ఒకవేళ ప్రేమించిన వ్యక్తి కోసం కన్ను తల్లిదండ్రుల్ని ఆమె ఎదిరించి గడవడాని బయటికి వచ్చివుండకపోతే వాళ్ళయినా దక్కేవారు. కాని యిప్పుడు కట్టుకున్నవాడికి ఆమె దూరం కావడంతో మొత్తం అందరికీ ఆమె కోల్పోయింది. ఎక్కడో వైజాగ్ లో పున్న ఆమె తల్లిదండ్రుల యిప్పుడు లాస్యతో వనిలేదు.

లాస్య దూరంగా తేలుర్ ముందు కూర్చుని కాయ్ క్యులేటర్ తో కుస్తీ పడుతున్న సాగర్ ని గమనించింది.

లంచ్ వర్ అయిపోయినా యికా ప్లేవ్ అంతా ఆఫీసులో ఆడుగు పెట్టకముందే తన వనిలో నిమగ్నమైపోయాడు సాగర్. వసినాల్ని మరిచిపోయినంత అతడి ఏకాగ్రతనే చూస్తుండో లేక అతడినే చూస్తుండో ఆమెకే తెలీదు.

కానీ ఆఫీసులో ఎవరో వచ్చిన అలికిడి కావడంతో గణాలున దృష్టి మరల్చుకుంది.

అలా తప్పు చేసినట్లు ప్రవర్తించడం గిల్చినెన్ గా అనిపించింది కూడా....ఇది తొలిసారి కాదు....సాగర్ విషయంలో ఈ మధ్య తరచూ ఆమె యలానే ప్రవర్తిస్తుంది. అది లాస్యకి మాత్రమే తెలిసిన రహస్యం.

“సో....ఈ రోజు ఆఫీసులో అంతా ప్రకాంతంగానే ఉండటావ్” అడిగింది లీనా గుప్త.

లాత్రి తొమ్మిది గంటలకి హాస్టల్ కి తిరిగి వచ్చిన లీనా లాస్యకి టాక్ చేస్తూ, కలెక్టర్ లేట్ లో ఏ ఎగా వనిచేసే లీనా జన్మకూ ఉత్తర భారత దేశానికి చెందినదైనా బాల్యం నుంచి పెరిగింది తెలుగు రాష్ట్రంలోనే కావడంతో నుంచి తెలుగు మాట్లాడగలుగుతుంది. ఆమె తల్లిదండ్రులు ఎవరో, ఎక్కడ పున్నారో, పాతికేళ్ళ వయసొచ్చినా పెళ్ళిచూడ తల పెట్టకుండా ఉండమూ, తెలివీ పున్న లీనా ఒంటరిగా ఎందుకు బ్రతుకు తుండో ఎవరికీ తెలీదు. చివరికి లాస్యకి కూడా. లాస్య అడిగితే చెప్పే దేమోకాని ఆరు నెలల హాస్టల్ పరిచేయంలో లాస్య అలాంటి చర్చ తీసుకు రాలేదు. అది ఆసక్తికేక పోవడం కావచ్చు....లేదా అలాంటి పరామర్శలు అవసరమనిపించేటంత స్నేహాన్ని లాస్య అభిలషించకపోవడం కావచ్చు లాస్య ఏ రోజూ అవసరానికి మించి మాట్లాడదు. కానీ లీనాకి లాస్య గురించి అంతా తెలుసు. లాస్య చెప్పకుండానే ఆమె తెలుసుకుంది. అలా తెలుసుకోవడంలో ఆమెకు ప్రత్యేకించి ఇంద్రుస్తు అంటూ లేకపోయినా లీనాకి లాస్యంటే అమితమైన యిష్టం. ఒక్క లాస్యంటేనే కాదు అలాంటి స్థితిలో పున్న ఏ అమ్మాయినైనా యిష్టపడుతుంది.

“మాట్లాడు లాస్యా!” నైటీ వెసుకోగానే టెడ్ మీద పడుకుని ఏవో నవల చదువుతున్న లాస్యకి జారిగిలబడిపోయింది లీనా “నిజంగా ఈ రోజు ఆఫీసులో ఏ గొడవా జరగలేదు?”

లీనా రోజాకంటే ఎక్కువ తాగివచ్చినట్లు బోధపడిపోయింది లాస్యకి. అసలు ఆడపిల్లలు తాగడమంటేనే అసహ్యించుకునే లాస్య ఇక నిధానించుకోలేకపోయింది “ఆఫీసు అన్నాక ఏవో చిన్న చిన్న గొడవలు జరుగుతుంటాయి లీనా.”

“నేను అడుగుతున్నది మీ కొలీగ్ రెడ్డి గురించి.”

ఉలికిపాటుగా చూసింది లాస్య.

అంటే....

లీనా మగ స్నేహితుల లిస్ట్ లో రెడ్డి కూడా అడుగుపెట్టాడా....

“రెడ్డి నీకు తెలుసా?”

మగతగా నవ్వింది లీనా. “బాగా డబ్బులున్న రోజ్ కదూ! ఓ మాజీ స్నేహితుడి ద్వారా రెస్టారెంట్లో వరిచయముయ్యారు ఆ మధ్య. తెగ వెంటపడ్డారు. పూర్తిబోయేసి చూసి జాలేసి ఈ రోజు ఓ గంట అపాయింటు పెంటిచ్చి జూబిలీహిల్స్లో అకడితోపాటు స్పెండ్ చేసి వచ్చాను.”

జగుచ్చగా బెడ్ దిగింది లాస్య.

“ఏమిటి? రెడ్డితో స్పెండ్ చేశాననగానే అలర్జీగా వుందా?”

లీనాగుప్తా శీలమన్నా, నైతిక విలువలన్నా పట్టించుకోని ఆడపిల్లని తెలుసు. పారిస్ కల్చర్ని జీర్ణించుకున్న లీనా తరచూ తిరిగే సర్కిల్స్లో ‘డేటింగ్’ అనే పదం చాలా మాయూలు విషయమని పెళ్ళికి ముందు వాయి మగాళ్ళతో సంబంధం పెట్టుకోవడం అన్న అంశాన్ని ఆమె ఎంత తేజావర్ణంగా తీసుకునేది లాస్యకి తెలుసు. కానీ ఈ రోజు రెడ్డితో ఆమె స్పెండ్ చేసి వచ్చిందనగానే శరీరంపై జెర్రలు పాకుతున్నట్టుగా వుంది.

“అశ్రర్యంగా వుంది లాస్యా!”

“దేనికి?”

“ఈ రోజే నా గురించి తెలిసినట్టు రిమాక్షన్లు వున్నాయి కాబట్టి.”

“ఇంతకుముందు నువ్వు ఎవరితో ఎలా తిరిగినా నాకేమీ అనిపించలేదు లీనా. కానీ...”

“నీకు వరిచయమున్నా లేదూ నువ్వు డ్యేషింగ్ రెడ్డితో....” అర్థాక్షరంగా అంది లీనా. “సంబంధం పెట్టుకున్నాననేసరికి అసహ్యంగా వుందా?” నవ్వేసింది లీనా. “అంటే నువ్వు నా కేరెక్టర్ గురించి కాక, నేను తిరిగి వ్యక్తుల డిటైల్స్ తెలిసినప్పుడు, అదీ ఆ వ్యక్తులు నీకు అత్యముఖ్యమైనవని కానప్పుడు యిలా జగుచ్చగా కీలపుతావన్నమాట. రెడిక్యులన్ గా వుంది కదూ?”

“ఛప్! నేననేది అదికాదు” దొరికిపోయినట్టుగా తొట్రువడింది లాస్య. “అసలు నువ్వు ఎలా తిరిగితే నాకేం?”

“అలా అనుకున్నదానివే అయితే ఎప్పటిలానే నేను చెప్పింది విన్నారెంటుగా వుండిపోయేదానివి కదూ.”

అవును....

ఈ రోజు ఎందుకంత రిమాక్షయింది తను?

అసలు తను చెడుగా అనుకుంటున్నది బరితెగించి బ్రతికే లీనా అలా వాటు గురించి, లేక కేవలం రెడ్డిలాంటి వాడితో సంబంధం పెట్టుకుంది అనేనా? రెండోదే తననింత కలవరపరిచిన విషయమైతే తన ఆలోచనల్లో ఏదో లోపం వున్నట్టేగా?

“డేటింగ్ ఈజ్ లాస్యా!” బడలికగా బెడ్ మీద వారిపోయింది లీనా.

“నేనేదో అన్నానని మనసు పాడుచేసుకోకు. నిజానికి నేను రెడ్డితో ఓ గంట స్పెండ్ చేశానూ అన్నది వాడితో శారీరకంగా సంబంధం పెట్టుకుని కాదు....జస్ట్! లిక్కర్ తీసుకుంటూ హుస్కు వేశానంతే. అవ్ కోర్స్! అవ్వాన్స్ కాబోయారు కాని సీరియస్ గా వార్ని చేశాను. బహుశా ఓప్పుకునేదాన్నేమో! కానీ మాటల్లో వాడు పని చేసేది నీ అఫీసులోనే అని గ్రహించాను. నేను నీ స్నేహితురాలని చెప్పకుండా ఓ వరిచతురాలిగా నీ గురించి అడిగాను. అంతే....తాగిన మైకంలో నీ గురించి ఏదో వాగాడు. అతడి కోసం నువ్వెంత జపించుకున్నావో చెప్పాడు. అదొక్కటే కాదు- ఈ రోజు అఫీసులో సీనేట్ వార్నింగ్ యిచ్చినట్టు మాట్లాడాడు దానితో ఒక్కమండి చెదామరా నాలుగు వాయిచి యిలా వచ్చాను. యూ నో లాస్యా....” బెడ్ మీదనుంచి దిగిన లీనా బయట చీకటిలోకి చూస్తున్న లాస్యని నమీపించింది “నా కేరెక్టర్ గురించి ఎవరయినా లూకాగా మాట్లాడినా బాధపడను. ఎందుకంటే నేనేమిటి అన్నది నాకు తెలుసు కాబట్టి. నేను అనుకున్నట్టు బ్రతకడమే నాకిష్టం కాబట్టి. కానీ నువ్వేమిటో తెల్సిన నేను నీ గురించి ఎవరయినా కామెంట్ చేస్తే ఎలా టాలరేట్ చేయను-నమ్మలేకపోతున్నావు కదూ?”

“ఛప్!” బుజంపై చేయి వడగానే వెనక్కి మరలబోతూ అగిపోయింది లాస్య. కళ్ళనుంచి వ్యక్రోషంగా రారిపడుతున్న నీటిబొట్లు లీనాకి తనివించడం అమోక్షంలేదు “అదికాదు లీనా! ఇప్పుడు నేను బాధపడుతున్నది నేనున్న స్థితి గురించి.”

“ఐ హేటిట్” అనేకంగా అంది లీనా. “అడవిల్ల యిలా కంటతడి పెట్టుకోవడమంటే నాకు రోత లాస్యా. అనలేమిటి నీ స్థితి? ఎందుకు ఏదో అగాధంలో ఈ రుకుపోయినట్టు బాధపడతావు. కట్టుకున్నవాడ్ని విడిచిపెట్టా

వనా? లేక అలా విడిచిపెట్టినందుకు నలుగురి ముందూ భీషణ్యూవనా? ఇచ్చే బుల్ షిట్ లాస్య! నేను నాలంటి వ్యతిరేకాన్ని బోధిస్తున్నానని నువ్వు నన్ను అనవ్యాయముగా నాకు అభ్యంతరం లేదు. కానీ దాంపత్య మంటే బానిసలా భర్త నీడలో పడుండి, ఆ మానవుడు ఏం చేసినా భరిస్తూ ఏ జొన్నన్నం పెట్టినా అదే ప్రసాదమనుకుంటూ బ్రతకడం కాదు. దేవుడూ అతడి అజ్ఞులు, కాస్త్రాలు, పురాణాలు నీతికథలు, అద్భుతాలు అని అత్యవసరం చేసుకుంటూ మనసు లేని స్వేచ్ఛతో, స్వేచ్ఛలేని మనసుతో హీనంగా కొలాన్ని పెళ్ళయిచ్చడం కాదు.... వెస్టెడ్ ఇంట్రెస్ట్తో యీ సంఘంలో మేధావులు చేసిన ప్రోవగండాని వట్టిండుకున్నంత కాలమూ వివాహమంటే నైతిక విలువగానూ, వివాహంతో అవసరంలేకుండా బ్రతకడమూ అనైతికమైనదిగానూ ప్రతి ఆడపిల్లకీ అనిపిస్తుంది. ఆ జాతిలోని ఓ ఆడదానిగా నేను బ్రతక్కపోవడమే నేను చేసుకున్న అపరాధం లాస్య....

నాకు తెలుసు, నలుగురూ నన్నెంత చులకనగా ఆలోచించేది. కానీ ముందుకు రాగానే ప్రతివాడూ బాటుగా విమర్శించడాన్ని, తను విడిగి పెక్కిరించడాన్ని వదిలిపెడతాడు. సంగి మాటలతో, పిచ్చమైన బొంగల్ల నిజంగా వాళ్ళ హృదయంలో నేను తప్పమరో అడది లేనట్లు వొంగి వొంగి నన్ను ట్రాకోలోకి లాగాలని ప్రయత్నిస్తాడు ఇలాంటి హిపోక్రిసీ లాస్య! నీ గురించి కామెంట్ చేసేది. వీళ్ళ పెళ్ళాల విషయం వచ్చేసరి పూకాల పరివ్రతల గురించి స్పీక్ చేసి పెద్దమనుషులుగా చలామణీకొలుసుకునేది. నువ్వు వాళ్ళ గురించి రిహక్తపుకావా? అలా రిహక్తయి, బాపడి నీ మారేళ్ళ జీవితాన్ని బాధతో, దుఃఖంతో, దీనంగా, హీనంగా, నిరీక్షగా మార్చుకుంటావా?

వద్దు లాస్య!

ఈ కలరాగాళ్ళని కంప్యూటర్ బాస్టర్స్ని వట్టిండుకోకు. వంసులో వున్న వదిన పీక మార్చుకుంటుంటే బాటుగా చూసి ఆమె స్థనాలపై గురించి లొట్టలు వేసే కాక్రోచెస్గాళ్ళనీ, పెళ్ళాంతో కలిసే అమ్మవారి గుడిలోకి భక్తి నటిస్తూ పెళ్ళి అమ్మవారి అనాటమీ గురించి అనంత తంగా ఆలోచించి, అనక ఇంటికిచ్చి బాటుగా రెంపలేసుకునే లోభస్థుల వలె మరొక ఆడదాని కోసమో ఆకపడి ఆమె లొంగకపోతే హతాత్తు

నుభాషికాల గురించి మాట్లాడే రాబందుల్ని నీ కొట్టి నిబ్బరంగా బ్రతుకు. నాలా కాకపోయినా ఫర్వాలేదు.... నీకు తోచినట్లు, నీ మనసుకి నచ్చినట్లు నిన్ను చూసి విమర్శించే వ్యక్తులు అమాయతో నిద్రలేకుండా ఇన్ సోమ్నియా పేషెంట్స్ గా మారేట్లు అనందంగా బ్రతుకు.

Always keep one thing in mind. You are not in this world in want of sympathy and communion. You got your life with you and it's depths, Hights its glooms and glories its struggles and delights all that is a great language that can speail so you and say hellow."

చెప్పడం అపండి లీనా. కాదు.... ఓ తుపానంత మనో దీభత్వాన్ని సృష్టించి యివ్వడు చల్లబడింది. అది చల్లబడటమో, చల్లబరచడమో లాస్యకీ తెలీదు. కానీ భయం గొలిపే పీకటి అకాశం తనముందు మోకరిల్లి నక్షత్రాలు పెదజల్లుతున్నట్లుగా వుంది. తెరచావ లేని వడవలా సాగి పోతున్న జీవితం హతాత్తుగా ఒడ్డును చేరి కనురెప్పపాటులో బ్రతుకు జూదం నుంచి బయటపడినట్లుగా వుంది.

అర్థిగా చూసింది లాస్య.

లీనా మాటలు ఆమెకెంతటి ధైర్యాన్నిచ్చాయో అంటే గుండె ఆవలి వైపు నొక్కిపట్టిన అంతర్నిత సంగీతం అలలు అలలుగా సాగి వచ్చి బ్రతుకు గమ్యాన్ని నిర్దేశించినంత అనందంగా వుంది.

లీనా ఎవరయితేనేం?

ఆమె అలవాట్లు ఏవైతేనేం?

మాటల కీమరాళ్ళ చప్పుడుతో గడుస్తున్న పీకటి చలికాత్రి మిణుగురుల్ని గుమ్మరించి చుట్టూ వున్న తెరల్ని దింపి రేపటి పెలుగు రేఖల్ని మోచిస్తుంటే ఆత్మీయంగా లీనాని పెనవేసుకుంది.

"వద్దు" దూరం నెట్టింది లీనా. "ఇలా మీద వారి అడదంటే-అధారం వుంటే తప్ప అల్లుకోలేని తీగన్న నిర్బంధాన్ని నాకు గుర్తుచేయిద్దు." లీనా అకతాయగానో, ఎగతాళిగానో అనలేదు. సైకిలాడికల్ గా మరింత నిబ్బాన్ని ఇంజెక్ట్ చేస్తూ "దమ్మున్న ఆడపిల్లలా నిలబడు.... ఎవరికోసమో బ్రతుకుతున్నట్లుకాక నీ కోసం నువ్వు అన్న మూత్రానికి పుదాహరణగా

వుండు....ఓ.కె....దై" అంటూ వెళ్ళి దెడ్డ మీన వారిపోయింది.

హఠాత్తుగా నిశ్శబ్దం అవరించిన ఆ క్షణాలలో లాస్యకి లీనాపై గారవం పెరిగిందో, లేక ఆమె ఆలోచనల్లో అనుకోని మార్పు వచ్చిందో పున్నట్టుంది సాగర్ ని గుర్తుచేసుకుంది.

"అంటే అంత నికృష్టా" అన్నాడు చంద్రహాస ఏడురుగా కూర్చున్న సాగర్ ని చూస్తూ.

సాగర్ మాట్లాడలేదు. లాస్య గురించే ఆలోచిస్తున్నాడు. చంద్రహాసతో అప్పుడప్పుడూ ఆయన బలవంతం మీద యిలా అతడికి ముందులో కంపెనీ యివ్వడం అలవాటైనా చంద్రహాస ప్రత్యేకించి లాస్య భర్త గురించి అడిగింది ఈ రోజే.

"అయినా ప్రేమించి పెళ్ళాడిన మగాడు అంత దుర్మార్గంగా ఎలా ప్రవర్తించగలడో నాకు అర్థం కావడంలేదు సాగర్" అప్పటికే మూడోకావాలి. పెగులు తాగిన చంద్రహాసకి మురిత వివరంగా లాస్య గతం గురించి తెలుసుకోవాలనిపించింది- "పైగా అతడి కోసం కన్నవాళ్ళని విడిచిపెట్టింకదూ?"

"అవును నర్! విడిచిపెట్టింది. వైజాగ్ వదిలి యిక్కడ అతడితో కావరం పెట్టి ఉద్యోగమూ సంపాదించుకుంది. అయితే ఏదో విజినెస్ చేసే నంటూ ఆమె సంపాదన్ని అనుభవిస్తూ ఆరు నెలలు గడిపిన లాస్య భ ఆమెను కాపాడగలిగేదీ మీలాంటివాళ్ళే నర్." ఆ తర్వాత తాగుడికి అలవాటు వడ్డాడట....అక్కడితో అగినా ఆమె న పెట్టుకునేదేమో....అమ్మాయిలతో విచ్చలవిడిగా తిరిగేవాడట....ముంజర్ని కాపాడలేదు సాగర్. ఎవర్ని వారే రకించుకోవాలి. ఆనరా, అండా నమ్మలేదు. కానీ ఆమె అమ్మకి వచ్చాక మానసి ఆదపిల్లర్ని ఇంటికే టీలేకపోయినా బ్రతకొచ్చు కానీ ఆనరా లేని జీవితం నాదీ అనుకుంటూ బ్రతక కొచ్చేవాడట. ఓ రోజు దెడ్డ హంంలో రెడ్ హెం రెడ్ గా దొరికాడు. పైగా తడము చాలా కష్టం. నేను మొదటి కోపకి చెందినవాడ్ని కాబట్టే నాకంటూ ఇష్టం అంటూ నమర్తించుకోవడమేగాక ఉద్యోగం చేసే ఆదవాళ్ళ కేరెక్టరూ ప్రపంచంలో ఏమీ లేకపోయినా, బ్రతకటానికింకా ప్రాణం వుంది గురించి ఛీగీగా మాట్లాడి, ఆ ప్రోస్టిట్యూట్ ముందే లాస్య మీద చెయ్యిబట్టి అంతకుమించి చచ్చేడాకా బ్రతకొన్న ఆనక్తి వుంది కాబట్టి, చేసుకున్నాడట. ఆ తర్వాత ఆ యిద్దరూ విడిపోవడండాకా వెళ్ళిందిగతంలో కాక వర్తమానంలో బ్రతకడాన్ని అలవాటు చేసుకున్నాను. కానీ సాగర్ మొత్తం అంతా చెప్పాడు ఏదీ దాచకుండా.

"మొత్తానికి మంచి పని చేసింది."

"ఎస్సర్! ఒకవేళ అలాగే కంటిన్యూ చేసే వుంటే ఆమె పిల్లలనాన్ని ఓడించాలి. ఓడించి ప్రకాంతంగా బ్రతకాలి అంటే మానసిక

దయ్యండిది....అంత సాత్వికులాలామె."

"మంచి పని చేసిందన్నది అతడిని విడిచిపెట్టడం అని కాదు సాగర్" అది మంచి పని అనటానికి పెద్ద మేధస్సు అవసరం లేదు" మృదువుగా నవ్వాడు చంద్రహాస. "అంతకన్నా మంచి పని ఆమె తన కథని నీకు చెప్పడం."

విస్మయంగా చూశాడు సాగర్.

"అవును సాగర్! అలాంటి విషాదాన్ని ఏ అడపిలైనా పండుకోగలిగేది తనకు అత్యయిలైన వ్యక్తుల దగ్గర మాత్రమే. నన్ను ఒక మంచి స్నేహితుడని ఆమె జడ్జి చేయగలగడం ఆమె అదృష్టం. నేను ముందులో అతిశయోక్తిగా మాట్లాడడం లేదు సాగర్! అలాంటి గతం వున్న ఆడపిల్ల కథ తెలిసిన చాలామంది మగాళ్ళు రెడ్డిలాగే ప్రవర్తిస్తారు తప్ప నీలా ఆకా వింటారు. ఆలోచించాలి అంటే స్పందించగల మనసు కావాలి. వివక్షం

సాగర్ విడియంగా నేలచూపులు చూస్తూ వుండిపోయాడు.

తన గురించి అనుభవంలోనూ, వయసులోనూ, పొజిషనులోనూ పెద్దవాడైన ఓ వ్యక్తి యిలాంటి అవిప్రాయం వ్యక్తం చేయడం అనందంగా వుంది.

"కానీ!" సంశయంగా అన్నాడు సాగర్ - "రెడ్డిలాంటి వ్యక్తుల నుంచి

చంద్రహాస నవ్వాడు నిర్విప్రంగా- "ఈ ప్రపంచంలో ఎవరూ మరొకరిని వారే రకించుకోవాలి. ఆనరా, అండా నమ్మలేదు. కానీ ఆమె అమ్మకి వచ్చాక మానసి ఆదపిల్లర్ని ఇంటికే టీలేకపోయినా బ్రతకొచ్చు కానీ ఆనరా లేని జీవితం నాదీ అనుకుంటూ బ్రతక కొచ్చేవాడట. ఓ రోజు దెడ్డ హంంలో రెడ్ హెం రెడ్ గా దొరికాడు. పైగా తడము చాలా కష్టం. నేను మొదటి కోపకి చెందినవాడ్ని కాబట్టే నాకంటూ ఇష్టం అంటూ నమర్తించుకోవడమేగాక ఉద్యోగం చేసే ఆదవాళ్ళ కేరెక్టరూ ప్రపంచంలో ఏమీ లేకపోయినా, బ్రతకటానికింకా ప్రాణం వుంది గురించి ఛీగీగా మాట్లాడి, ఆ ప్రోస్టిట్యూట్ ముందే లాస్య మీద చెయ్యిబట్టి అంతకుమించి చచ్చేడాకా బ్రతకొన్న ఆనక్తి వుంది కాబట్టి, చేసుకున్నాడట. ఆ తర్వాత ఆ యిద్దరూ విడిపోవడండాకా వెళ్ళిందిగతంలో కాక వర్తమానంలో బ్రతకడాన్ని అలవాటు చేసుకున్నాను. కానీ సాగర్ మొత్తం అంతా చెప్పాడు ఏదీ దాచకుండా.

సాధన కావాలి. అలాంటి సాధన సాధ్యమయ్యేది నీలాంటి మంచి స్నేహితుడి మూలంగానే.”

ఎప్పుడూ రెండో పెగ్గు కాగే అలవాటులేని సాగర్ ఇప్పుడు చంద్రహాస రెండో పెగ్గు తీసుకోమని బలవంతం చేసిన వాడించలేదు ఎప్పటిలా. కొద్దిపాటి మైకం యిచ్చిన స్ఫూర్తినిమించి చంద్రహాస మాటలు ఆతడిని ప్రభావితం చేశాయి. అది కూడా కాదు.... అర్థికమైన ఇబ్బందుల మధ్య చిక్కుకుని బ్రతికే మూడు మందులో ఎంత నిర్భరంగా ఆలోచించేది సాగర్ స్థితిలో ఉంటే తప్ప అర్థం కానిది.

“ఓ కె సర్!” రెండో పెగ్గు కాస్త స్పీడుగా లాగించేసరికి చాలా ఉత్సాహంగా ఉంది. “చెప్పండి.... లాస్య విషయంలో నన్నేం చేయమంటారు?”

ఆ క్షణంలో చంద్రహాస మనసులో ఎలాంటి ఆలోచనలు మెదులుతున్నదీ ఆతనికి తెలియదు. “నువ్వు చాలా తెలివైనవాడివి సాగర్.”

సాగర్ ఇందాకటిలా విడియంతో తలవంచుకోలేదు. సగర్వంగా తలపైరెత్తి చంద్రహాస కళ్ళలోకి చూశాడు.

“ప్రపంచంకన్నా పుస్తకాలు ఎక్కువ చదివి జ్ఞానాన్ని ఎక్కువ వ్యక్తుల గురించి ఎందుకు ఆలోచించాలి?” సంపాదించుకున్నవాడివి.”

“నాకున్న పెద్ద రిక్రియేషన్ చదవడం సర్.... అందుకే ఖాళీ దొరికే సమయాలల్లా రైబ్రరీకిళ్ళు కూర్చుంటూ ఉంటాను. చాలామందికి తెలియని విషయాల్ని తెలుసుకోవాలని తపించిపోతుంటాను.”

“కానీ సంపాదించిన విజ్ఞానాన్ని ప్రపంచానికి పంచిపెట్టకపోతే ఎవరూ చదవకుండా వదిలిపెట్టిన రైబ్రరీ పుస్తకాల్లా తెలివికి బూజు పూర్తై ప్రమాదం ఉంది.”

“ఒప్పుకుంటాను సర్.”

“ఒప్పుకుంటే నేను చెప్పినట్టు చెయ్య... ప్రతిరోజూ లాస్య ముసకమైన వ్యాయామానికి అవసరమైన ప్రోత్సాహాన్నివ్వు.”

“ఎలా?”

“తెలివైనవాడిలాంటి నువ్వు తెలివితక్కువ ప్రశ్నలు పేయకూడదు. నే న్నా పాఠం చదువుకోవాలని తలచినప్పుడు అరనిమిషం తర్వాత అన్నాడు చంద్రహాస “ఈ ఉన్నట్టుండి చంద్రహాస ఇలాంటి స్టేట్ మెంట్ తో తనను యిచ్చి 2)

పెట్టడం నచ్చని సాగర్ నిషాలో మగతగా చూస్తూ అన్నాడు. “నేను తెలివితక్కువగా ఈ ప్రశ్న అడగలేదు సర్! అఫీసులో నేను లాస్యతో అంత చనువుగా ఉంటే రెడ్డిలాంటి వాళ్ళు ఆమెను గురించి మరింత ఫీల్ గా అనుకుంటారేమో అని భయం.”

“నీకా, లాస్యకా?”

కంగారుపడ్డాడు సాగర్. పెంటనే జవాబు చెప్పడం ఆతనికి సాధ్యం కాలేదు.

“అసలు నీకు లాస్యంకే యిష్టమొందా?”

మరింత తొట్రువడ్డాడు సాగర్. “లేకపోతే లాస్య గురించి యింత సానుభూతిగా ఎలా మాట్లాడగలను?”

“స్నేహమంటే సానుభూతి చూపించడమా?”

ఈ ప్రశ్న కూడా మింగుడు పడలేదు సాగర్ కి. “లేదు సర్....” పెంటనే ఎక్కడో చదివిన వాక్యాల్ని గుర్తు చేసుకుంటూ అన్నాడు “లిటిగేషన్ అనివశకుండా అభిమానాన్ని చూపించడం.”

“అలా అభిమానం చూపించడం స్నేహమైతే మరి రెడ్డిలాంటి అసలు బుచ్చితంగా ఏ జవాబు అశించి చంద్రహాస యిలా మాట్లాడుతున్నదీ అర్థం కాలేదు సాగర్ కి. “ఆవును సర్! అదీ నిజమే.”

“ఎచ్చిదే ఈక్ న్యూ లైవ్ టు వైట్ మేన్ అన్న సూత్రాన్ని నువ్వు అంగీకరిస్తావా సాగర్?”

“తప్పకుండా అంగీకరిస్తాను. అంతేకాదు.... దిస్ కి ది డే విన్ ది ఫ్యూర్ హేట్ మేడ్. విమ్ విల్ ది జాయిన్ అండ్ వి గ్లాడ్ నిటీ అన్న పిలా కనీస కూడా ఒప్పుకుంటాను. మహాకవి కాళిదాసు కూడా సంస్కృతంలో ఉన్నంటే చెరిగిన కలసీ, రేపు అన్నది యింకా చూపం ఏర్పడనిదని, అన్నది ఈ రోజే అని.... దాన్ని మనం బ్రతికించుకోవాలని అన్నాడు.”

ఏటాపిక గురించైనా రెచ్చిపోయి మాట్లాడగల సాగర్ లో ఓ ఉన్న ముద్దు చూసుకున్నాడో.... లేక నిస్వహాయుడైన లాస్యలో ఓ కూతు

మొదలై చూసుకున్నాడో.... లేక నిస్వహాయుడైన లాస్యలో ఓ కూతు

మొదలై చూసుకున్నాడో.... లేక నిస్వహాయుడైన లాస్యలో ఓ కూతు

మొదలై చూసుకున్నాడో.... లేక నిస్వహాయుడైన లాస్యలో ఓ కూతు

మొదలై చూసుకున్నాడో.... లేక నిస్వహాయుడైన లాస్యలో ఓ కూతు

ప్రపంచం ఏ అందమైన ఉద్గ్రోతం సాగర్! చదవకుండా వట్టి చూడటం తోనే నరిపెడితే వట్టి ముకుటం మాత్రమే దర్శనమిస్తుంది. పేజీలు తిప్పి చదవగలిగినవాడికి బ్రతుకు ఇంద్రధనుస్సులోని సప్త వర్ణాలు కనిపించేలా 'టాంట్ యువర్ బ్లెస్సింగ్స్ నాట్ బ్రదర్స్' అన్న థియరీ బోధపడుతుంది. ఈ సత్యం రేపింకా చాలా జీవితంగల పికు నాకన్న ఎక్కువ అవసరం."

లాస్యకి అందగా పుండమని పరోక్షంగానే కాక యిప్పుడు ప్రత్యక్షంగా తెలియచెప్పిన చంద్రహాస మూటలు దాగానే పనిచేసినట్లున్నాయి... ఉచ్చిగ్నుంగా పైకి లేచాడు రాత్రి పవపుతుండగా.

మరో అరగంటకల్లా ఇంటికొచ్చాడు సాగర్.

పెద్ద చెల్లి రోజూ ఎదురైంది ముందుగా. ఇంటర్వ్యూయర్ చదువుతుంది. "అక్కయ్య వచ్చిందన్నమాట!" అంది పుత్రాహంగా.

పెళ్ళయి మెట్టినింటికి వెళ్ళిన సరిత ఎందుకొచ్చిందో అతడి తెలుసు. కండ్రి బోయాక ఇంటి బాధ్యతలన్నీ చెల్లిన పేసుకున్న సాగర్ అక్కయ్య పెళ్ళి జరిపించాడు పెద్ద కొడుక్లా.

ఇవ్వాలిని లాంఛనాలు ముప్పాతిక వంతు అందచేసినా అవకప్పుడూ అప్పులవాళ్ళని పైకి ఎగదోసినట్టు ఆమె అత్త మామలు సరికపుట్టింటికి వంప మిగతా పాతిక శాతం రావాల్సిందని గురించి అలా గుచ్చేస్తుంటారు.

హెచ్చిసీ చదువుతున్న తమ్ముడు, ఇంటర్వ్యూయర్ రెండో సందర్శనం వదిలే రోజూ, పిల్లల భవిష్యత్తు గురించి కలలు కంటూ కాగితంపై గడిపే తల్లి, నాన్న మిగిల్చిన మూడు గదుల కొంప.... ఇదే యిప్పు సాగర్ కున్న ఆస్తులు.

మామూలప్పుడు అవి అస్తుల్లా కాక అప్పుల్లా అనిపించినా ఇప్పుడు వచ్చినప్పుడు మాత్రం ఇట్లు చాలా సుందరంగా కనిపిస్తుందకడికి.

అదయిం లేవగానే పెద్ద కొడుక్లా నీ ఇంటిమీనా పుట్టడం ఏ కాంక్ష అనిపించినా ముందురో మాత్రం ఇంటి అధికారమంతా తనదే అన్న గర్వంగా వుంటుంది.

వసారా బాటి ముందు గదిలో అడుగు పెట్టగానే పెద్దయి

గోడలు, దండెం మీద వేలాడుతున్న బట్టలు, దొమ్మకంపే అడియో డిస్క్ ట్రెస్కో ఎక్కువ వప్పుడు చేస్తున్న ట్లాక్ అండ్ వైట్ టీవీ, దానిమొదటూర్చుని చదువు నటిస్తున్న తమ్ముడూ.... అంతా సీరియస్ గా కనిపించారు.

"ఇవేనట్రా రావడం?" అంది తల్లి నీరసంతో అలవాటుగా.

ఓ మూల కిటికీ దగ్గర నిలబడ్డ అక్కయ్య చుట్టం చూపుకి నచ్చినట్టు కాక అతడి బాధ్యతని గుర్తు చేస్తున్నట్టుగా వుంది.

తల్లి ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పలేదు సాగర్. "నువ్వొచ్చి ఎంతసేపు అయ్యిందే?" అన్నాడు సరితని చూస్తూ.

"సాయంకాలం వచ్చాను" అంది సరిత యింకా వెనక్కి తిరగకుండానే.

ఆమె గొంతులోని అలనట, అన్నప్పంగా వినిపించిన చిరాకు అతడ్ని కలవరపరచలేదు. ఈ రోజూ ప్రేగా మరో పెద్ద ఎక్కువ తాగిన అకను మనసులోనే చంద్రహాసకి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాడు. ఒకవేళ మందే తాగి పుండకపోతే సరిత జవాబుకి రెప్పిపోయి "ఇవ్వాలిని స్కూటర్ కోసం మీ మెట్టినింటివాళ్ళ గుర్తుచేయమని వంపారా?" అంటూ ఆవేశంగా మూట్లాడేవాడే.

కానీ ఇప్పుడు ప్రసన్నంగా నవ్వాడు. పుట్టింటికి వచ్చిన ఆడపిల్లని మామగ్గించే తోడబుట్టినవాడిలా సరితని నమీపించి "భోంచేకావా?" అన్నాడు.

సరిత వెంటనే జవాబు చెప్పలేదు. పెళ్ళిడుకొచ్చినా బాధ్యతలు కప్ప అలాంటి ఆలోచనలు పెట్టుకోని తమ్ముకంపే ఆమెకి చాలా యిష్టం. "చేకాను."

"మరి నిద్రపోకుండా కిటికీ దగ్గర నిలబడ్డావేం?" మధ్యతరగతి కొంపలున్న ఆ పిడికో చెత్తకుప్పల మీద పొర్లుతున్న కుక్కలు, కిటికీని బిడీ చొరవగా లోనికి దూసుకొస్తున్న దోమలు చికాకు కలిగిస్తున్న ప్రశాంతంగా అన్నాడు "పెళ్ళి పడుకో."

"ఎలా పడుకుంటుందిరా!" తల్లి అంతెత్తిన రేచించి చూపాల్సింది. అసలు సున్నిచ్చిన మాట నిలబెట్టుకోకుండా అలా వదిలిపెడితే దాని అత్తామలు పూరుకుంటారా?"

“ఏం చేస్తారు” అనలేదు అనే మూడో వున్నా. “అదేమిట సరికా! నా ప్రావిడెంటు ఫండు లోన్ లాగానే స్కూటర్ కొనిస్తానని భావించివున్నానుగా” అన్నాడు గొణుగుతున్నట్టుగా.

“ఇప్పటికీదే మాట ఏదాదిగా చెబుతూనే వున్నావుగా” ఈసారి కూడా తల్లె జోక్యం చేసుకుంది. “అసలు అంత చేతకానివాడివి మామెండు కివ్వాలి....దానికలాంటి సంబంధాన్ని ఎందుకు చూడాలి?”

“అమ్మా!” ఉక్రోశంగా చూశాడు సాగర్. అసలు అంతా తన నేరమన్నట్టు అమ్మ తనని యిలా చూపించడం అతడికి నచ్చడం లేదు. అంత గొప్ప సంబంధానికి మనం తూగమే అంటే వెంటపడి వెదించి అనిపించింది అమ్మే....ఇప్పుడు తనను నేరస్థుడిగా ఆరోపిస్తుంది. “ఏదాదిగా నేను ఆ మాట అంటున్న మాట నిజమేనే. కానీ ఈ ఏడాదిలో నేనే చేయాలనుకున్నది చేసే అవకాశం లేకుండా అడ్డంపడింది నువ్వేగా.”

మొండిసారి ప్రావిడెంటు ఫండు లోన్ తీసుకుని తల్లికి గుంసర్లడి చేయించాడు. వచ్చిన లోన్ డబ్బు చాలక బయట మరో పదిహేనేలు అప్పు చేశాడు కూడా. ఇప్పుడు మరోసారి లోన్ రావాలి అంటే వెంటనే సాధ్యం కాదు. మరో ఆరు నెలలైతే అగారి.

“ఇప్పుడు నేనేమన్నానని అలా కంటతడి పెట్టుకుంటున్నావ్” చెరగుతో కన్నాత్తుకుంటున్న తల్లిని బుజ్జగిస్తున్నట్టుగా అన్నాడు సాగర్. “నేనన్నది నిజమే కదే!”

“అంటే దాని కాపురానికి నేను అడ్డం పడ్డాననేగా నువ్వు భావించు.”

“అమ్మా!” తల్లి పక్కనే కూచుని ఆమె చేతులు వట్టుకున్నా కొందరపాటుతో తను నోరు జారినట్టు తెలుసు. కానీ దానికి తల్లి అంత అర్థం తీసుకుని భావపడటం నచ్చలేదు. “నా ఉద్దేశ్యం నిన్ను గాయపరచటమూరాదే....నువ్వే చెప్పు....దాని భర్తకివ్వాలన్న స్కూటర్ కోసం ఏమిటమూరాదే....నువ్వే చెప్పు....దాని భర్తకివ్వాలన్న స్కూటర్ కోసం తల్లి ప్రాతాల్ని పోగొట్టుకుని, సమర్థుడైన తమ్ముడ్ని అనిపించుకోవడం కోసం అసమర్థుడైన కొడుక్ని నేను మిగిలిపోవాలా?”

ఎందుకో సాగర్ కళ్ళలోనూ నీళ్ళు సుడులు తిరిగాయి. “అదేమిటా నీ బిడ్డలపైనే మేమంతా ఏం కావాలి. పెద్ద

నువ్వే నన్ను అర్థం చేసుకోకపోతే ఎలానే....నేనేమన్నా వేలూ లక్షలూ సంపాదించే అవకాశం....మామూలు గుమ్మరాల్లా బ్రతుకుతున్నవాడి....ముందు మీ అందరినీ కాపాడుకోవాలి. ఆ తర్వాతనే మిగతాదేదైనా.”

అన్నపూర్ణమ్మ మనసూ ద్రవించిందేమో కొడుకుని ఆస్వాయంగా దగ్గరకు తీసుకుంది. నిజమే.... ఒక్కడు సంపాదిస్తూంటే యితరుండి తింటున్న యీ ఇంటిలో వాడ్నిలా ఎంతకాలం తను పాపించాలి? ఇంకా చదువుకుంటూన్న చిన్న కొడుకు చదువుతో బాటు పెళ్ళికెడుగుతున్న రెండో కూతురు వీళ్ళందరి గురించి ఆలోచించాల్సింది వాడేగా. వయస్సొచ్చిన నాకు ముఖ్యం నా ముఖం సంకోషమే తప్ప మీకో నాకేమిటి అని వాడేం పారిపోవటంలేదే.

“తప్పకుండా దాని సమస్య నేను తీరుస్తానమ్మా...కొంచెం అగాలి అన్నాడు. ఇప్పటికీ ఇదే మాట సాగర్ చాలాసార్లు అన్నా ఇప్పటి మాన ఏక స్థితిలో అన్నపూర్ణమ్మకి అది గొప్ప ఓచార్లుగా అనిపించింది.

భోజనం ఎలా చేశాడో అతడికి గుర్తులేదు.

రాత్రి పదకొండు గంటలు కావస్తూంటే బయట అరుగు మీద దొంత పరుచుకుని పడుకున్నారు సాగర్.

పడుకున్నాడేగాని నిద్రపట్టటం లేదు.

ఏవో పీడకలలాంటి ఆలోచనలు....అందోళన....

నిశ్శబ్ద సీరవ వాతావరణం చాలా భయాన్ని కలిగిస్తుంది.

భాగ్యతల నుంచి దూరంగా పారిపోయే మన స్తత్వంగలవాడే అయితే అతడికి అంతర్భువనం వుండేది కాదు. బయటికి తెలివిగా, హుషారుగా మాట్లాడగలడు. అవసరమైతే ఉపతంగా నలహాల్ని యివ్వగలడు. కానీ తనదాదా వస్తే తట్టుకోలేని మన స్తత్వం అతనిది.

ఒకరకంగా ఆ కుటుంబం చేసుకున్న అదృష్టమూ అదేనేమో!

అర్థికమైన యిబ్బందుల మూలంగా తన సంపాదన ఏ పాటికో తెలిసిన సాగర్ ఏ రోజూ విచలించిడిగా ఉర్పు చేయడు. స్నేహితులతో కలిసి నద్దాగా తాగి తందనాలాడే అలవాటు అతడికి లేదు తన ఖర్చుతో కాగేది ఎవ్వరో ఏదాదికోసారి స్వాగ్ధరి బోనస్ అందుకున్నప్పుడు మాత్రమే! అయితే అలా తాగాలనే మువ్వట అతడు తరచూ తీర్చుకునేది చంద్రహాస

మూలంగా. అదీ ఆయన ప్రోద్బలం మీదనే.

ఒక మధ్యతరగతి మనస్తత్వంగల సాగర్ ని చంద్రహాసయ్య పదేది అక్కడే! తండ్రి లేని ఆ కుటుంబంలో ఒకే ఒక్క సంపాదనపరుడైన సాగర్ తలమకుంటే స్వేచ్ఛగా చెలరేగిపోగలడు. కానీ అతడు వెంటివెంటలా ఆలోచిస్తాడు. అతడి వయసున్న యువకులకందరికీ భిన్నంగా ప్రవర్తిస్తుంటాడు.

నిద్రలేమితో పక్కకి ఒత్తిగిల్లాడు. కళ్ళు మూసుకున్నాడని నిద్రాలేడు.

“మానసికమైన ఆనాలోగ్యం నిద్రపట్టకుండా చేసి శారీరకమైన రుగ్మతలకి కారణమవుతుంది.”

బొద్దుట అనులో అతడన్న మాటలు అతడికి గుర్తుకురావడంతో బాటు హఠాత్తుగా లాస్య కూడా అతడి ఆలోచనల్లో మెదిలింది.

ఆమెకి ఏది కూడదని చెప్పాకో యిప్పుడు అతడు అదే సమస్యలో గడుపుతున్నాడు.

ఇప్పుడు లాస్య ఏం చేస్తూంటుంది?

ప్రశాంతంగా నిద్రపోతూ వుంటుందా?

లేక....

తనలాగే అశాంతితో నలిగిపోతూ గతాన్నో లేక అర్థంకాని భవిష్యత్తునో తలుచుకుని కుమిలిపోతూ వుంటుందా?

అంతటి అర్థం, సంస్కారంగల లాస్యని ఆమె భర్త ఎలా మోసం చేయగలిగాడు? పైగా ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్నాడే!

అక్కలా ఏ మగాడైనా తన జీవితం వదులుకున్న ఆదదానినుంచి కోరుకునేదేమిటి?

దాంపత్య జీవితాలు ఎందుకిలా శిథిలమైపోతుంటాయి?

తనకోసం తన వాళ్ళందరినీ వదులుకుని వచ్చిన ఆదదని తెలిసి లాస్యని అంత గాయపరిచాడూ అంటే కారణం- తను ఏం చేసినా చెల్లుతుందని నమ్మే మగాడి అహంకారమా లేక దూరం వున్న అందం చేదు పైన తవ్వక అంతా అనుభవించగానే యింకేం వుందనిపించే నిర్లక్ష్యమా?

ఎందుకో ఇలా ఆలోచించడం సాగర్ కి నచ్చలేదు.

పనుపు పూసిన మేనిలాంటి ఛాయతో కలల కల్పాపి జల్లిన మనోద్వారానికి ముందు దానల ముగ్గులెన్నో పెట్టగల అందమైన రూపురేఖలతో వెన్నెల వెల్లువై మగాడి బ్రతుకుని పాలపిల్లిగా మార్చగల స్నిగ్ధ గంపిరంగా వుంటుందే! ఎందుకు ఆమె బ్రతుకు యిలా ఒలికిపోయిన ఒంటరి నక్షత్రపు చినికిగా మారింది?

మనసు ద్రవిస్తుంటే నిస్సౌఖ్యం బయట పీకటిలోకి చూశాడు.

అంతా లాస్యలాగా కనిపిస్తుంది.

“చెరచదిర్చ జవ్వని విడివడిన వృష శిరోజు భారంలాగ ఈ నిఘం మలిన మలినమైన చిదిరిన తన అందాన్ని పీకట్లతో కప్పుకుంటుంది. ఒంటరిగా నాలో పూహలలో అవ్యక్తంగా బదుగుతుంది. అనంతమైన శూన్యాన్ని అలుముకుంటుంది. ఏవో పాట మాత్రం ఏడుపేడుపుగా నన్నగా, తియ్యగా గాలిలో ఊగుతోంది. నీరవమైన ఏకాదశి నిఘాన్ని రెండుగా పీలుస్తోంది.” తలకొ కవితని గుర్తుచేసే నీరవత....దానికి ఆవలివేపున అశ్వత్థంగా కనిపిస్తున్న లాస్య సామస్మాత మాలతీ లతలా....

దూరంగా కుక్కల అరుపులు.

పిలికిపాటుగా పైకి లేచాడు సాగర్.

ఏమిటి?

లాస్య గురించి తను ఇంతగా ఆలోచిస్తున్నాడేం?

ఇది కేవలం సానుభూతి మాత్రమేనా?

లేక తను అంతకన్నా ఎక్కువగా హద్దులు దాటి ఆమె తలపుల తలుపుల్ని తోసుకుంటూ ముందుకెళ్తున్నాడా?

ఎందుకు?

తన కళ్ళెందుకు వర్సిస్తున్నాయి?

అప్పటికిగానీ గుర్తురాలేదు-

భర్తకి దూరమైన లాస్య జీవితం గురించి ఆలోచిస్తూ, యిప్పుడు అక్క సరికే బ్రతుకూ అలా అయితే ఏం చేయాలి అనుకుంటూ ఉద్యిగ్ను తని కప్పిపుచ్చుకునే ప్రయత్నంలో లాస్య తలపుల రేఖాన్ని మనసు

గాయాలి అడ్డుకుంటున్నాడు అంతేగా....

అవును, నిజమే!

ఒకవేళ సరికని బావ విడిచిపెడితే?

ఇంత ఖర్చుచేసి పెళ్ళి చేశాడే....

వధిమంది మధ్య చిన్న వయస్సైనా తోడబట్టినదాని బాధ్యత తండ్రిలా నిర్వహించాడని అందరూ అభినందిస్తుంటే మురిసిపోయాడే!

ఇప్పుడు అనుకోనిదేమన్నా జరిగితే ఏం చేయాలి?

కోర్టుకు వెళ్ళాలా?

లేదా లాస్యని చూపించి అలా బ్రతకమని చెప్పాలా?

కానీ సరిత లాస్యంతగా చదువుకోలేడే!

ఏలా?

శరీరంలో రకాలు విడిపోతున్నట్టు, మనసు అణువులుగా చీలిపో న్నట్టు, కాలం కాల దున్ని నువ్వెంత నీ బ్రతుకెంతని పరిహసిస్తున్నట్టు కలవరం కలిగిస్తుంటే- నిజమే....వసిపిల్లాడిలా అతడి కళ్ళనుంచి నిజం రాలిపోతున్నాయి.

మోకాళ్ళపై తల పెట్టుకుని కుమిలిపోతున్నాడో లేక రేపటిని తలకుని ఉద్వేగంతో వెక్కిరిస్తున్నాడో అతడికి తెలీదు.

భుజంపై చేయి వదగానే ఉలికిపడి తల పైకెత్తి చూశాడు.

సరిత నిలబడి వుండి నవీపంలో.

మనక వెలుతురులో ఏం కనిపించిందో ఉద్విగ్నంగా అతని ప్రక్కన కూర్చుని “ఏడుస్తున్నావా?” అంది అర్థిగా.

ఆ కొద్దిపాటి అప్యాయతకే తట్టుకోలేని సాగర్ పసికూన తండ్రి రెక్కల్లోకి ఒదిగినట్టు అక్క ఒడిలో వాలిపోయేవాడే....నిధానుని అన్నాడు.

తనే ఇంటికి పెద్దదిక్కని గుర్తుకొచ్చిందో లేక తను నీటిపై అక్క తట్టుకోలేదనిపించిందో “ఫఫ....కంట్లో నలక వడింది” అన్నాడు తన పండుకుంటూ.

సరిత నిశ్శబ్దంగా చూస్తుండేయింది వదలి వ్రలపాటు.

“ఎందుకురా బాధపడతావు?”

“అది కాదక్కా” ఇంతదాకా వచ్చాక ఇక దానులేకపోయాడు.

“దావకి సువ్వంటే చాలా ప్రేమ కదే! పైగా నేను మన యిద్దరి దుల గురించి చెప్పాక కూడా యిలా మొండికేస్తే నేనేం చేయను....”

కిక్కు విరిగిన నమ్మకాలతో పాతికేళ్ళ వయసు చాటకుండానే.... తండ్రిలా ఒక ఇంటికి ఆసరా కాగలిగిన తమ్ముడి గొంతులోని మార్గవానికి అమె కదిలింది. లాలనగా అతడి తల నిమిరుతూ అంది “బావకి నేనంటే యిష్టమే! కానీ నన్ను యిద్దరించి పెడుతున్నది మా అత్త మామలు....”

“వాళ్ళకి ఆదపిల్లలున్నారా?”

నవ్వేసింది నిశ్చేదంగా.

ఆదపిల్లలున్న ప్రతి తల్లి దండ్రులూ అంతటి సహృదయంతో ఆలోచిస్తే ఈ ప్రపంచంలో ఏ కోడలా కన్నవాళ్ళకి బదులై వాళ్ళని బ్రతికి సంతకాలమూ చంపుకుంటే దొర్లాగ్న స్థితికి దిగజారేది కాదు.

చాలా తెలివైన వాడనుకుంటున్న తమ్ముడి బాధ అర్థం చేసుకున్న సరిత చెప్పిందిగా అంది “ఇప్పుడు నన్ను పంపింది మా అత్త మామలు కాదు. మీ బావే....”

ఉక్రోశంగా అన్నాడు “మరి బావకి సువ్వంటే యిష్టమన్నావుగా?”

“నేనంటేనే కాదురా! ఇన్ని బాధ్యతలు తీసుకునే సువ్వన్నా కూడా చాలా యిష్టమే.”

“మరి స్కూటర్ కోసం ఎందుకు పంపాడు?”

“పంపింది స్కూటర్ కి డబ్బు తెప్పని కాదు.”

అర్థంకానట్టు చూశాడు.

“స్కూటర్ కొనటానికి నీకు డబ్బివ్వమని.”

ముందు విస్మయంగా చూశాడు వెనుకెంటనే ఉద్విగ్నమైపోయాడు.

“అంటే....బావ డబ్బు పంపాడా?”

“అవునా! తల్లిదండ్రుల్ని ఎదిరించలేని మనిషాయన. అందుకే నీ మీద వాళ్ళు తీసుకొచ్చే ఒత్తిడికి తట్టుకోలేక రహస్యంగా తను నీకిమ్మని డబ్బు పంపించారు. ఆ డబ్బుని తెచ్చి మా అత్త మామలకిమ్మన్నారు.”

అప్పుడు చాలివత్తాయి సాగర్ కళ్ళనుంచి రెండు నీటిబొట్లు.

నమ్మకశక్యంగా లేదు. అంతా కలలా వుంది.

వరాయి అదపిల్ల భార్య కాగానే బానిసగా భావిస్తూ తను పాదే శృతిలేని పాటకైనా అనుకూలంగా నాట్యమాడాలని భావించే పురుష వ్యక్తిలో చావని మంచికి నిదర్శనంలా యింకా నేనున్నానంటూ నిరూపించు మహాత్ముడువైన వ్యక్తిలా బావ యంతవని చేశాడా?

కళ్ళలోని ఆనందబాష్పాలు స్వరలయలు రంగరించుకుని కాలాని జవాబులా నెలయేటి పాట వెలడులై గలగలల గాంధర్వాలను గుచ్చి రిస్తుంటే అక్క చేతుల్ని పట్టుకున్నాడు.

“భాంకృక్కా! దయ్య తీసుకుంటాను. కానీ పూరికే కాదు... అప్పుగా.”

“నువ్వు చెప్పాల్సింది నాకు కాదురా! మీ బావకి” లోనికి వెళ్ళిపోతూ అగింది-

“ఒక్క మాట.... ఈ రహస్యం మన యింట్లో ఎవరికీ తెలియకూడదు అది మీ బావ పరతు.”

సాలోచనగా పుండిపోయాడు లోనికెళిన సరితని చూస్తూ.

లాంఛనాల కోసం కట్టుకున్నదాన్ని కిరోసిన్ పోసి తగలబెట్టడం సాంప్రదాయమైన ప్రస్తుత కాలంలో బావ ఓ ఎక్స్‌ప్లస్ లా ఎంత సవ్యతయతని పాటించాడు!

కోరివచ్చిన భార్యని హింసించి దూరమైన లాస్య భర్తకన్నా భార్యకష్టాన్ని తనదీగా భావించిన బావ ఎంత ఉన్నతకుడు.

ఆ తర్వాత నిద్ర పట్టలేదు సాగర్‌కి. ఇప్పుడు పట్టలేని ఆనందంతో.

* * * * *

“నీమిటి చాలా వుత్సాహంగా వున్నారా?”

అంచనల్లో ఆసీస్ రూంలో ఒంటరిగా వున్న లాస్య అడిగింది సాగర్‌ని చూస్తూ.

“అవ్వో! అదేంలేదే” తొట్రుపడుతూ జవాబిచ్చాడు సాగర్ - “అయినా ఎందుకలా అనుకుంటున్నారా?”

“మీ మొహంలో ఏ ఎక్స్‌ప్రెషన్లయినా మలభంగా గుర్తుపట్టవచ్చు” లాస్య నవ్వేసింది. “ఈ రోజు ఉదయం-బిస్టాలో నేను నిలబడి

ఏకాంతానికి అటూ యటూ

నవ్వుదే మీ వుత్సాహాన్ని గమనించాను.”

ఈసారి మరింత విస్తుపోయాడతను.

“నా ముందునుంచే మీరు నైకిలు మీద వెళుతుంటే పిలవాలనుకున్నాను. మీరు అగే మూడోలో వుంటేగా.... పక్కన మరెవరో మిమ్మల్ని ఓవర్ టేక్ చేసుకు వెళుతుంటే నెంబర్ పన్ సినిమాలోని హీరోలా మీరు అతడ్ని అధిగమించటానికి మరి నేగాన్ని పెంచడాన్ని చూసి పిలవకుండా అగిపోయాను.”

తన గురించి ఆమె అంతగా పరిశీలించడమన్నది ఆనందమనిపించిందో లేక తన ఆనందం ఆమెకు అనందకరమైన విషయంగా తోచటం ఏమి గొప్పానికి కారణమైందో నవ్వుతూ అన్నాడతను- “పట్టలేని ఆనందములో గాని, నిగ్రహించుకోలేని విషాదంలో గాని మధ్యకరగతి మనిషి రోజోదోలా ప్రవర్తిస్తాడని ఈ మధ్య ఎక్కడో చదివాను. నిజమే లాస్య గారు! నేను రెండు ఎక్స్‌ప్రెషన్లలోనూ పరిసరాల్ని మరిచిపోతుంటాను. అందుకే బిస్టాలో వున్న మిమ్మల్ని గమనించలేదు. రోజోదోలా దూసుకు పోయినట్టున్నాను.”

“కానీ రోజోద్వీ కూడా ఓడ్ చేసిన ఇన్‌ఫర్మేషన్ ప్రకారం ప్రవర్తిస్తాయి తప్ప, సొంతంగా ఆలోచించలేవుగా?” అడిగింది లాస్య.

“మళ్ళీ నేనేమో నా బియ్యాని ప్రవర్తించుకుంటున్నానని మీరనుకోకపోతే చిన్న ఫ్రెంటిఫిక్ డేటాని యివ్వబోతున్నాను” తక్షణమాగి అన్నాడు- “కంప్యూటర్స్ గాని, రోజోద్వీ గాని సెలికాన్ చిప్స్ తో ఓడ్ చేసిన ట్రాజింగ్ ప్రకారం పని చేస్తాయి కాని యిప్పుడు ప్రొఫెసర్ రోడ్చి గ్లస్ వాక్టర్ టిఫామహోవాల్ అనే శాస్త్రజ్ఞులు ఓ కొత్తరకం సెలికాన్ రోజికిని పెట్టారు ఈ చిప్స్ మెదడులోని కణాల్లాగే పనిచేస్తాయి. నీటి ఆధారముగా బయోలాజికల్ కంప్యూటర్స్ ని తయారుచేయొచ్చు. అవి పూర్తిగా సుమారుగా అవ్వొస్తాయి. బయటా ఇకముందు మనుషుల్లాగే ప్రవర్తిస్తాయి. అర్థిఫిషియర్ ఇంటెలిజెన్స్ రంగంలో యివో పెద్ద ముందడుగు.” విస్ఫూరితంగా చూస్తున్న లాస్యతో అన్నాడతను.

“పోర్ కొట్టించానా?”

“లేదు. తనోహం చేశారు.”

D.R. BOOK CENTRE
D 10/141 KATCHERI STREET,
SULLURPET - 524 121
NELLORE DT A.P.

Sri Sai Auto Xerox & Book Links
Trunk Road,
VARADACHALEM.

“ఏమిటి?”

“మీరు నిజంగానే చాలా వుత్సాహంగా వున్నారని. నిజం సాగర్ మీరు వట్టలేని అనందంగా శుండబట్టే మోడరన్ ఫ్రైన్స్ మీద యింకా చూట్టాడారని నా నమ్మకం” నిట్టూర్పుగా చూసింది. “సో! ఫ్రైన్స్ గురించి చెప్పిన మీరు మీ ఆనందానికి కారణం చెబితే విని సంతోషిస్తాను.”

ఇట్లాంటిగా చూశాడు- “నమయం వచ్చినప్పుడు చెబుతాను.”

“ఏం? నాతో చెప్పటం అనవసరమనుకుంటున్నారా?”

అతడి మనసు చివుక్కుమంది. నీడన్న చూట్టాడగల లాస్య తన యింటి విషయం గురించి చెప్పడం నమచితం అవునో కానో అచిస్తున్నాడు. అంతే!

అది కాదు లాస్యగారూ....”

“ఓ.కె.” అర్థోక్తిగా అంది- అర్థమైంది”

“ఏమిటి?”

“మీరు మహాజ్ఞాని అని.”

అది ఉక్రోశం ప్రకటించడమో, లేక అభినందనో అర్థంకాక “చెబుతాను కాని ఇప్పుడు ప్రైం అంత అనుభవంగా లేదు” స్టాప్ రేమో అన్న సందిగ్ధంగా దిక్కులు చూశాడు.

“పూర్వం కృష్ణా తీరంలో ఓ మహాజ్ఞాని అయిన ఓ గురువు వాడట....అయిన దగ్గరికి చాలామంది విద్యార్థులు ఎక్కడెక్కడి నుంచి వచ్చి విద్య నేర్చుకునేవారు. కానీ ఆయన దగ్గర శిష్యులికం సంపాదించి చాలా కష్టమట....” ఉన్నట్టుండి ఈ రోజు లాస్య యిలా చెప్పిపోవడం కారణమేమిటో సాగర్ కి అర్థంకాక విభ్రమంగా అతడు చూస్తుంటే లాస్యకుపోయింది.

“అలాంటి గురువుగారి దగ్గరికి ఓ రోజు ఒక విద్యార్థి వచ్చి తన విద్య నేర్చుమని అభ్యర్థించాడు....అయిన దగ్గర సేతు సంపాదించుకోవడం కష్టమన్నానుగా!”

“అవును” బుద్ధిమంతుడైన బాలుడిలా తలూపాడు సాగర్.

“అందుకు ప్రతిమినరీ పరీక్షలా గురువుగారు ఆ విద్యార్థికి ఓ ఇచ్చి యిక్కడికి యిరవై మైళ్ళ దూరంలో వున్న తన శిష్యుడు

దీపుడికి అది అందించి తిరిగి రమ్మన్నాడట. సరే అంటూ పెట్టె అందు కున్నా విద్యార్థి....చాలా శ్రమపడుతూ నడిచి నడిచి అలసిపోయి ఓ వది హెసు మైళ్ళ తర్వాత ఓ చెట్టుకింద చేరాడట విశ్రాంతి కోసం....కాళ్ళు నొప్పి పడుతుంటే తిక్కగా పెట్టెనే చూశాడు....అంత దూరం అర్థం అటూ అందించాల్సిన విశేషం పెట్టెలో ఏముందో తెలుసుకోవాలను కున్నాడు. అంతకాలం మంచిదికాదని హెచ్చరిస్తూనే వుంది. అయినా దాని గోడు నాక్కి తెరిచాడు....”

“లోపల ఏముంది?” సాగర్ కూడా పుత్కంఠగా అడిగాడు.

“సంపులే! నగల్లాంటివేమీ లేవు....ఓ కౌశల్యతం వుంది. దానిపై మనసుని జమించలేనివాడు నా దగ్గర విద్య నేర్చుకోలేడు, జ్ఞాని కాలేదు అని రాసి వుంది.”

లాస్యని విస్మయంతో చూస్తూ “ఇప్పుడీ కథ నాకెందులు చెప్పి నట్ట?” అన్నాడు సాగర్.

“మనసుని జమించలేనే నేను మీ మనసేమిటో తెలుసుకోటానికి ప్రయత్నించాను కాబట్టి మీరు నాకేది చెప్పనవసరం లేదని తెలియచెప్పటానికి.”

ఆమె మాటల్లో నిగూఢంగా దాగిన విషయమేమిటో సరిగ్గా అర్థం కాలేదు. “ఛా! మీరు నన్ను సరిగ్గా అర్థం చేసుకోలేదు లాస్య! చెప్పే వాడే కాని యిప్పుడు మొత్తం చెప్పేలోగా స్టాప్ మెంబర్స్ వస్తే....”

“వస్తే?”

కొట్టువత్తాడు. “మధ్యలో ఆపేయాలి వస్తుందికదా అని.”

“ఎందుకు అపడం?”

సాగర్ కి ముచ్చెమటలు పోసాయి. “అందరూ అపార్థం చేసుకునే అవకాశముందని....” గొణిగాడు నెమ్మదిగా.

“అందరి గురించి భయపడే మీరు నాతో ఎందుకు చనువుగా పుంజు లని ప్రయత్నించడం?”

లాస్య యీ మాట ఎందుకన్నాగాని ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయాడు.... అసలు నిన్న మధ్యాహ్నం లాస్య అందరూ ఏచేయై మైమైందని కంఠం వడింది....ఇప్పుడు అదే విషయాన్ని గుర్తుచేసుకుంటూ సాగర్ అలా

మాట్లాడారు.

ఉన్నట్టుండి లాస్యకేమైంది? ఎందుకిలా మాట్లాడుతోంది?

సహస్యల మధ్య నలిగే నిస్సహాయతలో లాస్యలాంటి ఆడపిల్ల వచ్చే యిలాంటి మార్పు తాత్కాలికమని ఆమెకి తెలియకాని నిన్న రాత్రిని గుర్తూర్చు మాటలు ఆమెను చాలా అలజడి పెట్టాయి. అంతకుముందు మొండి నిద్రిరాన్ని అందించాయి. అందుకే జంకుతూ మాట్లాడుతున్న సాగర్ మీద యంచుమించు దండయాత్ర జరిపి ఆంధోళన పెట్టింది.

గుండె గుహల్లో సాంప్రదాయాల రాపిడితో తనకు తానుగా కొన్ని ఆశ్చర్యాలను పేర్చుకొని బ్రతుకు నుంచి మృత్యువుదాకా తనలాంటి ఆడపిల్లయినా వల్లెపేయాల్సింది ఆ ముక్కుల్నే అన్నట్టు నిన్నటిదాకా మాట్లాడిన లాస్య యిప్పుడు ఒంటరితనం గొంతునో లేక నైతికవిజ్ఞాన వలువల్లో పీకి పైకి విసిరేట్టు కనిపిస్తుంటే సాగర్ సాలోచనగా అన్నాడు “ఓ.కె. లాస్య! నాకు నలుగురి గురించి భయంలేదు. ఈ జీవందాకా నం దించింది మీ సంకోచం మూలంగానే” సాగర్ గొంతు వణికింది కొద్దిగా “అయినా ఇందాక మీదడిగిన ప్రశ్నకి జవాబు యిక్కడ యీ అసీనుత చెప్పలేను.... విషయం నాకూ, నా కుటుంబానికీ సంబంధించింది కాబట్టి విన్నే ఓపిక వుంటే అసీను అయిపోయాక నా కోసం ఓ అరగంట పై స్పేర్ చేయండి.... ఎక్కడైనా విడిగా కూర్చుందాం. అక్కడ మాట్లాడుకుందాం.”

దిగ్భ్రాంతిగా చూసింది లాస్య.

‘విడిగా ఎక్కడైనా’ అన్న వాక్యం ఆమెను బలంగా కదిలించింది. అలా సాగర్ అనడానికి కారణం తన అసహజమైన ప్రవర్తనే అని ఆమెకి తెలుస్తూనే వుంది. అయినా జీర్ణిండుకోలేకపోయింది వెంటనే.

“చూద్దాం” అంది తల వంచుకుని. సాగర్ ఎదుటి సీటుపై నుంచి లేస్తుంటే “అలాగే కలుసుకుందాం” అంది మళ్ళీ అవకాశం రాదేమో అన్నంత కంకారుతో.

ఆమెకి తెలుస్తూనే వుంది. నుదుటిపై స్వేదం విందువులుగా పేరు కుని ఆమె శరీరం సన్నగా ప్రకంపిస్తుంది.

అయినా ఇదేదో పెద్ద నేరంలా తానెందుకు ఆలోచించాలి?

ఆలోచిస్తున్నానూ అంటే ‘ఏ కోసం నువ్వు’ అన్న లీనా మాటలు యికా జీర్ణించుకోలేకనేగా.

నెమ్మదిగా తల పైకెత్తి చూసింది.

సాగర్ లెడ్డరు తిరగేస్తున్నాడు సీరియస్గా.

లీనా చెప్పిన అందరి మగాళ్ళ కోవలోకి రాని సాగర్తో ఆ మాత్రం చనువుగా బయటికి వెళితేనే?

ఈ ఆలోచన లాస్యకి చాలా ఆనందాన్నిచ్చింది.

సాయంత్రం అయిదున్నర గంటల సమయం....

పార్కు స్టాండ్లో పైకిలు వుంచి వస్తున్న సాగర్ని చూస్తూ అంది లాస్య “మీరు అర్జేంటగా ఓ పని చేస్తే వెళురు”

“చెప్పండి.”

ఆమె చెప్పలేదు వెంటనే.... పార్కులో సందడిగా వున్న జంటలని, పసిపిల్లల కేరింకల్ని ఏకాగ్రతగా గమనిస్తూ వుండిపోయింది చాలా సేపటిదాకా.

“మీరేవో చెబుతానని అలా ఆలోచనల్లోకి వెళ్ళడం బాగోలేదు” గుర్తు చేశాడు మొగలిపొడకేసి నడుస్తూ.

“బయట ఏవో మాట్లాడుకుందామని చెప్పి నన్ను అరగంటసేపు నడిపించారు.”

“నడిపించేవాడ్ని కాదు” నిజాయితీగా అనేశాడు. “కానీ నా పైకిలు మీద మీరు కూర్చోవడం బాగోదుగా. అందుకని.”

“అదే స్కూటర్పైతే కూర్చోమనేవారా?” బక్కున అడిగింది.

అలా ఎందుకడిగినా తొట్రుపడ్డాడు వెంటనే ఏం జవాబు చెప్పాలో తెలీనట్టు.

“ఎందుకు నీళ్ళు నముల్తున్నాయ్?”

అప్రతిభుడిలా చూశాడు సాగర్.... ఏమైందో ఏమో తెలీదు కాని లాస్యలో చాలా మార్పు కనిపిస్తోంది. ఇంత దూకుడుగా ముందు మాట్లాడేది కాదు.... ఇప్పుడు నిర్మోహమాటంగా మనసులోని మాటని బయటికి చెప్పేయగలుగుతూంది.

“ఏమిటలా చూస్తున్నారు?” అడిగింది లాస్య మళ్ళీ.

“మీలో ఏదో మార్పు కనిపిస్తోంది.”

“నిజమా!” విస్ఫోరితంగా చూస్తూ అంది లాస్య. నిజమే... అయితే

ఆ విషయం తెలుస్తూనే వుంది “ఖచ్చితంగా ఎలాంటి మార్పు కనిపించిందో చెప్పగలరా?”

తనకి అభిముఖంగా కూర్చున్న లాస్యని వదిలెకండ్రపాటు చెప్పి లార్చకుండా చూశాడు. నిన్న మొన్నటిదాకా కర్లోల తరంగంలా కనిపిస్తూ ఆనవాలు వట్టలేని అందంలా కనిపించే లాస్య యిప్పుడు బ్రతుకు ఫసిపికో రోతుల రక్తాల్ని వెలికి తీసినట్లు అనిపిస్తోంది. చిరునవ్వుల్ని చిందిస్తూ కూడా గతపు విషమ సంధ్యల్ని ప్రతి ఫలిందే అమె రూపం సందిగ్ధకాల్ని పీక నులిమేసి బ్రతుకు పుటల్లో కొత్త ఓడంబడిక చేసుకున్న మరో వ్యక్తిగా దర్శనమిస్తుంది.

నాలిక పిడచకట్టుకుపోయే స్థితికి కారణమైన గొంతు పెగలనివ్వని ఏ సీటికో పీడ్కొలు చెప్పి అనందం జాలువారే స్నిగ్ధ దరజాసరతో మాట్లాడడంలో ఉల్లాసాన్ని యిప్పుకొన్నదే వెదుక్కుంటున్నట్టుగా వుంది.

“ఏమిటి తపస్సు చేస్తున్నారు?”

“అప్పే” కంగారుపడుతూ అన్నాడు “మీరు ఖచ్చితంగా ఏ మారాలో అంచనా వేయటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను.”

“అయిపోయిందా? ఇంకా అంచనా వేసే స్థాయిలోనే వున్నారా?” లాస్యలాంటి తెలివైన ఆహ్వాని మౌనంగా వుండక మాటలతో దగ్గర అవసరానికి మించి డబ్బాన్నా అది ఉచితంగా యివ్వడంలో అర్థం దాడి చేస్తే తట్టుకోవడం ఎంత కష్టమో తెలిసినట్టయింది...మారింది నరే...లేదు లాస్యా!”

“అది సరే లాస్యా! మీరు పార్కులోకి రాగానే నన్నేవో అద్దెబాంకులో దాచుకున్నాను.”

టుగా ఓ పని చేయమన్నారు. ముందు అదేమిటో చెప్పండి.”

“ఓ స్కూటరు కొనండి.”

విస్మయంగా చూశాడు “దేనికి?”

“పైకిబు బాధ తప్పుతుంది కాబట్టి.”

“బడియా బాగుంది. కానీ కొనే తెపాసిటీ వుంటారా?” ఇంకావారింది. సో... మీరు డబ్బు తీసుకుంటున్నారు.”

అమెనులో ఆమె అడిగిన ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పటానికి యిదే అవకాశమని 3)

మించిందేమో అతడి కుటుంబం గురించి, సరిత స్కూటరుకి డబ్బు తెచ్చి యివ్వడం గురించి నిస్సంకోచంగా వివరించాడు. “ఇప్పుడు చెప్పండి.... కుటుంబం గడవడమే కష్టమైన నేను మా బావకివ్వాలన్న స్కూటరు కోసం ఆ బావ నుంచే డబ్బుని తీసుకున్న నేను సొంతంగా స్కూటరు ఎలా కొనుక్కోగలను?”

ఏ భేషజమూ లేకుండా నిజాయితీగా మాట్లాడిన సాగర్ని తదేకంగా చూసి మృదువుగా నవ్వుతూ అంది “పోనీ నేను డబ్బివ్వనా.... అప్పుగానే.”

“అంత డబ్బుందా?” జోవియల్ గా అన్నాడు “పైగా తీసుకున్నా నేను తీర్చగలనే అనుకుంటున్నారా?”

“మీరు తీర్చకపోయినా నాకు అభ్యంతరం లేదు. నిజం సాగర్! నేను సీరియస్ గానే అంటున్నాను.... అందరూ వున్న మీకు ఆర్థికమైన యిబ్బంది. ఎవరూ లేని నాకు ఆర్థికములు లేరన్న బాధ.... ఆలాంటివన్న నాకున్నది నాకు యివ్వమైన మనిషికి యివ్వడం అప్పు లేదుగా?”

ఆమె మాటల్లో ఏ అర్థం ధ్వనించిందో విస్తుపోయినట్టుగా చూశాడు. స్నేహం వేరు.... తనకున్నది ఉచితంగా యివ్వటానికి సిద్ధపడటం వేరు. పైగా లాస్య యిస్తానంటున్నది వందలు కాదు.... వేలు.

ఆ జ్ఞానంలో లాస్య మీద అపారమైన గౌరవం పెరిగి అతడ్ని అవ్వోలాంటి ఉద్వేగంతో గురిచేస్తే అది అతడి తప్పేలా అవుతుంది. “మీ అవసరానికి మించి డబ్బాన్నా అది ఉచితంగా యివ్వడంలో అర్థం

“అవసరానికి మించి అని కాదు సాగర్.... ఓ యాభై ఏలదాకా

“కానీ అది మీకు చూతావుగా అవసరం వహిస్తు.”

“అప్పుడు మీరు నాకు సర్దుకారుగా.”

“సర్దుగల ప్లేజ్ లో నేను లేకపోతే?”

“కొంపలేం మునగవు.... కనీసం నాకో సంతృప్తి అన్నా దక్కు-

ఆ సంకృతీమిటో అడగలేదు సాగర్ కనీసం అడిగే సాహసం చేయాలనిపించలేదు. ఇంతకాలం స్నేహంలో వారి మధ్య దూర్భాగం నెలకొని ఉండవలసివచ్చింది. సాగర్ కి అనందంగా లేదు. అది తన స్థితి గురించి ఆమెకి తెలియ చెప్పాల్సి వచ్చింది. అది తన దూర్భాగం తీరనగలిగిందని వస్తున్నందుకు చాలా సంతోషం. "ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?" అడిగింది మళ్ళీ.

"ఆ టాపిక్ వదిలేద్దాం" అన్నాడు తల వంచుకుని.

"సో.... మీరు నన్ను స్నేహితునిగా అంగీకరించటం లేదని మాట?"

"అదికాదు లాస్య.... ఇప్పుడు నాకు స్కూలుకు వెళ్ళాలి. ఆపనిలోకి వెళ్ళింది."

"నేను యిస్తానన్నది మీ స్కూలుకు వెళ్ళి అని ఎందుకు అనుకుంటున్నావు? దబ్బంబూ తీసుకుంటే స్కూలుకు కాకపోయినా మీ కుటుంబం అవసరాలకి పువ్వుగలగవచ్చును?"

"సాగర్!" సాగర్ గొంతులో ధ్వనించిన అయివంత కాంక్ష అమెను చాలా కలవరపరిచింది. "అయితే తప్పక వచ్చినంత మాత్రాన మంచి దేవులా తీసుకోగలను?"

"పోనీ మీ పెళ్ళియ్యాక తీర్చండి."

లాస్య ఎందుకలా మాట్లాడుతూంది? "నా పెళ్ళయినంత మాత్రాన ఎలా తీర్చగలనంటారు?"

"కట్న తీసుకుంటారుగా?"

"ఇక మనం చర్చని మళ్ళీ చేయకుండా లాస్య!"

"కోపం వచ్చిందా?"

"లేదు. బాధగా వుంది."

నిర్భయంగా చూసింది లాస్య.

"వానికి చేతకాదు చుక్కల వైపు

చూపుల్ని పరపించడం....

అమృతగానంలో ఆరోహణావరోహణలు

వానికి అవసరాలు

ఉన్న కాంతిలేని, సంధ్యాసమయమిది

ఏమీ వట్టింతుకోదు వాడు."

లాస్య చెబుతున్నది వింటూనే అన్నాడు- "కృష్ణాత్రి హరికుడు కవిత కదూ!"

"ఈ తెలివి మీకు అపారంగా వుంది" అంది లాస్య.

"అంటే నన్ను చేస్తే లేని మనిషిగా యిలా వివరణ ఇచ్చేవారు కాదు."

"అలా ఆ కవిత చెప్పింది మీకు చేస్తే లేదని చెప్పటానికి కాదు. మమస్యల నేల పూచిలో కూరుకుపోతూ యిబ్బంది పడ్డ మీరు తెలిసిన హరికుడిలా అవకాశాన్ని వినియోగించుకోమని!"

"ఓ.కె." అన్నాడు అప్పటికే ఆమెను సంకృతీమిట అన్నట్లుగా. "తప్పకుండా మీ సహాయం తీసుకుంటాను. అవసరమైనప్పుడు ఇక వెళదామా."

"ఏం బోరు కొట్టిందా?"

"చావగొడుతున్నారు."

"ఎవర్ని?"

"నన్నే" నవ్వుతూ మొహంలోని భావాల్ని కప్పిపుచ్చుకుంటూ అన్నాడు. "అలా కోపంగా చూడకండి. ఈ రోజు నన్ను పనిగట్టుకుని ఎలాంటి వాయిదాచేస్తున్నారు. కారణం తెలియదు."

ఆమె లేచింది.

"నాకో జోక్ గుర్తుకొస్తూంది సాగర్! ఇంగ్లీషు చానర్ దిగువన అంటే ఇంగ్లండుకి, ప్రాన్స్ కి మధ్య ఓ ఉన్నర్ తవ్వటానికి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం సీరియస్ గా ప్లాన్ చేసి పెండర్నకి కాలిఫర్ చేసిందట. నిజానికి అది మిలియన్స్ ఖర్చు చేసే ప్రాజెక్ట్ అయినా ఓ కాంట్రాక్టర్ సీరియస్ గా వచ్చి అర్జైంటుగా పదివేల పౌండ్స్ యిస్తే వెంటనే ఉన్నర్ కార్యక్రమం మొదలుపెట్టి పూర్తి చేస్తానన్నాడట. ఉన్నర్ ఛైర్మన్ ఆర్డర్ గా చూసి నువ్వుకిగింది లేబర్ కాన్స్ట్రక్షన్ చాలా అంత స్వల్ప మొత్తంలో ఉన్నర్ ఎలా పూర్తిచేస్తావా అన్నాడట."

ఈ కథెందుకు చెబుతుంది. సాగర్ సాలోచనగా వింటున్నాడు.

“దానికి కాంట్రాక్టర్ ఏమన్నాడో తెలుసా?”

“చెప్పండి.”

“ఇట్టి సింపుల్ సర్” నాకు పార్టనర్ వున్నాడు. నేనున్నాను. ఇద్దరం చెరో పాత తీసుకుంటాం. వాడు ప్రాన్స్ నుంచి, నేను ఇంగ్లండు నుంచి తవ్వడం ప్రారంభిస్తాం. దాన్ని ముందే తీసుకున్నాం కాబట్టి బస్నర్ పూర్తయ్యేదాకా తవ్వకమానే వుంటాం అన్నాడట.”

“అసలు యిద్దరూ ఎప్పటికైనా కలుస్తారా?” అన్నాడు సాగర్.

“బస్నర్ చైర్మన్ కి అది సందేహం వచ్చి అడిగాడట. దానికి కాంట్రాక్టర్ ఏమన్నాడూ అంటే యిద్దరూ కలియడమే జరక్కపోతే మీకు ఒక సొరంగం కాక రెండు సొరంగాలు దక్కుతాయి అని.”

పకాల్ని సవ్యేతాడు సాగర్. “ప్రత్యేకించి యీ కథ నారెండుకు చెప్పినట్లు.”

“సింపుల్ సాగర్....ఒకే అభిప్రాయం లేని వ్యక్తుల మధ్య స్నేహం ఒకే గమ్యాన్ని సాధించలేవని.”

“నాకు అర్థంకాలేదు.”

చెప్పటానికి, వివరించడానికి చాలా వుంది. లాస్యకి చెప్పాలని వుంది. కానీ అస్పష్టంగా వున్న తన మోటిప్రాయం అమెకే సరైన అవగాహన అందించని స్థితి. అందుకే స్పష్టంగా చెప్పలేకపోయింది.

“ఏమంది సాగర్! మీకు అవసరముంది. నాకు మీ మీద అభిమానం ముంది. అందుకే దాన్ని యివ్వాలనుకున్నా. కానీ మీరు అభిమానంతో సంకోచిస్తున్నారు. నేను నా హద్దు దాటి మిమ్మల్ని అప్పించలేక విత్త్రా అయిపోతున్నాను. అలాంటప్పుడు ఒకే రూట్ తో మనం ప్రయాణించే అవకాశమెక్కడిది?”

“మీ ఆలోచన యిప్పటికీ నాకు అర్థంకాలేదు.”

లాస్య ఓక్రోషంగా చూసింది. తెలివైన వాడనుకుంటున్న సాగర్ ఇంత బుద్ధావకే రంలా చూట్టాడటం అమెకు నచ్చడంలేదు.

“ఓ, కే! అర్థంకాకపోతే వదిలేద్దాం. వెళ్దాం రండి....” అమె నడిచింది.

లాస్య అవసేట్టునట్లు అర్థమైంది. స్నేహంలో ఇలాంటి ఉదు

మోతనం ప్రదర్శించడం అరుదైనది కాదనుకున్నాడే తప్ప ఒక పరిధిని దాటి వెళ్ళని తమ మధ్య యిలాంటి సన్నివేశానికి అర్థం వెదకాలని ఆతడు ప్రయత్నించలేకపోయాడు. కనీసం తాత్కాలికంగానైనా.

అందుకే నైకిల్ స్టాండ్ ని సమీపిస్తుంటే “మాట” అన్నాడు ఏదో ఆలోచిస్తూ.

లాస్య అగింది.

అమె ముఖం అప్రసన్నంగా కనిపించేసరికి కొంచెం కంగారు పడ్డాడు.

“ఇప్పుడొద్దులేండి.”

“చెప్పండి” రెట్టించింది.

అమె గొంతులోని సాధికారం ఊణంపాటు అతణ్ణి యిచ్చిందికి గురి చేసిన దైత్యాన్ని కూడగట్టుకున్నాడు. “ఎక్కేముందు నేనూ మీకో కథ చెప్పాలని వుంది.”

రెప్పలార్యకుండా చూసింది.

“మీరు కోపం తెచ్చుకోకూడదు.”

ఆతను ఆలా సంశయించడం అమెకు నచ్చింది. కాదు....అమె అహంకారాన్నో, స్వాభిమానాన్నో ఇజ్జతిస్తున్నట్లు ఆతడు ప్రవర్తించడం ఊమైనా ఆచోలాంటి అహ్లాదాన్ని అందిస్తుంటే “కోపం దేనికి? స్టీత్ కేరీ అన్” అంది.

“ఓ యంగ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ కి, అతడికి లేదీ సి.సి.తో స్నేహం పెరిగింది. ఆ స్నేహం యిష్టపడటందాకా వెళ్ళింది....” చెబుతుంటే గొంతు తకారిపోతున్నట్లుగా వుండకండి. “ఓ రోజు సినిమా కెళ్దాం అన్నాడట.... అమె సరేనంది. ఆ ఎగ్జిక్యూటివ్ అనందపడిపోయాడు. అనుభూతిని పిలిచి దబ్బలిచ్చాడు. థియేటరు వేరు చెప్పి బాల్కనీ వెనక వరుసలో మూలన వుండే రెండు టికెట్లు రిజర్వ్ చేయించమన్నాడు. అలాగే చేయించిన ప్యాస్ రెండు టికెట్స్ తెచ్చి ఎగ్జిక్యూటివ్ కి యిచ్చాడు.” చెబుతున్న సాగర్ ఎందుకు అగాడో అర్థంకాలేదు. “ఆ తర్వాత?”

ప్రశ్నించివామె.

“థియేటరుకి వెళ్ళారద్దూ. కానీ ఒకేచోట కూర్చోలేకపోయారు.”

“ఎందుకని?”

“మీరు చెప్పాలి.”

విస్మయంగా చూసింది. “తెలిసిన వాళ్ళవలెనా కనిపించాలా?”

“లేదు.”

“అమ్మాయి మనసు మార్చుకుందా?”

“అహ....” అతను ఆకతాయిగా నవ్వుతూ కనిపిస్తూనే వుంది.

“అలాంటి అరాంథరాత్రేమీ లేవు. కానీ ఒకేకోట కూర్చోలేక

పోయారు. ఎందుకు కూర్చోలేకపోయారో మీరు ఆలోచించి చెప్పాలి.... ఇప్పుడు కాకపోయినా రేపు....”

ఆమె నిశ్చేష్టతగా చూస్తుండగానే వెళ్ళిపోయాడతను.

“ఇట్టే వండ్రపుల్ లాస్య” అంది లీనా నవ్వుతూ.

రాత్రి పది గంటలకి వచ్చిన లీనా అప్పటికే చాలాసేపటి నుంచి ఆలోచిస్తున్న లాస్య సాగర్ పట్ల గురించి చెప్పగానే రియాక్ట్ అయింది.

అసలు ఏ రోజూ తను మాట్లాడితే తప్ప నోరు విప్పని లాస్య ఈ రోజు తనంతట తానుగా పలకరించడం ఆమెకు చాలా ఆనందాన్నిచ్చింది.

బహుశా రాత్రి తను ఇచ్చిన రెక్కర తర్వాత లాస్య నవ్వుతూ బ్రతకడాన్నే లేక తన గురించి తను ఆలోచించడాన్నే మొదలుపెట్టి ముకుళించుకుపోతూ గడిపే ప్లేక్ నుంచి ఓ అద్భుతంతో పార్కుకి వెళ్ళి

దముదాకా తొలిసారి సాహసం చేసింది.

“పట్ల మాట ఆటంకం. నువ్వు నా రూట్ లో ఆలోచించగలవని తున్నావు. అందుకు నా అభినందనలు.”

లాస్య వ్యాకులపడిందో, తర్తరపడిందో ఆమెకే తెలీదు “అలా కాదు లీనా....”

“నవ్వించుకోకు పిచ్చిపిల్లా....! నా రూట్ లో అన్నది నాలా బి తెగించి అని చెప్పడం కాదు.”

“అక్కినులో మాట్లాడటానికి నేను వెనుకాడింది అతడి పర్సనల్ విషయం కాబట్టి.”

“పర్సనల్ విషయం అయితే మాత్రం అలా చెబుతానన్న ప్ర

మగాడి వెంటా నువ్వెక్కపుగా?”

“అతను అందరిలాంటివాడు కాదు.”

“ఎవ....కనీసం అలా అనిపించాడు. కాబట్టే నీ గీత చాటి వెళ్ళ గలిగివు.”

“నేను వెళ్ళింది స్నేహపూర్వకంగానే.”

“ప్రతి గొప్ప పరిణామానికి నాంది స్నేహమే లాస్య!”

ఉక్రోశంగా చూసింది లాస్య. “ఏం చెప్పాలని నీ వుద్దేశ్యం.... అలా నేను వెళ్ళి తప్ప చేశాననా?”

“ఫవ....” లీనా ఆమెకి అభిముఖంగా కూర్చుంది. ఆమె ముఖంలో మారుతున్న రంగుల్ని చూస్తుంటే మువ్వటగా వుంది. “ఓ విత్త బున్న తల్లి దగ్గరకి జనన మరణాల శాఖకి చెందిన ఓ అధికారి వచ్చి స్టేట్ స్ట్రీక్ కరెక్ట్ చేస్తున్నాడట. అంతా నోట్ చేసుకుంటూ మీ వారు పోయి రొమ్మిదేళ్ళ గడిస్తే మీ చిన్నబ్బాయికి రెండేళ్ళ వయసెలా సాధ్యమూ అన్నాడట. దానికామె పోయింది మావారే కాని నేను కాదుగా అందట.”

మామూలుగా అయితే ఇలాంటి జోక్ విని లాస్య ముఖం మార్చు కునేదే కాని ఎందుకో ఈ రోజు తనూ నవ్వుతుంటా వుండలేకపోయింది. ఇరవై నాలుగుగంటల వ్యవధిలో లీనా ఆమెపై చూపించిన ప్రభావమే అని అనుకోవడానికి లాస్యకే అభ్యంతరం లేదు. “ఇప్పుడు ఆర్డెంటుగా ఈ జోక్ ఎందుకు చెప్పినట్టు?”

“నేను చెప్పిన జోక్ లోని ఆడదానిలాగే నువ్వూ ఇందాక జవాబు చెప్పావు కాబట్టి.”

“నేనేమన్నాను?”

“అక్కినులో పర్సనల్ విషయం మాట్లాడటానికే కుదరదని చెప్పిన నువ్వు అంతకుపూర్వం నీ పర్సనల్ విషయాన్ని అక్కినులోనే అతడితో చర్చించావు కదూ?”

లాస్య ముఖం విపర్యమైపోయింది.

“కానీ ఈ రోజు మాత్రం అతడు పిలవగానే అతడి స్వవిషయం వినటానికి పార్కుదాకా వెళ్ళావు. వెళ్ళావు నరే....అతడు అందరి మగ వాళ్ళ లాంటివాడు కాదంటూ అందరికన్నా అతడెంత ఉన్నతమో చెప్పి

అలా నీ కేరెక్కరు గురించి నేను అపార్థం చేసుకోకుండా దాగ్రతకు న్నాను" విశ్లేషణగా చెప్పింది లీనా. "ఇలా మాట్లాడి నిన్ను కంటి పుచ్చాననుకోకు లాస్య! నీకు అర్థమైనా నువ్వేమిటి అన్నది నాకు అపోకావేమో అని స్వీట్ హిపోక్రసీతో చిత్రంగా నమర్చింసుకుంటున్నా.

"నో...." లాస్య కలవరపడిపోయింది. "నేను.... సాగర్ ని దగ్గరగా పూటించుకోవడంలేదు."

"అదే.... అలా నిజాన్ని ఒప్పుకోలేనితనమే ఆడదాన్ని ఓడి ఓడించబడే ప్రాణిగా మార్చేది లాస్య! ఏం.. ఒక మనిషి స్నేహాన్ని ప్రతికరణ శుద్ధిగా యిష్టపడతానని చెప్పటానికి నువ్వెందుకు పించాలి.... సంసుమం చే భయమా? సో కార్ట్ పురుష వ్యవస్థలోని పుంగవులు నిన్ను తప్పు పడకారన్న అంపోశన.... మైడియర్ పూర్వ నిన్ను నువ్వు అలాధిండుకోవడమే నీకు అర్థంబుగా అవనరమైన యమే. అలాంటి అలాధనకి శిరసు వంచి, సప్రమతగా చేతులు జోడించు నిన్ను చెదిరించే లోకానికి కాదు. అలా చేయలేకపోవడం ఎంత దృగ్గమో తెలుసా.... మూర్ఖత్వానికి స్వలాభావేక్షతో మాట్లాడే సంఘానికి నువ్వు కోరే నీ జీవితానికి, నీ జీవితాన్ని సుఖవంతం చేయగల విజ్ఞాన సాంద్ర్యానికి శక్తికి ప్రణమిల్లడం గొప్ప శాంతిని అందిస్తుందే... చుట్టూ పున్న సంకుచిత సమాజాన్ని ద్వేషించే మనం మనలోని సాంపిషానకో భోజనానుభవంతో బ్రతకడం, రసానుభవంతో జీవించి గొప్పదన్న భావానికో చేతులు జోడించకపోతే మనకు మనం నెర్చే కొట్టుకుపోతాం.... ఇది నేను చెప్పింది కాదే.... మీ చలమ్."

లీనా లాస్య మొహంపేసి చూడటంలేదు. ఉద్యిగ్గుంగా చెప్పిపోతుంది- "ఏ మనిషి సన్నిధిలో నీకున్న వ్యక్తిగత సమస్యల్ని కట్టించి అతడున్న క్షణాలు ఎంత అనందదాయకాలు అనిపించేట్టు చేసు ఏ మనిషితో మాట్లాడటం, గుండె గుహల గోడల మీద ఆర్చిన పంకం క్కుని మానసికంగా జ్ఞానం చేసుకోవడమౌతుందో, ఏ మనిషి అసలు కాలాన్ని సునిభవించడేసి అతడి ధ్యానే ఆధ్యాత్మిక మనిపించే నిన్ను నెడుతుందో, అలాంటి మనిషి గురించి నిబ్బరంగా వాస్తవ అంగీకరించటానికి నువ్వెందుకు సంకోచించాలి. అచ్చరే.... మర్రి నీ

మీదే అని నువ్వు నన్ను అడగొచ్చు.... నాకు అలాంటి జీవితం దక్కే అవకాశం లేదు. ఎందుకంటే నా దగ్గరికి వచ్చేవాళ్ళు కాని, నేను వెళ్ళేవారు కాని అంతా అవకాశవాదులేనని నామా తెలుసు కాబట్టి సావకాశంగా ఆనందించడమే తప్ప, ఆ ఆనందాన్ని శాశ్వతంగా మార్చుకునే ఛాన్సు బట్టి రంగాలేదు కాబట్టి.... సో. నా సంగతి వదిలేయ్... నీ మనసుకి ఇష్టమైన సాగర్ ని వదిలిపెట్టకు."

లాస్య పాలభాగం స్వేదంతో పేరుకుపోయింది.

ఇదేమిటి....

నిన్న అలా మగజాతిని నిరసిస్తూ మాట్లాడిన లీనా యిప్పుడు ఆ జాతిలోని అరుదైన మనిషని, సాగర్ గురించి అంతగా అభినందిస్తూ మాట్లాడుతుందేం. అది కాదు.... తన మనసులో సాగర్ కి స్థానమున్నట్టు ఆశని కోసం తను వేంపడ్డాడుతున్నట్టు యింత ధీమాగా తన ఆలోచనల్ని వ్యక్తం చేస్తూందేం....

అసలు తను....

సాగర్ ని అంతగా ఇష్టపడతాడా?

లేదే.... అయితే తను అతర్ని కేవలం ఒక స్నేహితుడిగానే భావిస్తూందా.... అదే నిజమైతే ఇందాక అతడి ఆలోచనలు సమాంతరాలై తన మనసుని చేరుకోవడంలేదు. 'టన్నర్' కథ చెప్పి మార్ట్ చేయటానికి ప్రయత్నించిందేం....

లాస్య కంపించిపోయింది

అస్పష్టమైన మనసులోని భావాలని అంతా వదిలినట్టు లీనా మొండిగా, నిర్భయంగా మాట్లాడుతుంటే అంపోశనగా వుంది. అదికాదు.... లీనా ఈ రోజు మాట్లాడిన మాటలతో యిష్టమైన దానికోసం తలవంచి తీరాలని చెప్పిన విశ్లేషణలో మరో మెట్టు ముందుకు వెళ్ళింది.

అమె తళ్ళు తడయ్యాయి. ఏ ఆలోచనల ఉద్యిగ్గుతలో మరింత ప్రవింప చేస్తూ కళ్ళలో నీళ్ళు సుడులు తిరుగుతున్నాయి.

తల పైతెత్తి చూడటానికి ధైర్యం చాలటం లేదు.... కానీ లీనా మాటలు అన్నీ నిజంగానే అనిపిస్తున్నాయి.

కానీ ఎలా....

అది సూటిగా వ్యక్తం చేయలేక యిలా తన గురించి అలా
అవకాశం తీసుకున్నావా?

మనసులో ఎంత హాయిగా వుందని....

అయినా ఇంకా నమ్మలేకపోతుంది.

నందిగ్గత....నంశయం....

లీనా మాటల్ని గుర్తుచేసుకుంటూ నిన్న మొన్నటిదాకా అలాంటి

సాంప్రదాయాలు, మూఢ విశ్వాసాలకి గుడ్డై చెప్పాలని అనుకుంటు

అందోళన వడుతుంది.

ఒకవేళ సాగర్ ఉద్దేశ్యం అది కాకపోతే?

ఆ రాత్రి ఆమె నిద్రపోలేదు.

సాగర్ యిచ్చిన వణికితీ అర్థ తెలుసుకుంది బాగా ఆలోచించి

అదే అతడికి చెప్పాలని ఉత్సాహంగా అఫీసుకి వెళ్ళింది

సాగర్ రాలేదు.

ఆ రోజే కాదు....మరో రెండు రోజులు.

మనసులో దిగులు....ఏమయ్యాదు? కష్టపడి సాధించిన జీ

చెప్పాలనుకుంటుంటే కనిపించడం?

అయినా అతడు రాకపోతేనేం?

ఇంకా అతడి మనసేమిదో తెలుసుకోకుండా ఇన్ని ఆలో

చేర్చుకుంటూ పోతుండేం?

మూడో రోజు కూడా సాగర్ రాకపోయేసరికి యిక నిగ్రహ

లేక నూనె అతడి ఇంటికి వెళ్ళింది అసలు కాగానే.

“మీరు....”

ద్వారం బయట నిలబడి వున్న లాస్యని చూస్తూ అడిగింది

పూర్ణమ్మ....సాగర్ తల్లి.

“నేను మీ అబ్బాయి సాగర్ వనిచేసే....”

లాస్య మాటలంతా పూర్తికాలేదు. అప్యాయంగా రోసి

నించిన అన్నపూర్ణమ్మ పాతబడిన గాడెక్ కుర్చీని వేసింది.

“అయితే నువ్వు అబ్బాయితో కలిసి పని చేస్తుంటావా

అబ్బరంగా అడిగింది ఒద్దికగా కూర్చున్న లాస్యని చూస్తూ. ఆడపిల్లలు
పని చేసే సంపాదించడమంటే. అమెకో అద్భుతమైన విషయం. పైగా
అందంగా, బుద్ధిగా కనిపిస్తున్న లాస్య బాగా చదువుకున్నట్టుగా కూడా అని
పిస్తూంది “ఎన్నోళ్ళ నుండి పని చేస్తున్నావమ్మా?”

“రెండేళ్ళ నుంచండీ!” అంది లాస్య అన్యమనస్కంగా. నిజానికి
ఈ చర్చ మీద అమెకి ఆసక్తి లేదు. సాగర్ గురించి తెలుసుకోవాలని
వుంది.

“జీతం ఎంతిస్తారమ్మా?” మళ్ళీ అడిగింది అన్నపూర్ణమ్మ.

ఒక మధ్యతరగతి కుటుంబంలోని వ్యక్తులు ముందుగా అడిగే
ప్రశ్నలు ఏలా వుంటాయో లాస్యకి తెలుసు “అయిదారు వేలదాకా వస్తుం
డండీ.”

తన కొడుక్కన్నా ఎక్కువ సంపాదించే ఆడపిల్లనిపించడంతో
మరింత గౌరవం ఏర్పడిపోయింది “అంటే మా అబ్బాయికన్నా బాగా
చదువుకున్న పిల్లవన్నమాట.”

ఇబ్బందిగా కదిలిన లాస్య మృదువుగా టాపిక్ని మళ్ళించాలను
కుంటూ “సాగర్ మూడు రోజులై నా అఫీసుకి రాలేదు” అంది సాధ్యమై
నంత త్వరగా వెళ్ళిపోవాలనుకుంటూ “కనుక్కుందామని వచ్చాను.”

“రావాలమ్మా....డియర్ నుంచి పొద్దుపే వచ్చేమాలి. వస్తానని
ముందే చెప్పాడుగాని ఎందుకో ఆలస్యమైంది.”

“అంటే పూర్ల్లోలేదన్న మాట?” మరింత విస్మయంగా అడిగింది
లాస్య.

అన్నపూర్ణమ్మ అబ్బరంగా చూస్తూంది. సాగర్ తోబాటు పని చేసే
అమ్మాయి పైగా వయసులో వున్న ఆడపిల్ల కొడుకు గురించి అంతలా
ఆలోచిస్తుంటే చాలా ముచ్చటేసింది. అంతటితో ఆగలేదు ఆమె అలా
చనలు....ఆమె మెడతేసి చూసి యింకా పెళ్ళికాలేదేమో అని కూడా అను
కుంది.

అలాంటి పెళ్ళికాని అందమైన పైగా ఎక్కువ సంపాదించే అమ్మాయి
నిగట్టుకుని సాగర్ కోసం వచ్చిందంటే యిద్దరి మధ్య పరిచయం చాలా
క్లుప్తమే అనుకుంటూ “అయితే నీతో చెప్పలేదా అమ్మా....నెర్రి వెంగ

ఇద్దరినీ తానొకటి పరిచయం చేసింది.
 “ఏం తీసుకుంటావమ్మా?” అడిగింది అన్నపూర్ణమ్మ.
 ఆ ముంటి పరిస్థితంతా బోధపడిందామెకి. ఒక్కటి సంపాదన
 గడచాల్సిన ఆ కుటుంబంలో సాగర్ మీదున్న బరువు ఎక్కువగానే ఆ
 పిండుంది.

పెంచింది. “నర్వాలేదండి వెళతాను” అంటూ లేవదోతుంటే వారిచిందీ ఆ
పూర్వమ్మ “అదేమిటమ్మా! రాక రాక వచ్చావు కానీ అయినా రాగతుంటే
వెళ్ళడం ఏం బాగుంటుంది?”

“నాకు అలవాటు లేదండీ!”

“నాకు అలవాటు లేదండీ!”
 “సాగర్ కీ అలవాటు లేదమ్మా” చిరు గర్వంగా అంది అన్న. పార్శ్వ

“సాగర్ కి అలవాటు లేదమ్మా... సాగర్ కెళ్లు, టీలు, అందిరిలా ఇట్లు
“ఒక్క కాఫీ మాత్రమే కాదమ్మా... సాగర్ కెళ్లు, టీలు, అందిరిలా ఇట్లు
కుండా తిరగకాలా వాడికి చేతకావమ్మా ఎప్పుడూ వాడి డ్యాన్ ఆన్
చెల్లెలు, తమ్ముడూ, యీ మునలి తల్లి తప్ప తన సుఖాల గురించి మా
వాడికి వట్టదు. వాడు డిగ్రీలో పుండగానే మావారు కన్నుమూస్తే అప్పు
నుంచి ఇంటి బాధ్యతంతా వాడి నెత్తిన పడింది. ఇప్పుడు పెళ్ళింది
వాడి అక్క కాపురాన్ని చక్కచదివ్టానికే.”

వాడి ఆక్ర-శాపూన్ని చక్కచిద్దటానికే... ఆప్పుడు గుడ్డుకొచ్చింది లాస్యకీ... ఆ రోజు పాడు-లో ఆ
జావ గురించి, అతడి నమ్మానయత గురించీ చెప్పిన సాగర్ బా
స్మాటరు దమ్ము యివ్వటానికీ వెళ్తుంటాడు.

అన్నపూర్ణమ్మ చెప్పిందని కాదు ఆ కుటుంబం కోసం సే
 ఎంత శ్రమపడ్డాడున్నది అక్కడి వాతావరణంతోనే బోధపడిపో
 చాలా అనుభవించి అనందించాల్సిన వయసులో సాగర మొత్తం కు
 థాన్ని నెత్తినేసుకుని చాలామంది మువకులతో వీన్నంగా ప్ర
 న్నాడు.

మరో అర నిమిషంలో యిక బయలుదేరేదే....

అడుగో సరిగా అప్పుడు ఇంట్లో ఆడుగు పట్టేవాడు. అప్పుడు
అమెనక్కడ చూసిన అతను ఎంత విస్మయపడ్డాడో...
“నానా...నానా...మీరు...”

అమెనక్కడ చూసిన అతని పరిస్థితి చూడ
ముఖకవళికలే చెబుతున్నాయి. “రాస్యంగా...మీరు...”

విద్యార్థిని మరిచిపోయేటంత లాల్సత్వం అతడి గొంతులో.

“అమ్మాయి వచ్చి గంటయిందీ! బిలవంతం చేసినా పచ్చి మంచి పోయినా ముట్టుకోవడం లేదు” అన్న పూర్ణమ్మ చెప్పింది. లాస్య పుండ గానీ కొడుకు పూరి నుంచి రావడం ఆవిడకు ఆనందమనిపించింది. అప్పు టే ఆ విషయం ఆ యిద్దరి గురించి చాలా మారం ఆలోచించింది.

“వేదామా?” అంది లాస్య.

ఎక్కడికీ, ఏమిటి అని అడగలేదకను. బ్రిష్ కేను ఇంట్లో పెట్టి
బాటాలో మొహం కడుక్కోవటానికి వెళ్ళాడు. ఇక బయటికి వచ్చే
వాడే...కల్లి ఎదురెంది.

“అమ్మాయి లక్షణంగా వుందీరా” అంది రహస్యంలా. “నైనా నీకు పరిచయమని ఇంకవరకా చెప్పలేదేమిట్రా?”

అడవికి ఒళ్ళు మండిపోయింది తల్లి పుక్కాహంగా చూడగానే.

"అపీసులో నాకు చాలామంది పరిచయమే."

“అయితేమట్టుకు అందరూ నీ కోసం యిలా వచ్చారట!”

అవక్కయిపోయాడు.

అమ్మ ఏమనుకుంటూంది.... ఒకవేళ యిద్దరూ 'అంత' దగ్గరైన
వ్యక్తులమని భావిస్తూందా....

"అమ్మాయికి సువర్ణం లే ఇష్టమైనప్పుడు...."

“అమ్మా....” అత్తైక్కిగా అన్నాడతను చిత్రాకుగా “నువ్వు మరి
అక్కన పూహించుకోకు. మాది వట్టి స్నేహమే. మైగా....” అమె పెళ్ళై
నర్తనంబి విడిపోయిన ఆడదని చెప్పటోయి అగిపోయాడు. అనలు పరి
యమైన గంటలో అమ్మ ఇలా అలోచించడం నశ్యరేదు.

అన్నపూర్ణమ్మ మాస్తుండగానే లాస్యతోబాటు బయటికి వడిచాడు.
అమెను బిల్వస్థానాకా సాగనంపాలని వచ్చాడు కాని పున్నట్టుండి
అమె అదో నీలిది "రండి" అంది.

ఆశ్చర్యపోతూనే కూర్చున్నాడు ఆమె పక్కగా.

పద హేను నిమిషాలలో ఆటో ఇందిరా పార్కుని చేరుకుంది.

దప్పులు చెల్లించిన లాస్య అప్పటిదాకా పేరుకుని పున్న నిక్కబాన్ని
అంగపరుస్తూ అంది “ఓ గంటనేవు కూర్చుందామా?”

ఎంత అనందమనిపించిందని. నవ్వేశాడు ఉల్లాసంగా.

“ఎందుకు నవ్వుకున్నావు?” అడిగింది

“చెప్పా చెయ్యకుండా పార్కుకి తీసుకొచ్చిన మీరు గంటసేపు

పూర్వం నా అని వర్ణన అనుగుతుంటే నవ్వొచ్చింది.”

ఆమె మొహంలో వున్నట్టుండి చిరాకు పేరుకుపోయింది. “అయినా

మీరేమిటి చెప్పా చెయ్యకుండా మూడు రోజులు అంతర్ధానమైపోయాడు?”

“చెప్పకపోవడమేమిటి? చంద్రహాసగారికి ఇంటిమేషన్ ఇచ్చా

నుగా.”

“చంద్రహాసగారికి చెప్పడమూ, నాకు చెప్పడమూ ఒకటే

నంటారా?”

వకీరంబిన స్వరంలా ఆమె గొంతులో ధ్వనించిన మార్గం

అతన్ని క్షణంపాటు స్తబ్ధుడిని చేసింది.

“ఒకటే ఎందుకు కాదు?” అని అడగలేదు. కాదని ఆమె పుం

వభంగా చెప్పక చెబుతుంటే యింకా ఆ విషయాన్ని ఎలా తర్కిం

గలడు.

“సారి!”

“దేనికి?”

“మీకు చెప్పకుండా వెళ్ళినందుకు” క్షణం అగి అన్నాడు “పైగా

మీరు నాకు సీనియర్ గా.”

చివల్ని తల తిప్పి చూసింది. అంటే....అసీయర్ గా ఆలోచి

స్తాడు తప్ప అంతకుమించి మరేమీ ఆలోచించడం లేదు.

అనుకున్న మణిలికి ముందే అలసిపోతున్నట్టు, మొదటి ము

దగ్గరే నిస్సౌజంగా నీరు కారిపోతున్నట్టు మనసేం యలా అవుతుంది.

నేల జారిన ఏ స్వపాల్లల పుష్పాలనో ఏరుకుంటూ అడమరిచి అ

నమకంలో కాసేపు విశ్రమించాలని వస్తే యంత నిర్ణయాగా మార్చు

తున్నదేం....

నల్లని వాల్డరలో తెల్లని నన్నుజాజ్లా ఆమె కాటుక కళ్ళలో

లిన తడి విందువులు ఆమె ఉక్రోశాన్ని డిగులశీకృతం చేస్తూంటే

డాక్టర్ నల్ల జాతీయుల దృష్టిలో రేబర్ బీదర్ గా వుంటూ క్షేత

మైనారీ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా రాలీన్ నిర్వహించి యిప్పుడు నెల్సన్ మండేలా గవర్నమెంటులో అభివృద్ధి కావామంత్రిగా కీలకమైన పదవిలో వున్న ఓ తెలుగు వ్యక్తి ఎవరో చెప్పగలరా సాగర్?” అంది వున్నట్టుంది.

సాగర్ తదుముకోలేదు. “అతడి పేరు జైనయ్యుడు.... అతడి పూర్వీకులెప్పుడో దక్షిణాఫ్రికాలో సెటిల్ కావడంతో అక్కడే పుట్టి, ఆ దేశం పౌరసత్వంతో అంచలించెలుగా ఎదిగిన వ్యక్తి. అక్కడే డర్బన్ వెళ్ళనిద్యాలయంలో నైన్స్ డిగ్రీ చదువుతున్న రోజుల్లోనే యూనియన్ కార్యకలాపాలలో కీలక పాత్ర వహించి డిగ్రీని అధ్వాంతరంగా ఆపేసి పంకొమ్మిడి వందల ఎనభై మూడుకల్లా అలైడ్ యూనియన్ కార్మికుల ప్రధాన కార్యదర్శిగా మారి అక్కడి నుండి దక్షిణాఫ్రికా బ్రేడ్ యూనియన్ మహాసభ క్రిందికి అన్ని యూనియన్లనీ ఏకం చేసి నెల్సన్ మండేలా దృష్టిని ఆకర్షించిన ఆంధ్రుడు జైనయ్యుడు.”

“ఇమ్మ్యూనో సప్రసెంట్ మెడిసన్స్ అంటే?”

“ఇతరుల ఆవయవాలను ఒక రోగి శరీరంలో ట్రాన్స్ప్లాంట్ చేసి నవ్వుకు శరీరం వాటిని నిూకరించకుండా నిరోధించే టాషుడాల్ని ఇమ్మ్యూనో సప్రసెంట్ మెడిసన్స్ అంటారు.... ఈ మధ్యనే ఢిల్లీ ఇండియన్ ఇన్స్ టిట్యూటాఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్లో డాక్టర్ వేణుగోపాల్ అనే కార్మియో టెరపీట్ సర్జన్ గుండె మార్పిడిని జయప్రదంగా నిర్వహించింది, ఈ మందులు యిప్పుడు భారతదేశంలో అందుబాటు కావడంతోనే అని తెలియ చేశాడు.”

“భాట్కండులోని కర్నూలి హోటల్ గురించి తెలుసా?”

“రెండేళ్ళ కి పైగా పాకిస్తాన్ ఇంటర్ సెక్యూరిటీ ఇంఫెలిజెన్స్ కి స్థావరంగా మారిన హోటలు అది.”

ఆ తర్వాత లాస్య నిశ్శబ్దంగా వుండిపోవడంతో అడిగాడు సాగర్ -

“ఇవన్నీ ఎందుకు అడిగినట్టు?”

“మీకున్న పుస్తక పరిజ్ఞానం ఏపాటినో మరోసారి తెలుసుకోవ చూసి.”

అర్థంకానట్లుగా చూశాడు. “హఠాత్తుగా యిదెందుకు తెలుసుకోలనిపించింది మీకు?”

“ఇంత చదివి కార్మికంగా ఆలోచించే మెయ్యారేటిని సంపాదించుకున్న మీరు బయట ప్రపంచాన్నే కాక మనుష్యుల్ని అర్థం చేసుకోగలిగి ఉండేదని చెప్పటానికి.”

లాస్య దేవిని ఉద్దేశించి యిలా మాట్లాడుతున్నది బోధవదలని పార్కుకి తీసుకొచ్చింది తన జనరల్ నాట్యిని పరిశీలించటానికి కాబట్టెను.... ఆమె తనంతట కానుగా అతడింటికి రావడమే విడ్డూరం అనిపిస్తోంది, అసలు ఆలా వచ్చింది అంటే ఆఫీసులో ఏదో జరిగిందని చర్చించటానికిని యింత సేపూ అనుకుంటున్నాడు.... మరి అది చెప్పింది నిగూఢంగా ప్రసరించి వుత్కంఠని పెంచుతుందే?

“మీరు చాలా చిత్రమైన మనిషి మిస్టర్ సాగర్” నిర్లిప్తంగా నవ్వింది. ఇప్పుడు చిత్రంగా మాట్లాడుతున్నది, విచిత్రంగా ప్రవర్తిస్తున్నది మీరే అని అతడు ఆమెతో అనబోతుండగానే అంది “మొన్న మీ పజిల్ కి జవాబుని తెలుసుకున్నాను.”

సాలోచనగా చూసి వెంటనే గుర్తొచ్చేసుకుంటూ అన్నాడు-

“నిజమే! అయితే సాధించారన్నమాట.”

“సాధించాలనేగా మీరు నాకా పజిల్ ఇచ్చింది.”

“మిమ్మల్ని సాధించటానికి కాదు.”

అతడి కళ్ళలోకి చూసి వేగంగా తల తిప్పుకుంది లాస్య. పక్కపోవడమేమిటి? చాలా బలంగానే తన ఉనికిని తెలియచెప్పి మేలాంటి సాధింపుతో అసాధారణమైన ఆటానికి గురిచేస్తున్నాడు.

“సరే చెప్పండి.”

“ఆ రోజు మీరు చెప్పింది ఓ ఆఫీసరు తన ప్లెన్తో ఓ బదుకి వెళ్ళాడు. బాల్కనీలోని వెనుక వరుసలో రెండు సీట్లు విడిచిపెట్టమని హ్యాండ్ చెప్పి రెండు టికెట్లని తెప్పించుకున్నా ఓకే యిద్దరూ టికెట్లొక్కొక్కటి తీసుకుపోయారు. కారణం....” తీరాం అగి అంది. “మీ తెచ్చింది కార్నర్ సీట్స్ టికెట్స్ కానీ అది ఆ వరసలోని రెండు చివర్లకి చెందిన రెండు కార్నర్ సీట్లు. అందుకే పక్కపక్కన కూర్చో

అవకాశం లేకుండా పోయింది.”

“గుడ్!” అనినందనగా చూశాడు సాగర్. “కరెక్ట్ గానే వుంటుంది.”

“నేను మీ సీనియర్ని కాబట్టి కరెక్ట్ అంటున్నావా?” వ్యంగ్యంగా అడిగింది. “అహ.... చెప్పకుండా వూరెళ్ళారేం అంటే మీకు సీనియర్ గా నాకు రీవ్ ఇంటిమేషన్ యివ్వకపోవడం తప్పే అన్నట్లు మాట్లాడారుగా. అందుకే యిప్పుడూ అలాంటి గౌరవాన్ని పాటించాలనే నా జవాబు కరెక్ట్ అంటున్నా అని.”

సాగర్ మొహం వివర్ణమైపోయింది.

లాస్య మనసేమిటో కొద్దిగా అర్థమైంది.

ఆమె తనను అభిమానించేది ఆఫీసులో ఓ ఎంప్లాయిగా కాదు....

అంతకంటే ఎక్కువగా. లేదా ప్రత్యేకంగా.

ఇలా ఆలోచించడం ఆనందంగానే వుంది కాని అది అపునో కాదో తెలుసుకునే వరకు సిద్ధంకాలేకపోయాడు.

బహుశా అది అతడి వ్యక్తిత్వానికి మించిన పని అయినందుకేమో అడిగి అది నిజం కాదంటే తట్టుకోవడమూ సాగర్ కి కష్టమే.

“ఇక నుంచి నేను సిస్టం మేటిక్ గా వుంటాను” అన్నాడు.

“దేని విషయంలో?” అడగడోయి అగిపోయింది. ఇంకా సాగర్ ని అటవట్టింపేట్లు మాట్లాడేదే కాని అతడి సమక్షంలో రిలీఫ్ గా వుందన్న విషయం ఆమెకి తెలిసిపోవడంతో అతడిని బాధపెట్టకూడదనుకుంది.

“వెళదామా” అంది లేస్తూ.

“అసలు ఎందుకు పిలిచినట్టు?” గొటిగినట్లుగా అడిగాడు.

జవాబు నుదీర్చమైనదే అయినా దానికి భాష కూర్చుంటు నిబ్బరం అమెకికా ఏర్పడలేదు.... ఇది కేవలం తనకి తోచని సమన్వయంకో లేక తన స్థానంలో వున్న ప్రతి ఆడదీ యిలానే ఆలోచిస్తుందో ఆమెకి తెలియదు. అప్పటి ఆమె స్థితి గుండె కవాటాలు తెరుచుకుంటూ మూసుకుంటున్న కళ్ళం వెంటూ సద్దులేని విరామం అప్పుడూ అని ఆలోచిస్తున్నట్లుగా వుంది. పార్కు బయటిదాకా నడిచాక అంది “మీరు నాకు ఆ రోజు కోర్ యిచ్చి పని కల్పించారు.... రేపటిదాకా మీరూ అలాంటి శ్రమ

యివ్వాలనుంది."

"చెప్పండి" నిర్లిప్తంగా అన్నాడు.

ఆమె దూరంగా చూస్తూ అంది-

"మామిడిచెట్టు మాధవి లతతో

మామిడి కలిసింది

కామితమిచ్చే మామిడి పండు

కవులకి మిగిలింది."

ఆ తర్వాత "ఇది రాసిందెవరో ఆలోచించి చెప్పాలి" అని

అక్కడి నుంచి కదిలింది లాస్య.

ఆ క్షణంలో లాస్య అతడికి ఒక్క రాత్రయినా పని కల్పించి

గురించి ఆలోచించేట్లు చేయాలనుకుంది మొన్న అతడు భావించినట్లుగా

కానీ సాగర్ కి జవాబు తెలిసినా వెంటనే చెప్పలేదని ఆమె పూర్తిగా

లేకపోయింది. దూరంగా ఓ వ్యక్తి ఆ యిద్దరూ కలిసి సార్కులో కూర్చు

వడమూ, మాట్లాడుకోవడమూ గమనిస్తున్నాడు ఓ అరగంట నుండి.

అతడు సూరి. లాస్య, సాగర్ లు పని చేసే అఫీసులోనే ఉన్నప్పుడు

వ్యక్తి. ముఖ్యంగా రెడ్డికి స్నేహితుడు.

"లాస్యగారూ!" తల వంచుకుని పని చేస్తున్న లాస్య సాగర్ పిలుపుతో చూ

"చెప్పండి" అంది పరిసరాల్ని గమనించకుండా.

అప్పటికింకా రెడ్డి అఫీసుకి రాలేదు. ఇహనా అదే ధైర్యంతో మిగతా అఫీసు స్టాఫ్ గురించి

చించకుండా మాట్లాడటానికి సిద్ధపడిందేమో కూడా. "ఆ కవిత చెప్పటానికి వచ్చారా?"

దెవరో కనుక్కోలేకపోయానని చెప్పటానికి వచ్చారా? "నేను కూడా అలాగే..." మృదువుగా నవ్వాడు సాగర్. "నేను కూడా అలాగే..."

గలనో లేదో అని మీరు చాత్రి ఎంతసేపు నా గురించి ఆలోచించారునుకోవాలని వచ్చాను."

తన మనసుని గ్రహించినట్లు అతడు మాట్లాడుతుంటే మిగతావారూ

పించింది. నిజమే.... అతడికి ఓ వజీర్ యిచ్చిన లాస్య రాత్రంతా జవాబు కోసం అతడెంత మధనపడుతుంటాడో అని ఆలోచిస్తూ నిదానికి తనూ అతడి గురించి ఆలోచిస్తూనే వుంది. "నేను హాస్టల్ కి వెళ్ళాక నీ గుర్తు ఉదోసు"

"నమ్మకుంటారు."

"మీరు నమ్మాలి అంటే నేనేం చేయాలో చెప్పండి."

"అసలు వనిగట్టుకుని ఆ కవిత గురించి వన్నెందుకడిగారు?"

లాస్య ముఖం వివర్ణమైపోయింది. "ఊరికనే" ఊరికనే కాదని ఆమెకి తెలుసు. ఆ కవితలో తన జీవితానికి సంబంధించిన లేదా అన్యాయంకోడగ్గ భావం వుంది. అందుకే ఆడిగింది. అయినా ఆ నిదాన్ని

ధైర్యంగా చెప్పలేకపోయింది. "చెప్పటానికి నాకూ అభ్యంతరం లేదు. కానీ నేను చెప్పాలి అంటే ఆ రోజు యెటో దాను, నెక్రటరీ వజీర్ నాకెందుకిచ్చారో అలా ప్రత్యేకించి ఆ వజీర్ ఇవ్వడంలో మీ పుద్గేశ్యమేమిటో ముందు మీరు చెప్పండి."

ఇప్పుడు తత్తరపడటం సాగర్ వంతయింది. ఆమె చెప్పిన 'టన్నెర్' కథకి ప్రతిగా తను 'కార్నర్ సీట్సు' కథని చెప్పాడు. ఇంచుమించు రెండింటికీ సంబంధముందనిపించింది.... అంకకుమించి మరో పుద్గేశ్యం లేదు.

"ప్రామిస్! నాకంటూ ప్రత్యేకమైన పుద్గేశ్యం లేదు." "అలానే నాకు కూడా" అంది లాస్య.

ఇక ఆ ప్రసక్తిని పొడిగించడానికి సాహసం చేయలేకపోయాడు. "జీవనవాదలో 1894లో పుట్టి మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో బియ్యే పానై 1916 గాంధీ ఉద్యమంతో సంబంధం పెట్టుకొని జాతీయగీతాలు రాసిన ఓ మహా వ్యక్తి కాత్ మహల్ దర్శించినప్పుడు మామిడిచెట్టును అర్జునున్నది మాధవి లతొకటి" అనే పాట రాశారు.... అది రాసింది దినపత్రిక అచ్చారావు."

"రాత్రంతా పుస్తకాలు తిరిగేకారన్నమాట." "లేదు. ఇది నాకు ముందే తెలుసు" అనేవాడే కానీ ఆమె మనసు ముందుకుందనిపించి నిభాయించుకున్నాడు.

“అవును....చాలా శ్రమపడాల్సి వచ్చింది.”

“థ్యాంక్స్” అంది.

“దేనికి?”

“నా మీద గౌరవంతో అంత శ్రమ తీసుకున్నందుకు.”

శ్రమంగా అతను స్టాప్ తో నిండిపోతుంటే ఆమె యిక చర్చ అదాం అన్నట్టు తన పనిలో నిమగ్నం కావాలనుకుంది.

బహుశా అయ్యేదేమో కూడా.

కానీ రెడ్డి దూకుడుగా లోనికి అడుగుపెట్టాడు సూరితో సహా.

సాగర్ యిక ఆమె ముందు నిలబడటానికి మనస్కరించనట్లు వెళ్ళి

తన సీట్లో కూర్చున్నాడు.

“జాగ్రత్తగా బ్రదర్?” పలకరించాడు రెడ్డి.

సామాన్యంగా యిద్దరి మధ్యా యలాంటి పరామర్శలుండవు. కేరెక్టరు అంటూ లేని రెడ్డిన్నా, రెడ్డి బృందమున్నా సాగర్ కి కిట్టదు.

అనలు రెడ్డి తన భజన బృందంలోని వ్యక్తుల్నికాక మరెవరినో పలకరించాడూ అంటే అర్థం అవహాస్యం చేసి అటవట్టించడానికి మాత్రం అని సాగర్ కి తెలుసు.

“మొత్తానికి ఈ మధ్య అదృష్టవంతుడివైపోతున్నావు.”

లాస్యకి వినిపించేట్టు గొంతు స్ట్రాయి పెంచిన రెడ్డి యిప్పుడు సాగర్ అభిముఖంగా కూర్చున్నాడు.

సాగర్ కి అనహసంగా వుంది.

ఇంత కాలమూ ఒక మామూలు పరిచయస్థుడిగానే పరామర్శ రెడ్డి యా రోజు యింత ఆసక్తిని ఎందుకు చూపిస్తున్నాడో అర్థంకావలేదు.

“చెప్పండి” అతన్ని సాధ్యమైనంత త్వరగా వదిలించుకోవాలన్నాడు సాగర్.

“మరేంలేదు బాబ్! నువ్వు బ్రహ్మచారివని నేను, కాదు పెళ్ళివాడివి మాత్రమే అని మా సూరిగారు పండెం కాసుకున్నాం. సో! నీ అనుభవించేవాడటగా అని....దానికి సుదాత చెంటనే రియాక్టయి అదేం బండ్ అలా అంటారు? వీధి చివర పుల్లారావు భార్య యింకా అతడికి గంగలేడుగా అంటూ టక్కున జవాబు చెప్పిందట.”

రెడ్డి ఎంత మొండిఘటమో తెలుసు.

రిక్కగా జవాబు చెప్పే యింకా రెచ్చిపోతాడు. పైగా కాపాడటానికి రిలక్షేషన్ కూడా సీటుకో లేదు....‘జి.యం.’తో మీటింగ్ కి వెళ్ళినట్టు న్నాడు.

“చెప్పు సోదరా?” రెడ్డించాడు రెడ్డి.

సాధ్యమైనంత సున్నితంగా సమస్యని పరిష్కరించుకోవాలనుకుంటూ “మీరే కరెక్ట్. నేను బ్రహ్మచారిని” అన్నాడు.

“నేను నమ్మను” అంటూ ముందుకొచ్చాడు సూరి.

“ఏ నమ్మకంతో నాకు పనిలేదు” ఘాటుగా జవాబు యిచ్చాడు సాగర్.

“అలా సీరియస్ గా తీసుకుంటే నీం బాగుంటుంది సాగర్! పైగా మనమంతా ఒకటేట పనిచేసే వాళ్ళం” నచ్చచెప్పబోయాడు రెడ్డి.

“ఒకటేట పని చేస్తున్నా ఒకేలాంటి వ్యక్తులం కాదుగా” సాగర్ కూడా అంత షార్ట్ గానే జవాబు చెప్పాడు- “అంచేత యిక నన్నిబ్బంది పెట్టకుండా వదిలేస్తే సంతోషిస్తాను.”

“నరైన జవాబు చెప్పకపోలే ఎలా వదిలిపెట్టాలి?” అదో చేత నమస్కార రియాక్టవుతున్నాడు రెడ్డి-పైగా నువ్వు బ్రహ్మచారివి కాకపోతే నేను సూరిగాడికి పార్టీ యివ్వాలి.”

సాగర్ గ్లో నహనం నశించిపోయింది. “చెప్పానుగా రెడ్డి! నేను పెళ్ళి కానివాడ్ని మాత్రమే కాదు బ్రహ్మచారిని కూడా.”

సకాల్య నవ్వాడు రెడ్డి. “నీ జవాబు ఎలా వుందో తెలుసా?”

తన అసాధారణమైన వాగ్దాటిని ప్రదర్శించి తన భజన బృందం ముందు ప్రతిభని నిరూపించుకోవాలకుంటూ అన్నాడు- “వేసుకంటికి ఓ పెళ్ళయిన మగాడు సీరియస్ గా యింటికొచ్చి భార్య నుజాతని నిలదీశాడట....”

“ఏమని?” అడిగాడు సూరి.

“పలానా, రామంగాడు ఈ వీధిలో వున్న ప్రతి ఇంటి ఆడవాణ్ని అనుభవించేవాడటగా అని....దానికి సుదాత చెంటనే రియాక్టయి అదేం బండ్ అలా అంటారు? వీధి చివర పుల్లారావు భార్య యింకా అతడికి గంగలేడుగా అంటూ టక్కున జవాబు చెప్పిందట.”

మొట్టమొదట భజన బృందంలోని ఓ వ్యక్తి "అంటే ఆ రాము గాడితో సుజాతకి సంబంధం వున్నదేగా?" అన్నాడు రెడ్డి సెన్సా చూడమర్కీ పుట్టితల్లిబుచ్చుతూ.

"మరంతేగా.... ఇప్పుడు సాగర్ జవాబు నాకు ఆ పైపులోనే అంటే పించింది

"స్టేట్ రీవ్ మీ" నచ్చచెప్పాడు సాగర్ - "వర్కింగ్ ఆఫర్స్ ఇలాంటి చర్చ వాకిష్టం వుండదు."

"పిచ్చినాన్నా! చాలా ఒప్పుందాలు, అందర్ స్టాండింగ్స్ వర్కింగ్ ఆఫర్స్ లో పెటెలింపుతాయి. పార్కుల్లో మాకాష్టకి చేరుకుని ఆ తర్వాత హోటల్ గదుల్లోనో ఫినిష్ అవుతుంటాయి."

లాస్య స్థితికాలయినట్టుగా చూసింది. సాగర్ తోకాటు తను పార్కులో వుండటాన్ని తెలుసుకున్న తర్వాత యిప్పుడు తను యిద్దర్నీ ఎక్కడా చేసే కార్యక్రమంలో నిమగ్నమైపోయాడు.

అవమానభారంతో ఆమె గొంతు పిడచకట్టుకుపోయింది. అవినీతి... అనలు సాగర్ అలా పిరికివాడిలా యింకా చూపాడిగించడమూ ఆమెకి నచ్చడం లేదు.

"అలా రియాక్ట్ కాకు" రెడ్డి అన్నది లాస్యని వుద్దేశ్యించి. సాగర్ని చూస్తూ "అవును బ్రదర్! మగాడన్నా ఆ మాత్రం అనుభవం వుండటం తప్పు కాదు" అన్నాడు లాస్యని యింకా రెచ్చగొడుతూ.

"వాట్ డు యు మీన్?" సాగర్ అనేకంతో కంపించి న్నాడే తప్ప, రెడ్డిపై విరుచుకుపడలేకపోయాడు. బహుశా రెడ్డికున్న ఛార్జ్ గొంతు ఏమిటో తెలిసి సాగర్ హీనుడైపోయాడేమో?

"ఈ మధ్యనే ఎక్కడో ఓ జోక్ చదివాను సాగర్" రెడ్డి తన ప్రతాపాన్ని ప్రదర్శించే ప్రయత్నం చేశాడు. మియామీ హోటల్లో అలెన్ అనే సిలాంటి ఓ పెద్దమనిషి పై చేస్తున్నాడు రాత్రి రెస్టారెంట్ లో ఆతడు ముందు కొడుకులతో ఓ డ్రోస్ట్ బా వచ్చింది. అతడ్ని చూస్తూ రాత్రికి కంపెనీ యివ్వవ అందటం లేదు.

గాడు. రాత్రికి వంద చాలర్సు అంది. అలెన్ ఓ రెండు నిమిషాలు ఆలోచించాడు. సరే వంద చాలర్లు యివ్వటానికి నాకెలాగూ అభ్యంతరం లేదు. కాకపోతే రాత్రంతా మొత్తం చీకటిలోనే వ్యవహారం సాగిస్తాను. దానికి సుప్రీ అభ్యంతరం పెట్టకూడదు అన్నాడు. ఓ.కే! అనేసింది. ఆ రాత్రి పదిగంటలగల్లా అతడి హోటలు రూంకి వచ్చిందానిద లైటు ఆర్పే గాడు."

ఓ బూతు జోకులోని విరోధాన్ని ఆస్వాదిస్తూ రెడ్డి స్నేహితులు మంత్రముగ్ధులా అతడు చెబుతున్న కథ వింటున్నారు.

"మొదటిసారి అయిందే చీకటిలోనే... తర్వాత నది నిమిషాలు రెప్ప చీకటిలోనే... మళ్ళీ మొదలైంది. అలా రెండు గంటల వ్యవధిలో ఆరుసార్లు ఎనకొంటర్లు చూర్తవగానే అలసిపోయిందా స్త్రీ. ఏజోసారి మళ్ళీ మొదలుకాగానే పైగా యింకా చాలా దమ్ముతోనే కలియబడ్డ 'అలెన్' అభినందిస్తూ నీ శక్తికి నా జోహార్లు అనగానే ఓ మగాడి కంఠం ఇల్లిపేటింగ్గా జవాబిచ్చింది."

"ఏమని?" సూరి అడిగాడు.

"చూడు అమ్మాయి! మీ అలెన్ రెండు గంటలనుంచి బయట నిలబడి యిప్పటికీ ఆరుగుర్ని గదిలోకి వంపాడు. అంతేత యింతవరకూ చేసింది అలెన్ గా భావించి నా మగతనాన్ని అవమానించకూడదని తెగేసి చెప్పాడట."

వగలబడి నవ్వారంతా.

"అయితే ఇప్పుడు ఈ జోక్ చెప్పటంలో నీ ఉద్దేశ్యమేమిటో రెడ్డి" అడిగారెవరో.

"సంపుర మిత్రమా!" రెడ్డి తోడేలులా నవ్వాడు. "గాడి తప్పిన ఆదానితో సంబంధం పెట్టుకున్న మగాడు పైగా ఆర్థికమైన యిబ్బందులతో కొట్టుకు చస్తున్నవాడు దొరికిన ఆదాన్ని అనుభవించడు. దానితో అతనిలా వ్యాపారం చేస్తాడూ అని చెప్పడం నా ఉద్దేశ్యం."

ఉద్విగ్నంగా పైకి లేచిన సాగర్ యిక అవినీతిలో నుంచి మరో సెక్షనుకి వెళ్ళేవాడే.

అదిగో....

అప్పుడు చూశాడు అపీను ఎంట్రన్స్ దగ్గర నిలబడ్డ చంద్రహాసని.
అతడొచ్చి ఎంతసేపైందో తెలీదు.
కానీ సాగర్ ముఖకవళికల్ని బట్టి అతడెంత హర్షయిందీ గ్రహించాడు "మగాడివయ్యుండి అలా చెంబేలుపడటం షేమ్ మిస్టర్ సాగర్."
పెదవులకి నవ్వు పలుముకుని తన సీటులో కూర్చుని "పైగా రెడ్డి చెప్పిన జోకా అంత వల్లంగా ఏమీ లేదే" అన్నాడు వాతావరణాన్ని తేలిక పరుస్తూ.
"మీకు తెలీదు సార్" సాగర్ అస్థిమితంగా కదిలాడు. "వనిగట్లకుని ఎవర్నో హార్డ్ చేస్తున్నాడు."
"రెడ్డి పని అదేగా....అప్పుడు సువ్వేం చేయాలి....నర్తగా నవ్వేయాలి. లేదా చేతనైతే రెడ్డి అంత దబ్బున్నవాడు కాగలిగింది అలాంటి పృథ్వి మూలంగానేనా అని అడగ్గలగాలి....అంతేగా రెడ్డి!"
రెడ్డి మొహంలో కత్తివాడుకి వెత్తురుకుక్క లేనట్టుగా మారింది.
"మీరు...."
"చెప్ప." "నన్ను అవమానిస్తున్నారు."
"ఉచ....నీ పృథ్వీమిటో సాగర్ కి తెలియజేయకున్నాను."
"నాకు డాఫర్ లా దబ్బు సంపాదించాల్సిన అవసరం లేదు."
"ఇప్పుడా....ఇంతకుముందా?"
"ఇలా అనడంలో ఏమిటి మీ వుద్దేశ్యం?"
చంద్రహాస ఒక పై అధికారిగానే కాక అనుభవంలో, వయసులో పెద్దవాడిలా చెప్పాడు. "యూ సీ మిస్టర్ రెడ్డి....ఎప్పుడూ బురదలో దిగి పండ్లకి అతి యిండ్లైనది బురద కంటే తప్ప ఫ్రెంచి పెర్ ఫ్యూమ్ కాదు సీచంగా బ్రతికేవాడికి సీచమైన ఆలోచనలే తప్ప నేడసారం రుచించదు ఈ చిన్ని సత్యం తెలుసుకోవటానికి పెద్ద మేధస్సు అవసరమంటావో అలా చూడకు....నన్ను ఏ పంజాబ్ కో, క్యాంక్ ట్రాన్స్ ఫర్ చేయిస్తానని చూడకు....నన్ను ఏ పంజాబ్ కో, క్యాంక్ ట్రాన్స్ చేయించినా వెళ్ళటానికి ఛాలెంజ్ చేయకు. చేయించడం నీ వల్ల కాదు. సో....ఇకముందు నాకు సిద్ధపడే నన్ను చెదిరించడం నీ తరం కాదు. సో....ఇకముందు నాకు కంట్లాట్లో వుంచుకో. కల్లు కాంపౌండ్ లో నాకు కాగే లోఫర్ లా అపీను

అటూప్రయర్ ని పాడుచేయకు. నేను చెప్పించేమిటో నీకు స్పష్టంగా అర్థమైందనుకుంటాను."
"నేను అటూప్రయర్ ని పాడు చేయటంలేదు. పాడవుతున్న అపీను స్టాప్ కలిగి గురించి తెలుసుకుని పాడుకాకుండా చూడాలని ప్రయత్నిస్తున్నాను."
"సువ్వేవడివి నాకు చెప్పటానికి" ఉక్కున అడిగాడు సాగర్. అది చంద్రహాస నపోద్దు మూలంగా తెచ్చుకున్న ధైర్యమో లేక కుంచించుకోకున్న లాస్యని చూస్తుంటే పెరిగిన డక్రొషమో అవేళంగా అనేకాదు. "సువ్వేమన్నా అపీనుని ఉద్ధరించే సంస్కర్తవా....నీకంటూ ఓ రేపెక్టరు లేదే పార్కులో ఓ ఆకా మగా కలుసుకుని చూట్టాడుకున్నంత మాత్రాన అదేమో నేరమన్నట్టు ఎలా కామెంట్ చేయగలుగుతున్నావ్."
చంద్రహాస విభ్రమంగా చూశాడు ఆ చివరి వాక్యం వింటూ.
లాస్య అప్పటికే చంద్రహాసని సమీపించి "నాకు అర్థంబుగా రీవ్ కావాలి సర్" అంది.
"ఎందుకూ" అని అడగలేదు చంద్రహాస. అడిగితే జవాబుకన్నా ముందు ఆమె బాపురుమనేట్టుంది.
అసలు లాస్య, సాగర్ లు బయట కలుసుకున్నట్టు ఇంతవరకూ చంద్రహాసకి తెలీదు.
ఆలో నేరమని కాదు.
నీ విషయమైనా నిరభ్యంతరంగా చర్చించే సాగర్ మాటమాత్రం ఎందుకు చెప్పలేదో అర్థం కానట్టుగా చూసి "ఓకే మీస్ లాస్యా" అన్నాడు వెంటనే పక్కననే ఇస్తున్నట్టుగా.
ఆమె వెంటనే బయటికి నడిచింది ఎవర్నీ చూడకుండా.... సాగర్ గొంతుక్కి ఏవో అడ్డం పడినట్టుగా వుంది.
"సో....ఈ రెండు రోజులూ నువ్వు అపీనుకి వెళ్ళకపోవటానికి కారణం ఇదన్నమాట" అంది రీనా ఈజీగా నవ్వేస్తూ.
రాత్రి కొమ్మిడి కావస్తూంది.
హాస్టల్ నద్దుమడిగింది అప్పటికే.

మొదటిరోజు లాస్యకి ఒండ్లో దాగోలేదేమో అనుకున్న రీనా రెండో రోజు కూడా లాస్య అడిగుకు వెళ్ళకపోయేనరికి సాయంత్రం వస్తూనే డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్ళదామంది.

లాస్య తప్పించుకోబోయింది.

రీనా ఇలవంతం చేసేనరికి ఇక లాభం లేదనుకుని జరిగింది చెప్పింది.

“ఇప్పుడు నీ ముఖం చూస్తే ఎలా వుంటో తెలుసా లాస్యా? ఇష్టం లేని మగాడితో ఇలవంతంగా మూడు రాత్రులు గడిపినట్టుంది.”

రీనా ఇలా మాట్లాడటం చూడగా అమెకి నచ్చలేదు.

అలా నిర్లజ్జగా మాట్లాడటం రీనాకి అలవాటని తెలుసు. కాని యిప్పటి మానసిక స్థితిలో అమె ప్రయోగిస్తున్న మాటలు అమెను మరింత గాయపరిచాయి.

“ఎందుకంతగా రిమాక్స్ పుతున్నావు? ఈ సంఘం రెండు నెలల్లో నీతిలో నాశనం చేసే మేర్ హిపోక్రిట్యో నిండిపోయి వుందని చెప్తూ వున్నానే. కొమ్మికో నెల గర్భవతి ఒంటరిగా దొరికినా లేదా కొమ్మికి సంవత్సరాల ఆడపిల్ల చిక్కినా వయసు కారతమ్యాలూ, స్థితిగతులతో పాటు లేకుండా అనుభవించి వదిలేసే నరహంతకులు మన చుట్టూ వున్న మన పురుషుల గొంతువించుకుని నీవు చెప్పితిన్న ఆడపులిలా మరీ మోషే పెడితున్నావు.

ఇంకా ఎందుకు బాధపడుతున్నావు? ఎన్ని ముక్కను చుట్టూ వుంటున్నావు పుష్పలా బ్రతకారి అనుకుంటే నవ్వుకి తిరోదకాలిచ్చి కేబిరంలా కాలిపోతే తప్ప ముఖం లేదే అంటే వినవే? మూడు మచ్చలూ నీ మీటి దూసుకువచ్చినప్పుడు ఆడపిల్లగానో, పిల్లిగానో కాక ప్రభంజనంలా పైకి రిడుగులాడు చేస్తే తప్ప మచ్చలు తునడలు కావని నీ గుండెల్ని మాట్లాడి రిచ్చివర్చి చేస్తున్నానని భావించాను....

ఇంత విరికిదానిలా పరుగెత్తుకొచ్చేకావేం? అదే నీ ప్లేన్ లో నేనుంటే వాడి గుండెల మీద తన్నేదాన్ని. లేదా....” అగింది ఉణంపాటు.

“అ సాగర్ అనే వ్యక్తి మీద నిజంగా ఇష్టం వుంటే అవునూ ఉద్ధరం రోజూ బెడ్ మీద పొద్దుతున్నాం అని చెప్పి రెడ్డిగాడికి పాకిచ్చేదాన్ని. ఇంకా ఒక్క మండికే సాగర్ ని కలపు పెట్టమని చెప్పి అగ్యాంగు సంకాపిడికిస్తూ బయటికి వచ్చేవాన్ని. అలా తెల్ల మొహం వేయడం కాదు లాస్యా! ఈ సంఘం నింకా నిన్ను వేపుకుతినే రెడ్డిగాళ్ళే వుంటే ఎంత మందినుంచి ఎంతకాలమని తప్పించుకుంటావే? ఏం....నిన్ను కాసింప రానికి వాడేమన్నా ఈ దేశాన్ని పాలించే డిక్టేటర్....? లేక నిన్ను కార్మి పారేసే డైరెక్టర్?”

అమె ఇంకా తలవంచుకునే వుంది.

“అలా తల వంచుకోవడం కాదు లాస్యా! పీల్చే తిరగబడు.... లేదా అంటే రెడ్డిలాంటి వాళ్ళని యింకా ఏడిపించే కార్యక్రమంలో సాగర్ తో చెప్పిపోయి ప్రవర్తించు.”

“కానీ....” లాస్య కంపించిపోతూ అడిగింది “అలా చేయడం మరి కొందరికి అవకాశం యివ్వడం కాదా?”

“లేదు. అలా సాగర్ మన నేమిటో చూడాలి తెలుసుకునే అవకాశం ఉక్కుతుంది. ఒకవేళ నీ మీద యిష్టం వున్న మగాడే అయితే నీకు సహకరిస్తాడు. లేదా గుడ్ బై చెప్పి నీకు దూరమవుతాడు.”

అమె స్తబ్ధంగా చూసింది.

సాగర్ దూరంకావడమనే అలోచన అమె జీర్ణించుకోలేకపోతుంది. కానీ ఎందుకు రెడ్డికి గట్టిగా బుద్ధి చెప్పాలని వుంది. రీనా చెప్పినట్లు యీ సంఘంలో ఎక్కువ కాలం రెడ్డిలాంటి వాళ్ళే అయితే వాళ్ళందరి కోసం కుంచించుకుపోతూ బ్రతకడం కాక, అవసరమైతే అవకాశమేర్పడితే

అడదానిగా వి సరించిపోవాలనుంది. తను నమ్మే నైతికవిలువల్ని కాపాడుకుంటూనే సాగర్ ఏమిటో తెలుసుకోవాలనుకుంది.

సరిగ్గా ఇదే సమయంలో-

చంద్రహాస తన ముందు చూపుని ముందు కొడుకున్న సాగర్ కి అడిగాడు-

“చెప్పు సాగర్! నువ్వు, లాస్య పార్కుకి వెళ్ళారా?”

తల వంచుకున్నాడు సాగర్.

“అంటే తప్పు చేశారన్నమాట?”

“లేదు సర్!”

“మరి చేసినట్టు తలెందుకు వంచుకుంటున్నావు?” పైకలాడితేగా డిల్ చేస్తున్నట్టుగా అన్నాడు చంద్రహాస. “అలా ఆనా మగా కలిసి టిగటం తప్పు కాదు సాగర్! నలుగురూ కామెంట్ చేస్తున్నారని కంపానీ పడటం తప్పు... కంపానీ వద్దా అంటే వాళ్ళ మనసులు క్లిష్టం లేనట్టే.”

ఎందుకో ఖండించలేకపోయాడు సాగర్.

అతడి స్థానంలో మరెవరున్నా అర్హ్య చేసేవాడేగానీ చంద్రహాస గారి హైడ్ నెస్ కి జంకారు.

అసలు ఏ విషయంలో పార్కులో కలుసుకున్నారని అడగటం చంద్రహాస.

“భయపడుతున్నావా?” అన్నాడు పున్నట్టుండి.

“దీనికి?”

“రెడ్డితో గొడవైనందుకు.”

మాట్లాడలేదు అతను.

“ఇంత భయస్థుడివైతే ఎలా సాగర్?”

“అడికాదు సర్! నిజంగా రెడ్డి కష్ట పెట్టుకుని నన్ను ఎక్కడ మన బ్రాంఛికి బ్రాన్స్ పర్ చేయిస్తే....”

“వెళ్ళి.”

“కానీ....”

“నీమీటి ఆలోచిస్తున్నావు?”

“ఇంకా నాకు చదువుకోవాలిని తమ్ముడు, పెళ్ళికొవాల్నిన చెల్లెల్లా వున్నారు. ఈ బొటాబొటీ జీతంతో ఇల్లు గడవటం ఎలా సాధ్యమవుతుంది?”

“నీకన్నా తక్కువ సంపాదించేవాళ్ళు ఈ దేశంలో చాలామంది వున్నారు.”

సాగర్ మౌనంగా తలదించుకోగానే క్షణం పరిశీలనగా చూసిన చంద్రహాస అన్నాడు “అయినా రెడ్డి అంత సమర్థుడని ఎలా అనుకుంటున్నావు? వాడి మామ సెంట్రల్ మినిస్టర్ అయితే మాత్రం అదగ్గానే అందరినీ బ్రాన్స్ పర్ గట్టా చేయించటానికి మన ఫ్యాక్టరీ ఏమైనా వాడి దాని సొత్తా? వర్గిక్ సెక్టార్.... అంచేత నువ్వేం దిగులుపడకు.”

చర్చ ఆక్కడికి అగలేదు. అపాలని లేదు చంద్రహాసకి. చాలా రోజుల్లోని అతడి మనసులో వున్న ఆలోచనకి రూపం యివ్వటానికి యింకాకన్నా మంచి అదను రాదన్నట్టుగా టక్కున అడిగాడు- “లాస్య గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?”

డిలికిపాటుగా చూశాడు సాగర్.

“ఈ ప్రశ్న నేను ఎందుకడిగింది తర్వాత చెబుతాను. ముందు నా ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పు.”

చెప్పకపోతే వదిలిపెట్టేట్టు లేదని బోధపడిపోవడంతో నెమ్మదిగా అన్నాడు “మంచి అమ్మాయి.”

“అంటే....” క్షణం ఆగి “మంచి భార్య కాదగ్గ మంచి అమ్మాయి అంటావా?” అన్నాడు అతను.

సాగర్ కి ముచ్చెమటలు పోతాయి. ఇలాంటి ప్రశ్న అతను హించలేదు.

“మొహమాటుపడకు సాగర్! ఒకవేళ లాస్యని పెళ్ళిచేసుకోవాలి పరిస్థితి వచ్చిందనుకో....”

“కానీ....” తత్తరపడిపోతున్నాడు సాగర్.

“షేరైపోకు.... అలాంటి ఆఫర్ వస్తే నీ నిర్ణయం ఏమంటుంది?”

అణువణువునా నిశ్చయమైన స్వప్నకలలు కదిలిన రేచేతులు చిత్రమైన అనుభూతికి గురిచేస్తుంటే....

ఆవలి తీరంలో నిలబడ్డ లాస్య రూపం అంతఃస్వరూపాన్ని దూరంకాని దూరాన్ని సృష్టించి గుండె కాన్వాసుపై గోరువెచ్చని రంగులను అద్దుతుంటే....

ఏ అసమగ్ర కావ్యానికో అందమైన ముగింపు వారికినట్లుగా ఇటు ఊహలు సంగీతం నేర్చుకుని జీవితాన్ని సజీవం చేసే గానానికి స్వరజ్యోత్సాన్ని నల్లరి అల్లరికి మనసు ముకుళించుకుపోతున్నట్లు విడియంగా విస్తరించింది.

“సో....నీకు అభ్యంతరం లేదన్నమాట?”

ఎందుకుంతా? అడ్డు గీతల్లా సాగిపోతున్న తన ఆలోచనలలో ఊహ నిలుపు గీతలుగా కలిసి యిద్దరి కోసం అవసరమైన వంజన దర్శనమిస్తుంటే చెయ్యితి చందమామని అందుకున్నంత అపూర్వ తనలా కాదనగలడు?

“కానీ లాస్య కూడా అంగీకరించాలిగా?”

“అంగీకరిస్తుందన్న నమ్మకం నాకుంది” చంద్రహాస మృదు నవ్వేశాడు. “ఎలా అని మవ్వడిగితే నా దగ్గర జవాబు లేదు సాగర్! అంగీకరించి తీరుతుంది. అయితే అమె తనంతట తానుగా నీకు చెప్పి చెప్పలేదు....నువ్వే కదపాలి. ఎందుకంటే అమె భర్త నుంచి చల్లబడి విడిపోయినా, కన్నెపిల్లలా కళ్ళను అరమోడ్చులుగా మార్చి తన ఆనందాన్ని నీకు అర్థమయ్యేట్లు చెప్పలేదు కాబట్టి....”

హుత్తుగా అక్కడ నిశ్శబ్దం ఆవరించింది చాలా సేపటివాకా.

తాగిన మైకంకన్నా లాస్యకి భర్త కావడమనే ఆలోచన సాగర్ని ఎంత వూహించి అందించింది అంటే బయట చీకటి చాలా అందంగా కనిపిస్తుంది....నిస్వారంగా అనిపించిన జీవితం కొత్త కాంతుల్ని చిమ్ము తూన్లుట సందరంగా వుంది.

కానీ ఎలా?

లాస్యకి తన మనోభావాల్ని ఎలా చెప్పడం?

ఒకవేళ అమె కాదంటే....

కాదనదన్న నమ్మకం వుంది. కాబట్టి తనపై అంత ఆసక్తి చూపిస్తోంది.

ఆనలు అస్పష్టంగా తన మనసులోని భావానికి యింత స్పష్టమైన భావాన్నిచ్చింది రెడ్డి రొందరపాటి అయితే యిప్పుడతడి మీద సాగర్కి కోపం లేదు.

ఏం చేయాలో నిర్ణయించుకున్నాడు సాగర్ ఆ క్షణంలోనే.

అదయం ఎనిమిది గంటలకల్లా అఫీసులో ఆడుగుపెట్టిన సాగర్ ఎవరో మంత్రించినట్లు సరాసరి లాస్య టేబుల్ దగ్గరికి నడిచాడు. వస్తుంటే లాడ్ అనుకున్న లాస్య ఆ రోజు పుడయమే కనిపించుకో పరిస్థితుల్ని తనకనుకూలంగానే వున్నాయన్నంత సంతోషమని అంది సాగర్కి.

రోజాకన్నా లాస్య ఈ రోజు ఎక్కువగా అలంకరించుకుని వుంది. అతనుకి అప్పటికే వచ్చిన రెడ్డి, అతడి మిత్రబృందం కూడా సాగర్ గురించి అలానే అనుకుంటున్నారని సాగర్కి తెలీదు.

“హాలో!”

సాగర్కన్నా మురియ లాస్యే పలకరించింది.

“హి రోన్సండ్!”

ఎప్పుడూ లేనిది అంతరూ చూస్తుండగా అమె మాట్లాడటానికి లాస్యని ప్రవర్తిస్తోంది.

ఒరకంట అందరినీ గమనించిన సాగర్ సంకోచించలేదు. ఆమెకి అభిముఖంగా వెంటిల్లే పోయాడు. “రెండు రోజులుగా...

య్యారు?” సాగర్ తో వసువుగా పుంజాలని, రెడ్డి బొంబాన్ని ఇంకా ఏడిపి...

లని బలంగా తీర్చిదిద్దుకుని ఆశుకు వచ్చినా యీ క్షణండాకా తన... పనలకి రూపం ఎలా యివ్వాలో తెలిక మధనపడిన లాస్య ఇన్నుకు సా... దూకుట్ని చూసి తనూ రెచ్చిపోయింది.

అతడూ తనలానే ఆలోచిస్తున్నావా?

“మీరు మాట్లాడడం లేదు.”

తనకు సమీపంలో చంద్రహాసలాంటి ఓ బాస్ సహోద్యోగిని చూసి భీమా ఆతనికి పుత్తాహాగ్ని కలిగిస్తుంది. “హారెగ్గావా?”

“లేదు.... హాస్టల్లోనే ఉన్నాను.”

“లేరనుకున్నాను.”

“ఎక్కడ?”

“హాస్టల్లో.”

విస్మయంగా చూస్తూంది- “అలాగా?”

“అవును.... వెళ్ళారనుకున్నాను.”

“ఎక్కడికి?”

“హారికి.”

“వెళ్ళలేదంటున్నాగా?”

“ఇప్పుడు తెలిసింది.”

“ఏమని?”

“హాస్టల్లోనే ఉన్నారని.”

బావిక్ ఒకేచోట దొర్లుతుంది. అయినా పుత్తాహాగా...

లాస్యకి. ఆడదానిగా తనేం చేసి రెడ్డిని ఉడికించాలని ఆలోచించిం...

తంగా అదే పని తను చేస్తూ సాగర్ అందరినీ కలవరపరుస్తున్నా...

పిరికివాడనుకుంటున్న సాగర్ ఇలా ప్రవర్తించడం ఆమెకు...

పుంది.

“సో! హాస్టల్లోనే ఉన్నారన్నమాట.”

“మరేం....”

“ఎందుకున్నారు?”

“హారెళ్ళలేదు కాబట్టి.”

“ఎందుకు వెళ్ళలేదు?”

“హాస్టల్లో పుంజాలనిపించింది కాబట్టి.”

“ఎందుకలా అనిపించింది?”

“హారెళ్ళాలనిపించలేదు కాబట్టి!” అనేసిన లాస్య యింకా సాగర్ ఆవేటావేకిని పొడిగించబోతుంటే గొంతు స్థాయి తగ్గించి నెమ్మదిగా అంది- “ఏమిటి రెచ్చిపోతున్నారు?”

కొట్టువడ్డాడు సాగర్. విజమే! రెడ్డి బొంబం ప్రిట్ అయినట్టు రెప్పలారపుకుండా చూస్తున్నాడు. “మరోలా అనుకోకండి. వాళ్ళని ఏడిపించాలనిపించింది” తనూ రహస్యంగా చెప్పాడు.

లాస్య పెదవులు మృదువుగా విచ్చుకున్నాయి.

ఆమె తల వంచుకునే ఆలోచిస్తుంది.

ఒంటరితనపు బడలికతో అందరిలో ఉన్నా ఏకాంతంగా కూర్చున్న భవంతో నలిగిపోతున్న తనకు బహుమతిలాంటి సన్నివేశం సృష్టించి ఇకదేం ఇంత అలబడికి కారణమవుతున్నాడు?

ఏకటి గదిలో ఉన్న తన దగ్గరకు లేత ఎండ కిటికీలో నుంచి ఎగి రొచ్చిన గోరింకలా సమీపించి చిత్రమైన గుసగుసల భాషతో అలసిన గుండెపై ఆత్మత, పన్నీచూ జల్లి ఆకాంతిని కలిగిస్తున్నాదేం?

“ఇక బాలు.... వెళ్ళండి” అంది ఇది ఆసీనని గుర్తుకొచ్చినట్టుగా. వెళ్ళేవాడే... అదిగో అప్పుడు గుర్తుకొచ్చింది చాత్రి చంద్రహాసతో జరిగిన చర్చంతా.

ఇప్పుడు జరిగిందంతా కలలా అనుకోవడం యిష్టంలేదు. మాధీనమైన గుండెతో భిజ్జువుని ఓ మూల కూర్చోవడంకన్నా మనసులోని మాటని ఆమెకు చెప్పి. చిమలేమిదో తెలుసుకుంటే తప్ప గాంధీ లేదు.

“నువ్వు కావాలి లాస్య” అనే మంత్రాక్షరాలని జపించుకుంటూ

నేడు కాకుంటే రేపైనా ఓ వానచినుకు పడి మనసుని పేదదీర్చగలదన్న ఆశతో ఎదురుచూసే ఓవిక లేదు.

ఇన్నాళ్ళ నిశ్చిప్తమైన పూహ బహిర్గతమైంది నిన్నరాత్రే అయితే ఈ రాత్రిలోగా లాస్యతో ఆ విషయం చర్చించాలి.

అందుకే అన్నాడు అందోళన్ని అడిమిపెడుతూ-
“మీకో మాట్లాడాలి లాస్యో!”

“మాట్లాడుతున్నావుగా?!”

“ఇదికాదు....” ఇప్పుడు పరిసరాల్ని గమనించలేదు సాగర్.

“ఇక్కడ కాదు.... చాలా పరస్పరంగా డిస్కన్ చేయాలి, సో! మీరు వాలోబాటు హాఫ్ డే సెలవు పెట్టి వస్తున్నారు. డట్యూట్.”

ఆమె కళ్ళలోకి చూడలేనట్లు వెంటనే లేచి తన సీటు దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

లాస్య అతడి మాటలకి ఎంత పులకరించింది సాగర్ కి తెలియాలి... అదికాదు.... ఎప్పుడూ దేనికైనా అధ్యర్థించి మాట్లాడటమే అలవాటు అయిన సాగర్ యీ రోజు హాఫ్ డే సెలవు పెట్టమని అడగలేదు....

అదేశించాడు.

కూన్య హృద్విపై చిలికిన తుషార విందువులా అనిపించిన సాగర్ గెలిచాడు.

ఆఫీసులో అంతా అవ్రతభులయ్యేట్లు లంచవర్ నుంచి సాగర్.

లాస్య లిద్దరూ కనిపించలేదు.

ఎక్కడికి వెళ్ళింది ఎవరికి తెలియదు.

కానీ....

ఎందుకు వెళ్ళిందో చంద్రహాసకి ఒక్కడికే తెలుసు.

“చెప్పండి” అంది లాస్య హాస్పేన్ సాగర్ రెయిలింగ్ ని ఆనుకు

నీటిలోకి చూస్తూ.

ఆంధ్రపరకూ బాగానే వున్నాడు సాగర్ కానీ ఆమె ‘చెప్పండి’ అనేసరికి గొంతు తవారిపోయింది.

చాలా చెప్పాలనుకున్నాడు, చాలా మాట్లాడాలనుకున్నాడు యిక్కడ

డికి వచ్చేదాకా.

సన్నగా ప్రకంపించిపోతున్నాడు సమయం వచ్చేసరికి.

ఇప్పుడతడు వచ్చింది ఎవరి గురించో మాట్లాడటానికి కాదు. తన గురించి కేవలం తన జీవితానికి సంబంధించిన అతి ముఖ్యమైన విషయం చర్చించటానికి అతని అతద్వైరంత వుద్దీగ్న పరిచింది అంటే నిశ్చయంగా నిలబడలేకపోతున్నాడు.

ఒకవేళ ఆమె కాదంటే....

నీలో ఏం చూసుకుని యిలా అడగ్గలుగుతున్నావని చీదరించుకుంటే....

దురంగా పోలీసులు హాస్పేన్ సాగర్ లోంచి ఓ శవాన్ని బయటికి తీస్తున్నారు.... ఆసక్తిగా చేరిన జనం నిశ్శబ్దంగా చూస్తున్నారు.... ఇదేమీ వట్టిని నీటి మధ్యలో నిలబెత్త బుద్ధుడు ఎండకీ వానకీ ఎంత యిబ్బంది పూర్తి వస్తున్నదీ మననం చేసుకుంటున్నట్లు మౌనంగా వున్నాడు.

సాగర్ ని మించిన డెస్ట్ న్ లో నలిగిపోతోంది లాస్య.

రమ్మని అదేశించిన సాగర్ చర్చించాలనుకుంటున్నదేమిదో ఆమె పూహించలేకపోతూంది.

ఆనలు సాగర్ ఇలాంటి సాహసాన్ని ప్రదర్శించడం ఆమెకి తెలిసేయడే కొలిసారి.

ఒకవేళ అతడు అడిగేది అతడికి మాత్రమే కాక తమ యిద్దరికీ సంబంధించింది అయితే ఏం జవాబు చెప్పాలో ఆమెకి తెలిసి స్థితిలో వుంది.

“మీరు మాట్లాడలేదు” అంది యింకా దిగువ నీటిలోకి చూస్తూ.

“అవును.... చాలా వేడిగా వుంది కదూ.”

“వేడి మూలంగానే మాట్లాడలేకపోతున్నారా?”

కన్ హ్యూజన్ లో ఎంత అవివేకంగా మాట్లాడింది బోధపడిపోయింది.

“కొంచెం యిబ్బందిగా వుంది. అంతే!” పురేవో చెప్పాడు.

“వేడి మూలంగానా?”

హేండ్ కర్ప్స్ లో నుదుట వట్టి నవ్వుదాన్ని తుడుచుకుంటూ

అన్నాడు సాగర్ “ఎంతాకాలం అన్నాక వేడి మామూలేగా.”
 “అసలు ఎంతాకాలం వేడిగా ఎందుకుంటుందంటారు?” ఏకో
 మాట్లాడాలని మాత్రమేకాక ఏం మాట్లాడకూడదన్న ఉత్కంఠలో లాస్య
 కూడా ఏదేదో మాట్లాడుతోంది. “బహుశా ఎంతాకాలంలో భూమి సూర్యు
 డికి దగ్గరగా వుంటుందనుకుంటాను.”

“కాదు” టక్కున జవాబు చెప్పాడు సాగర్. “సూర్యుడికి భూమి
 దగ్గరగా వుండేది జనవరి రెండో తేదీన.... ఒకవేళ మీరన్నదే నిజమైతే
 జనవరిలో మనకి చాలా వేడిగా వుంటాలిగా.... అలా జరగకుండా సూర్యుడు
 దగ్గరగా వున్న సమయంలో మనకి చల్లగా వుండటానికి కారణం చరి
 కాలంలో పగటివేళ తక్కువై సూర్యకాంతిని ఎక్కువసేపు మనం పొందే
 అవకాశం లేదు కాబట్టి. పైగా ఆ కాలంలో సూర్యకిరణాలు నేల మీద
 వాలుగా పడుతుంటాయి.”

చెప్పింది తనకు సంబంధం లేని విషయం కావడంతో మామూలు
 చురుకుదనాన్ని ప్రదర్శించాడు.

క్రీగంట గమనించింది లాస్య.... ఎందుకో అతడి జవాబు తనకే
 అన్వయించి మాట్లాడినట్టుగా అనిపించింది.
 సూర్యుడికి చేరువైన భూమిలా అతడి సమక్షంలో. ఆమెకు అలబడి
 పెట్టే అందోళన వుండదు.... చాలా చల్లని ప్రకాంత వాతావరణంలో నిం
 బడినట్టుగా వుంటుంది.... బహుశా అతడితో యిలా గడిపే ఉదయాలు చాలా
 స్వల్పం అయినందుకేమో. సూర్యకాంతిని ఎక్కువసేపు పొందని చరి
 కాలపు పగటిలా హాయిగా వుంటుంది.

“మరో ప్రశ్న అదగమంటారా?” అంది మునివంట నవ్వుని విగ
 పట్టుకుంటూ.

“దేనికి?”

“మీరు ఉత్సాహంగా జవాబు చెప్పేది అప్పుడేగా.”

నీరుగాలిపోయాడు. “అ! కాదు లాస్యా....”

“తెలుసు. మరి ఏదో మాట్లాడాలని తీసుకొచ్చి మానంగా దిక్కుబిడినీ
 చూస్తారే?”

క్షణం గొంతు పెగల్లేదు సాగర్ కి “మాట్లాడేవాడేమీ లాస్యా! కా
 క్షణం గొంతు పెగల్లేదు సాగర్ కి “మాట్లాడేవాడేమీ లాస్యా! కా

తైర్యం చాలటం లేదు.”

“ఏం.... అలాంటి ప్రమాదకరమైన విషయాన్ని చర్చించబోతు
 న్నావా?” ఆమె చెంపలు కెంపులయ్యాయి.

“ప్రమాదం అవునో కాదో యిప్పటికి నాకు తెలీదు.”

“మరి తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నించొచ్చుగా.”

“ప్రయత్నిస్తాను” ధైర్యాన్ని కూడగట్టుకుంటూ అన్నాడు. “కాని
 ఒక్కమాట.... విన్న తర్వాత మీరు నన్ను....”

“చెప్పండి” లాస్య కూడా నన్నగా ప్రకంపిస్తూ అంది “కోపం
 తెచ్చుకోను.”

“నేను మిమ్మల్ని....” తనకు కానే నమిథగా, తనకు కానే ఆజ్ఞం
 పోవకుంటూ దహించుకుపోతున్న కాలిమిలా వున్నాడు సాగర్. “ఇష్టపడు
 తున్నాను.”

ఆమె రక్త ప్రసరణం స్తంభించింది క్షణంపాటు. శరీరం అగ్ని
 మంచులై నన్నగా వేడిని నింపుకుంటూంది. అయినా తేరుకుంటూ
 అంద “తెలుసు.”

“అదికాదు లాస్యా.... మీరు నరేనంపే నేను మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసు
 కుంటాను.”

నువ్వు పిలో ఒక విస్ఫోటనం.... మనోవత్త శిర్షపు అంసు నుంచి
 చరి పడబోతూ ఆగిన వెలుగురేఖ క్షణంలో ఘనీభవించింది. భస్మమైన
 అల్లలో నుంచి ఉచ్చైర్భుత్తున లేచిన డిబోదయం సింధూరాంబరంలో చిక్కు
 కుని వెంటనే తెగి నేలకి జారింది.... ఆమె చూసింది శిలువ మోయటానికి
 వీలైనా వున్న క్రీస్తులా కనిపించాడు.

ఆమె చూపుల కాకిడికి ఏ గుండె అర పగిలిందో పుద్బిగ్గుంగా
 అన్నాడు “క్షమించండి లాస్యా.... నేను తప్పుగా మాట్లాడి వుండొచ్చు....
 ఒకన్నా పొజీషనులో అల్పుడ్చి. కాదనను. కానీ మిమ్మల్ని నిజాయితీగానే
 గౌరవిస్తున్నాను.... మీకు అంగీకారం లేకపోతే సారీ అని ఒక్క మాట
 చెప్పండి.... అంతే తప్ప నన్ను అసహ్యించుకోకండి.”

ఆమె తల వంచుకుంది.

అదీ అరక్షణంపాడే.

ఆ తర్వాత రైలింగ్ని అనుకుని వున్న చేతిని నెమ్మదిగా బిగుసుకుని వున్న అరడి ఫిడికిలిని స్పృశించింది చెప్పని చాలా బలవంతకీ అందమైన భాష్యంలా.

తేరుకున్నాడు సాగర్ "థాంక్స్!"

"ఇంకొక్కసారి ఆలోచించండి సాగర్.... కావాలంటే మీద వాళ్ళతో డిస్కస్ చేయండి. ఎంథుకంటే...." అమె గొంతు ద్రవీణ కృతజ్ఞతాభారంతో. "నేను ఒక మగాడి నుంచి విడిపోయిన అదృష్టవంతులని అనుకుంటున్నాను సాగర్. "నేను మిమ్మల్ని అడిగింది చాలా బలవంతకీ చాకనే లాస్య.... కాబట్టి మరోసారి ఆలోచించాల్సిన అవసరం లేదు."

వాన వెలిసిన ప్రకాంతత యిద్దరిలో.

ఆ రాత్రి చంద్రహాసని కలుసుకున్న సాగర్ తిమ్మచెప్పాడు. అతడికి అన్నల్లేరు.... తనా చంద్రహాసని చించి అభిషేకం పుండదు.

"మనస్ఫూర్తిగా అనందిస్తున్నాను. త్రికరణకుద్ధిగా నిన్ను అనుకున్నాను సాగర్."

తాగిన మైకంలో చంద్రహాస నాలుక తడబడుతున్నా తిమ్మచెప్పాడు తిలక్ ఆవితని గుర్తు చేసుకుంటూ....

"ఈ కాలంలో బ్రతుకు- ఈ ప్రపంచాన్ని ప్రతిస్పరించి ఇంటికున్న కిటికీలపై తెరిచి అన్ని వపనాల్ని అడ్డుకుని నువ్వు చెప్పేదైనా నీదై పుంశాలి- నీలోంచి రావాలి చించుకుని రావాలి."

మాటలు పేర్చటం కవిత కాదు మంత్రం తంత్రం అని మళ్ళీ ఈనాడు చిత్రకవితల్ని ఆయోమయం బంధాల్ని పునరుద్ధరించటం.

నిగ్రహ ప్రగ్రహాలు లేని భావావ్యాలని బరిమీద వదలాలన్నా! కవితల్లం అంతరాంతర జ్యోతిస్మయల్ని బరిమీద వదలాలన్నా! కవితల్లం అంతరాంతర జ్యోతిస్మయల్ని బరిమీద వదలాలన్నా!

విస్తరించాలి చైతన్య పరిధి అన్ని జల్లినా అమృతం కురిసినా

అందం అనందం దాని పరమావధి."

సాగర్ అచ్చారంగా చూశాడు.

రేపటి తన దాంపత్య జీవితం ఓ కవితలా అందంగా, అనందంగా పుంశాలిని తిలక్ కవితతో అభిర్వదించిన చంద్రహాసకి మనసులోనే కృతజ్ఞతలు తెలియ చెప్పి ఇంటికి బయలుదేరాడు పుశ్పాహంగా.

రాత్రి భోంచేశాక నిద్రపోయేముందు తల్లిని పిలిచాడు.

సిండుకో.... అమ్మకి అనలు విషయం చెప్పకుండా ఎలాంటి నిర్ణయమూ తీసుకోవడం అతడికిష్టంలేదు.

ఒక మధ్యతరగతి ఆదవానిలా ఆలోచించే అమ్మ లాస్య మీద వున్న ఆసక్తిని అతడు ముందే గ్రహించినా వాస్తవాన్ని దాయకాదకమనుకున్నాడు.

"నీమిత్రా?" అంది కొడుకు వక్కన కూర్చుంటూ.

దర్శని ఎలా ప్రారంభించాలో ముందు అర్థంకాలేదు.

అయినా లాస్య గురించి మాట్లాడటం ఉత్సాహంగా పురిది.

"లాస్య గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?"

అన్నపూర్ణమ్మ ముఖంలో రంగులు మారాయి. "ఆ పిల్ల కేండా మహాలక్ష్మిలా పుంటుంది. అయితే....మీరు అన్నీ మాట్లాడేసుకుని ఒప్పించానికి వచ్చేసినట్టేనా?"

తలుపాడు తలవంచుకునే. "కానీ...."

"ఇంత మంచి వార్త చెవిన వేశావు యింకా మీమాంస దేనికిరా?"

"అదీ కాదమ్మా!"

రై్యాన్ని కూడగట్టుకున్నాడు. లాస్యకి ముందు జరిగిన పెళ్ళి మొదలుకుని, భర్త నుంచి విడిపోవడండాకా చెప్పాడు వివరంగా.

అన్నపూర్ణమ్మ నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయింది.

"నేను ఆలోచిస్తున్నది నా గురించి కాదమ్మా! రేపు చెల్లి రోనా పెళ్ళికి ఇదేమన్నా ఆటంకమవుందేమోనని ఆలోచిస్తున్నాను."

ఏ కళనుంచో వెంటనే తేల్చేసింది అన్నపూర్ణమ్మ- "ఆటంకమూ లేదు, అవకాశా లేదు. నువ్వలాంటిదేం మనసులో పెట్టుకోకు. ఒకవేళ మీ అక్కని మీ దావే హింసితే చచ్చేదాకా మొగుడితోనే వేగమని నేనే

మన్నా అంటావా? ఇదీ అలాంటిదే! భర్త దుర్మార్గుని లాస్య అంగీకరించకుండా విడిపోయింది. అంతేగా...."

తల్లి ఇంత సులభంగా అంగీకరిస్తుందని పూహించలేకపోయాడు. ఒక్క తల్లిమీటి- పక్క గదిలోనుంచి వింటున్న రోజా కూడా పచ్చి తల్లికి వంతపాడినట్టుగా అంది "ఈ రోజుల్లో కూడా యింకా యీ అనుమానాలేమిటి అన్నయ్యా? వివాకుల్ని లింగర్ తీసుకుందిగా.... పైగా వదిన నాకు బాగా నచ్చింది."

ఆ రాత్రి ఆనందంతో నిద్రపట్టలేదు. మరో వాదానికల్లా లాస్యని రిజిస్టర్ మ్యారేజ్ చేసుకున్నాడు సాగర్.

ఆ పెళ్ళికి పెద్దరికం వహించింది చంద్రహాసే! అమ్మలో రెడ్డి, తదితరులకి యీ సంఘటన పెద్ద షాక్ కలిగింది.

ఒంటరి ఆడదానిగా పున్న లాస్య ఇప్పుడు సాగర్ కి చట్టబద్ధంగా భార్య కావడంతో సాధించటానికి అవకాశం చేజారిన రెడ్డి సాగర్, లాస్య లకి పెళ్ళయిన రోజు తప్పనిసరి ఆనందాన్ని నటిస్తూ అభినందించాడు.

పెళ్ళయిన మరుసటిరోజు మార్నర్ ని ఖాళీ చేసి ఆత్మవారింటికి వెళ్ళి అనుకున్న ఆమెకి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి లీనాని చూడగానే.

"ఏయ్....నిమిటా క్షిప్ర?"

లీనా గొంతు కూడా అర్ధమైంది.

"కోరుకున్న మగాడు, మారిన జీవితం ఎంత ఘోషంగా వెళ్ళింది" ఆస్వాదంగా ఆమెని కావలించుకుంది లీనా. "అయితే ఒకండుకు నాకు బాధగా వుంది."

"దేనికీ?" అనలేదు లాస్య ఆశ్చర్యంతోగా చూసింది.

"ఎందుకంటే నేను మగాడిగా జన్మిస్తే అవకాశం లేకపోయి నందుకు" జోవియర్ గా నవ్వేసింది లీనా. "అవును లాస్య! అందమూ, అణకువ వున్న ఆడపిల్లగా ఎంత ముద్దాస్తావా తెలుసా? అసలు నేను మగాడినే అయ్యింటే యీ అవకాశం సాగర్ దాకా వెళ్ళనిచ్చేవాన్నా.... ఇన్నాళ్ళూ కలిసి మనం ఒకే గదిలో వున్నందుకు ఏ అర్థదాత్రో నిన్ను

బంధంకాగా లేవ చేసినా నిన్ను నా గ్రీన్ లో వుంచుకునేదాన్ని. ఏం చేస్తా.... నెటర్ లక్ నెక్స్ట్ బిర్త్."

తనకన్నా పెద్దవయసున్న లీనా పాదాలకి దణ్ణం పెట్టాలని వున్నా కనీసం ముందు లాస్య. ఆ తర్వాత నీ బానిస బుద్ధిని మార్చుకో అని టిప్ప తెచ్చుచేసి లీనా గురించి భయపడింది.

అసలు లీనా క్రొత్తామే లేకపోతే ఆమె ఇంకగా మారేదికాదు. మిగతంతో కుంచించుకుపోతున్న ప్రతిసారీ తోబుట్టువుకన్నా ఎక్కువగా కైర్లం చెప్పింది.

బుద్ధిగలిగిన ఆడపిల్లగా కనిపిస్తూనే సంఘపు కుమ-నా విలువలకి అడిగిస్తే భద్రంగా మాట్లాడి అణచివేతకు అవలి ఒడ్డున వున్న అందమైన లీనాని దర్శింపజేసింది.

"చలవ్వా లాస్య!..." కళ్ళలోని తడి కనిపించుకొందనేమో ముఠాన్ని మరెదో తిప్పుకుంది లీనా. "నీకంటూ ఓ కొత్త గర్భాన్ని ఏర్పరుచుకుని నిబ్బరంగా కోరిన లక్ష్యాన్ని చేరిన సుపుష్ట సుఖంగా.... వందేళ్ళు.... వెయ్యేళ్ళు బ్రతకాలని కోరుకుంటున్న..."

"ఎందుకు?" గభాయన లీనాని తన వైపుకి తిప్పుకుందామె. "నీ కోరిండుకు తడవుతున్నాయి?"

అడ్విగ్నంగా కళ్ళని కుదురుకుంది లీనా. "ఆనందమే పిచ్చి మొద్దూ! లేదు సాధించలేనిది సుపుష్ట వైంది ఓ గూటికి చేరుతున్నందుకు సంతోషం. ఏం... లీనా కూడా ఇలా మాట్లాడగలదా అని ఆశ్చర్యపోతున్నావా? మనకి మరలమైన స్వల్పకాలంలో ఎప్పుడూ నేను పురుష ద్వేషిగానో లేదా మెరల్స్ లేని ఆడపిల్లగానో కనిపించి వుంటానేమో తప్ప ఏ రోజూ నేను మిడి అన్నది, అనలేండుకిలా బ్రతకడాన్ని యిష్టపడుతున్నానూ అన్నది తెప్పలేదు కదా! ఇప్పుడూ చెప్పేదాన్ని కాదుగానీ నా నుంచి దూరంగా వారో వ్యక్తికి చేరువగా వెళుతున్న నీ దృష్టికో కొంచెం సానుభూతి వంపారించుకోవాలనే స్వార్థం నన్ను కొందరచేస్తోంది లాస్య! అందుకే నీకు అవసరమైనా క్లుప్తంగా చెబుతున్నా.... మళ్ళీ అవకాశం రాదు కదా...."

మనసులోని అలజడిని అధిగమించడానికి అరనిమిషం వ్యవధి అవ

సరమైంది వినాకి.

సరమైంది లీనాకి.
 “లాస్య....! నేను నిజానికి ఇప్పుడు నడుస్తున్న తోవలో అట్టి
 పెట్టింది కోరికలతో కాలిపోతూ కాదే! గతం స్మృతుల్ని కాబుకోవాలని
 నిజం లాస్య! నేను మెసోఫిస్ట్ని. ఎదుటి మనిషిని కాబుకుంటే అసలు
 దము కాడిజమేలే పెర్సోనలిటీతో మనల్ని మనం కాబుకుంటూ అసలు
 దము మెసోఫిజం! యస్....నేను అలాంటి మానసిక రుగ్మతతోనే
 కాల్యాన్ని గడిపాను.
 కంటంబంట్లో పుట్టాను నేను. అయినా పేదదానిగా
 నాకు కంటంబంట్లో పుట్టాను నేను. అయినా పేదదానిగా
 నాకు కంటంబంట్లో పుట్టాను నేను. అయినా పేదదానిగా

దము పెరిగిపోయింది. యె... నను
బాల్కనీని గడిపాను.
దబ్బున్న కుటుంబంలో పట్టాను నేను. అయినా పేదదానిగా
పాను. కారణం నాకు దొరకని ప్రేమ! కల్లిదండ్రుల నుంచి నేను పొ
లనుకుంటూ పొందలేని ఆ ప్రేమని ఎంత దబ్బించి చూడ్రం ఎలా
గలమే? రెండేళ్ళ వయసులోనే నాకు ప్రపంచం తెలిదం ప్రారంభం
జోయింది. ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నారట అమ్మ వాన్నలు. కానీ వా
అమ్మంటే అనుమానం.
... దిగుకుందని, అసలు నన్ను కన్నడికగా

అమ్మంటే అనుమానం.
ఎవరికోసో తిరుగుతుందని, అసలు నన్ను కన్నడికాకా
డికో అని అమ్మని నాన్న కాదుతుంటే, సిగరెట్లకో వగ్గుగా
అమ్మ బంటిని కాల్చి అనందస్థుంటే నేనూ ఏదేన్నాన్ని ఏ మూలకాని
అమ్మ కూడా ఏదేన్నీ, అలా జంట ఏడుపులతో ఎంతకాలం బహుశా
బాజిగిండుకున్నామో తెలీదు. కానీ నాకు ఎనిమిదో సంవత్సరం వచ్చే
అమ్మ ఏడవటం చూసేసింది.
అమ్మ ఏడవటం చూసేసింది.

అమ్మ ఏడవటం చూసేసరికి
నాకు అర్థమేసింది.
నాన్న మారితోడూడా అంటే అలాంటి ఘోరం జరగలేదని
నాన్న కూర్చోకి బొతున్న అమ్మని చూస్తే అర్థమైతేనే నం
అమ్మ ఎందుకు ఏడవటంలేదు? అలవాటుపడిపోయిందా అనుకున్నా
అలవాటుపడింది. రాస్తూ! నాన్న అనుమానించే అవసరంలే అమ్మ
పడింది. ఇష్టం వచ్చినట్టు మగాళ్ళతో తిరగడం మొదలుపెట్టింద
కాక రండి మీద కనితో, తన మీద, తన దురదృష్టం మీద
నిజం చేయటం మొదలుపెట్టింది.

కాక తండ్రి మీద కనిపించిన మొదలు పెట్టింది.
నాన్న భ్రాంతిని నిజం చేయటం మొదలు పెట్టింది. ఎందుకా? నాన్న పట్ల
అది క్రమంగా నేను గమనించాను. ఎందుకా? నాన్న పట్ల
దాని మనసేసింది కానా? అలా పెరిగాను వద్దెనిమిదేళ్ళదాకా. మ

రేని ఇంటిలో ఆస్థానస్థితకి అద్దం తెలిసి అమ్మా నాన్నల మధ్య ఒకరిమీద మరొకరున్న ద్వేషంతో, ఎంత వతనానికైనా దిగజారగల నికృష్ట వాతావరణంలో పెరిగిన నేను కూడా వాళ్ళిద్దరిపైనా కసి తీర్పుకోవానికి అట్లా యిల్లో సంబంధం కోరుకున్నాను.

“ఎస్....అలాగే నాకేమయ్యూను లాస్యో! ఆ నాకేమయ్య అనక
 పీరిగా చూడకుకోవడానికి నాకు కొన్ని అర్హ్యమెంతోని సృష్టించుకున్నాను.
 ఈ పోర్ట్రేట్ వనిత్ర సంఘంలో నా ప్రవర్తన క్షమించదగ్గది కాదని నాకు
 తెలిసి కుంచించుకుపోయేదాన్ని! కానీ ఏదీ....ఎదురైన ప్రతి మనిషీ
 అపవిత్రుడే అని తెలిసిపోతుంటే, చెప్పే ప్రతి అంశమూ ఆపరించలేని
 పీరిని మరొకరికి అంటగట్టడంలా అనిపిస్తే ఎలా మారను....? అందుకే
 నాపేర్లో లేకపోయినా ఆకాశంలో శిర్దాననం వేళానని చెప్పుకునే పిపివాదుల
 పీచెల్లా బ్రతుకుమూ ఆ కంపు రాకుండా పెరే ప్యూమ్మెతో కాపాడుకునే
 పాంప్రవాదుల న్యాయస్థానాల ముందు ద్వారపాలకుల్లా నిలబడ రోగ్యనీ
 చూస్తూ అనందంగా బ్రతికేస్తున్నాను. ఇక నా బ్రతుకింతే అని నాకు
 తెలిసి, అయినా నో రిగ్రెట్స్! అయినా ఇందంతా చెప్పింది నీ దృష్టిలో
 నేను అమృతం ఎవరాలనేనే....”

లాస్య కళ్ళ నుంచి ధారగా కారుతున్న నీళ్ళని చూస్తూ ఎంత కలవర పడింది. "అదిగో యిలా నీదేవు ఆదవాళ్ళంకే నాకు గుడ్డవని నీకెన్నిసార్లు చెప్పాను లాస్యో!"

“నువ్వు ఏడుస్తున్నావుగా” ధక్రొషంగా అంది లాస్య.
 బిరలికగా కళ్ళ మూసుకుంది- “అవును లాస్యా! ఏడుస్తున్నాను.
 కానీ నా గురించి కాదు....నా రెక్కల కింద పావురాలులా యింతకాలమూ
 ఉండినట్టి చెలి నాకు దూరంగా వెళ్ళిపోతుందని అవును లాస్యా....
 ఇంతవరకూ నాకూ తెలిదే....నేనూ సెంటిమెంటల్ పూల్ నే....అది
 మెళ్ళిపోతున్న యీ క్షణంలో నాకు దోధవడింది....బాగా అలవాటు పడి
 పోయాగా, లాభం లేదు....మరకాం ఎత్తేయాలి.”

"అంపే....?"
 "ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకుని వెళ్ళిపోవాలి."
 "వద్దు రీనా! సువ్విక్కడే వుండాలి....లేదూ అంపే నా దగ్గర

"పడ్డు లీనా! నువ్వి క్కదే వుండాలి....లేదూ అంటే నా దగ్గర

కాచ్చెయ్.

“అంపే మీ ఆయనకు నేను ఎవరు పెదతానని భయం లేదు!”

“న చ! ఆలా మాట్లాడకు.”

తల వంచుకుంది లీనా.

విషాదపు క్రి నీడల్ని కాగి, యంతకాలానికి చీకటిని వారి మీ కుంటూ మాట్లాడిన లీనా అప్యాయంగా లాస్య చెప్పల్ని చేతుల్లోకి తీసుకుంది. “జీరికే అన్ననే పిచ్చిమొద్దు.... చూడూ.... నాకుంటూ ఇచ్చివేస్తే గమ్యం లేనిదాన్ని కాబట్టే దూరంగా బ్రాన్స్ ఫర్ చేసుకుంటూ వెళ్ళిపోనన్నాను.”

“నేనున్నాను!”

దుఃఖం ఉత్పత్తున ఎగదన్ననట్లు గభాతన తల వంచుకుంది. లీనా పేజీ అమ్మకానీ, నాన్నకానీ నేనున్నానంటూ ఏ ఒక్కరైనా హామీ ఇచ్చి ఇలా విడిగా బ్రతికే అవసరం వుండేది కాదన్న ఆలోచనే పెడిరింగు లేక లాస్యలో నిజంగా ఓ తోబుట్టువులాంటి అశ్రీయతనే చూసిందన్న భూగా అంది “ఓ.కె లాస్యా! ఆల్ ది బెస్ట్.”

లాస్య వెళ్ళిన రోజు రాత్రి లీనా ఏడుస్తూనే గడిపింది చిత్రంగా ఒంటరితనమంటే అర్థం యిప్పుడిప్పుడే అర్థమౌతున్నట్లుగా

లీనాకి.

“థాంక్స్ లాస్యా!”

సిఫాన్ కారీలో రాయంచలా కనిపిస్తున్న లాస్యని చూస్తూ కంకా అచ్చాడు సాగర్.... చెడ్డపై వున్న మల్లెలు అతడి పక్కం పక్కం లకి ప్రతీకరై మనసుని మేడూల్లో విహరింప చేస్తుంటే, గది యింట్లో వుంటేనే పాలపుంతలో తేలిపోతున్నట్లుగా అనిపిస్తోంది.

లాస్య తల వంచుకుని చూస్తోంది.

ఇది తనకు కౌలిరాత్రి కాదు అన్న భావం అమెను కుం చేస్తూనో, లేక రనహీనమైందినుకున్న జీవితం నీడలమాటునుండి కలల చాటునుంచి దివ్య హర్యంకో అడుగుపెట్టిన అనుభూతి న్నందో అమె గొంతు పెగలడం లేదు.

“మీరలా మౌనంగా వుంటే నాకు యబ్బింద” అన్నాడు అమెను స్పృహించే సాహసం చేయటానికి సంకోచిస్తూ.

“స్లైట్!” అర్ధంగా చూసింది. “ఇకనుంచి మీరని ఆడ్రస్ చేయండి.”

‘హమ్మయ్య’ వది నిమిషాల తర్వాత పెదవి విప్పింది. “చేస్తే....”

“అక్కినూ” మీ సీనియర్ నని గుర్తు చేస్తున్నట్లుగా వుంటుంది.

నవ్వేకాదు చల్లానంగా - “సీనియర్ గా!”

“కానీ యిప్పుడు నేను మీ భార్యని.”

“అయితే మాత్రం గౌరవించకూడదా?”

జవాబు చెప్పడం కష్టంగా వుందామెకి. “వివాహం తీసుకున్న ఆడ వాన్నని తెలిసే మీ జీవితంలో బోటివారు ఆ మాత్రం గౌరవం చాలు.... వైనా....”

“చెప్పండి.”

“చెప్పండి కాదు.”

లాస్య ఆ మాట ఎందుకంటే బోధపడిపోయింది. నిజమే.... ఓ వానలా అమెను ఆడ్రస్ చేస్తూ పోతే, మానసికంగా అటుంచితే, కారీరకంగా వగర కావటం చాలా కష్టమౌతుంది.

“ఓకే లాస్యా!....” అమె భుజాలపై చేతులుంచి తన వైపుకి తిప్పు కున్నాడు.... “నువ్వు ఆంటాను. సరేనా?”

లాస్య శరీరం జలదరించింది.

హృదయం ఉద్యమమై ఉన్నత ప్రభంజనంతో కూరుకుపోతు న్నట్లుగా వుంది.

దేహం దాహపు చలి తుపానులో చిక్కుకుని శ్రీత్యపు పొలిమేరల్లో మంటలు లేపే నిశాంత సీహారకణమై పాదగా స్వాప్తిక సురవహుటిగా మనస్స రస్త్రీయాల వేసిన బాటగా గోలగా సాందర్య మహుడిగా అగభాలు నిచ్చుకుంటూ కవాటాలు తెరుచుకునే అద్భుత సౌధంగా అనిపించి కృత జ్ఞతగా అతడి గుండెలపై తల వారింది.

అతడి చేతుల్లో వసకండుగా పైకి లేచి బెడ్ మీదికి చేరుకుంది....

శరీరం కంపిస్తోంది....

కానీ కడులుతున్న అతడి చేతుల స్వర్ణకి వెంపుపై చిరుస్వర్ణ పూలని పూయించుకుని, సందేహాల్ని కాదని అతడి సందిబలోకి బింపించి బడటానికి ఉద్దేశపడుతుంది.

అతడి కనులెప్పుల నీడలు ఆమె భృకుటిని చేరి నుదుటిని స్వేదంతో నిండిన వర్షా సంధ్యగా....

చీకటి కొనల్లో పెదికే నిగూడ రహస్యాల కొనమో అతడు కడులు తుంటే, రగులుతుంటున్న ఎర్రని ఆంధోళనలా.... తీగలు తెగినా మిగిలిన ఒక్క తీగతో ఎవరికీ వినిపించని ఏ స్వరాన్నో అలపించి అతడి నొసటపై రూపుదిద్దుకునే క్రాన్నెలవంకలా.... కదిలే ఉషస్సులా కదలని ధనస్సులా స్థంభించిన విశ్వంలా పరుగులెత్తే భావాశ్వంలా.... విచెట్టు కొమ్మన వేర్చు కున్న గూడులా ఆ గూటిలోని నపువ్వులా పొగడపువ్వులా.... పెచ్చెల్గుంటున్న అదృశ్య కృంజులంలా కొత్త అంకంలా ధనుష్టకారంలా రాత్రిలా శరద్రాత్రిలా ఆమె అతడిలో యిసుడిపోయింది....

పది నిమిషాలలో ప్రపంచంలోకి వచ్చారెద్దరు....

అలనటగా పక్కకి జరిగాడు సాగర్.

లజ్జగా ఆమె కళ్ళు మూసుకుంది.

సాగర్ పెదవులు పొల్లభాగాన్ని కాతేయి అలనటగా. ఓరగా ఆ

నిమిషంలా చూసింది.

నిన్నుకాక మొన్నదాకా అల్లరిగా, అంతుగా మాట్లాడే మామ ముగారు యిప్పుడు తనను.... కాదు కానే తనకు అంతా ఆయి ఈ క్షణం నుంచి అనంతమంతగా విస్తరించిపోయాడు.

ఆమె ఉడ్చిగ్నంగా కదిలి అతడి గుండెలపై తల వుంచింది.

“థాంక్స్!”

“దేనికి?” గునగునలా వినిపించింది అతడి కంఠం.

“నేనేమిటి అన్నది తెలిసే నాకింత అదృష్టాన్నిచ్చినందుకు.”

“పళ్ళు లాల్తాయి” అతడి గొంతులో చెదరని చిలిపితనం “నిజం..

పీరియన్ గా అంటున్నాను.”

“ప్రామిస్.”

“ఎస్!”

గర్వంగా అనిపించిందామెకి. అతడలా దదాయించి మాట్లాడడం చాలా నచ్చింది.

ఇంకా అలా మాట్లాడితే వినాలని వుంది. “భార్యన్నాక తెలిక ఏదైనా మాట్లాడొచ్చు. చిన్నపిల్లని సరిపెట్టుకోవాలి. లేనా సరిదిద్దుకోవాలి.”

“కానీ నువ్వు నా దానవిగా.”

“అయితే మాత్రం....” ఏదో అనబోయి ఆగింది.

“ఇక్కడ వుండేది క్రిందనేగా అంటావా?” రహస్యంగా అన్నాడు వెబిలో.

“ఓహో.... అలా మాట్లాడొచ్చు.”

“ఏలా అయితే బాగుంటుంది?”

“మంచి భర్తలా....”

“మంచి భర్తంలే?”

“భార్య మనసెరిగి మనలుకునేవాడు.”

“మరి నీ మనసులో ఏమిటో తెలియదా?”

“తెలియదానే నన్ను మీ దాన్ని చేసుకున్నారా?”

“అవును”

“నిన్నులేదు.”

“నిజమే! అందుకే యిప్పుడు అర్రెంటుగా నీ మనసుని చెక్ చేయ కోతున్నాను” ఆమెను దిగువకి నెట్టాడు సున్నితంగా.

“మనసునా.... ఎలా?”

“లోపలికి చూసి....” ఆమె బ్లాజ్ హుక్స్ తీయబోయాడు....

ఆమె పెనుగులాడబోయింది కానీ విఫలమైంది.

ఆ తర్వాత మరో పది నిమిషాలపాటు ఆ గదిలో గాలి గద్దకట్టుకు పోయింది.

ఉద్యులతో, నిట్టూర్పులతో వేడి నెగలు రగిలి రగిలి కాలిన సుగంధాన్ని వెదజల్లుతూ యెద్దరు చల్లబడ్డారు.

“ఓ లెక్కా లాస్యా!” మగతగా అన్నాడు కళ్ళు మూసుకుని.

“నువ్వు నా భార్యని కావు.... నా అదృష్టానివి.”

“థాంక్స్” అనలేదు లాస్య. అనేదే కాని అతడిపై పేరుకన్న కృతజ్ఞత అందంగా వ్యక్తీకరించడానికి ఆ వదం చాలదు. అదొక్కటే కాదు ఏ పదాల్ని ఏర్పి కూర్చినా తన మనోభావానికి అవి అర్థం పట్టవు. ఆ రాత్రి ఎలా గడిచిందో అమెకి తెలీదు. ఆ రాత్రి కాదు మరో రెండు రోజులు అనందంగా గడిచిపోయిందామెకి.

ఇంతకాలమూ ఒంటరిగా బ్రతకటానికి అలవాటుపడిన అమె అన్నపూర్ణమ్మలో శేవలం అత్తయ్య మాత్రమే కాక ఓ తల్లి కనిపించింది. మరదలు రోజూ చలిపితనం, మొండివాడిలా కనిపించినా మరీది సుదర్శనం. మొహమాటం అమెను ఎంత అకట్టుకున్నాయో అంతే శేవలం ముఖం రోజుల వ్యవధిలో అమె ఇంటిలో అందరికీ తలలో నాల్గయిపోయింది. ప్యాక్టరీకి కలిపి వెళ్ళడం ప్రారంభించారు సాగర్, లాస్య.

అక్కడ ఎవరు ఏమనుకున్నా యిప్పుడు అమె పట్టించుకునే పనిలే లేదు. ముఖ్యంగా చంద్రహాస గారు చూపించే ఆప్యాయత అమెకు మరీ విభూన్ని అందిస్తూంటే అమె చాలా మారిపోయింది.

సరిగ్గా ఓ వారం రోజుల్లో సాగర్ ని బలవంతం చేసి చిన్న మార్కెట్ ప్లాంట్లో తీసుకెళ్ళి కొత్త వెహికల్ ని కొంది.

అతను అవకాశం అమెతో పంచుకున్నాడు. ఆ రాత్రి “నీ డబ్బుని యిలా తగలేయటం నాకు సవ్యం లేదు అన్నాడు బాధగా.

లాస్య కోపగించుకోలేదు. “మీ డబ్బు నా డబ్బు అంటూ మీ అలోచిస్తే నాకు ఓళ్ళు మండిపోతుంది. మీ అనందం నాకు అనందం అలా చిస్తే నాకు అనందం కావాలి. ఇద్దరం కలిపి మీ కోవాల్సింది దాంపత్యాన్ని మాత్రమే కాదు....కష్టసుఖాల్ని కూడా” అని సుతిమెత్తగా మందరిస్తూ.

అతను జవాబు చెప్పలేకపోయాడు. అమె చెప్పింది తియ్యే పాత్రాన్ని అలాగే అంది. లాస్య రాకతో ఆ ఇంటి చాలా మారిపోయింది. అతను బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది.

ప్రాక్టీకల్ గా అలోచించి అంది. లాస్య రాకతో ఆ ఇంటి చాలా మారిపోయింది. అతను బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది.

అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది.

అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది.

అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది.

లాస్యతోనే చర్చిస్తున్నారు. అందరి తలలో నాల్గగా మారిన లాస్య ఆ తర్వాత నెల రోజుల తరువాత పెద్ద పాకిచ్చింది.

ఒకరోజు రాత్రి సాగర్ లైబ్రరీకి వెళ్ళి తిరిగిచ్చేసరికి తల్లి అనం దంతో చెప్పింది “ఇక యీ ఇరుకు కొంపలో వుంచాల్సిన అవసరం లేదు! దీన్ని ఎవరికైనా అద్దెకిచ్చి మనం అపార్ట్ మెంటుకి మారిపోదాం.” అర్థం కాలేదతనికి. “ఇంత అద్దెంటుగా అపార్ట్ మెంటుకి మారడం మంచి మార్గా అమ్మా....అద్దెంత వుంటుందో తెలుసా?”

“నీ మొహంతేరా? నేను చెబుతున్నది మనం కొన్న అపార్ట్ మెంటు గురించి”

అతను విస్మయంగా చూస్తుండగానే చెప్పింది లాస్య “అవునండీ! రెండేళ్ళ క్రితమే నేను నారాయణగూడలో ఓ అపార్ట్ మెంటుకి అక్వాయింట్ అయ్యాను ఓ లక్ష రూపాయలు నా పేర్న ఎల్.ఐ.సి.లో లోను తీసుకుని మొత్తం తీర్చేశాను. అపార్ట్ మెంటు కన్స్ట్రక్షన్ పూర్తవడంతో నిల్దర్ డాక్యుమెంటు హేండ్ ఓవర్ చేశాడు.”

నిశ్చయంగా వుండిపోయాడతను. లాస్య ఒక్క తనని మాత్రమే కాక మొత్తం తన కుటుంబాన్నంతా అప్పజ్జవంతుల్ని చేస్తూంది.

పట్టేని అనందంతో ఆ రాత్రి అమెను గుండెల పైకి లాక్కున్నప్పుడు అంది లాస్య “చాలా భయపడ్డాను.”

“చేసిక?”

“నీ బాధాభ్యంతో మమ్మల్నిలా ఇబ్బంది పెట్టకులాంటి దైలాగుల్లో రెక్కపెట్టేమో అని.”

గాలి అలలికి నెమ్మదిగా నర్చిస్తూన్న అమె కురుల్ని సవరించాడు. “నిజంగా అనలనిపించింది లాస్యా! కానీ నువ్వు బాధపడటం యిష్టంలేక మమ్మ నేను నిగ్రహించుకున్నాను. నిజమే....నువ్వు చూపించింది నేనూ అనలేనది బాధార్థం. ఇలా అంటున్నందుకు నన్ను అపార్థం చేసుకోకు.

అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది.

అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది.

అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది. అతని బాధపడుతూనే ఉంది.

కుంటూ బ్రతకటం అలవాటు చేసుకున్నాను. అనలు నేను యంతలాంటి పెళ్ళి మాట తలపెట్టనిది కూడా నా వాళ్ళని ఇబ్బంది పెట్టలేకనే లాస్య కట్టుకున్నవాడు తన సూనాన్ని కాక బాధ్యతలంటూ ప్రతిక్షణమూ యింకా వాళ్ళ గురించి ఆలోచిస్తే ఏ అమ్మాయి భరిస్తుంది. అయితే...." నిర్భయంగా అగాధు షణం పాటు, "దేవుడిచ్చిన వరంలా నువ్వు నా జీవితంలో అడుగు పెట్టావు. నేను ఆదగకుండానే నా కుటుంబి వరిస్తేకుర్చీ మళ్ళీ నన్ను యుగగ్రస్తుడ్ని చేస్తున్నావ్."

"షట్!" చిరుకోపంగా అంది లాస్య. "ఇలాంటి మాటల్తో నన్ను ఇబ్బంది పెడితే పూరుకోను."

"ఏం చేస్తావ్?"

"బాస్ లా మీదకొస్తా!"

సాగర్ నరాలు జివ్వుమన్నాయి. "వెల్ కమ్!"

"అయితే ఒక షరతు."

"చెప్పు!"

"ఈ నెలాఖరుకి మనం మన అపార్టుమెంటుకి వెళ్ళిపోవాలి. చివర మీరు అంగీకరించాలి."

"ఓస్ అంతేగా" కాంక్షగా చూస్తూ అన్నాడు "గోఎ హెడ్!"

అమె లైటార్నింది ఉత్సాహంగా.

వదేహను రోజులపాటు ప్రతిరోజూ అపార్టుమెంటుకి వెళ్ళి అక్కడ కనబోర్డు గట్టా చేయించిన లాస్య, సాగర్లు నెలాఖరు అపార్టుమెంటులోకి దిగి సత్యన్నారాయణ ప్రతంతోపాటు గృహస్థినికి స్నేహితుల్ని పరిచారు.

అఫీసు స్టాఫంతా వచ్చి అభినందించారు.

అయితే లాస్య అన్నిటికీ మించి ఆనందించింది లీనా కూడా దంతో.

రాత్రి వది గంటలదాకా వున్న లీనా వెళుతూ అన్న మాటలని ఎప్పటికీ మురిచుపోలేనివి.

"నైతిక విలువలూ, పెళ్ళి పెటాకులపై సదభిప్రాయం లేని కూడా నిన్ను చూసి అనూయవదేడంత ఆనందంగా కనిపిస్తున్నావ్ లా"

గుర్...కిపిటన్....వీ హ్యాపీ ఫరెవ్వర్."

అ ఉత్సాహంలో అపార్టుమెంటులో చేరిన తొలి రాత్రిని అపురూపంగా పూర్తిచేసింది లాస్య.

ఒక న్యధ నుంచి అందమైన కథగా మలుపు తీసుకున్న లాస్య జీవితము అలాగే కొనసాగితే యీ ప్రపంచానికేదో మేలు జరగకపోయినా కనీసం అదిపోట్లతో వయనించి చివరికి సముద్రంలో కలిసిన జీవనదిలా ముక్కున వదేచేమో.

కానీ కాలమే వెక్కిరించినట్టు అమె బ్రతుకు వెల్లువకి గండివడింది క్షణంగా.

వట్టివైదనుకున్న అమె కలల గోపురం ఒక రామిందు గోళ్ళ కాకికి గాటు వడింది అందమైన బాష అనూహ్యమైన ఆర్థమోషగా మారిపోయింది.

"హల్లో!"

సాయంత్రం ప్యాక్టరీ పిల్లు పూర్తవుతున్న సమయాన సాగర్ మీద దగ్గరి వచ్చాడు రెడ్డి.

ఈ నుధ్య కాలంలో రెడ్డి తన విషయంలోకాని, లాస్య విషయంలో గాని మూలం పాటించడాన్ని చూస్తున్న సాగర్ పూర్వంలా రెడ్డి మీద డ్రేఫ్ట్ని ప్రకటించలేకపోతున్నాడు.

వైగా లాస్యకి తను దగ్గర కావటానికి రెడ్డి ఒకనాడు ప్రదర్శించిన ఆకామికనమే కారణమని నమ్మకంరో వరోక్షంగా తనకు మేలు చేసిన వ్యక్తిగా కూడా అనుకుంటున్నాడు.

"చెప్పండి" అన్నాడు సాగర్ ఎదురుగా వున్న సీటు చూపిస్తూ.

"ఈ రోజు నువ్వు నాకు పార్టీ ఇవ్వాలి సాగర్" అన్నాడు చనువుగా. "కుదరదా అంటే కనీసం నేనిచ్చే పార్టీ అయినా నువ్వు తీసుకోవాలి."

చూపుతూ యీ ప్రపోజరేమిటో అర్థం కాలేదు.

చూసంగా చూస్తూన్న సాగర్తో అన్నాడు "నేనిలా అడుగు ముడి ఉమసుపోక కాదు సాగర్! నిజంగా నీతో ఓ అవసరం వడింది."

“ఏమిటి?” విస్మయంగా చూశాడు.

“అది చెప్పానీ అంటే నువ్వు బాంకి రాలి.”

రెడ్డి వదిలి పెట్టేట్టు లేదు. అయినా ఇంకా వివరంగా తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు. “అయినా నాకు పెద్ద అలవాటు లేదు. అదేదో యక్కడ చెప్పేస్తే....”

“అంటే నన్నింకా నువ్వు క్షమించలేకపోతున్నావన్నమాట” గజపతి గుర్తుచేస్తూ రెడ్డి మాట్లాడుతుంటే మొహమాటపడిపోయారు సాగర్. “ఇంతగా నిక్కచ్చి చేస్తున్నాను. కనీసం ఈ ఒక్కరోజు నా కొనుగోలు శ్రీమతిని ఒప్పించలేవా సాగర్.... అయినా చంద్రహాసగారితో అప్పుడప్పుడూ నీకు ముందు కొట్టడం అలవాటేగా స్టేట్!”

కాదనలేకపోయాడు సాగర్.... చాలా అవసరమేదో వుంటే రెడ్డి అంతగా అన్యధించడు. “ఒకే.... మా ఆవిడ్ని యింటి దగ్గర గ్రేడ్ చేసి వస్తాను సాయంకాలం ఏడుగంటలకల్లా.”

“థాంక్స్” కృతజ్ఞతగా అన్నాడు రెడ్డి- “నీ కొసం వెయిట్ చేసుకుంటాను.”

ఎక్కడ ఏ థాంక్స్ కలవాల్సిందీ చెప్పాడు రెడ్డి.

లాన్యతో బాటు సాయంకాలం యింటికొచ్చిన సాగర్ తన మిడికి వెళ్ళేదీ చెప్పలేదు రెడ్డితో వెళ్ళడమంటే లాన్య అంగీకరించలేదు. అందుకే గోవ్యంగా వుండాడు. మైగైల్ రైలింగు వెళ్ళడమంటే ఆ బద్దం కూడా చెప్పాడు.

సాయంకాలం ఏడుగంటలకల్లా ‘బ్లూ ఫాక్స్’ బాంకి వచ్చింది.

రెడ్డి.

అతను పూహించినట్టు రెడ్డి మిత్రబృందమెవరూ కనిపించలేదు. అతని అశ్చర్యపోయాడు. తేవలం తనకు మాత్రమే రెడ్డి సాక్షిగా కిస్తానంటున్నది బోధపడలేదు.

అప్పటికే నిజర్న చేసి పుంపిన ఓ పేయర్ ముందు కుక్కల వద్దా. నవ్వు దూకాన్ రైటింగ్ బాం నందడిగా వుంది.

“డ్రాంట్ ఏదో చెప్పు?”

సాగర్ మొహమాటపడుతూనే చెప్పాడు.

మొదటి పెగ్గు పూర్తయ్యేదాకా పిలిచిందెందుకో చెప్పని రెడ్డి మరో పెగ్గుకు అర్థమైతూ అన్నాడు- “మరేం లేదు సాగర్.... నాకో ఫ్రెండున్నాడు. వెయింట్స్ డీలరు.... మన ఫ్యాక్టరీ పెడినరీకి వెయింట్స్ వేయటానికి ప్రతి ఏడాది వెయింట్స్ కొసం పెండ్లరు ఏలవటం అలవాటని నీకు తెలుసు ఆ పెండ్లర్లు చూసేది మీ శ్రీమతి లాన్య.... నువ్వు నా ఫ్రెండ్ కి రికమెండ్ చేయాలి.”

ఇలాంటి అవసరమేదో వుంటుందని కొద్దిగా పూహించినా అది లాన్యతో పనిబడి అవసరమని అనుకోలేకపోయాడతను. “కానీ ఆమెని అడక్కుండా ఎలా ప్రామిస్ చేయను?”

“నువ్వు ఆవిడ భర్తని సాగర్! ఆమె నీ మాట కాదనదు.”

“కానీ రూల్స్, రెగ్యులేషన్స్ నాకన్నా ఆమెకి ఎక్కువగా తెలుసు.”

“వల్లెత్ పెట్టార్యుల్ రూల్స్ మీటి సాగర్.... ఆమె ఎవరికి యివ్వాలి అనుకుంటే వాళ్ళకి వస్తుంది. వెయింట్స్ కి ఆవిడే ఇన్ ఛార్జ్....”

“ఇంతకుముందు నష్టం చేసే వ్యక్తులున్నారుగా.”

“కానీ అవి నష్టస్థాందర్లుగా వున్నాయని ఇన్స్ పెక్షన్ డిపార్టుమెంట్ ఇప్పటికే రెండ్ రిపోర్టు పంపింది. కానీ మన రేటుకి మరే వెంటు కంపెనీ వాళ్ళు అంగీకరించకపోవడంతో వున్న నష్టయర్జుతోనే అర్జీలు అయిపోతున్నాయి. ఆ విషయం లాన్యగారికి తెలుసు.”

“అది నరే” సందిగ్ధంగా అన్నాడు సాగర్. “మరి మీ ఫ్రెండుకి మన కంపెనీ యిచ్చే రేటు ఎలా గిట్టుబాటు అవుతుంది?”

“అదంతా మా వాడు చూసుకుంటాడు” చాలా పలుకుబడి గల

వాడుకుంటున్న రెడ్డి ఇంతగా ప్రాధేయపడుతుంటే విచిత్రంగా అనిపించింది. “మైగై ఈ మధ్యనే ఫ్లేట్ డీలరు షిప్ తీసుకున్నా మా ఫ్రెండ్ ముందు కంపెనీలో అడుగు పెట్టడమంటూ జరిగితే ఆ తర్వాత రేటు పెంచే సమయంలో మేనేజ్ మెంట్ కి కన్సిస్ట్ చేయగలనంటున్నాడు.... స్ట్రీట్ సాగర్.... ముహూర్త వదిలేసు లక్షల అర్జు.... మరోలా అనుకోకు. నువ్వు ఒకే చేయిస్తే అయిదు శాతం నీడవుతుంది.”

సాగర్ రక్తప్రసరణ స్తంభింపనట్టుయింది.

అయిదు కాతం ఆంతు సుమారు దెబ్బై అయిదు నేలు అని తెలుసుకు ముక్రమే కాదు లాస్య పొజీషను అంత వటిష్టమైందని అర్థమందుకు కూడా.

ఒక నేక రెడ్డి సాతకత్తో తమ యద్ధర్మి ట్రావ్ చేయటాని ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

“నీమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?” అడిగాడతను.

“అది కాదు రెడ్డి ఈ విషయంలో నేను మీకు ఎంతవరకు తెలియజేయగలనో బోధపడడం లేదు.”

“మీ శ్రీమతి తలుచుకుంటే ఆది ఆనందం కాదు.”

“కానీ ఒప్పుకోవాలిగా.”

“ఒప్పుకోదని తెలుసు సాగర్! అందుకే నీ సహాయం అవసరమన్నది. ఒక నేక ఆమె అంగీకరించకపోయినా పర్వేత్ మేనేజరుని యటం పెద్ద విషయం కాదు. కానీ ఒకే నెడనులో పనిచేస్తున్నారని ఆ లాభమేమో మీకే వస్తే రెటరు కదా అని.”

సాలోచనగా వుండిపోయాడు సాగర్ చాలాసేపటిదాకా.

కాల్యనుంచి అర్థికమైన యిబ్బందులతో కోరికల్ని చంపుకుంటున్న తన జీవితాన్ని చాలా మార్చేసింది లాస్య.... ఇప్పుడు ఆ పొజీషను కూడా లాభసాటిగా మలుచుకోగల అవకాశం కనిపిస్తోంది.

సరేనండేనే....

అనకపోయినా ఆతను అగడ.

ఇందాక అతడన్నట్టు రెడ్డి నీ స్థాయికైనా వెళ్ళగలడు

ఒక నేక ఆమె కాదన్న మురో పై అడికారని కొనేసి తన పనిని పంచుకోగలడు. కరెప్షనన్నది దైనందిన జీవితంలో విడదీయలేని ఒక భాగంగా మారినప్పుడు ఎందుకూ తిరస్కరించాలి.... మరీ గట్టిగా కూర్చుంటే మాత్రం మరొకరు చేతుల్ని మైలపరుచుకోరని గ్యాంగ్ నీమిటి....

ఆ జేషంలో ఇంకా పెళ్ళి కావాల్సిన చెల్లెలు, చదువుకుంటున్న తమ్ముడు, ఎల్.ఐ.సి లాన్తో కొన్న అపార్టుమెంటూ, ఇంకా తిరుగుబాటున కోరికలూ సీరియర్గా ఆతడికి గుర్తుచూపడం ఆతడి కష్టం.

ఆకలి తీరేదాకా పాటించే విలువలు బచ్చితమైన అవకాశం చిక్కితే అన్న బ్రతుకు సూక్రానికే సాగర్ అతీతుడే కాదు. ఈ ప్రపంచంలో అన్ని ఆనందాలకి మూలం ‘దమ్మ’ అన్న సత్యం ఇప్పుడే కాదు ఎప్పుడో గ్రహించిన సాగర్ మామూలు స్థితిలో అయితే కొంచెం విచక్షణ చూపించే వాడేనని యిప్పుడు తాగి వున్నాడు. మైగా ఇప్పుడిప్పుడే సుఖాలన్నవి ఆర్జించేసుకుంటున్నాడు. దానికి లాస్య సంపాదన కూడా తోడు కావటం అటుంచి ఎడగటానికి యలాంటి ఛాన్స్స్ ఉపయోగించుకోవడం మనిషి ముఖ్య కర్తవ్యంలో ఒకటిగా వాచించి “ఒకే” అనేరాడు.

అసలు యలా ఆలోచించగలనని ఆ జేషందాకా సాగర్ కి తెలియదు.

మరో రెండు నిమిషాలలో మారంగా ఓ డిమర్ దగ్గరున్న ఓ వ్యక్తిని సంజ్ఞ చేసి పిలిచాడు రెడ్డి.

సుమారు అయిదడుగుల పదంగుకాల పొడవుతో అందంగా, ఆరోగ్యంగా కనిపిస్తున్న ఆ వ్యక్తి వస్తూనే “హెల్లో” అంటూ సాగర్ ని వలకరించాడు.

ఆకడెవరో అర్థంకాక సాగర్ చూస్తుంటే పరిచయం చేశాడు రెడ్డి. “తయనే నా ఫ్రెండు శ్రీరామ్.... నీలిమా పెయింట్స్ కి మన స్టేట్ డీలర్.... ఇంకా చాలా వ్యాపారాలున్నా పెయింట్స్ డీలర్ షిప్ ని యీ మర్నా తీసుకుని మన కంపెనీలో అడుగు పెట్టాలనుకుంటున్నాడు.”

“ఎస్సర్.... ఐనీడ్ యువర్ హెల్ప్” సభ్యతగా అన్నాడు శ్రీరామ్.

“ఇందాకే పిలిచేవాడిని సాగర్! కానీ నీ జవాబేమిటో తెలియక పరిచయం చేయడం నీకు ఇబ్బందిగా వుంటుందని ఇంకాసేపూ ఆ డిమర్ దగ్గర కూర్చోపెట్టాను.... ఎనీహా.... ఇక నీ పెర్సన్ ని ర్యోమామాటంగా చూడడం” రెడ్డి వివరించగానే సాగర్ చిరుగర్వంగా చూశాడు.

“మీ పని జరుగుతుంది” హామీ యిచ్చాడు సాగర్ దృఢంగా.

“ఎందుకంటే అక్రూవ్ చేయాల్సిన నీటులో వున్నది నా శ్రీమతే కాబట్టి.”

“థాంక్స్” మృదువుగా నవ్వాడు శ్రీరామ్. “మీరు ఒకే చేయించండి. పర్వేత్ అర్థం వచ్చేట్టు చూడండి.... ఫైవ్ పర్సెంట్ మీది.”

మూడో పెగ్గు మైకంలో రక్తం దుచిమాసిన మృగంలా ప్రే
లేచాడు సాగర్.... "ఓ.కె! కలుద్దాం."

"క్రాప్ చేయనా?" అన్నాడు శ్రీరాజ్.

"అవసరం లేదు స్కూటరు వుంది" తూలుతున్నారన.

"కావాలంటే స్కూటరు మరెవరిచేతనైనా ఇంటికి పంపిస్తాను. కా
రారలో మిమ్మల్ని ఇంటి దగ్గర క్రాప్ చేస్తాను" శ్రీరాజ్ మరింత హా
యంగా సభ్యులని పాటిస్తుంటే అతనికి శ్రీరాజ్ పై చాలా గౌరవం ఏర్పడి
పోయింది.

"నో ప్రాబ్లం.... మీరు పెండరు పంపించారా?" అడిగాడు సాగర్.

"పంపింది నేను ఒక్కడే. ఎందుకంటే యిప్పుడు మీ కంపెనీ
వస్తే చేసే జాగ్రత్త పెయింట్స్ ని అక్కడ నుంచి తదవధం ఎవరికి సాధ్యం
కాదని మరెవరూ అతెడ్డ చేయలేదు."

"రీవిజిట్ మీ సర్...." వింకంగా అన్న సాగర్ "ఇల్లం
సాయంకాలం కలుద్దాం."

"ఇక్కడే" అన్నాడు నవ్వుతూ శ్రీరాజ్.

"ఓ.కె. మిస్టర్ శ్రీరాజ్!" రెడ్డి కరచాలనం చేస్తూ అన్నాడు
శ్రీరాజ్ తో "నేను చేయగలిగింది చేశాను. ఇక మిగతాది మీ ఇష్టం
సంబంధించిన విషయం. అంచేత నేనికే సెక్టరులోకి రాను."

నిజానికి శ్రీరాజ్ అనబడే ఆ వ్యక్తి రెడ్డికి పరిచయమైంది మరో
పేర్లహేతుడి ద్వారా. ఇక్కడ రెడ్డి బాధ్యత శ్రీరాజ్ కి ఓ రూట్ ఏర్పడి
చేయడండాకానే.

అంతే తప్ప అతడికి మరెలాంటి స్వార్థమూ లేదు.

అయితే రెడ్డికిగ్గని, సాగర్ కి తెలిదు శ్రీరాజ్ ఖచ్చితంగా మ
రన్న విషయం.

ఒకవేళ తెలిస్తే పరిస్థితి ఎలా వుండేదో....

ఇప్పుడిప్పుడే వ్యాపార రంగంలో అడుగుపెట్టి అందెలంచెదా
పైకి ఎదుగుతున్న శ్రీరాజ్ కి కనీసం సాగర్ ఎవరి భర్త, ఎవరి ద్వారా
తన పని నెరవేర్చుకోవాలనుకుంటున్నాడో తెలిసినా కొంచెం వెనకకు
వేసేవాడేమోకాని యాదృచ్ఛికంగా అన్ని విషయాలూ మరుగున పో

కోమాయి ఈ క్షణండాకా....

అదే బ్రాజ్ డి.

"మీరేం మాట్లాడుతున్నారో మీకు అర్థమవుతుందా" ఉద్విగ్నంగా
అంటే లాస్య. అనలే రాగి వచ్చాడన్న చిరాకుతో పున్న లాస్యకి ఇంటిలో
ప్యాక్టరీ సంబంధించిన విషయం చర్చించడం నచ్చలేదు.

పైగా సాగర్ అడుగుతున్నది సామాన్యమైంది కాదు....

ప్యాక్టరీ మేనేజ్ మెంటుతో మంచి తెర్ పై మెంట్లైన్ చేస్తున్న
కాగ్గరి పెయింట్స్ అర్డర్స్ ని క్యాన్సిల్ చేసి, మరెవరికో వచ్చేట్లు చేయ
మంటున్నాడు.

"లేవు మాట్లాడుతుంటాం ముందు మీరు థింకేయండి" కోపాన్ని
దీగటగుళుంటూ నవ్వుచెప్పబోయింది.

నిజానికి దిన్నర్ తూడా పూర్తిచేసి వచ్చాడు. కానీ ఇప్పుడ కావా
లనే చెట్టు చేస్తూ అన్నాడు "ముందు సీలిమా పెయింట్స్ వాళ్ళకి అర్డర్
ప్లామని మోటిప్పె."

"ఎవరు వాళ్ళ....వాళ్ళకి మీరూ ఎమిటి సంబంధం?"

లాస్య యీ మాత్రం మెల్లబడటం నచ్చింది.

"దాగా తెలిసిన ఓ ఫ్రెండు యీ మధ్య ఆ కంపెనీ సేబ్ డిలర్
మీ తీసుకున్నాడు లాస్యా! సహాయం చేయమని రిక్వెస్ట్ చేస్తున్నాడు."

నమ్మలేకపోయింది లాస్య. సాగర్ పేర్లహేల గురించి ఆమెకు
తెలిసింది కాదు. ఒక్క చంద్రహాసగారితో తప్ప మరెవరితోనూ అతను
నచ్చికాకగా వుండడు.

"చూడండి!" నెమ్మదిగా అంది "అలాంటి సహాయం చేయటానికి
నా స్థాయి చాలదు. మీకు చంద్రహాసగారు బాగా క్లౌజగా.... అయన్ని అడ
గండి. ఆ నెత్తుకి ఇన్ ఛార్జ్ అయిన... నేను అప్టరాలి ఓ జూనియర్
వచ్చేత్ అటేసర్ని మాత్రమే."

"కానీ యీ మెటీరియల్ డిల్ చేసేది నువ్వే."

"అయితే మాత్రం...." నిభాయించుకోలేకపోయింది "నేను అను
కోవడంతా జరుగుతుందంటారా.... ఏళ్ళతరబడి కంపెనీతో లావాదేవీ

లున్న జాగృతి పెయింట్స్ అర్థం క్యాన్సిర్ చేయడం అంత సులభం కాదు”

“ఎందుకని?” మొండిగా అన్నాడు.

“నన్ను రద్దం చేసుకోరేం! జాగృతి పెయింట్స్ నన్నెనికాదనాలి అని వాళ్ళ మెటీరియల్ నవ్వులేదర్థ అని నిరూపించగలగాలి.”

నవ్వులేదర్థ అంటూ ఇన్స్ పెక్షన్ డిపార్ట్ మెంటులో రిపోర్ట్ వారుగా.”

విన్యయంగా చూసింది లాస్య. మొత్తానికి చాలా వివరాలు పేర్కొని చాకనే సాగర్ వాగ్యుద్ధానికి దిగాడన్నమాట.

“రాకారు నిజమే. అంతవరకే మీకు తెలుసు. కానీ తర్వాత చిట్టా స్వాంపిల్లు వంపించి అవి ఆమోద యోగ్యమని నిరూపించుకుని ఇన్స్ పెక్షన్ మేనేజరు కావాలనే ఆ రిపోర్టు రాసినట్టు వాళ్ళు ప్రావీణం కున్నారు. ఆ విషయం మీకు తెలిదు.”

ఉక్రోశంగా నేలమాపులు చూస్తూ వుండటానికేమిటా. సునామానా ఒప్పించగలననుకుంటే లాస్య చాలా రాధాంతం చేస్తూంది. ఆమె పాత్ర యితీగల అప్తినరుగా తెలుసు. కానీ భర్త మాట కూడా కాదనగలది ఇప్పుడు అర్థమౌతుంది.

“సో... నీల్లేదంటావు?”

“స్టిక్!” అర్థింపుగా చూసింది.

“ఓ.కే! నీ మాటే నెగ్గించుకో” బెడ్ మీద ముసుగుదన్న పక్షి బోతుంటే చేయి వట్టుకుంది లాస్య. “ఈ రోజు ఏమైంది మీకు?”

“అర్థమైంది లాస్య....” సాగర్ అనహనంగా రెచ్చిపోయాడు. “అప్తినరు” సీనియర్ అయిన అడది భార్యయితే ఇంటి దగ్గర కూడా చాలా ప్రవర్తించగలదని బోధపడిపోయింది.”

ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు సుడులు తిరుగుతున్నాయి.

అతను ఇంత దారుణంగా మాట్లాడగలడని ఆమె పూసించడం అదికాదు....కొన్ని నిబంధనలకి, పరిస్థితులకి విన్నంగా వ్యవహరించే అసాధ్యమని తెలిసినట్టు అతను కోపాన్ని ప్రకటిస్తుంటే మనసు మౌనమౌతుంది.

పాతానికి అటూ యటూ

“చెప్పండి! ఈ రోజు మీకు పార్టీ ఇచ్చామని తెలుసుకోండి. ఉదేకంగా పైకి లేచి కూర్చున్నాడు-

“అంటే....నేను ఎవరో కాగించిన మందుతో నిన్నిదంతా అడుగు తున్నానని నీ ఉద్దేశ్యం కదూ?”

భిన్నరంగా ఆమె అడిగింది అదే ఉద్దేశ్యంతోనే అయినా అంత యేకంగా చెప్పలేకపోయింది.

“నీలిమా పెయింట్స్ వాళ్ళ దగ్గర డబ్బులకి కక్కుర్తిపడి యిలా మ్యామెన్సు క్రియేట్ చేస్తున్నానని ఆలోచిస్తున్నావు కదూ?”

“నంకోషం” బలవంతంగా మొహాన్ని ప్రసన్నం చేసుకుంది.

“దేనికీ?”

“మీరు క్రియేట్ చేసేదంతా న్యూసెన్సే అని మీరూ తెలిసినంతమీ.”

“షుటన్.”

తలుపు గడియపెట్టి వచ్చి అతడిని చుట్టేసింది “ఇంకోసారి అనండి” పెదవుల్ని అతడి పెదవులకి ఆనించి విప్పరింగేగా అంది.... “మీరలా అంటే నాకు చాలా దాగుంది.”

మామూలుగా అయితే ఆమెను పైకి లాక్కుని అల్లరిపెట్టేవాడే. కానీ ఇప్పుటి పరిస్థితి వేరు....సుమారు ముప్పాతిక లక్ష రాబడికి లాస్య అర్జమౌతుంది. అదీ చాలా చిన్న కారణంగా.

అసలు అది సాధ్యమో, అసాధ్యమో అతడాలోచించడం లేదు సాగర్. ఆ క్షణంలో ఆమెకు తన ఫర్తనన్న విషయం మాత్రం గుర్తు వున్న తన అనుకున్నది జరిగిపోయింది ఆమెకొన్ని ప్రదర్శిస్తున్నాడు.

ఆమె చేతుల కదలిక అతడిని వివశుక్తి చేస్తూంది. నీ క్షణంలో అయినా పడిపోయేట్టున్నాడు.

వారల్ రెడ్డి అభ్యర్థన, శ్రీరాజ్ సభ్యత జ్ఞప్తికొస్తూంటే ఉదేకంగా మారం జరిగాడు సాగర్.

“ఏమైంది?” ఆమె పాల భాగంపై పేరుకున్న స్వేదం రగులుకుంటున్న ఆమె ఒంటి వేడిని బహిర్గతం చేస్తుంటే “స్టిక్!” ఉద్యిగ్నంగా అంటుంది.

“సారీ....”

దెడ్డి మీద నుంచి పైకి లేచిన అతను నిట్టూర్పుగా రెండడుగులు ముందుకేసి కిటికీ దగ్గర నిలబడ్డాడు.

“మిమ్మల్ని” ఎప్పుడు వచ్చిందో లాస్య అతడి భుజంపై శరనించి మృదువుగా పలికింది. “రేపు మాట్లాడుకుందాం.”

“నో....ఇప్పుడే తేలిపోవాలి.”

అమె కళ్ళలోని అరుణిమని తడుపుతూ నీళ్ళు వుడిచింది. యిషిలా నిశ్శబ్దంగా నవ్వగల సాగర్ అలసిన ఆస్థికల్పిత క్రూరంగా కనిపించే నిన్నటి కిలాజావకాల్ని చెరిపేస్తూ చెలిమిగా మాట్లాడగల వ్యక్తి ఇప్పుడు హఠాత్తుగా రాతి మనిషిలా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. బ్రతుకు ఎవరెలా తోడుగా నడుస్తూ నిన్నటి అనురంభంపై ముగిసి అనందంగా అరుణోదయమంత హాయిని ఇవ్వగలడనుకున్న మనిషి ఎందుకో ఈ రోజు ఏమరపు మరకల్లో గుర్తు చేస్తున్నాడు.

“ఒక్కమాట వింటారా?”

గొంతులో పెక్కిళ్ళని గుండెల్లో చాచుకునే ప్రయత్నం చేసే లాస్య.

“మీరు నన్ను తిట్టినా, కొట్టినా నా పరిధి చాలా చిన్నది....” అని తనను తాను తక్కువ చేసుకోవాలికి వెనుకాడలేదు. “కాబట్టి నా మూలకానివని నన్ను చేయమని బలవంత పెట్టకండి.”

“మొత్తానికి ఆసాధ్యరాలిని లాస్య.”

అమె మనసు ముక్కలైపోతుంటే ఆ రిగ్గా చూసింది.

“థ్యాంక్స్! ఇక ఇన్ఫోలో ఏన్నేమీ అడగను. ఇకనుంచి ఇంట్లో కూడా నీ పదార్థానికేలానే పడుంటాను....సరేనా?”

మందం మీద నుంచి ఓ దుప్పటి లాగి క్రింద పడుకున్నాడు.

ఆ రాత్రి అమె యిక విద్రాసపోలేదు.

మోకాళ్ళపై తలనించుకుని కూర్చుండి కంటతడి పెట్టుకుంటూ ఆలా ఎంతసేపుందో అమెకే గుర్తులేదు.

తెల-తెలవారుతుండగా సాగర్ని తట్టిలేపింది ఏదో నిర్ణయించుకో

చానిలా.

కనీసం అప్పుడయినా రాత్రి జరిగిందానికి అతడు జాధని ప్రకటిస్తాడనుకుంది.

కాని అతడిలో అలాంటి మార్పు ప్రకటించకపోయేసరికి చేయని కష్టం లేక అనుభవించాలనుకున్న ఆడపిల్లలా అంది- “సరే! నాకు చేకవైసంత సాయం చేస్తాను. పిల్లలే నా పరిధి చాటి మీకు సహాయం చేస్తాను. లేవేమీ తెలుసుని కొంచెంన సమ్మిట్ చేయమనండి.”

అప్పుడు రియూక్టర్లు సాగర్.

గెలాఫులాంటి పుడ్వేగంతో అమాంతం అమెను దగ్గరకు లాక్కున్నాడు.

ఆ తర్వాత అమె ప్రమేయం లేకుండానే అమెపై తనకున్న అధికారాన్ని నిమిషంకున్నవాడిలా శారీరకమైన కనీసి తీర్చుకున్నాడు పుత్నాచంగా.

పెళ్ళయిన తర్వాత తొలిసారి సాగర్ గురించి భయపడింది లాస్య. ఎందుకో సాగర్ కూడా అందరి మగాళ్ళలో ఒకడిలా అనిపించాడు ఆ క్షణంలో.

ఆ మరుసటి రోజు సాగర్ బాటు ప్యాక్టరీకి వెళ్ళిన లాస్య చాలా మురంబాగా పుండటాన్ని సాగర్ కూడా గమనించాడు కాని అంతగా పట్టించుకోలేదు.

అసలు పట్టించుకునే మూడ్ లో లేడు.

చాలా సులభంగా దెబ్బ అయిదు వేల రూపాయల్ని కమీషన్ గా పంపించబోతున్న ఆనందమో, లేక యిలాంటి చాలా వ్యవహారాలకి ఆ ప్రారంభం అనిపించినందుకు గర్వమో మధ్యాహ్నండాకా పుత్నాచా మగా గడిపాడు.

లంసవర్కల్లా ప్యాక్టరీ రిసెప్షన్ ధగ్గరకు వచ్చిన శ్రీరాజ్ కొమి నేని ఓ కవరులో సాగర్ కి అందించాడు.

మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకల్లా ఆ కొంచెంనని ప్రోసెస్ చేసిన లాస్య సైనికేషన్ రీక్యా సీలీయా పెయింట్స్, జాగృతి పెయింట్స్ కి ముగిసే స్థాయికలది కాకపోయినా ధర తక్కువన్న ఒకే ఒక్క పాయింట్ పై సప్లయర్ని మార్చడం బెటరని పర్ఫెక్ట్ జాయింట్ జనరల్ మేనే

జిర్కీ ఓ కవరింగ్ లెటర్ని క్రాప్తు చేసి పంపించింది.

పర్సెక్ట్ అఫీసరుగా లాస్య నిజాయితీ గురించి తెలిసిన జాయింట్ జనరల్ మేనేజర్ పెంటనే అర్డర్ స్టేస్ చేయమని ఆదేశం జారీ చేస్తూ సాయంకాలం నాలుగు గంటలకల్లా లెటర్ని లాస్యకి పంపించాడు.

ఇక మిగిలింది నీలిమా పెయింట్స్ డిలర్కి ఆమె ముద్రనీ రోజు పర్సెక్ట్ అర్డర్ పంపించడమే.

లాస్య అది చూశా పూర్తిచేసేదే కాని అప్పటికి జనరల్ డిప్టీ క్లెక్ట్ పూర్తి కావడంతో ఆ కార్యక్రమాన్ని మరుసటి రోజుకి వాయిదా వేసి అఫీసులో ఓ మూల చూర్చుని లాస్య వదులున్న క్రమని గుర్తిస్తూన్న సాగర్ యంత సులభంగా లాస్య తను కోరింది నెరవేరుస్తుంది పూర్తిచేసేకపోయాడు.

“భ్యాంక్స్ లాస్య” అన్నాడు స్కూటర్ మీద యింటికి వెళ్ళడగా.

ఆమె జవాబు చెప్పలేదు.

ఒక నిజాయితీగల అఫీసరుగా తను చేసుకున్న ఆర్థిక ప్రాజెక్టు గురించి ఆ రాత్రికి అతడికి చెప్పాలనుకుంది.

అదొక్కటే కాదు....

భర్తగా కాసింపగల అవకాశమున్నా దాన్ని సక్రమంగా విని గించగలిగింది వివక్షతతో మాత్రమే అని నవ్వుచెప్పాలనుకుంది.

ఏ స్వార్థంతో సాగర్ చేనికి నిర్ణయమైనా గాని ఇకముందు ఇలాంటి తన పరంగా జరగకూడదని ఆమె నిర్ణయించుకుని ఆ విషయాన్ని తన అర్థమయ్యేట్లు సున్నితంగా, సుతిమెత్తగా వివరించాలనుకుంది.

ఆ పని చేసేదే....

అయితే ఇద్దరూ యింటికి వచ్చేసరికి భయమట మూడు రోజులు పడింది.

ఆమె విస్మయంతో ఇంటిలోకి అడుగుపెడుతూ చూసింది రోజు స్వీటు పేకెట్తో చూర్చుని అన్నపూర్ణమ్మతో మాట్లాడుతున్న ఆ కుడ్డి.

పెనుక నుంచి చూడడంతో ముందు రిమాన్డ్ కాని లాస్య

విచిత్రమే వెనక్కి తిరిగిన శ్రీరాజ్ ని చూడగానే పక్కలో బాంబు పక్కట్టు అదీపడింది.

“ఈయనే శ్రీరాజ్ అని నా ప్రెండు....నీలిమా పెయింట్స్ డిలర్....”

సాగర్ యింకా చెబుతున్నా ఆమె వినడం లేదు.

అపాదమ సకం కంపించిపోతుంది.

ఈ వ్యక్తి మీకు స్నేహితుడెలా అయ్యాడని అడగాలని మనసు ప్రేరేపించుతుంటే క్రోధాదులు నేత్రాలతో సాగర్ని తీసి చూసి ఆ తరువాత వేగంగా డెడ్ రూంలోకి వరుగుతీసింది.

ఆమె ప్రవర్తన అనమానంగా అనిపించిందో, లేక ఆమె ఆవేశ ములో పాగల్ కనిపించిందో సాగర్ ముందు హతాశుడయ్యాడు. వెనుకేది నడిలోకి నడిచి “ఏమైంది?” అన్నాడు ఆమె పాటించిన సభ్యత గురించి వివరించాలనుకుంటూ “ఏందుకలా ఏమీ ఏమీగా ప్రవర్తిస్తున్నావ్? అనబ ని వుద్దేశ్యం ఏమిటి?”

మరిచిపోయిన ఏ దౌర్భాగ్యపు కోకమో సాగర్ నోటి నుంచి గ్లాంటిలా వినిపించి ఆమె మెదడు కణాల్లోకి హెరాయిన్లా చొచ్చుకు పోతుంటే అవేశంగా అరిచింది- “చాలు....ఇక మాట్లాడకండి.”

జంగ్లిగా నవ్వుతున్న శ్రీరాజ్ గురించి చాలా చెప్పబోయి అగి రోయింది లాస్య.

ఏ రహస్య సృష్టి సానువుల నుంచో ఉబికి కిందికి వార్డుతున్న పంపన తువర్లు ఆమెను పెను తుఫానులో మిగిలిన ఒకే ఒక్క ప్రాణిగా మార్చుతుంటే....

గతం మరఫా చిట్టి వర్తమానం వ్యాధిగానో, తప్పుకుంటున్న మోహిగానో రగిలి ఉభయన నిశ్వాసాల్ని సాబిటీక్ చేస్తుంటే....

నిండు కొలువులో వతువలు వారిచాక నిస్పృహయంగా రోదించిన ప్రేమిలా చూసింది.

రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్య కాలిపోతున్న ఒక స్వప్నపు మంటలా గుండె హెష పెడుతుంటే యూద్యుకమైన వాస్తవాన్ని పాతి

పెట్టాలో, లేక తనకేసే అజ్ఞం పోసి తనే అంటుకోవాలో తెలిసిపో దయ్యంది.

ఆ మరుసటి రోజు ముందు రోజుని మించి కష్టపడిన లాస్సీ నిలిచి పెయింట్స్ అర్జర్ని క్యాన్సిల్ చేయించింది. మళ్ళీ లాస్సీ పెయింట్స్ గొప్పతనాన్ని ఉబికించి ఒక బరువు దించుకుంది. ఇలా చేసింది ఎందుకో తెలిసి సాగర్ అప్రతిభదయ్యాడు. చేసింది ఎందుకో తెలిసిన లాస్సీ మాత్రం అణువంక కట్టక పడింది.

సాగర్ ని కాత్కాలికంగా దాఫపెడికేనేం....

శ్రీరాజ్ అనే ఓ దుర్మార్గుడే దారి నుంచి తన కాపురాన్ని కాపాడు కుంది.

అయితే....

సాగర్ తన స్నేహితుడని పరిచయం చేసిన శ్రీరాజే ఆమె మెది భర్తని ఆమె చెప్పలేకపోయింది.

ఐచ్ఛికంగా ఆదే ఆమె పొరపాటు కాకపోయినా ఆమె స్థానంలో నిలబడ్డ ఏ అడపిల్లకైనా దుర్జినం మొదలైంది యిప్పుడే.

* * *

“సారీ!”

విడియంగా తలవంచుకున్నాడు సాగర్ -

“నేను అన్నమాట నిలబెట్టుకోలేకపోయాను.”

“ఇట్టే ఓ.కే.”

నవ్వేశాడు శ్రీరాజ్. “మీ ప్రయత్నం మీరు చేశారు.... అది సాధించారు కూడా.... బట్.... ఎంత మీరు భర్తయినా అప్పీసులో మాత్రం లాస్సీకి సదాశివరేగా.”

తన భార్యని అలా పేరు పెట్టి ఆడ్రస్ చేయడం సాగర్ కి రేడు. కానీ తమాయించుకున్నాడు.

బహుశా శ్రీరాజ్ ని ఆ విషయంలో మందలించేవాడేమో కానీ సాగర్ మనసుని గాయపరిచింది.

ఇంత జరిగినా కూడా శ్రీరాజ్ అతడిని మళ్ళీ దొర్లకి అడగ

కాదు. తన వంస ఏ ఉపయోగం లేదని తెలిసినా మళ్ళీ ఖరీదైన పార్టీ యిప్పటికీ సిద్ధపడుతున్నాడు.

“సీ కావాలి.... చెప్పండి” అడిగాడు శ్రీరాజ్.

దొర్లకి వచ్చింది ఊరికనే అనలేకపోయాడు సాగర్. పైగా ఈ రోజు లాస్సీకి మాంచి గుణపాఠం చెప్పాలనే మూడ్ లో ఉన్నాడు. అందుకే “మీ యిష్టం” అన్నాడు ఏదైనా వచ్చేది ఊరికనేగా అన్న విషయం మననం చేసుకుంటూ.

“ఓ.కే! మీరు నేను కోరింది సాధించలేకపోయినా ఒక స్నేహితుడిలా నేను కోరినంత కాగాలనుకుంటున్నాను. మీరు కాదనకుండా నాకు కంటికి యివ్వండి.”

“ఓ.కే!”

సీటర్ స్కూట్ లార్జ్ అర్డర్ చేశాడు శ్రీరాజ్.

మొదటి రెండు పెగ్గులు తాగేవాక్కు మానంగా కూర్చున్న శ్రీరాజ్ - “చూ? పెగ్గు తాగి అంతే మీరు ముందు మీ ముందున్న ముందు తాగాలి” అన్నాడు నవ్వుతూ.

గబగబా తాగేసిన సాగర్ దాఫగా అన్నాడు “ఇంకా తాగేవాడే శ్రీరాజ్ గారూ! కానీ ఇప్పుడు ఫెయిల్యూర్ మూడ్ లో ఉన్నాను.”

“నవ్వండి మీ వట్టి మిస్టర్ సాగర్! ఇలాంటివి నేను రొటీన్ గా తీసుకుంటాను కాబట్టి మీరు సీరియస్ గా దాఫవ్వండి.”

“అదీకాదు సర్.... అసలు భార్యంపే....” సాగర్ మాటలు తడబడున్నాయి. అయినా కాస్త నవ్వుతూ అన్నాడు “భర్త చెప్పింది వినాలా వద్దా!”

నవ్వాడు శ్రీరాజ్. “ఇది పురాణకాలం కాదు మీ మాటలు మీ భార్య ప్రతిభపట్టిగా పాటించటానికి. పైగా మీ ఆవిడ మీకన్నా పొజీషన్ లో, మ్యూజీషన్ లో మీకన్నా ఎక్కువ.”

సీ విషయం ఎలా తెలుసు అని అడగలేదు సాగర్. “బట్.... ఎంత చదువుకున్నదైనా అది నా దగ్గర అణువంక పడుంకాల్సిన అంశం” పైకం లో మాటలు తూలుతున్నాడు సాగర్.

“మూ అర్ రైట్.... కానీ అందరూ అలా పడుండరు.”

“పడుంబాలి.”

“అది నిజమైతే యీ రోజు మీ శ్రీమతి నా అర్చక కాన్సిల్ చేసి చేది కాదు” నవ్వేశాడు శ్రీరాజ్. “కాండరు లేడిన్ భర్తని బాబుగ చేయడం పెమినిస్తే విషయం అనుకుంటారు.... ఆ నిజం మీరు అని రించాలి మీస్టర్ సాగర్! అలా బార్డయన్లు చూడకండి.... క్షేమం తున్నాను.... అనలు మీరు అడిగిందేమంత పెద్ద కోరిక.... దబ్బెన్ను ప్రపంచాన్ని కాసిందే మారణాయుధమని తెలిసిన మగాడిగా ఉన్నా చేయమన్నారు.... ఆవునా?”

సాగర్ పిడికిలి విగుసుకుంది.

“అలాంటివి కొందరు అమోదించరు.... అది దురదృష్టం.... హరణికి నాకేనే తీసుకుందా.... నేను ఓ అమ్మాయిని ప్రేమించి చేసుకున్నాను” విభ్రమంగా చూస్తున్న సాగర్లో ఓ కథలా చెప్పకుంటే శ్రీరాజ్ “జీవితంలో ఎదిగి భార్యని సుఖ పెట్టాలనుకున్న నేను....”

“చెప్పండి.”

“తప్పని తెలిసిన మీలాగే కొన్ని అపసవ్యమైన మార్గాల్లో పెట్టాను.... మూసీ.... పైకెళ్ళటానికి మెట్లెక్కడం తప్పనిసరి.... టూనికి పుమన్ వైన్ డ్రెస్ట్ అనే మూడు సూత్రాలలో ఏదో ఒక రేమా అన్నింటినో ఆశ్రయించడం అవసరం. ఏమంటారు?”

“యూ ఆర్ రైట్.”

“అలా నేను మూడు మార్గాల్ని ఎన్నుకున్నాను.... అయితే దగా మరో ఆదదానితో సంబంధం పెట్టుకోవడం తప్పంది. అలా అస్త్రాయగా ఉపయోగించి ఎడగడం అమానుషం అయినా నాతో కుని శాశ్వతంగా నాకు దూరమైపోయింది.”

“సోవాట్.”

“అనే నేనూ అనుకున్నాను. ఆ తర్వాత అంచెలంచెలా గాను.... అయినా అమెను మరిచిపోలేకపోయాను.... భార్య అంత అసాధారణంగా రియక్ట్ య్యేది కాబట్టి” క్షణం ఆగి “నే రానికి మించి మాట్లాడుతున్నాను అని మీరంటే నా బానిస స్థానం.”

“నోనో.... ఇచ్చేనాచేసో....”

“పదాహరణికి యీ రెటర్ చూడండి.... నేను క్యాంపెలో ఉండగా భార్య నాకు రాసిన పుత్తరం.”

జేబులో ఉంచిన రెటర్ తీసి అందించబోతే సాగర్ అయిష్టంగా చేతుల్ని వెనక్కి తీసుకోబోయాడు. కానీ శ్రీరాజ్ విడిచిపెట్టలేదు “మీరు నా స్నేహితుడు కాదు అని మీరంటే ఈ ఉత్తరాన్ని వెనక్కి తీసుకుంటాను.”

ఆరడి మాటలకి సాగర్ చాలా కలవరపడిపోయాడు.

మండు ప్రభావం చూత్రమే కాదు, సొంత ఖర్చుతో మండు గొట్టించేవాడి మీద అప్పకంగా కాగుతున్నవాడికి ఆ క్షణాల్లో ఏర్పడే అసాధారణమైన వాత్సల్యమది.

“స్లైక్! మన మధ్య పరిచయం స్వల్పమే అయినా నన్ను చాలా స్రావితం చేసిన మంచి స్నేహితుడు మీరు చదవండి”

వెలుతురు మనకగా పున్నా వట్టి వట్టి కళ్ళు చిట్టించుకుని చదవటం మొదలపెట్టాడు సాగర్.

“డియర్ శ్రీ....”

“ఓంకా ఎప్పుడొస్తారు.... ఒక్క రాత్రికైనా ఆ అనుభవం లేక నీ నాకు నిద్రపట్టదని మీకు తెలుసు.... ఎలా పుండగలుగుతున్నారు ఉద....”

డియంగా అనిపించిన సాగర్ మొహమాటంగా తల వైకెత్తాడు “మీలాగే శ్రీరాజ్ కళ్ళలోకి చూడలేకపోయాడు.... పైగా యిప్పుడు నిద్రపట్టడం ఆరడి మాజీ భార్య లేఖనిపించడంతో మొత్తం చదవలేక సందిగ్ధుడయ్యాడు.

“ఒంటరిగా గదిలో ఉన్నా ప్రతిక్షణమూ మీ తలపులతో ఎంత వేగి చేతుల్ని మీరెలా చెప్పను.... మీ పెదవులు గుర్తుకొస్తుంటే వాటి స్వర్గతో పోల్చి కెంపులయ్యే నా చెంపలు దాధగా ఒత్తిలినివ్వకు తలగడం మీద పైంపడుతున్నంత దాధగా పుంది.

మీరు తెల్లవారేదాకా నన్ను కట్టుకోనివ్వకుండా కసిగా తీసిపారేసే ఆరడి మీవేళ్ళ కదలికలని జ్ఞప్తికి తెస్తూ స్వరాలను అలపించే నా ఒంటిని

పీఠాగ మార్పుతూ ఏడి నీ ప్రయనముచెక్కడ అంటూ అరడి చేస్తూ ఆ నటికి గురి చేస్తూంది.

అయినా మీకు సిగ్గులేదు.

మన కొలిలాత్రి నుంచే నన్ను యిబ్బంది పెట్టడం మీకు అని తెలింది కదూ....

మీరు కేంస్ నుంచి రాగానే ఓ రోజంతా మిమ్మల్ని నేల మీడికి నా కసినంతా తీర్చుకోవాలనిపిస్తుంది.

భయంగా వుందా....

తప్పుదు.... నన్ను ఇంతకాలం ఏడిపించిన మీకు అదే తప్పు తప్ప.... స్టేజ్.... కొందరగా రాయా.... పిచ్చిదాన్ని అనుకుంటున్నారేక పచ్చిగా నా కోరికని ఎక్స్ప్రెస్ చేస్తున్నందుకు సిగ్గులేనిదానవుంటున్నారా....

జన్మ జన్మలకి పీలాంటి భర్తే నాకు దక్కాలని కోరుకునే,

మీ

‘లస్సీ’

తల వైకెల్లిన సాగర్ “లస్సీ అంటే మీ శ్రీమతి ముద్దు పేరు అన్నాడు.

“ఎస్....” సాలోచనగా అన్నాడు శ్రీరాజ్. “అలా అంత ప్రేమ నా కోసం తపించిన నా భార్య ఆ తర్వాత నన్ను కాదని వెళ్ళిపోయి మీకు ఆశ్చర్యంగా వుంది కదూ?”

“అవును....” ఉత్తరాన్ని అందించి కాగిన ముత్తులో బిడ్డని అన్నాడు సాగర్ “ఆశ్చర్యంగా వుంది. పైగా చాలా చిన్న కారణాల వల్ల.”

“ఓటీవ్ లేడి” నవ్వేశాడు శ్రీరాజ్. “యస్ మిస్టర్ సాగర్, చరిత్ర సృష్టించగలదు చరిత్రని రక్షింపగలగా మార్చగలదు.”

“ఇప్పుడు ఏం చేస్తూంది? ఎక్కడుంది?”

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చిన శ్రీరాజ్ “ఎక్కడుంటేనేం అక్కడైనా ఆమె మహాలాని కోరుతుంటున్నాను” అన్నాడు నెమ్మదిగా.

“మీరు ఆమెను చాలా ప్రేమించారనుకుంటాను?”

“ప్రేమించాను కాబట్టే ఆమె రాసిన ఉత్తరాల్ని ఆమె నాకు మిగిల్చిన ముద్రస్థులుగా భావిస్తూ పెళ్ళి కూడా చేసుకోకుండా ఇలా వుండిపోయాను.”

“నిడిపోయి ఎంతకాలమైంది?”

చెప్పలేదు శ్రీరాజ్.

“కనీసం ఆ తర్వాతైనా ఆమెతో అపార్థాన్ని చెరుపుకోవడానికి ఎందుకు ప్రయత్నించలేదు?”

“దేహాకా ప్రయత్నించేవాడేమో! కానీ ఆమె చట్టరీత్యా నా నుంచి విడిపోయింది.”

“నిడిపోయినా మళ్ళీ ఆమెను భార్యగా మార్చుకోవచ్చు.”

“ఒకవేళ అప్పటికే ఆమె మరెవరికైనా భార్యగా మారితే?”

ఉద్విగ్నంగా తలవంచుకున్నాడు శ్రీరాజ్. ఆ తర్వాత ఎమోషనల్ గా ఓ పెద్ద గడగడా కాగేసి మళ్ళీ ఆర్డర్ చేశాడు. “యస్....సాగర్! ఆమె ఇప్పుడు మరో వ్యక్తికి భార్య. పైగా ప్రేమించి అతడికి దగ్గరైందని తెలిసింది.”

తర్వాత నవ్వాడు సాగర్. “నేను నమ్మను. అవును శ్రీరాజ్ గా! మిమ్మల్ని ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకుని అంత ఆర్థోన్యంగా కాపురిం చేసిన అదే ఇంకొక వ్యక్తిని ఎలా ప్రేమించగలదు? ప్రేమించిందన్నా అది ప్రేమే అని మనం ఎలా నమ్మగలం?” లాన్య గురించి జ్ఞానంపాటు మరిచి అలా ముట్టడం అతని తప్పు కాదు. అంత మైకంలో వున్నాడు.

“అసలు ప్రేమంటే కాంట్రాక్ట్ చేసికోలో భర్తల్ని అడ్డకు తీసుకుని ఆ తర్వాత ఒక్కమండినప్పుడు వాళ్ళను విడిచిపెట్టటమే అయితే ప్రేమనే పానికి వరిత్రలో అంత అపూర్వమైన స్థానం ఎలా యివ్వబడింది?”

శ్రీరాజ్ తోడేబులా నవ్వాడు సాగర్ కి కనిపించకుండా.

“మీరు పొరపాటుపడుతున్నారు సాగర్! అదేది ఎక్కడైనా ఏ

మూడిని యిష్టపడినా సులభంగా గతాన్ని మరిచిపోగలదు. అంత మాత్రంగా రాజీపడి ప్రేమలో ఇప్పుటి భర్తను ఆనందంలో ముంచి...." కథ అగాధు యిబ్బందిగా. "ఓ.రే! ఆ టాపిక్ వదిలేద్దాం. ఎందుకంటే ఆ పాత విషయాలని అడిగితే మీకు నేను చెప్పలేను కాబట్టి....చెప్పి మిమ్మల్ని బాధపెట్టలేను కాబట్టి."

దీగ్భ్రాంతిగా చూశాడు సాగర్ అంత మత్తులోనూ.

ఏమిటి....

అతను ఏం మాట్లాడుతున్నాడు?

ఆమె గురించి ఇంకా మాట్లాడి తనను బాధపెట్టలేనూ అలా అన్నామో అంటే....

సాగర్ శరీరంలో రక్తం సలసలా తాగిపోతుంది.

కలల నవనీతాన్ని కొత్తే కొరకంబుల్లా ఆలోచనలు అతణ్ణి ఓక్కిరి ఓక్కిరి చేస్తూండే-

పైకి లేవబోయిన శ్రీరాజ్ ని చేయి వట్టుకుని ఆపాడు. "మీరు...."

"వెళ్ళాం సాగర్! రేపు మళ్ళీ కలుద్దాం...." అనునయ్యా అని యించాడతను. "రేపే కాదు....మీరు కావాలి అంటే మంచి స్నేహితుల ప్రతిరోజూ కలిసి ఇలా మనసు విప్పి మాట్లాడుకుందాం. ఈ రోజు చాలు."

"నో...." అవేశంగా అన్నాడు సాగర్. "చాలదు....మీతో బాక మాట్లాడాలి. అదికాదు" కంపించిపోతున్నాడు సాగర్. "అసలు మీ పాత శ్రీమతి ఎవరో తెలుసుకోవాలనుంద."

అత్యయంగా అతని చేతుల్ని వట్టుకున్నాడు శ్రీరాజ్. "మీ సాగర్! మన స్నేహానికి ఇబ్బందిని కలిగించే ఏ టాపిక్ నీ మరం చర్చించుకోవద్దు. ప్లీజ్...."

"లేదు. ఇప్పుడే మాట్లాడాలి" దాలో మిగతా పేజుల్ని దగ్గరకు కస్తమిస్తూ ఎవరి మాటల్లో నాన్న నిమగ్నం కావడంతో ఖండితంగా దృఢంగా అన్నాడు సాగర్ "రాస్యే....రాస్యే....ఒకనాటి మీ ఇంట్లో కదూ?"

శ్రీరాజ్ దీగ్భ్రాంతిగా చూశాడో, అలా విక్రమాన్ని నడించాడో

వర్ణించుకోలేదతడు.

"వద్దు సాగర్! దయచి ఆ టాపిక్ మనం మాట్లాడుకోవద్దు." ఆ జవాబులో వాస్తవమేమిటి అన్నది అర్థమైపోయింది. అంతకు మించి ఉత్తరంలో రాస్య రాసిన వాక్యాలు అతడి మనసు పొరల్ని ఏర్పే మారాయుధాలై అతడిని ఓక్కిరివిక్కిరి చేశాయి.

ఆమె అంత వచ్చిగా రాయడం జాగుప్సగా అనిపించిందో లేదో అనిపించి రాస్య ఇప్పుడు తన దగ్గర కూడా అంత నిజాయితీని నటించడమే సేలంగా అనిపించిందో అలోచించే శక్తిని కోల్పోయినట్లు చూడాలి వదిలిపోయాడు సాగర్.

"అమామ్ సారీ!"

"దేనికి?"

"నేను మీకు ప్రోహం చేసినందుకు."

"మీరు నాకు ప్రోహం చేయడమేమిటి....?" ఓదార్పుగా అన్నాడు శ్రీరాజ్. "దోంట్ వి క్రేజీ మిస్టర్ సాగర్....! మీరు రాస్యని పెళ్ళిచేసుకోవడమే నా నుంచి ఆమె విడిపోయాక. సో....ఇందులో ప్రోహం చేసే ప్రసక్తి లేదు. పైగా...." అతడిని యింకా బలంగా యింప్రెస్ చేశాడు శ్రీరాజ్. "మీరు మరొకరికి ప్రోహం చేయలేదు సాగర్....! అలాంటిది చేశాని అమాయకులు మీరు."

"కానీ...." శ్రీరాజ్ పై కోపం రావడంలేదు బాధని దిగమింగుకుంటూ ఉద్వేగంగా అన్నాడు "ఇదంతా నాకు ముందే ఎందుకు చెప్పలేదు?"

"ఈ రోజు కూడా చెప్పేవాడిని కాదు సాగర్" ఒక నిప్పురవ్వని రగిల్చి అది క్రమంగా దావానలం అవుతుందన్న సత్యాన్ని గ్రహించిన శ్రీరాజ్ యిప్పటికీ తను అతడి స్నేహితుడన్న ప్రాంతిని కనిగొన్నా మాట్లాడాలనుకున్నాడు. "కానీ నా కోసం ఒక ప్రెండుగా మీరు చేసిన సహాయం యీ రోజు ఎందుకు విఫలమై మిమ్మల్ని, నన్నూ బాధలోకి నెట్టే ముక్తి రాస్య వగతోనే యిదంతా చేసి వుంటుందనిపించింది."

అందుకే చెప్పాను. అది తప్పని నాకు తెలుసు. నేనిలా చెప్పడం అత్యంతంగా వున్న భావాభివ్యక్తిల మధ్య యిది అనుకోని పరిణామాలకి

కారణమౌతుందని కూడా నేను గ్రహించగలను. అయినా ఒక మనిషి మనసు, అలోచించగల శక్తి ఉన్న మీరు యిప్పటి మన చర్యతో లాస్యం యిబ్బంది పెట్టకూడదని చెప్పాను. అవును సాగర్! లాస్యే కాదు- అతి స్థానంలో ఉన్న ఏ ఆడదైనా ఇట్లాగే ప్రవర్తిస్తుంది. ప్రవర్తింపటానికే అను నేను మీ ఆసీనుకి వచ్చేవాకా అమె మీ భార్యని పూజించే లోకపోయాను సాగర్! తెలిసివుంటే మరో రూట్లో నేను పెందరో కోసం ప్రయత్నించేవాడిని."

విల్లు పే చేశాడు శ్రీరాజ్.

మౌనంగా ఇద్దరూ దియటికి నడిచాక సాగర్ ఇక ఇంటికి దిగిపో దేరేవాడే!

అప్పుడు అతని భుజంపై చేరి నుంచి అన్నాడు శ్రీరాజ్ ఒక అర్థ సలా "మీరు నాకు మాటివ్వాలి."

"చెప్పండి."

"సహజమైన ఆసీనులో కానివ్వండి లేమా ఇప్పటికీ అమె చివరకు దుర్మార్గుడిగా మిగిలిన నాకు గుణపాఠం చెప్పటానికైనా కానివ్వండి. అమె యీ పని చేసింది. కాబట్టి అమెను మీరు అపార్థం చేసుకోవద్దు. పెట్టకండి. నా మూలంగా మీ ఆశ్చర్యవ్యక్తం చెప్పితింటే ఆ వాదనే మరల సంతకాలమూ నన్ను దహించిస్తుంది."

అతడి మాటల్లోని కాంబ్రాడిక్షన్స్ నన్ను ఇప్పుడు అతడితో సహృదయతని చేరిక వేయడానికి ప్రయత్నిస్తే అది సాగర్ తప్పు కాదు.

లాస్య ఏం చేసినా కాని, తనకు ఎందుకు సహకరించకపోయా కాని ఇప్పుడు దాదాపు ఒక్కటే....అమె భర్తే సర్వస్వం అని నన్ను ఒకనాడు శ్రీరాజ్ అంటా అర్పించిన ఆడని!

ఒకవేళ శ్రీరాజ్ అనే వ్యక్తి పరిచయమే ఏర్పడి ఉండకపోతే లాస్యని ఉమిరించగలిగేవాడేమోగాని అతడితో అమె ఎంత సన్నిహితంగా గడిపింది అక్షాల రూపంలో అర్థంకావడంతో ఏమ్యాంగా, అనేదేర్దారంగా కదిలిపోతూ మూటరు దగ్గరికి నడిచాడు.

"మీరు నాకు మాటివ్వలేదు."

శ్రీరాజ్ ఇంకా వెంటపడుతుంటే నచ్చలేదు సాగర్ కి.

"షీక్ సాగర్! ఒకటి మాత్రం మీరూ సహ్యాలి. లాస్య మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తుంది....గారవిస్తుంది. కాబట్టి మీరు అదగ్గానే కొదవన నాకు అనుబంధంగా రికమెండ్ చేసింది. ఆ తర్వాత నేను అమెకు కనిపించడం నా దివ్యవృత్తి. సో....జరిగింది మీరూ పీడకలగా మిలిచిపోండి. అప్పుడే ఇన్ లైఫ్! ఎక్కడో ఎప్పుడో ఒక స్వార్థంతో కలిసిన యీ స్నేహితుడి కోసం మీ సుఖసంతోషాల్ని దూరం చేసుకోకండి. అదే....అదే నేను కోరుకున్నది."

శ్రీరాజ్ వెళ్ళిపోయాడు....

వెళ్ళయిన రెండో నెల పూర్తికాకముందే అనుకోని ఓ వ్యక్తి పరిచయం సాగర్ అలోచనా సరళిని చిన్నాభిన్నం చేసి అతడిలో సిద్ధం చేసున్న ఏ మృగానోపే తట్టి లేపిన ఆ ఉత్సాహం సాగర్ మనస్థితి ఏమిటి అన్నది అతడి స్థానంలో నిలబడ్డ వ్యక్తికి తప్ప అర్థంకానిది.

సాగర్ త్వరహాగా మంచివాడే.

కానీ మధ్య తరగతిమనిషి.

అలోచనల అంత్యక్రియలతో బ్రతుకును కాష్టంగా మార్చుకోవడం తెలిసినంత జ్ఞానం కూడా ఉన్నవాడు....మరో వ్యతిరేకం అలవాటైన అధ్యాపికుల సగటు జీవితంలో పాఠికేళ్ళదాకా పేరైన సమ్యక్తాల్ని పెంచుకుని, మంచి అర్హులెంతో మాట్లాడగల సమర్థుడు

అందుకే....

కొన్ని గంటల క్రితం దాకా లాస్య ఒక అద్భుతమైన అతడి అనుకన్య సాగర్ యిప్పుడు జరిగింది అడదానిలా భావిస్తున్నాడు.

అలా అనుకోవటానికి కారణం ఓ తర్రంలో అతడు చదివిన పాఠాలు....

లాస్య జీవితం మరోమారు గతితప్పిన పర్యానికి సాక్ష్యం ఇప్పటి సాగర్ అలోచనలు.

"ఇంత ప్రయోగం?"

రాత్రి పడుకొంటు గంటలు దాటేక యింటికి వచ్చిన సాగర్ కోసం అమె ఎంత నిరీక్షిస్తున్నదీ ఎరువెక్కిన అమె కళ్ళ చెదాతున్నాయి.

మాలుకుంటూ నడిచిన సాగర్ షర్టు విప్పుతూ హేంగర్ని అందుకున్నాడు.

ప్రతిరోజూ షర్టు విప్పక లాస్యకి అందిస్తే ఆమె హేంగర్కి కగిలించి రేక్లో వుంచడం ఆనవాయితీ.

ఇంతసేపూ ఆతను వున్నది శ్రీరాజ్ తోనే అన్న భావం ఆమెను ఆందోళనలోకి నెడుతుంటే 'ఇలా యివ్వండి' అంది హేంగర్ని తీసుకోబోతూ....

“నా పని నేను చేసుకోగలను లాస్యా!”

ఆతని దవడ కండరాలు విగుసుకోవడం కనిపించింది.

“చేసుకోలేరని నేననలేదే” మృదువుగా నవ్వింది భయాన్ని అడిమి పెట్టుకుంటూ.... “భార్యగా నేనున్నది మీకు యిలాంటి సేవలు చేయటానికే.”

“నిజమా!” అన్నాడు వ్యంగ్యంగా నవ్వుతూ.

నన్నుగా కంపించింది లాస్య....అయినా నిబ్బరంగా ఆతడి షర్టు అందుకుని హేంగర్కి తగిలించింది.

“యూ ఆర్ గ్రేడ్ లాస్యా!”

దుఃఖోద్విగ్నంగా వుండి ఆమెను చూస్తుంటే....

ఆమె స్వహస్తాలతో రాసిన వాక్యాలు డ్యేషన్తో సాగర్ని అన్నాడిగా మార్చుతుంటే ఆమె ఎవరో అచూఠించిన వువ్వుగా కొన్ని రోజుల పాటు వ్యభిచారిలా మరో మగాడితో గడిపిన ఆడదానిగా అనిపించిన సాగర్ “ముత్తానికి నువ్వు ఎన్ని పాత్రలయినా నటించగలవు” అన్నాడు ఎగతాళిగా.

రేక్ దగ్గరకు నడవబోయిన లాస్య టక్కున ఆగింది....

“అంటే?” ఆమె కళ్ళనుంచి జివ్వున నీళ్ళు రాలాయి.

ఆమె కళ్ళల్లోకి చూడలేనట్లు గభాలున పక్కకి తిరిగారు- “అదే లాస్యా!” శ్రీరాజ్ ని ఆమె ఎంత ఆరాపించింది, ఎంత వచ్చగా ఆతడితో గడిపిందీ గుర్తుకొస్తుంటే- “అహీనులో బాస్లా, ఇంటి దగ్గర భార్యగా రెండు

పార్లర్ని అద్భుతంగా పోషించగలవంటున్నాను” అన్నాడు మాట మార్చుతూ.

నేలపై వడిన నీటిబొట్టు విద్యూర్జీవపు కాంతిలో ప్రతిఫలిస్తుంటే గొంతు పూడుకుపోయిందామెకి. “జరిగిందానికి నన్ను జమించండి.”

ఎందుకు ఆలా చేసింది అనలు శ్రీరాజ్ ని చూడగానే ఆమె మనసు కలవరపాటుతో ఎంత ఆందోళన వడింది చెప్పాలనుకుంది.... ఏ వ్యక్తి కర్కశత్వం మూలంగా తను ఒంటరిదై బ్రతుకు మానసాకాశాన్ని మరుటూరిగా మార్చుకుందో.... నైతిక విలువలు లేని ఆ వ్యక్తి మళ్ళీ కనిపించగానే భర్త స్థానంలో నిలబడ్డ సాగర్ అలాంటి గాలానికి ఎర కానాడదని ఎంత కలవరపడిందో చెప్పాలని మనసు తొందర చేస్తున్నా నిభా యింతుకుంది.

మొండిగా చెప్పేదే.

కానీ....

భర్తగా తనమాట చెల్లి తీరాలని రెండు రోజుల క్రితం శాసించిన ఆతను యిప్పుడు ఏం చెప్పినా తనను అర్థం చేసుకోదని భయపడింది.

“భోంచేసి వచ్చారా?” అడిగింది ముక్తనరిగా.

ఇదే శ్రీరాజ్ అయితే బహుశా ఆ రోజుల్లో ‘భోంచేయరా’ అంటూ అరడ్ని చుట్టేసి కళ్ళలో ప్రేమని నింపుకుని అర్చితని ప్రదర్శించేదేమో. మానంగా వెడేమీద వదుకున్నాడు సాగర్.

“ఎందుకిలా ప్రవర్తిస్తున్నారు?” గొంతులోకి ఉబుకుతున్న దుఃఖం ఆమెను నిస్పృహకి గురి చేస్తోంది “ఇప్పుడేమైంది?”

ఒకవేళ శ్రీరాజ్ తనవరన్నదీ ఆతడికి చెప్పి వుంటే సాగర్కి ఆకడేమీదీ అన్నది యింకా వివరంగా తెలియజేయాలనుకుంటుంది. కానీ ఆతను మానంతో చాలాసాధిస్తున్నాడు.

ఉన్నట్టుండి ఉద్విగ్నంగా వెడేమీదనుంచి రేచాడు సాగర్.

క్రోధం.... అవేశం.... అనవ్వాం....

రైలుకింద తలపెట్టి చావకుండా కాళ్ళు మాత్రం పోగాట్టుకున్న వాడిలా వుండి ఆతడి పరిస్థితి....

అదీ.కాదు....

తన దగ్గర ఆమె ప్రవర్తించే పద్ధతిలో, శ్రీరాజ్ కోసం ఆమె ఎంత తపించిందో జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుని మరీ రియాలిస్టువుతున్నాడు.

నైటిలో ఆమె సంగారిండుకున్న మృత్యువులా అనిపిస్తోంది. అప్రయత్నం లామినేషన్ లా అతికిండుకుని ప్రేమను నటించే వేళ్ళలా కనిపిస్తోంది.

ఆమె అందమైన కళ్ళు, పెదవులు, చెంపలు, కంఠం... నిన్న రాత్రిదాకా ఊపిరి సలపని ఉద్రేకాన్ని అందించిన సాక్షం అన్న ఘోరపడిన గతానికి సంకేతాలై అతన్ని ఉద్రేకమైన అలజడికి గురి చేస్తున్నాయి.

అతడిలో వేడి నెగలు....

బూడిదైన బ్రతుకు సుషుప్తిలో కాలిన స్వప్నాల అస్తిత్వం ఏమీ కంటూ గడిపే వాల్చర్ గ్యస్ట్ థితి తనది అనుకున్నాకో, లేక కాలుతున్న దాంపత్యపు దండకారణ్యంలో ఆమెను కసితీరా అనుభవించి వగవీర్చుకోవలనుకున్నాడో ఉద్వేగంగా ఆమె చీర చెరగుని అందుకున్నాడు.

లాస్య తత్తరపడింది....

మెరిసిపోతున్న ఆమె శరీరపు ఛాయని వెలుగులో చూస్తూ ఆమె గతంపై గెలుపు సాధించాలన్న లాలసత్వం....

ఆ జ్ఞానంలో ఆమె తన భార్యలా కాక శ్రీరాజ్ తో అక్రమసంబంధము ఉన్న అడదానిలా అనిపించి ఉన్నాదిగా చూశాడు.

“వద్దు.”

వారించబోయింది.

వినలేదు సాగర్

“మీరు తెల్లవారేదాకా నేను కట్టుకోకుండా లాగిపారేసే చీర మీ వేళ్ళ కదలికల్ని జ్ఞప్తికి తెస్తూ స్వపాలను అలపించే నా ఒంటిని....”

ఒకనాడు శ్రీరాజ్ గురించి కాంక్షగా రాసిన పంక్తులు అతడి పెదము పొరల్ని నులిమి గుండెల్లో కంకాళగీతాన్ని అలపిస్తుంటే ఒక్క విరుగుతున్న మృగమయ్యాడు.

“మిమ్మల్నే!”

ద్వారం పైపు పరుగెత్తబోయింది జారిన కుచ్చెళ్ళని చేత బట్టుకుని.

కానీ ఓడిపోయింది....

కాళ్ళ మధ్య జారిన చీర సంకెటగా మారి గజబున నేల పైకి పారింది.

వదలమన్న చప్పుడు....

తెచ్చమనబోయి అగింది లాస్య.

సావకంగా ప్రవర్తిస్తున్న సాగర్ కన్నా, పక్క గదిలోని మరదలు, అత్తయ్యలు జ్ఞప్తికొచ్చి ఆమెను కలవర పరుస్తుంటే కళ్ళు నీటి తుండలయ్యాయి.

బ్లౌట్ చూక్స్ తెగిపోయాయి దాంపత్య జీవితంపై సడలుతున్న నమ్మకంలా....

ద్రా వూడిపోయింది ఆమె శరీరంలోని అంగంలా....

ఎరుచెక్కిన కళ్ళతో తదింటే క్రూరమృగంగా ఆమె నగ్న శరీరాన్ని అపాదమ స్వకం చూశాడు సాగర్.

“పాడు చేష్టలు అనిపించినా అడదానిగా మీ సంపర్కం నాకెంతో అనిపిస్తున్నది....”

దేని విషయంలో లాస్య యిలా రాసింది....

రోషం, ఆవేశం, భగ్గుమని మందుచూ ఉబుకుతున్న కాంక్షల లావా అతన్ని వివశుడ్ని చేస్తూంటే ఆమె మీదికి ఒరిగాడు వేగంగా.

పక్కకి జరిగిన లాస్య కంపిస్తూ అంది “నాకిష్టం లేదు.”

“నేనా?”

“అదికాదు....” స్వేదంతో తడిసిన ఆమె శరీరం వణికిపోతుంటే అమానపడుతూ అంది “ఈ రోజు ఎందుకిలా ప్రవర్తిస్తున్నాడు?”

క్లుప్తంగా కాదు.... చాలా వివరంగా తెలుసుకోవాలనుకుంది. ఒక వేళ యిదంతా అతడి మాట చెల్లుబాది కానందుకు కోపమే అయితే అతడి పాలపై వడి శూర్యలు చెప్పాలని ఆలోచించింది సాగర్ జవాబు చెప్పలేదు.

నెమ్మదిగా ఊర్పుల్ని నిగ్రహించుకుంటూ మంచు భగ్గంతో కుత్తు తిని కోసేటంత అనునయంగా ఆమెను చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు.

అది అప్యామతో లేక భూతానికి అందిస్తున్న కౌగిలో ముంచి
అమెకు అర్థం కాలేదు. అమె ఉచ్చాసంపై విషపాత్రలా ఒరిగాడు. మే
వాదలా అనిపిస్తూ జిల్లులా అమె నగ్న దేహాన్ని స్పృశిస్తూ ఆశని అహం
ముగా భోంచేసే రాక్షస నిరాశలా.... అల్లహార్ ముసుగుతో కనిపించి
హాలాహాలలా.... శవం గాయానికి కట్టు కట్టే తలారలా.... పాంస గురిచే
మాట్లాడనని చెప్పి జాలు విడుచుకున్న సేంహంలా....

నిశ్శబ్దంలో నిర్బందిస్తూ.... మహా ప్రదానాన్ని సున్నతంగా చేస్తూ
మంద్ర ధ్వనిలా.... కాలంలా.... కూలంలా.... శోకంలా.... నాకంక కం
ములా.... రంపంలా.... కోపంలా.... శాపంలా.... మధనంలా.... కథనంలా
కదిలి కదిలి.... అలసి అలసి....

క్షణం ఉత్సాహంలో ఉత్సాహాన్ని వెనక్కి నెట్టి ఘర్జించిన మేడలా
వర్షించి క్రితా నృత్యంలో సిద్ధించిన ఏ మహా సంకల్పానికి సంకల్ప
చెంది నవ్వాడు. జాలెడు తిరుగుబాటులో దోపెడు గెలుపులాంటి అమె
భూతితో.

అమె ముడుచుకుంది ముక్కలైని అస్తివంజరంలా.

వికృతండా నవ్వాడు “ఓ..కె!”

అనన్యంగా చూడబోయింది. నిధాయించుకుంది దింపన కం
పై కెత్తకుండా.

“మాట్లాడవేం.... బాగుందా?”

కళ్ళ నుంచి ధారలు కడుతున్న కన్నీళ్ళు అమె గుండెల్ని ముంచి
ఏ నత్యాన్నో సమాధి చేస్తూంటే.... మరే స్వప్నాన్నో ప్రవృత్తాంటే....
స్వలావైవా చీర్చి సరకంగా మార్చగల పారుషాన్ని అతడలా వ్యక్తి
రిస్తూంటే ఏం జవాబు చెప్పాలో తెలిక యింకా అలాగే వుండిపోయింది.

“బాధగా వుందా?”

అప్పుడు అవేశంగా తల పైకెత్తి చూసింది క్రోధారుణ నేత్రాల
“దేసికి?”

“నీ సహకారం లేకపోయినా నీ మీద గెలుపు సాధించినందుకు

చిత్రంగా చూసింది “ఇది గెలుపా?”

“మరేమంటారు?”

“మానభంగం!”

ఆక్రోషంగా చూశాడు. ఎప్పుడో మైలవడిన ఒక అడవి కన్నె
బిల్లి అలాంటి కలవరపాటుని ప్రదర్శించడం అనన్యంగా వుంది.
అందుకే నవ్వాడు ఎగతాళిగా. “మానభంగమా? మానభంగమా?”

“ఏమిటి మీరు మాట్లాడుతున్నది?”

అమె అలాంటి నిస్సహాశని ప్రదర్శించడం ఆనందంగా వుంది.
“తెలుసుకోవాలనుందా లాస్యా?”

“ఏమిటి?”

“ఒకనాటి నీ అనుభవాల గురించి.”

అవేశంగా నిలదీయాలనుకుంటూనే అమె కళ్ళ నీళ్ళతో కంగారు
పడుతూ అడిగింది “అంచే?”

“తెలుసుకోవాలనుంది లాస్యా! శృంగారంలో నేను వెటూ లేక నీ
వెడదే భర్తా?”

దీగ్గన లేచిందామె.

కొమ్మనా చూసి అవేశంగా ఒంటికి వీర చుట్టుకోబోయింది. కానీ
అవశామివ్వలేదు సాగర్ “నాకు జవాబు కావాలి.”

ఒక్క ప్రశ్నతో కేవలం రెండు వాక్యాల నిడివితో ఒక జీవిత
కాపు విస్తృతి నుంచి విసిరికొనగగా కుంచించుకుపోయిన వ్యక్తిలా
అనిపిస్తుంటే అనన్యంగా అంది “ఇంత హీనంగా మాట్లాడగలరని తెల్పు
తున్నందుకు సిగ్గుపడుతున్నాను.”

“ఏం?” అతడిలో శాడిజం జాలు విడుచుకుంది. “కొన్నాళ్ళ కాపు
ను శర్వాత్మనే నువ్వు విడిపోయావుగా?”

“ఎన్.... విడిపోయాను” ఆయానంతో కంపించిపోయింది. “ఎందు
కంటే నేను కట్టుకున్నది ఒక చెండాలుడ్డి అని తెలుసుకున్నాను కాబట్టి”

“చెండాలుడే అయితే అతడెలా ప్రేమించావ్?”

ఇప్పటి సాగర్ చర్చకి మూలం శ్రీరాత్తో పెరుగుతున్న స్నేహ
చుట్టలపైనే అమె యిక వెనుకాడలేదు. “నేను ప్రేమించింది అతడేమిటి
వ్యధి తెలియక ముందు.”

“తెలిసేదాకా అయినా సుఖంగా కాపురం చేశావుగా?”

“ఎందుకు....?” దుఃఖంతో బాపురుమంది లాస్య. ఒక ఆడవాని సుట్టినందుకా లేక బ్రతుకు సహజీవనాన సుమార తీరాలదాకా సహజీవనన్న నమ్మకం చెదిరి పోలియో వచ్చిన కాళ్ళతో యాత్ర మధ్యలో బాపురుమన్నానన్న భావం కదిలినందుకో వెక్కిరిస్తూ అంది “ఎందుకని నన్నీలా హింసించి ఆనందిస్తున్నారు మీరు.... నేనేం తప్పు చేశానని అర్థం నుంచి విడిపోయిన ఆడదాన్ని మీకు ముందే చెప్పానుగా. నన్ను బాకావాలనుకున్నప్పుడు బాగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి రందని ఆలోచించి మీకు సలహా ఇచ్చానుగా. నేనేదో మీ నుంచి దాచి మిమ్మల్ని మోసం నట్లు ఎందుకిలా నిలదీస్తున్నారు?”

ఎప్పుడో ఆవిరైన ఏ కన్నీటి బిందువులో ఆకాశానికి ఎదురుగా వసంత మేఘాంచలాన్నో కాకి బ్రతుకుని చిరునవ్వుల చినుకుల్ని వీక్షించేసింది అనుకుంటే ఎందుకు.... ఎందుకిలా జరుగుతుందన్న వెన్నుబాక వ్యవహారం... అంతర్వ్యథనంలో ఆమె కలవరపడుతూనే చేతులు జోరబడి

“మీకు చేతులెత్తి దణ్ణం పెడతాను సాగర్! మీ రూపంలో ఆసరాని కోరుకున్న నన్ను ఇలాంటి మాటలతో యికముందు హింస కండి. మర్చిపోయిన గతాన్ని గుర్తుచేసి నేనింకా ఎందుకు బ్రతికున్నానో అన్న ఆలోచనల్ని రగిల్చి నన్ను నేను అంతం చేసుకునే పరిస్థితి కలిగించకండి.... ప్లీజ్!”

బద్దలయిన గాలిబడగలా ఆతడి పాదాల మీద వాలిపోయింది. ఇంకా చల్లారని కసి ఆతడిలో. ఆమె దుఃఖం అపరిమితమైనట్లు దాన్నిస్తూంటే దూరం జరిగాడు. ఉత్సాహంగా వెళ్ళి చెడ్డ మీద పడుకున్నాడు.

ఎంత రాత్రయిందో తెలీదు.

ప్రకాంతంగా నిద్ర పోవాలని ప్రయత్నించాడు కాని ఎందుకో జడిగా వుంది.

అలా ఎంతసేపు అస్థిమితంగా గడిపాడో ఆతడికి గుర్తులేదు. ముగ్ధంగా నిద్రపోయి ఉలికిపాటుగా పైకి లేచాడు తెల తెలవాడుకూడగా. నేలపై కనిపించింది లాస్య ముడుచుకుని నిద్రలో కలవరపు

చీకందులా.

మగత చెదిరిపోయింది.... కాదు.... మనసు ద్రవించింది.

ఏం జరిగింది....

జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవాలని ప్రయత్నించాడు.

ఆ క్షణంలో అందంగా, హుందాగా కనిపిస్తూ అట్లనులో ప్రతిరోజూ మృదువుగా పలకరించిన లాస్య గుర్తుకొచ్చింది. స్వచ్ఛమైన స్వభావంలా పెద్దమ్మ కనుకెప్పలపై బరువుగా వాలిన గతపు నీలి నిడలతో ఉదయించే ప్రేమ పాగాతో తన బ్రతుకు పుటల్ని తెలియచెప్పిన యువతి జ్ఞప్తికి వచ్చింది.

ఆతడి కళ్ళలో కోవపు చారలు చెరిగి వాటిపై నీళ్ళు పేరుకున్నాయి.

ఏమిటి లాస్య తప్పు?

తనేం మోసం చేయలేదే....

జరిగిందంతా చెప్పాక కూడా ఆమె కావాలని తను కోరి మరీ దగ్గరకుదే.... మరి ఎందుకిలా హింసించాలనుకున్నాడు?

తన మాట నెగ్గించకుండా పెండర్ క్యాన్సిల్ చేసిందని ఆవేశపడ్డాడు తప్ప అసలు ఆమె స్థానంలో వున్న ఏ ఆడపిల్లయినా అలాగే ప్రవర్తిస్తుంది.

అది కాదు....

సాగర్ కి తెలుస్తూనే వుంది.

ఉత్తరంలోని లాస్య రాసిన వాక్యాలు అతడ్ని కలవరపరిచాయి. తనది అనుకున్న ఆడది మరొకడితో గడిపిన క్షణాలు స్ఫురణకి తెస్తూ అతడ్ని అలజడికి గురిచేశాయి.

అంతే....

తను లాస్యని అంతగా ప్రేమించినందుకే అలా రియాక్ట్ య్యా? లాస్య తప్పుమంది.... తను చదివింది గతానికి చెందింది అయినప్పుడు తప్పుడు తనెందుకు అంతగా స్పందించింది....

పేదన బ్యాంకలా మారి అతడి గుండెల్ని మండిస్తుంటే నిస్సహాయ మగా, నిర్లక్ష ప్రతిమలా నేలపై నిద్రపోతున్న లాస్యని చూసి తట్టుకోలేని సాగర్ ఉద్యమంగా క్రిందికి దిగాడు.

విడియం....నందీగ్ధం....

నెమ్మదిగా ఆమె ఖజాలపై చేతులుంచాడు.

నన్నని కదలిక....

“లాస్య!” అర్థంగా పిలిచాడు.

ఇంకా ఏ పీడ కలల రాపిడికో ఆమె పెనుగులాడుకోంది నిశ్చలంగా.

“ని....న్నే” పెదవులతో ఆమె చెంపల్ని స్పృశించాడు.

లాస్య ఉలికిపాటుగా కళ్ళు తెరిచింది.

మరుక్షణం భయంతో వణికిపోయింది.

“సారీ!”

సాగర్ నేత్రాల నుంచి రాలిన నీటి బొట్లు ఆమె చెంపపై పడి ముందు విస్మయానికి గురిచేశాయి.

ఇది కలేమో అనుకుంది.

“నన్ను క్షమించు” మోచేతిని కళ్ళకి అడ్డంగా వుంచుకున్న ఆమె కేసి చూడలేని విడియంతో.

నిజమా....

లాస్య విస్ఫూరితంగా చూసింది.

సుతిమెత్తని రెక్కల్ని చీల్చి చిట్టిలాసంగా అడుగుంటున్న ఆ పిల్లా అనిపించిన వ్యక్తి ఇప్పుడు తన కోసం కంటతడి పెట్టకం న్నాదా....మరోసారి మనసుని హత్య చేసి దిగంతపు భూస్థండాని రేయగల మగాడికి తను భార్యనయ్యానా అని దాధపడిందే....కళ్ళ రక్తపు తుంపర్లతో పాదాభిషేకం చేసినా కరగని మనిషే అని మనోహర తను కుబులిపోయిందే....

అలాంటిది ఇప్పుడు ఇంత మార్పుని చూస్తుందే....

“సుదీర్ఘమనుకున్న నా జీవితయాత్ర ముగిసి కోరని గమ్యం చేరుకుందని భయపడే క్షణాన....కనిపించని ఏ ద్రువాలకు పారిన ఏకాంతంలో తల దాచుకోవాలనుకుంటున్న సమయాన నా ప్రార్థన ముగించిన దేవుడా....నేను నిర్భాగ్యురాలిని కానని నిరూపించి కోరగా నువ్వని చిలికించిన నీ ఉనికిని నమ్ముతున్నాను. కోరని ఓరింటిలో నువ్వని

దూరమైన క్షణాలలో ఈ మనిషే నా సర్వస్వం అనుకునే అదృష్టాన్ని నా అండ్లపై చాలు. అనందంగా కాకపోయినా అలాంటిగా నైనా సంతృప్తి చెందాను.”

“ఏమైంది మీకు?” లాలనగా అతణ్ణి అల్లుకుపోయింది.

అతడు నటించడం లేదు. జరిగిందానికి మనస్ఫూర్తిగానే బాధపడు తున్నాడని తెలియచెబుతున్న అక్షర తోరణాల్లా అతడి కళ్ళనుంచి రాలివడు క్షు అశ్రువులు ఆమె చెంపల్ని కాకి అంబోశనకి గురిచేస్తుంటే ఆ క్షణం లమ్మలా అతణ్ణి లాలించాలనుకుంది.

“నేను బాధపడటంలేదు. ప్లీజ్” గోమూగా అతడి బాట్టు సవరిస్తూ అర్థంగా అంది.

ఒక సజీవ స్వర్గ....కాంక్షనీహారాల ఆకా సూర్యోదయం.... వజ్రా, చరిగాలిలా, నిద్రలా, నిశ్శబ్దంలా....పెదవులతో అతడి పాల రాగిని స్పృశిస్తూ....వశ్యాత్వావపు ఎండమావిలో దహించుకుపోతున్న అతణ్ణి దృష్టిగిస్తూ తమకంటే అతణ్ణి అల్లుకుపోయింది.

సుతిమెత్తని స్వర్ణాక్షర సంకేతంలా స్పందించిన సాగర్ ద్రువ పీఠం మంచులా కరిగి మరిగి అనందాల అగరువత్తుల్ని వెలిగించే వ్రువ మెత్త ఆమెకు సహకరించాడు.

ఇప్పుడితడికి ఆమె గతం గుర్తుకురావడంలేదు స్వప్నంలాంటి పుగలం కప్ప.

“ఏదయం యిద్దరూ అపీనుకి బయలుదేరబోతుండగా వచ్చారు సరిక, ఆమె భర్త సురేంద్ర.

ఎప్పుడో పెళ్ళి అయినప్పుడు చూసిన అదపడుచు హతాత్తుగా ప్రత్యక్షమయ్యేసరికి అనందంగా రిసీవ్ చేసుకున్న లాస్య సాగర్తో అంది. “ఈ రోజు నేను శలవు పెడతాను.”

సాగర్ కాదనలేకపోయాడు.

వైగా రాత్రి జరిగిన సంఘటన యింకా అతణ్ణి కలవర పెడుతూనే ఉంది. కొన్ని గంటలపాటు లాస్యకి దూరంగా వుంచాలనిపించడంతో అదీ గంటా ఓ స్నేహితుడి పెళ్ళికి హైద్రాబాద్ వచ్చిన సురేంద్ర మరునటి

రోజే వెళ్ళిపోతానటంతో అక్కతో లాస్య ఓ రోజు వద్దగా గడపాటకున్నప్పుడు అభ్యంతర సెట్టలేకపోయాడు.

సాగర ఒంటరిగా ఆసీనుకి వెళ్ళిపోయాడు.

లాస్య ఆకోలా వుండటంతో ఏం జరిగిందో తెలుసుకోవాలని పించిన సరిత అడగలేకపోయింది.

ధైర్యం చేసి అడిగితే కాని యింకా అంత చనువేర్పడలేదు.

లాస్య కోడలుగా ఆ యింట అడుగు పెట్టాక వట్టుమని వదిలేస్తానని వుండే అవకాశమేర్పడితే లాస్య మనసుకి దగ్గరయ్యేదే. కానీ ఇదిగో అమె ఏమిటి అన్నది తెలుసుకోవాలని యిప్పటికి వీలైంది.

లాస్యతో అసీనునన్న అహం లేదు.

ఇంటిలో అందరితో కలుపుగోలుగా వుండటం మాత్రమే కాదు చెల్లి తమ్ముళ్ళు కాలేజీకి వెళ్ళేదాకా అన్నీ తనే నమకూర్చింది. అక్కడే కాదు... అమ్మని అసలు కాలు కదవనివ్వడంలేదు.

పరిచయం స్వల్పమే అయినా 'అన్నయ్యగారూ' అంటూ సురేంద్రని అప్యాయంగా పిలవడంతోబాటు ఆయనకి స్నానానికి వేడినీళ్ళు ఏర్పాటు చేసింది. స్నానం చేసి రాగానే శ్రేణీపాస్టు ఏర్పాటు చేసింది సురేంద్రబద్ధరికి.

"కనీసం మా తిండైనా మమ్మల్ని తిననిస్తావా లాస్య" అని సరిత లాస్యపై పెరిగిన అభిమానంతో.

"పెట్టింది మీరు తినాలనేగా వదిన" అంది లాస్య.

"అది కాదు... చూస్తుంటే అందరి పనులూ స్వయంగా చేస్తున్నప్పుడు మా టిఫిన్ కూడా సుప్రీ తినేసి మాకు శ్రమ తప్పించేట్టున్నావ్" నవ్వేసిందామె అడవడుచు పరిహాసంతో.

"తినేది మీరొక్కరే అయితే తప్పకుండా ఆ పనిచేసేదాన్ని వదిలి

పాపం మధ్య మా అన్నయ్య వున్నారట."

సరిత మాత్రమే కాదు లాస్య మాటలకి సురేంద్ర కూడా తలబో

నవ్వేశాడు.

"మొత్తానికి యీ యింటికి మాంచి కళాచ్చింది చెల్లెమ్మ...

సురేంద్ర సన్నియర్గా అన్నాడు. "ఇంతకాలం వెళ్ళటానికేముంది అ

మీటా అక్కరింటికి రావటానికి సరికోచించిన నేను ఇక ఎప్పుడు రావా అని అప్పుడు రావచ్చనే అభిప్రాయం మార్చేసుకున్నాను."

"ఇది మీ ఇల్లు అన్నమా!"

"చంపేశావ్ లాస్య! ఆ మాటనకమ్మా... మీ వదిన లాంఛనాల బిరుదంబింటి లాక్కుందామనుకుంటున్నారా అంటూ మీద కలియబడుతుంది."

"దాల్తే వూరుకోండి" అంది సరిత విడియంగా. "అక్కడికి నేనంటే దీక్ష పూరిపోతున్నట్టు సీను నృప్తింపకండి."

"అయితే ఇక డిటైల్స్ కి వెళ్ళొద్దంటావ్."

మంచి స్నేహితుల్లా సందడిగా మాట్లాడుకుంటున్న జంటని చూస్తూ అసీనుకి మరిచిపోయిందామె. మనసు అట్టడుగు పొరల్లో నేను ఒంటరి వాణ్ణి కాదన్న భావమే మెదిలిందో లేక అయిన వాళ్ళనందరినీ దూరం నుంచున్నా యిన్నాళ్ళకి అందరి ఆదపిల్లల్లాంటి అదృష్టవంతుకాబ్బని పొందిన మరో అరగంటకల్లా సరితని హఠాపుడి చేసి పాపింగికి తీసు వెళ్ళింది.

వైభవలో అడుగుపెట్టాకగాని సరిత పూహించలేకపోయింది.

లాస్య ఆమెను తీసుకువచ్చింది తనకు చీర కొనాలని.

"మీకు ఏ కలరు నచ్చిందో చెప్పండి వదిన!"

ముందున్న ఖరీదైన చీరల్ని చూసి సరిత సంశయిస్తుంటే బాధగా అంది లాస్య. "మీ తమ్ముడు యిస్తేతప్ప ఒప్పుకోరా వదిన!"

మనసు కలుక్కుమంది. "ఫఫ అది కాదమ్మా... ఇంత ఖర్చుతో బాదరెండుకా అని."

నవ్వేసింది లాస్య. "అక్కడికి మీ చీరలు అన్నీ మేమే కొని పంపిస్తున్నట్టు మీలా బాధపడటం ఏం బాగోలేదు.... ఎప్పుడో ఒకసారి పుట్టిం దిచ్చే ఆదపిల్లకి యీ మాత్రం చేయడం తప్పేలా అవుతుంది?"

సరిత జవాబుని ఆశించకుండా ఖరీదైన సిఫాన్ కారీని, మేచింగ్ కలసిని కొని ప్యాక్ చేయించింది లాస్య.

సరితకిదంతా విశ్రమంగానే కాదు చిత్రంగా వుంది.

ఎప్పుడూ అర్థికమైన బాధలతో ప్రతిదానికి సంశయించే ఇల్లు

యప్పుడు చాలా మాతిపోయింది.

ఒక ఇల్లేమిటి, ఇంటిలోని మనుషులూ, వాళ్ళ మొహాల్లోనూ అన్నింటికీ మించి సిటిలో సొంత ప్లాట్.

ఇదంతా లాస్య ఆ యింట అడుగుపెట్టాక వచ్చిన ఘర్షణ కోవటానికి అభ్యంతరమేముంటుంది.

పనిలో పనిగా రోజాకి, తమ్ముడిక్కడా బట్టలు తీసుకుంది లాస్య. “ఎందుకింత ఖర్చు చేశావు” అంది సరిత యింటికి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు.

“మాడండి వదనా....ఇది నా నిర్ణయం కాదు. అవ్వకుండా వచ్చాను మీ తమ్ముడుగారే చెప్పారు.”

ఇది నిజం కాదని ఖండించలేకపోయింది సరిత.

అలా ఖండించటం తమ్ముడి సంపాదన గురించో లేక లాస్యనూ దించే ఎక్కువ ఊతం గురించో మాట్లాడినట్టుగా వుంటుంది.

“అది సరే....నువ్వేంటి అలా వున్నావు?” అడిగింది సరిత తమ్ముడికి.

హింపించని యీ చర్చకి కంగారుపడింది లాస్య. “ఎలా వున్నాను భలేవారే.”

అటోలోకాక అడిగింది ఇంటిలోనే అయితే లాస్య తక్కువ య్యేవే....

నిన్నరాత్రి జరిగిన సంఘటనతో అంతగా నలిగిపోయిందామె.

“వాడు తాగానే చూసుకుంటున్నాడా?”

మరో ప్రశ్న....

“నిన్నే లాస్యా?”

మొహంలోని భావాలు కనిపించకుండా నవ్వేసింది లాస్య. “మీ అలాంటి అనుమానం ఎందుకొచ్చింది వదనా....ఏరీ కోరి నేనేమిదో కాక భార్యగా నన్ను అంగీకరించిన మంచి మనిషి మీ తమ్ముడు.”

సాగర్ గురించి అమెకి తెలుసు అక్క-గా....తెలివైనవాడే కాక తనకన్నా తెలివైన అధ్యుడైపో చీసే వ్యక్తిని అంగీకరించలేని మొదటి తనం చిన్నప్పటి నుంచి సాగర్ కి వున్నదే. పైగా అధ్వాంతరంగా వచ్చి

వీలా లాస్య అతడి జీవితంలో అడుగుపెట్టి ఇంటిని అంతా మార్చేసింది.

సాగర్ లాంటి వాళ్ళు రిమాక్షవటానికి అది చాలు....అది పేద కం మూలంగా వచ్చిన అభద్రత కావచ్చు. లేదా అంతటికీ తనే కారణమని అందరూ అనుకోవాలనే నూన్వతాభావం కావచ్చు. భర్త స్థానంలో వున్న సాగర్ లు అదిలో కాకపోయినా క్రమంగా తనకన్నా ఎక్కువ విడుపుకున్నా, లేదా ఎక్కువ సంపాదించే భార్యలపై ఆకారణంగా అజ్ఞానానికి చలాయించి, తమ ఉనికికే గొప్పదని నిరూపించుకోవాలనుకుంటారు....

తను ఎక్కువగా ఆలోచిస్తున్నానా?

సరిత అనహనంగా అనుకుంది. అది కూడా అమె తప్పుకాదు....అ ఇంటిలోని ప్రతి వ్యక్తి గురించి జాణంగా తెలిసిన ఆడపిల్ల అయినందుకో, లేక ఆ స్థాయి కుటుంబాల్లో జరిగే తంతు గురించి వాగా తెలిసినందుకో అలా ఆలోచించి అంది.

ఇంటికి రాగానే అన్నాడు సురేంద్ర-“మొత్తానికి బంగారు బాతులా చూచేల్లి బొరకేసరికి గట్టిగా దేంతు వేశావన్నమాట.”

సరిత ఈజీగానే తీసుకున్నా లాస్య రిమాక్షయింది. “లేదు అన్నయ్యా! వదన వద్దంటూనే వున్నా నేనే బలవంతంగా కొన్నాను. పట్టించుకున్న ఆడపిల్లకి పనుపు కుంకుమలు పెట్టడం అనవాయితీయేగా.”

లాస్య ముఖంలో ఏ భావం అతడ్ని కలవరపరిచిందో నాచ్చు కంటున్నట్టుగా అన్నాడు- “సారీ చెల్లెమ్మా! నేను అన్నది నిన్ను వాధ పెట్టాలని కాదు....సరితని సాధించటం నాకు ఇష్టం కాబట్టి, సరితకి నేనలా మాట్లాడడం ముచ్చట కాబట్టి అన్నాను పేకిట్ యీటి.”

“అయినా మీకు బుద్ధితేదు” వాతావరణాన్ని తేలికపరుస్తూ అంది సరిత- “మా మరదలికి నేను బోపి వేస్తాను లేదా చెవిలో పువ్వుట్టి కావాలింది రాక్కంటాను. మధ్యలో మీ బోడి సాధింపేమిటి....మీకు లేని బుద్ధి మీ చెల్లికైనా వున్నందుకు సంతోషించండి.”

“ఓ.కె. ఓ.కె. సంతోషిస్తున్నాను. నాకన్నా మా చెల్లి బొదార్యం కలదని అంగీకరిస్తున్నాను.”

ఆ మధ్యాహ్నం లాస్య వంట చేసింది.

ఆమె అంత బాగా వంట చేయగలగడం కూడా సరికని ఆశ్చర్యం లోకి నెట్టింది. అదికాదు....నురేంద్ర కూడా లాస్య కొనరి కొనరి వట్టి స్తుతే అతిగా తిని అంతకుమించి ఆమెని అభినందించాడు.

జడలికగా డెడ్ రూమ్ కెళ్ళి రిలాక్స్ కావాలనుకుంటూ అన్నాడు సరికతో "అర్జెంటుగా ఓ పని చెయ్య సరికా...."

అర్జంకొనట్లు చూస్తున్న సరికతో అన్నాడు ఆ రోజుకీటి ఆటో డ్రోక్లా- "ఎలాగూ రేపటివరకూ పుంటూం కాబట్టి మా చెల్లి దగ్గర పంటలు అంత కేష్టుగా ఎలా చేయాలో కాస్త ట్యూషన్ తీసుకో....సిగ్గు పడకు."

సరిక కాదు లాస్య సిగ్గుపడిపోయింది.

సరిక నిజాయితీగానే అంది ఆమెని చూస్తూ- "దొరికిపోయాను లాస్యా....ఇక పూర్వోక్త కూడా నీ వంటలు గురించి న్యూస్టూ కళ్ళ కుండా నా బ్రదర్ పై చేసుకుంటాయన. నిజం....నీ ప్రవర్తన అతి పోయాయి."

ఆ తర్వాత మరో అరగంటకల్లా తల్లి దగ్గరికి వచ్చింది సరిక.... అమ్మలో యిప్పుడు ఒకనాటి అంబోళన లేపు. రేపెలా అన్న భయం లేదు....చాలా ప్రకాంతంగా పుంది.

"ఈ యింటికి కోడలు కాదమ్మా....సాక్షాత్తూ మహాలక్ష్మీకరీ వచ్చినట్టుగా వుంది" అంది అన్నపూర్ణమ్మ లాస్యని తలుచుకుంటూ.... "ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే నా కోడలు యీ ఇంటికి పెద్ద హుక్మై పోయిందే. అఫీసులో పనిచేసి వస్తుందా....నిమిషం కూడా కూర్చోదు. ఇంట్లో బంధువుదారికి నెత్తిన వేసుకుంటుంది. నన్ను సలు పనులు ముట్టుకోనిస్తేగా.... అందరికీ సేవలు చేసినంతకాలం చేశారత్తమ్మా....ఇప్పుడు యీ పనులు మాకు వదిలిపెట్టండి అంటూ నన్ను ప్రేమగా మందలిస్తుంది. అలసిపోయి వస్తావుకదే పిచ్చితల్లీ అంటే ఎంత కోపగించుకుందనీ నేనేనో సంపాదించి మీకు ధారపోస్తున్నట్టు మాట్లాడి నన్ను వేరుగా ఆలోచించకండి ఆత్మయ్యా అంటుంది. కట్టుకున్న నీ తమ్ముకొక్కడే కాదమ్మా లాస్య మూలంగా మేమంతా కూడా అదృష్టవంతులై పోయాం. ఏ బిస్నో

పొంతానికి అటూ యటూ

చేతున్న పుణ్యమో ఇప్పుడు కోడలి రూపంలో యీ ఇంటికి తరలి వచ్చింది."

సరిక కళ్ళలో టాషతో వ్యక్తిత్వం చేయలేని భావాలకి ప్రతి బాపంగా నీళ్ళు తిరిగాయి.

నన్నుపోయిన దగ్గర్నుంచి యింటి పరిస్థితి ఎంత అభ్యాన్నంగా పుండే ఆమెకు యిప్పటికీ గుర్తే ఇరుకుగా పున్న కొంప, ఇరుకు జీవి కాదు. ఐదుచేసే ప్రతి పైసా గురించి ఆలోచించవాలూ ఇప్పుడు లేవు.... పైగా ఆ చిన్న కొంపని ఇప్పుడు అడ్డెక్కి, పెద్ద ప్లాట్ లోకి వచ్చారు. అదికాదు సరికని మరింత ఆకట్టుకున్న విషయం....ఇల్లున్నది అమ్మ చేతుల కాబట్టి వచ్చే అద్దె డబ్బాలు అమ్మపేర్లో బ్యాంక్ లో వేయిస్తూంది లాస్య.

సమర్థులారేకాక, సహృదయురాలైన ఆడపిల్ల లాస్య అనటానికి యింతకన్నా నిదర్శనం ఏం కావాలి.

లాస్య మీద పెరిగిన ఇష్టం సరికని ఎంత కదిలించింది అంటే యీ ఆమెని వదిలిపెట్టలేదు సరిక.

లాస్య వంట చేస్తుంటే తానూ సహకరించడం మొదలుపెట్టింది "భరేవారే! మీరు యీ ఇంటికిప్పుడు గెస్ట్ మాత్రమే. ఇప్పుడు మీన్ని సేవలూ చేయాలింది నేను" అంది లాస్య.

లాస్య మాటలూ, తెలివీ సరికని ఎంత ఆకట్టుకున్నాయని.... వంటలో ట్యూషన్ తీసుకోమని భర్త చెప్పిన మాటలకన్నా అందా ఆమె తెలివిన వంతుకోవాలని మనసు పున్విభ్యుంది.

అందుకే దాత్రి పేరు గంటల సమయంలో లాస్య డెడ్ రూంలోకి వచ్చిన సరిక డిలుసుపోనట్టుగా లాస్య రేక్ లో పుంచిన లైబ్రరీని చూసింది. కృష్ణశాస్త్రి మొదలుకుని సినారెదాకా చాలా కవితలు, ఆడవి బిందాస నుంచి యిప్పటి కమర్షియల్ రచయితలదాకా నవలలు కనిపించాయి.

ఇవన్నీ పెళ్ళిలో లాస్య ఆ యింటికి తరలించినవే అని ఆమెకు తెలుసు.

చదువుకోవడం వేరు, ఆ తెలివితో ప్రపంచాన్ని ప్రతిరోజూ చదివే

ప్రక్రియగా మార్పుకోవడం వేరు.

మారుతున్న సాంప్రదాయాల్ని సాంఘిక విలువల్ని జీర్ణింపుకోవాలి అంటే సమకాలీన సమాజంలోకి ప్రతిక్షణమూ చూడగలగాలి.

అలా చూడాలి అంటే పుస్తకాలని వింటిన సాధనాలు లేవని నిరూపిస్తుంది లాస్య.

వంట వసులు ముగిశాక భోజనాలు పూర్తయ్యాయి. కానీ సాగర్ జాడలేదు.

ఈ రోజు ఆలస్యమయ్యాడో, లేక ప్రతిరోజూ సాగర్ తంజే ఇవో సరికకి తెలీదు.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలపుడుండగా లాస్యని అడిగింది సరిక....
“వాడింకా రాలేదు?”

“స్వాక్షర్మిలో ఆలస్యమై వుంటుంది.” అఫీసు అవర్స్ ముగిశాక స్వాక్షర్మిలో అఫీసర్స్ తప్ప సాగర్ స్టాఫ్ వ్యక్తులు వుండి చేయూర్ప వసులుండవు. అయినా అబద్ధం చెప్పింది.

సరిక ఎంత గట్టిపెండమో అప్పటికే అర్థం చేసుకున్న లాస్య సాగర్ ఏ స్నేహితుల్లోనో కాగి ఆలస్యంగా వస్తాడని చెప్పలేకపోయింది.

అసలు తన దాంపత్య జీవితానికి సంబంధించిన ఏ రహస్యపుటన్నీ మరెవరూ చదవడం లాస్యకిష్టం లేదు.

“రోజూ వాడు ఎన్ని గంటలకి వస్తుంటాడు?” అడిగింది సరిక మళ్ళీ.

“అక్కడున్న పనిని బట్టి” టాపిక్ మళ్ళీస్తే తప్ప సరిక ఇంకా అడే చర్చతో యిబ్బంది పెడుతుందనిపించి “మీకు పుస్తకాలు వదివే అలవాటుదా వదినా?” అంది లాస్య.

“మరి నీ అంతలా కాకపోయినా ఏదో కొద్దిగా అలవాటుంది లాస్య!” సరిక నవ్వేసింది. “పెగా ఎప్పుడైనా ఏ నవలయినా వసవటానికి కూర్చుంటే చాలు మీ అన్నయ్యగారు అమాయతో మండిపోతారు. చెట్టింక మనిషిని ఇంట్లో వుంటే నాకన్నా నీకా పుస్తకాలు ఎక్కువయ్యాయా అని చేతిలో పుస్తకాలు లాక్కుని....”

లాస్య చూస్తూంది అనర్థంగా. ఆ తర్వాత ఏం చేస్తారా అని అరగ

టానికి మనసొప్పలేదు. అడిగి సరికని యిబ్బంది పెట్టడమూ యిష్టంలేదు.
“అంటే అన్నయ్యగారికి అఫీసు, ఇల్లు తప్ప మరే వ్యాపకాలూ లేవా?”

“లేవు లాస్య! మహా అయితే నాతో బాటు సీనియూకి బయలుదేరతారు. ఫ్రెండ్స్ ఫంక్షన్స్ కి పిలిస్తే నన్ను తీసుకు వెళుతుంటారు అది తప్ప కాదు, పేకాటలాంటి అలవాట్లు అన్నలు లేవు.”

“అదృష్టవంతురాలివి వదినా!” అనంతల్పితంగా అనేసిన లాస్య ఆ తర్వాత తను స్వేరు జూరనని అర్థం చేసుకుంది. “అయినా అదీ అంత మంచి కాదేమోగా?”

సరిక అర్థం కానట్లు చూసింది.

“అవును వదినా!” ఇప్పుడు సాగర్ విషయంలో సమర్థించుకోవటానికి తనకిష్టం లేకపోయినా ఒక గొప్ప ఫియరీ చెబుతున్నట్టుగా అంది లాస్య. “ఇరుగు-బొరుగు ఆడవాళ్ళతో స్నేహం సరిపోతుంది మనకి. కానీ మగవాళ్ళ అంతకుమించి సర్కిల్స్ చెవలవ్ చేసుకోవాలి. తనకు గాని, తన కుటుంబానికి గాని అవసరమయ్యే చాలా వసులు సజావుగా జరగాలి అంటే క్లబ్బులూ, పేకాటలూ మరీ అలవాటుగా కాకపోయినా కొంతవరకూ నెస్ససరి ఏమో అనిపిస్తుంది నాకు. బహుశా అడది తిరిగి చెడుతుంది, మగ వాడు తిరక్క చెడతాడు అన్నది యిందుకేనేమో?”

లాస్య పుచ్చోగం చేయడంతో నేగాక బాగా చదువుకుని వుండటంతో ప్రతి విషయాన్నీ లోతుగా ఆలోచించడం అలవాలవాడై వుంటుందనిపించినా సరిక ఎందుకో యిప్పటి లాస్య అధ్యుమెంట్ తో ఏకీభవించలేకపోయింది.

“అంటే....” ఒక మృదువైన తర్కంలా అంది సరిక. “ఇంటి వసులు, లేదా యింటి వాళ్ళకి అవసరమన్న చాలా వ్యవహారాలని సజావుగా చక్కదిద్దే మగాళ్ళు అంతా యిందాక నువ్వు చెప్పిన జాతికి చెంది వుంటారంటావు?”

లాస్య యిరుకున వడినట్టుగా చూసింది.

సరిక తను అనుకున్నంత దానికన్నా మొండిమటచుని భోధపడి పోయింది.

“నువ్వన్నదే నిజమైతే ఏ ఆడవానికి నువ్వుమైన దాంపత్య జీవితం అంటూ వుండదు లాస్య....వగలంతా అఫీసు, సాయంకాలం కాగుడూ,

ప్రేండ్లు అంటూ తిరిగే మగాళ్ళు భార్యని సుఖపెట్టలేరు" అంది సరిత.
 ఒప్పించడం కష్టమనిపించిన లాన్య పూర్వకోలేదు. "భర్త ప్రతి
 జ్ఞానమూ ఇంటిలో వుండటమే సుఖమైన దాంపత్య జీవితానికి నిర్వహణ
 మంపే నేనూ అంగీకరించలేను వదినా! చాలామంది మగాళ్ళు బయట చెల్లి
 బడి కాని ప్రతాపాన్ని ఇంటి వాళ్ళ మీద చూపించటానికి, లేదా అలాంటి
 ఆపుబ్బలేట్లకు పీటవేడి తన కుటుంబ సభ్యులపైనే ఆన్చి భావంతో
 ఇంట్లో వుంటూ వాళ్ళున్న ప్రతి నిమిషాన్ని నరకంగా మారుస్తుంటారు."
 ఇంట్లో వుంటూ అరుదైన విషయంగా ఎక్కువ కుటుంబాలకి ఆన్చి
 ఇది చాలా అరుదైన విషయంగా ఎక్కువ కుటుంబాలకి ఆన్చి
 అంచకగ్గడిగా అనిపించింది సరితకి.

"అసలు మనం వ్యక్తులూ వాళ్ళ సుఖాలకి సంబంధించిన విలువల్ని
 వదిలి సంఘం గురించో, సమిష్టి కుటుంబంలోని సమస్యల గురించో
 మాట్లాడుకుంటున్నట్టుగా వుంది లాస్యా" సాలోచనగా చూసింది సరిత.
 ఇప్పుడు తను అడగబోతున్నది, చర్చించాలనుకున్నది లాన్య విజ్ఞానాన్ని
 పరిశీలించాలని కాదు.

తనకన్నా తెలివైనది లాన్య అని ఎప్పుడో రూఢి పరుమకున్న
 సరిత ఆమె నుంచి నిజాయితీగా కొంత వివరణని కోసింది. ఆమె కూడా
 ఇప్పుడన్న లాన్య పరిస్థితిలాంటిదే సరితది కూడా. ఆమె కూడా
 లాన్యంత, బాధ్యతతో అక్రారింటిలో వ్యవహరించాలి. తేడా అల్లా లాన్య
 ఉద్యోగం చేస్తుంది, సరిత చేయడంలేదు. అంతే.... అయితే లాన్యంత
 ఆనందంగా వుండలేకపోతుంది సరిత.

మెట్టినింటిలో తనకు చాలా సమస్యలు ఎదురయ్యేది అత్తమామల
 నుంచే అని ఆమెకి తెలుసు.

తనను ఆపుచూపంగా చూసే భర్త పున్నాడన్న విషయాన్ని ఆమె
 అంగీకరిస్తుంది. కానీ మనశ్శాంతి లేదు.... ఏదో ఇన్ సెక్యూరిటీ... దీనికి
 కారణం ఉమ్మడి కుటుంబంలో ఏర్పడి ఉత్తిడో, లేక రాజీవదే మనస్తత్వ
 ముతో బ్రతకాల్సి వస్తున్నందుకు బాధో ఆమెకే తెలియదు.

"అసలు పెళ్ళయిన అడది మగాడి నుంచి కోరుకునేదేమిటి?" అని
 గింది సరిత. తనకున్న సమస్యకి పరిష్కారం యీ ప్రశ్న నుంచి వచ్చే
 జవాబు అందిస్తుందన్న నమ్మకం లేకపోయినా అత్తమామల గురించి చర్చించి

చదం ఆమెకి యిష్టం లేదు.

లాన్య స్తబ్ధంగా వుండిపోయింది చాలా సేపటిదాకా.

"సామాన్యంగా యిద్దరు అడవాళ్ళ మధ్య చర్చ జరిగేది మగాడి
 గురించునా యిక్కడ మనం స్త్రీ మనస్తత్వం గురించి మాట్లాడుకుంటు
 న్నాం అని నాకు తెలుసు లాస్యా. ఇది అరుదైన చర్చగా నాకు తెలుసు.
 తన నకు జవాబు కావాలి."

సరిత వ్యక్తిగతమైన ఏ సమస్యకో యిలా జవాబు ద్వారా ఉదార్పు
 పొందాలనుకుంటుందని బోధపడిపోయింది లాన్యకి.

తను బచ్చితంగా ఏ జవాబు తెలిక మధనపడుతుంటే యిప్పుడు
 సరిత కూడా అలాంటి ప్రశ్న అడిగింది.

ఏం జవాబు చెప్పాలి....

ఎక్కడో పుట్టిపెరిగి, మరెక్కడికో కొత్త వ్యక్తిగా అడుగుపెట్టి
 వర్తమానంలో గతాన్ని చూసుకోలేక అలాంటి సందిగ్ధంలో యిసుడలేక
 అలోచించే కత్తిగల ప్రతి అడవిల్లా మనస్తాపంతో నలిగిపోయిందనాలా,
 లేక యిలా అలోచించడమే అడదాని లక్షణమనాలా?

మెట్టినింటిలో అందరూ తన అభీష్టానికి అనుకూలంగా మనులు
 కోవడంకన్నా అందరికీ అనుకూలంగా ఒక్క వ్యక్తి మారిపోవడం నయ
 మన్నా అది కూడా బచ్చితమైన జవాబు కాదని తెలుసు.

"కాన్ని దశాబ్దాల క్రితం ప్రపంచ ప్రఖ్యాత మనస్తత్వ నిపుణుడైన
 ఫ్రాయిడ్ కి వచ్చిన సందేహం కూడా యిదే వదినా! భర్త నుంచి అనికాదు
 అను అడది కోరుకునేదేమిటి అన్న అంశం అతడ్ని చాలా అంతర్వ్యథ
 నానికి గురి చేసినదట. ఓ ప్లేట్ కోలో తనకు జవాబు తెలిదని అతడే అంగీక
 రించాడట....అయితే అతడు తనుగొన్న సైన్సుకోనే మరిన్ని పరిశోధనలు
 చేసే మోడరన్ సైకాలజిస్టులు యిప్పటి ఆధునిక జీవితంలో బ్రతికే అడ
 వాళ్ళ ఏం కావాలనుకుంటారో గుర్తించారు."

క్షణం ఆగింది లాన్య.

"అడది కోరుకునేది కూడా యిందుమించు మగాడు కావాలను
 కున్నదే....అవికారం, గుర్తింపు, దయ, ప్రేమ, పెళ్ళి, పిల్లలు ఏదో
 పొందాలన్న ఆలోచన యివే యిప్పటి స్త్రీకి యిష్టమైనవి అంటున్నారు

యిప్పుటి మనస్తత్వ శాస్త్రవేత్తలు. అయితే ఖచ్చితంగా కామకాలము కంటున్నది యివే అని ఆడవాళ్ళకి తెలియవట.”

సరిక విన్యయంగా చూసింది.

“ఈ సమస్యని ఓవర్ కమ్ చేయటానికి మగవాళ్ళకి కొమ్మన సూత్రాల్ని స్థూలంగా తెలియచెప్పారు. ఖచ్చితంగా ఆర్డర్ అదే కాక పోయినా అటూ యటూగా జవాబులు కరెక్టనిపిస్తుంది. పెళ్ళయిన ఆడకి కాని, ప్రేమలో పడ్డ ఆడది కాని మగాడు చేసే ప్రతి చర్యకీ రిమ్యూట్ తుంది. అందులో ఆండర్ కరెంటుగా ప్రేమన్నది కనిపించకపోకే చిత్రమైన అశాంతికి గురవుతుంది. అదే ఆడదాని సైకాలజీ.... ఉదాహరణకి ఆడది ఆఫర్ తాల్ని యిష్టపడుతుంది. ఆఫర్ తాలు మాత్రమే కాక ఓరలు, బహుమతుల్ని కోరుకుంటుంది.

అయితే తన స్థాయిని బట్టి ఆమె అడక్కుండానే ఏ వస్తువునైనా తెచ్చి యిచ్చే మగాడు ఆమె దృష్టిలో మంచి భర్త. తెచ్చి యివ్వటమే కాక కన్సర్న్ ప్రదర్శిస్తూ తనే ఆమెకు అలంకరించి ఆనందాన్ని ప్రకటింపే భర్త, ఆమె దృష్టిలో మంచి ప్రేమికుడౌతాడు. ఈ ప్రక్రియలో భార్యని పర్సనల్ కాక, ఫ్రైక్ లా భావించడమనే అంశం ఆమెకు చాలా సరిక ప్లీస్ కలిగిస్తుందంటారు సైకాలజిస్టులు.

ఇక రెండో అంశం శ్రీ అందానికి సంబంధించి.... అందంగా ఉన్న శ్రీ భర్త తన అందం గురించి మాట్లాడాలని కోరుకుంటుంది. అంత అంద గత్తెను కాదనుకునే అమ్మాయి ఇన్ పెక్యూరిటీతో భర్తని ఆకట్టుకోలేక పోతున్నానేమో అని ఆందోళనపడుతూ వుంటుంది. పెళ్ళయిన కొత్తలోని ప్రైవేవెన్స్ క్రమంగా తగ్గిపోయే అవకాశమున్నప్పుడు తెలివైన భర్త ఆమె మనోభావాల్ని అర్థం చేసుకోవాలి. మనసులోనే అభిమానాన్ని, యిష్టాన్ని దాచుకోవడం మాత్రమే కాక అప్పుడప్పుడూ భార్యలో తనకు కనిపించే అందమైన అంశాల్ని మాటల రూపంలో వ్యక్తం చేయాలి. అందులో నిజాయితీ వుండాలి.”

“ఒకవేళ భార్య అందగత్తె కాకపోతే....?” అక్కున అడిగింది సరిక.

“అందమంటే ఒకే నిర్వచనం వుండదు వదనా! ఓ భర్తకి భార్య

అందం యిష్టంగా అనిపిస్తుంది. మరో భర్తకి ఆమె సౌష్ఠ్యం నచ్చుతుంది. ఇంకొక భర్త భార్య నవ్వుని చూసి పులకించిపోతాడు. ఇంకొక భర్త అటూయకత్వాన్నో, అణకువనో అందంగా భావిస్తాడు. అంటే అంద ముందే చూసే కళ్ళని బట్టి నిర్ణయించబడుతుంది తప్ప ఖచ్చితమైన స్పెసిఫిషన్స్ అంటూ వుండవుగా....”

“ఒకవేళ భార్యని అభిమానించినా భర్త కేరెక్టర్ లేనివాడైతే?”

“ఆ దాంపత్యాన్ని ఏ దేవుడూ కాపాడలేదు వదనా!”

“స్థిరంగా నవ్వింది లాస్య. “ఇప్పుడు మనం చర్చించుకుంటున్నది మంచి కేరెక్టర్ వున్న మగాడు కూడా భార్య విషయంలో తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తల గురించి, అనలు ఆడది ఖచ్చితంగా ఏం కోరుకుంటుందో అన్న అంశాల గురించి.”

“తెప్ప....” మిగతాది వినాలన్న ఉత్సుకత ధ్వనించింది సరిక గంతులో.

“శ్రీ ఏ పని చేసినా నిజాయితీగా వుంటుంది. ఉదాహరణకి.... భర్త ద్వేషన వంట చేసేందనుకుందాం. అది థోంచేసే తన పని అయిపోయిందని భావించు భర్తనే ట్రోహి! భర్తని ఆకట్టుకోవడానికి పడ్డ ఆమె తనన్ను భరించేసుకుని ఆ వంటని మెచ్చుకోవాలి. అలా ఆమెకు బండంటి స్టేటస్ ని లింగిందాలి. అలాంటి కమ్యూనికేషన్ లో భార్యకి ప్రేమ ధ్వనిస్తుంది.”

ఇది ఇంచుమించు తన జీవితానికి అన్వయించుకునే పాముంటులా అనిపించి సరికకి.

నిజమే....

భర్తనేవాడు ఆ మాత్రం అభిమానాన్ని ప్రకటిస్తే ఆడది మరింత నిగోహమైపోతూ!

స్థిరంగా మిగతా వివరాల గురించి మాట్లాడింది లాస్య.

“భార్య స్థానంలో ఉన్న శ్రీ తన కుటుంబ సభ్యులవరంగా, అలా విధంగానే ఓ సమస్య ఏర్పడిందనుకుందాం. అది ఆమె చర్చించేది మాత్రమే అయినప్పుడు, ఆమె దాని గురించి చెప్పేటప్పుడు భర్త భావాన్ని ప్రదర్శిస్తే ఆమె తట్టుకోలేదు. భార్య భర్తల మధ్య చర్చలో

సామాన్యంగా భర్త వినబడకన్నా సగం విని నల్లచూల నివ్వటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అదే ఆమెకు బాధ కలిగిందే విషయమౌతుంది. బాధపడుతున్న భార్య నుంచి భర్తనేవాడు 'ఎమోషన్స్' బాస్ చేయాలి తప్ప పరిష్కారాలు గుప్పించి మాట్లాడకూడదు. అంటే మంచి భర్త మంచి శ్రోత కూడా వాలి.

అలాగే మంచి భర్తగా గుర్తించబడాలి అంటే భార్య నుంచి ప్రేమకలిగి అంగీకరించాలి. ఇంటి సమస్యలు పరిష్కరించడంలో ముగిసిన సహనంగల ఆడదే సమర్థురాలని ఒప్పుకుని ఆమెలోని ఇన్ హెరెంట్ మెంట్స్ అవకాశం కల్పించి దాంపత్య జీవితంలో ఆమెకున్న సగం బలాన్ని ఆమోదించాలి. ఆమె అనారోగ్యం గురించి, మానసిక అంశాల గురించి ఆలోచించగల 'మిలాంగింగ్ నెస్'తో ప్రేమనీ, స్నేహాన్ని ప్రకరించాలి. అన్నింటికీ మించి...." ఏదో చెప్పబోయిన లాస్య బిట్టప ఆగింది.

"అగామి?"

"ముఖ్యమైన విషయాల గురించి మాట్లాడేసుకున్నాం...." అంటే

లాస్య: "దాంపత్య జీవితంలో పెక్కున్న ప్రాముఖ్యత గురించి చెప్పలేదు."

సరిత ఇలా అడగ్గలుగుతుండని పూహించలేకపోయింది లాస్య అనలు ఆమె మాట్లాడడోయి అగిపోయింది ఆ విషయం గురించే ఆమె చాలా విడియమనిపించిందేమో "ఇప్పుడు నేను చెప్పినవన్నీ నేను ఎక్కువ చదివిన విషయాలే వదినా!"

నవ్వేసింది సరిత. "నువ్వు చదివి చెప్పినా, ఆలోచించి చెప్పినా ప్రాక్టికల్ గా ప్రతి అమ్మాయికీ సంబంధించిన విషయాలే లాస్య! కాకలానికి నేనేమిదో నాకు తెలియడమే కాకండా నా దగ్గర భావాలెలా కాలానికి నేనేమిదో నాకు తెలియడమే కాకండా నా దగ్గర భావాలెలా రించాలో మావారికి చెప్పే అవకాశం కల్పించావు...." జ్ఞానం అగిపో పెక్కు లైఫ్ గురించి చెప్పలేదు."

"దాని గురించి పెద్దగా చర్చించుకునే దేముంటుంది?" అంటే గురించి మాట్లాడటం యిష్టం లేనట్లు చర్చని ఆపాలనుకుంది.

సరిత వట్టువిడవలేదు. "నాకన్నా నువ్వు చిన్నదానివైనా నీతో చెప్పటానికి నేను సంకోచించను లాస్యా!" ఏదో గుర్తుచేసుకుంటున్నట్టుగా కల వంతుకుంది. "నాకు పెళ్ళయింది రెండు ఖూడేళ్ళ క్రితమే. పిల్లలేరు. నా భర్త కూడా నన్ను ప్రేమగానే చూసుకుంటారు. అయినా నాకు ఏ రోజూ దాంపత్య సుఖం మీద అంత ఆసక్తి వుండదు. లోపం ఎక్కడో నాకు అర్థంకాదు. కానీ బెడ్ మీదకి వెళ్ళగానే ఆయన చేయి వేసేసరికి ఏడుగుగా వుంటుంది. అలా అని అయిష్టం కూడా కాదు."

సందిగ్ధంగా చూసింది లాస్య.

ఇలాంటి వాటి గురించి తెలిసి వ్యక్తుల విషయంలో సులభంగా చూడటంకోవచ్చు.

"నాకు తెలిసినంత వరకూ ఏ భార్యయినా తన కిష్టమైన భర్త విషయంలో కూడా ఇలా ప్రవర్తించటానికి కారణం ఒకటే వదినా! పగలంతా దానినలా ఇంటి పనులు చేసే ఆడది చూశాల్సి బెడ్ మీద సగభాగాన్ని షేర్ చేసుకోలేదు కారణం- శరీరం కూడా సహకరించదు కాబట్టి...."

మరింత వివరంగా చెప్పింది లాస్య.

"పగలు ఇంటి పనులతో లేమా మానసికమైన మరేవో సమస్యల్లో ప్లైస్ట్రోనిక్ గురవుతుంది. దానితో శరీరంలోని 'బెస్టానైరోన్' లాంటి పెక్కు హార్మోన్స్ ఉత్పత్తి తగ్గిపోతుంది. పెక్కు కోరిక కలగకపోవటానికి కారణం యిదే నంతుంది నైన్స్"

"ఈ సమస్యనుంచి బయటపడటమెలా?" అంది సరిత. అంతకు మించి అడగలేకపోయింది. ప్రతి రాత్రి తను యాంత్రికంగా భర్తకి లొంగి పోతుంటే అతడెంత అశాంతికి గురౌతున్నాడో ఆమెకు అర్థమౌతూనే వుంది. కారణం ఇంతవరకూ తెలిదు.

"మానసికమైన ప్రశాంతితో అంతా ముమ్మారుగా మారిపోతుందంటావా?"

సరిత ముఖతవళిల్ని చూస్తుంటే ఈ సమస్య ఆమెకు సంబంధించిందే అని అర్థమైపోయింది లాస్యకి. అయినా తరచి అడగటం ఆమె అభిరుచి కాదు. అన్యోన్యంగా వున్న యద్దరు మరింత మంచి జంట కావడానికి పెక్కు జీవితమూ గొప్ప అవకాశాన్నందిస్తుంది.

“అసలు ఇన్ ప్రాజెక్టు కాదు వదినా! కాదు అని తెలుసుకోవాలి అంటే భార్య భర్త లిద్దరూ ఒక విషయం తెలుసుకోవాలి” దృష్టిని బయట పితటిలోకి మరల్చుకుంటూ అంది లాస్య “రామాన్స్ విగిన్స్ ఇన్ డి కిచెన్ అంటారు సైకోథెరపిస్టులు. పండుకోవడం ప్రాతిపదికగా తీసుకోవాల్సిన హెల్త్ మేరిటర్ రిలేషన్ షిప్ లో ఇంటి పనులన్నీ భార్యే మాత్రమే అనుకోకూడదు భర్త. వంటగదిలో అలసిపోతున్న భార్య సహకరించాలి. ఇంటి సమస్యలో సతమతమౌతున్న భార్య దాదాపు పండుకుంటూ ఆమెకు మానసికంగా దగ్గర కావాలి. కాఫీ చేయబడుతుంది తేవలం భార్య డ్యూటీగానే భావించకుండా అవసరమైతే కాఫీ డిశ్ వేసి తీసుకువచ్చి మీద వుంచటానికి భర్త ప్రిపేర్ కావాలి. ఇలాంటి పేరింగ్ మనస్తత్వం త్రీలో ఇన్ సెక్యూరిటీని పారవ్రోయతుంది. అతడి నెన్స్ వీలొంగింకెనెకి మనసు పులకించి రాత్రి బెడ్ మీద అతడికి పూర్తిగా సహకరించేట్లు చేస్తుంది.”

ఆ క్షణంలో తన జీవితం ఆమెకు గుర్తుకురావడం యాదృచ్ఛికం కాదు. అందుకే బడలికగా నవ్వేసింది. “అయినా ఇదంతా థియరీ వదినా! ప్రాక్టికల్ గా వచ్చేసరికి ఇవేమీ సాధ్యం కావు.”

“అంత సాధ్యంకాని పరిష్కారం కాదే?” అంది సరిత బట్టన.

“అసాధ్యం కాదు నిజమే! కానీ ఇవన్నీ ముగాడా తెలుసుకోవాలి.”

“తెలియనప్పుడు మనం చెప్పకోవాలి.”

“వినే మనిషైతే ఓ.కే! కానీ ఏ ఆడదైనా సిగ్గు వదిలి భర్తకి మీద ఇలా ప్రవర్తించాలి అని ఎలా చెప్పగలదు?”

“భర్త కోరగానే సిగ్గు వదిలి బెడ్ రూంలో బట్టలు విడిచిపెట్టగలిగినప్పుడు యిలాంటి వివరాలు చెప్పటానికి ఎందుకు సిగ్గుపడాలి?”

“అలా మాట్లాడిన భార్య ఒక్కోమారు భర్త దృష్టిలో బరితెగిందే ఆడదయిపోతుంది.”

“అప్పుడు నీ ఖర్చుని క్లియర్ గా చెప్పేయాలి” అంది సరిత. అన్నాక లాస్య మొహంకేసి చూసింది. ఎందుకు ఆమెలో ఇంకా పుర్వాహం లేదు?

అంటే....

లాస్య కూడా ఇదంతా థియరీ స్టాయిలో ఆలోచిస్తూ తనకు దక్కని ఏ సుఖం గురించో ఆలోచించి మధనపడుతుందా?

గోడకున్న డిజిటల్ వాచ్ రాత్రి వదిన్నర గంటల్ని సూచిస్తుంటే సరికే తమ్ముడు గుర్తుకొచ్చాడు.

ఆమె సాగర్ ప్రసక్తిని తెచ్చేదే....

సరిగ్గా అప్పుడు గదిలోకి వచ్చాడు సాగర్.

అతడు తాగి వచ్చాడని బోధపడిపోయింది సరితకి.

“ఇంకా పడుకోలేదా అక్కా?” అన్నాడు ఖంగుతిన్న సాగర్ దృష్టి మరల్చుకుంటూ.

గట్టిగా నిలదీసేదే

కాని నిభాయించుకుంది.

“వెళ్ళొస్తాను లాస్య!” అంది సరిత.... ఆ తర్వాత తమ్ముడితో పొట్లాడడం యిష్టంలేనట్లు భర్త నిద్రపోతున్న గదిలోకి నడిచింది.

సాగర్ కి అక్క ప్రవర్తన అడ్డమైపోయింది.... బాగా తాగి వచ్చిన తనను చూపే అవకాశం కల్పించటానికే లాస్య అంత సేపూ హాస్యం పోషించినదంతో “వగలంతా శలవు పెట్టి మాట్లాడుకున్నది చాలక యింత సేపూ మా అక్కని యిక్కడ కూర్చోబెట్టావేం?” అన్నాడు సీరియస్ గా.

“తనే వచ్చిందండీ” అంది నెమ్మదిగా. “భోంచేడ్తురుగాని రండి” అంటూ లాస్య బయటికి కదలబోయింది. కాని సాగర్ ఆమెకు అవకాశం యివ్వలేదు.

ఆమె చేతిని పట్టుకుని నిషాగా నవ్వాడు. “ఇలాలా.”

“అకలిగా లేదా?”

“ఉంది.”

“మరి అన్నం పెట్టనివ్వండి.”

“అన్నం అకలి అడికాదు.... మరొకటి.”

ఆమెను పైకి లాక్కోబోతుంటే విసిగ్గా వానన గుఱిచుంది.

చొరకయ్యేటంత జాగుప్పగా అనిపించి గభాల్ని చేతిని లాక్కుంది.

“ఏమైంది నీకు?”

“ఎం కాలేదు. ముందు భోంచేద్దురుగాని రండి.”

“చేసే వచ్చాను.”

లాస్య కళ్ళలో గీర్చిన నీళ్ళు తిరిగాయి. “ఇంట్లో బంధువులున్నారే! వాళ్ళకి తెలిస్తే ఏమనుకుంటారు?”

“సీతా భయం అవనరం లేదు.... రేపు వాళ్ళకి నేను నచ్చెప్పు కుంటాను ముందిలా....”

లాస్య ఇష్టా యష్టాలతో అవనరంలేనట్లు ఆమె చీర కచ్చెళ్ళని అందుకున్నాడు.... బలంగా లాగాడు.

మూడన్నవాడు ఎలా వుండకూడదో యివ్వుడు సాగర్ ఖచ్చితంగా అలా ప్రవర్తిస్తున్నాడు.

లాస్య తప్పించుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నా సాగర్ వివరం లేదు. అహారంగా దొరికిన కుండేలు పిల్లపై లంఘించే పులిలా ఆమె వెంట పడు తున్నాడు.

దూరంగా నెట్టాలనుకుంది.

అరిచి గట్టిగా బుద్ధి చెప్పానుకుంది.

కాని పక్క గదిలోనే సరిత భర్తతోబాటు వుండన్న విషయం ఆమెకు గుర్తుకొచ్చింది.

ఆమె సందిగ్ధత ఆతడికి అడ్డాంలేజ్ కాగా మరింత తెచ్చికోయిన సాగర్ అయిదు నిమిషాల వ్యవధిలో లాస్యని వివత్తగా మార్చేశాడు.

ఆమె ప్రమేయం లేదు.

లాస్య సహకారం గురించి అతడు ఆలోచించడంలేదు.

మూడినన్న అపంతో, మొగుడ్ని అన్న మేల్ థావోనిజమేతో నేల మీద బొంత పరిచి దాని మీద తనకిష్టం వచ్చినట్లు చొర్లుతున్నట్లు మూడు నిమిషాల వ్యవధిలో తన అవేశాన్ని చల్లార్చుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత సాగర్ విజయగర్వంతో పక్కకి ఒత్తిగలి వెళ్లికొ పడుకున్నాడు.... ఆయాసపడుతూ.

లాస్య కళ్ళ నుంచి దారకడుతున్న నీళ్ళు ఆమె చెంపల్ని తడు పుతూ నిస్సహాయంగా నేలపైకి జారుతున్నాయి.

ఏమైంది ఈ మనిషికి?

నిన్న ఒక ప్రళయాన్ని సృష్టించాడు.

ఆ తర్వాత తను దాదాపడటాన్ని చూసి భరించలేక మంచి మని షా అయ్యాడు.... జరిగిందానికి వచ్చాస్తావ వచ్చాడే....

మళ్ళీ ఇంతలోనే యిలా ప్రవర్తిస్తున్నాడేం?

పెంచుకున్న నమ్మకాల చర్మాన్ని వలచి అనాటమీతో ఆడుకునే వాడినిలా దాకులతో చీల్చుతున్నట్లు గడ్డిపువ్వుని హేశనగా సులిమినట్లు పేదరగా లొంగిన అడతనాన్ని జీదార్తితో కాల్చి భస్మం చేస్తున్నట్లు జలంపి పెరుపువాడితో మలిచిన గతాన్ని మరీ మరీ గుర్తుచేస్తున్నాడేం? అన్నట్లుండి పైకి లేచాడు. కసిగా ఆమె చెంపల్ని తన పైపు తిప్పు కన్నాడు.

ఆమె కన్నీళ్ళు అతడ్ని బాధించలేదు. మరింత అసహనానికి గురి కాదు. “దాదాపడుతున్నావా?”

గొంతు పెగలడంలేదు. అయినా జవాబుగా అంది “దేనికి?”

“మరోసారి నాలంటి మూడు నీ జీవితంలో అడుగు పెట్టినం డు.”

అతడి విశ్లేషణ నిజమే.... అయినా ఎలా అంగీకరించి అవునన తుంద? “లేదు.”

“అబద్ధం చెబుతున్నావ్!”

“నన్ను నమ్మండి.”

“నువ్వలా ఏదవకపోతే నమ్మేవాడే.”

“నేను ఏడ్చింది అందుక్కాదు.”

“మరీ?”

జవాబు చెప్పలేదామె.

“ఇంతకన్నా గతం నయం అనిపించినందుకా?”

దిడ్డిగ్నంగా పైకి లేచింది వెక్కిరిచుతూ.... రోదేలులా నవ్వు పుట్టి అతడ్ని చూస్తుంటే భయంగా వుంది. కాలు తీసి కడుకున్నాక మళ్ళీ వాకిలిలో మారుకుపోయినంత అసహ్యంగానూ వుంది.

“మూడడేం?” మృతగతం నొసట పీరలలకం అడ్డే ఒక ఉన్నాద షానిలా అన్నాడు “ఫర్వాలేదు. చెప్పు.... నాకన్నా నీ మాజీ భర్తే

నయం కదూ?"

"దయించి అలా మాట్లాడకండి."

"ఏం.... అప్పుడే అతణ్ణి మరిచిపోయావా?"

ఏమిటి... తన శరీరాన్ని కాపాడంగా అంటించి చలి కాగాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడేం?

"నిన్నే."

"ఎప్పుడో మరిచిపోయాను" మొహాన్ని చేతుల్లో కప్పకుంది.

"అసంభవం లాస్య! నువ్వు మరిచిపోలేవు.... పైగా రొలి అతి భవం తొంభయ్యేళ్ళదాకా గుర్తుంటుందని...."

"ఫీన్.... అనవ్యయంగా ప్రవర్తించకండి."

నిగ్రహాన్ని కోల్పోయిన సాగర్ అమోఘతం అమె జాట్టుని అంటు కున్నాడు. "నటించకు లాస్య.... నువ్వతణ్ణి ఎంత ప్రేమించింది నాకు తెలుసు."

"ఏం తెలుసు మీకు...." దుఃఖంతో రొప్పుతుంది లాస్య. "ఏం తెలుసని యిలా మాట్లాడుతున్నారు.... అతణ్ణి ప్రేమించి వుంటే యిలా అతనితోనే వుండేదాన్నిగా?"

"అతడు...." రెట్టించాడు సాగర్. "అ....త....దు....యిలా చాలా గౌరవాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నావా అంటే అతణ్ణికా మరిచిపోనట్లేగా" పిడికిలి బిగించి అమె మొహాన్ని తన వైపు తిప్పుకున్నాడు. "ఒకే అతణ్ణి నువ్వు ద్వేషించి వుంటే నువ్వు 'వాడు' అనేదానివి....అవునా?"

"నేను సభ్యత మరిచి మాట్లాడలేను."

"అహ....అలాగా!" వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు. "నువ్వు సభ్యత మరిచిపోలేదా? నువ్వో సభ్యత గల ఆడదానివా....అయితే అతడితో రేపు అసభ్య శృంగారాన్ని అందంగా డైరీలో ఎలా రాసుకున్నావ్? నేల మీద నువ్వు నగ్నంగా మారేక శారీరకంగా కలిస్తే ఎంత సుఖంగా వుంటే?"

"ఇక వినలేనట్లు అమె చెవులు మూసుకుంది.

అప్పటి అమె మానసికస్థితి అమె స్థితిలో వున్న ఆడపిల్లకి కళ్ళు అర్థం కానిది.

అతడిలా చెప్పగలిగినా గాని సాగర్ చెప్పేదంతా నిజమే....అమె

నూచి అయిన గతం తప్పి అందులో చచ్చిన జ్ఞాపకాలు నరాల్ని పళ్ళతో కొరికి కుళ్ళన శరీరాన్ని మారినపు ముద్దగా పిడికిళ్ళతో లాగి దారుణంగా హింసిస్తున్నాడు.

"సో...." ఇంకా ఏదో జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ అన్నాడు. "నెక్స్ట్ అన్నది డెడ్ లైన్ లో కాక, వంటగదిలో ప్రారంభం కావాలా....అక్రమ సంభాన్ని నీ భర్తకు తెలియజేయగానే అతను వంటగదితోనే నెరపిన గ్రుంగారి అజ్ఞాంతం గుర్తుంచుకునేటంత గొప్ప అనుభూతిని మిగిల్చిందా! అతడితో ప్రతి కలయికా నరుగుడు చెల్లి నీడలలో విరుగుడు చేవతోట లో....మునిమాపు వేళ రెండు నక్షత్రాలు ముద్దు పెట్టుకుంటున్నప్పుడు మునికొళ్ళ మీద నిలిచిన దేవతలు మనని అనూయగా చూసినప్పుడెంత ఆపురావంగా వుంటుందని! తిలక్ అప్పుతం కురిసిన రాత్రిలోని కవితని గుర్తించుకుంటూ పేడీలు నింపావా....అలాంటి నువ్వు ఇప్పుడు నాతో పిచ్చియరగా కావరం చేస్తున్నావంటే నన్ను నమ్మమంటావా?"

కసిగా అమె జాట్టు వదిలాడు....కాడిజంతో నవ్వుతూ డెడ్ లైపు నడిచాడు.

అప్పుడు కదిలింది లాస్య వేగంగా....

సాగర్ కూడా పూహించలేదు లాస్య అలా ప్రవర్తించగలదని—

అక్రమంగా అతడి పద్ధత కాలరు పట్టుకుంది. "చెప్పండి! ఇప్పుడు మీరు కాగింది ఎవరితో? మిమ్మల్నే. నాకు జవాబు కావాలి....పెంటనే చెప్పండి."

అమె కంతం తీవ్రత క్రమంగా ఎక్కువవుతుంటే కంగారుపడ్డాడు సాగర్. "ఆరవకు...."

"అరుస్తాను. కేకలు పెడతా....ఇక నేను దేనికి ఆలోచించను. ముందు చెప్పండి యింతసేపూ మీరున్నది ఎవరితో?"

"నీ మాజీ భర్తతో."

"సిగ్గుండాలి" కసిగా బిత్తి పలికింది.

"దేనికి?"

"ఒక రోఫర్ గాడితో మందు కొట్టటానికి."

"రోఫర్ కాదు.... పెద్ద విజినెస్ మాగ్నెట్."

“వాడు ఎంత గొప్పవాడైనా వాణ్ని ఛీ కొట్టి వదిలివెళ్ళిన భార్య దైరిని మీకు చూపించాడు. అంటే వాడు లోపం మాత్రమే కాదు. నన్నాని బిల్... వాడి దగ్గర మందు కోసం చేరిన మీరు అంతకన్నా నికృష్టుడు.”

“లాస్యో!”

“నన్ను చూట్టాడనివ్వండి మిస్టర్ సాగర్! మరోసారి మీరు వాళ్ళ కలిసినా, అక్కడ నా గురించి మీరు చర్చించినా, నేను టాలరేట్ చేయను. అదికాదు....” ఆమె దుఃఖోద్వీగ్నంగా కంపించిపోతూంది. “అసలు కట్టుకున్న భార్య గురించి ఎవరో ఏదో కూస్తే భరించిన మీరు....” మెదడు నరాలు చిట్టిపోయినంత బాధతో నేలపై కుప్పగా కూలిపోయింది. “అసలు మీరు నా భారేనా? లేకపోతే డబ్బుకోసమే, ఓ అడదాని అవసరం కోసమే నన్ను అంగీకరించిన వ్యక్తా.”

లాస్యో యిప్పుడు అందమైన ప్రతిమలా లేదు. అవసర మస్తకంతో అశ్రుతర్జనం చేస్తున్న ఆడతనలా వుంది. మందుతున్న భూతకాలపు వేడికి సొమ్మసిల్లుతున్న తెల్లపావురంలా వుంది. ఎముకల కోసం కొట్టాడు కుంటున్న రెండు కుక్కల మధ్య మిగిలిన ఒకే శవంలా వుంది.

అలా ఎంతసేపు నిద్రకి జాగ్రదావస్థకి మధ్య కుమిలిపోతూ కూర్చుంటే ఆమెకి గుర్తు లేదు.

ఏదో అలికిడి అయినట్టుగా అనిపించటంతో తల తిప్పి చూసింది.

సమీపంలో కూర్చుని వున్నాడు సాగర్....

భయంతో కంపింపింది.

మరోసారి అతడు తనను వేధిస్తే గుండె ఆగిపోయేట్టుంది.

అసలు యిక ఏ చిన్న రాపిడినీ తట్టుకునేట్టు లేదామె.

“సారీ!” అన్నాడు తల వంచుకుని....

విస్మయంగా చూసింది.

“చాలా నీచంగా మాట్లాడాను కదూ?”

అది పక్కాత్రాపంలానే వున్నా సమ్మలేకపోయింది.

ఇలాగే నిన్న రాత్రప్పుడు అన్నాడు మళ్ళీ ఈ రోజు అదే పవాళ్ళి వల్లైస్తున్నాడు.

“నన్ను తిమిండు లాస్యో!”

సాగర్ కి అటూ యటూ

మీదం పొర్లుకొస్తుంటే నిర్జీవంగా గోడకి తొరిగిలబడింది.

నడ్డమరిగిన చీకటిరాత్రిలో నరకాన్ని తలపుకి తెచ్చే గది. ఆ గదిలో చెంబుతున్న విద్యుద్దీపం. దాని దిగువగా ఎన్నో స్వప్నాలకి, ఆశలకు అలవాటైనట్టుండనుకున్న బెడ్... దాని సమీపంలో షుట్ పాల్ పై భిక్షువులా కూర్చున్న తను. సమీపంలో నిన్ను మించి ముష్టి దొరకడన్నట్టు బిజీకొట్టుకుంటున్న సాగర్.

ఎంత అనభ్యాసంగా వుందని....

ఇంకా ఎలా భరించాలనుకుంటూంది.

వట్టుమని పది నెలల కావరం చేయకముందే యింతటి హింసకి గురి పడ్డదే....

ఇకటికో ఎలా....

ఇప్పుడేం చేయాలి....

ఎందుకు తనిలా కొందరవడి మళ్ళీ రొంపిలోకి అడుగుపెట్టింది?

ఆమె అలోచిస్తుంది పిచ్చిదానిలా....

పోసి ఈ జీవితాన్ని గతంలాగే నెట్టి మళ్ళీ ఒంటరిగా బ్రతకాలని నిశ్చయ అనుకోలేకపోతూంది.

ప్రపంచానికి భయపడుతూందా....

ఏ మగాడితోనూ సవ్యంగా కావరం చేయలేని ఆడదని పదిమంది మనస్సులై తట్టుకోలేనని అందోళన పడుతూందా?

కరిగిపోతున్న స్వప్నాల చారికలు కన్నీళ్ళలా ఆమె చెంపల్ని చేరి అపుడుంటే.... భూకంపంలాగే సంద్యాకాలిలా మనసు దీడువారి, మెదడు బిగిపోతుంటే మోనాన్ని వేడిగా నిట్టూర్చుతూ తెల్ల వార్లుగడిసింది.

సాగర్ కళ్ళలో భయం కనిపించిందే తప్ప బాధ లేదు.

అసలు అతడెందుకలా ప్రవర్తిస్తున్నాడో ఆమెకు అర్థం కాలేదు. తెల్లవాక లాస్యో ఎప్పుడో యింటి వసులు చేసుకుపోయింది మింటలదా....

లాస్యో ఏదో అనభ్యాసమైన మార్పు కనిపించింది సరితకి. అడవి ప్రయత్నించి విఫలమైంది. జీవితం గురించి చదువుకున్న అనుభవం ఎక్కువే అయిన ఆడది సరిత.

సాగర్ కి సిగ్గుగా వుంది ఆమె ముందు నిలబడటానికి.

అది కాదు....లాస్య ఆ రోజు కూడా శలవు పెట్టి యింటికి వుండటమే నయమని కూడా అనుకున్నాడు.

అతడు కోరలేదు. కానీ లాస్యే ఫ్యాక్షరీకి రాలేనంది. మరో రోజు శలవు ఇంటిమేషన్ యిమ్మని చెప్పింది సాగర్ కి.

సాగర్ పెళ్ళాక ఇక నిధాయించుకోలేని సరిత లాస్యని నిలబడి...
“నీ కళ్ళెందుకలా వున్నాయి?”

అత్యయతకి తట్టుకోలేని మనసు కళ్ళలో నీళ్ళను కమ్మింది కానీ అవి కనిపించడం యిష్టం లేనట్లు తల తిప్పుకుని యింటివనుచు చేయబోయి నిమగ్నమైంది.

“నిన్నే లాస్య! మాట్లాడవే?”

“ఏం లేదు వదినా....!” బడలికగా నవ్వింది. “లాతి కంటే ఏవో నలకవడింది. అప్పటికి మీ తమ్ముడు దాన్ని తీసే మాలని తెగ ప్రహేళిక వేసి చిచ్చింది. అప్పుటికి మీ తమ్ముడు దాన్ని తీసే మాలని తెగ ప్రహేళిక వేసి చిచ్చింది. అప్పుటికి మీ తమ్ముడు దాన్ని తీసే మాలని తెగ ప్రహేళిక వేసి చిచ్చింది.”

చెబుతున్నది నిజంలా అనిపించలేదు.

నలకేవడిందో, లేక తమ్ముడే నలకగా మారి ఆమెని బాధపెట్టాడో తెలుసుకోవాలనుకుంటూ “నేను నీకు వదిన్ని మాత్రమే కాదు అక్కలాంటిదాన్ని లాస్య! నాతో నిజం చెబుతావన్న నమ్మకంతో అనుకున్నాను” అంది బాధగా తల వంచుకుంటూ.

ఏ మూల నక్కి దాక్కున్నాయో పిచ్చి నీటి బిందువులు అలా అయిన అడదానికి ఎవరున్నా లేకపోయినా మేం మాత్రం తోడులాంటి అంటూ గణాన ముందుకు దూసుకొచ్చాయి.

అప్రయత్నంగా జారిన ఆ నీటి బిందువులు సరిత ఆలోచనలు నమర్చించే ఉదాహరణలు కావడం ఆమెకిష్టం లేదు. “చూశారా.... ఇప్పుడు వచ్చింది మాత్రం నిజం కన్నీళ్ళే” అంది లాస్య యిక దాచుకోలేక.

“ఎందుకో తెలుసుకోవచ్చా?”

“మీ అత్యయతకి తట్టుకోలేక.”

సరిత విస్మయంగా చూస్తూంటే అంది లాస్య- తనని కానుక ప్రియంకుంటూ “నిజం వదినా....మీకు తెలుసుగా నేను జీవితంలో పెళ్ళి

అడదాన్ని కొన్ని నెలలపాటు అంతర్వేదంతో నలిగిపోతూ అనాది బ్రతికినదాన్ని. సరిగ్గా అలాంటిప్పుడు మీ తమ్ముడు నేనున్నానంటూ ముద్దకొచ్చి నాకు ఆనందంగా మారాడు. అదిగో అప్పుడు తొలిసారి ప్లీజ్ వచ్చాయి. ఆ తర్వాత నేను ఒక వ్యక్తికి భార్యని మాత్రమే కాదు ఈ ఇంటిలో అందరూ అపురూపంగా ప్రేమించే అదృష్టవంతులైతిమి తెలిసింది- నిన్నటినుంచీ మీ మాటలు వింటుంటే. మళ్ళీ ఇప్పుడు ప్లీజ్ వచ్చాయి. అనందభాష్యాలంటారే....ఆ చైపులో.”

సరిత ఇక రెట్టించలేదు.

లాస్య చెబుతున్నది నిజం కాదని తెలుసు.

కానీ ఆమె రహస్యంగా తనలో కానుక సమాధి చేసుకుంటున్నది అని ఆమె సహకారం లేకుండా తెలుసుకోవడం తన అనిష్టం కాదనుకుంది.

“ఈ రోజెందుకు ఫ్యాక్షరీకి పెళ్ళిలేదు” బిక్కున అడిగింది.

“మొదటిది మీరు పెళ్ళేది ఈ రోజు కావడం. రెండోది ఎప్పుడో నాకు వర్కింగ్ వుమెన్స్ హాస్టల్లో రూమ్మేటు అయిన ఓ స్నేహితురాలికి బిల్డ్ బాగోలేదని తెలియడం....”

అనంతల్పితంగా అనేసిన లాస్య నిజానికి లీనా దగ్గరికి పెళ్ళేది కాదు. కానీ ఇంటిలోనే వుంటే సరిత వూరుకునేట్టు లేదు.

ఏవోలా నిజం కక్కించేట్టుంది.

అంతటి ప్రభావాన్ని చూపుతూందామె.

అందుకే నిజంగానే లీనాని కలుసుకోవాలనుకుంది.

లీనా అమ్మనుకి పెళ్ళేది వది గంటల్లోకి కాబట్టి తొమ్మిది గంటలకల్లా వుమెన్స్ హాస్టల్ కి బయలుదేరింది.

* * * * *
“మై స్వీట్ డార్లింగ్” లాస్యని చూడగానే ఆనందంతో అక్కున చేరుకుంది లీనా. “ఎన్నాళ్ళకెన్నాళ్ళకి....సో....ఈ ఫిల్మీక్రికర్ సికింకా నిర్దుండన్నమాట.”

“దాగున్నావా” అడిగింది లాస్య.

“నా సంగతి అటుంది. సుస్వేలా వున్నావు... మీ వారు, కొత్త

యిల్లు, ఉమ్మడి కుటుంబంలో దాంపత్యం....అంతా ఒకేనా?"

"బాగుంది" క్లుప్తంగా అంది లాస్య.

"లేదు లాస్యా....నువ్వు నిజంగా హాపిగా లేవు.

లీనా వున్నట్టుండి యిలా మాట్లాడడంతో చిరిగి-వడింది.

అసలు ఏం చూసి అలా అందో అమెకి ఆర్థం కాలేదు. ముందు

జోక్ చేస్తుండేమో అనుకుంది గాని లీనా మళ్ళీ సీరియస్ గానే అంది.

"ఒకవేళ నువ్వు హాపిగానే వుంటే నా దగ్గరికి వచ్చేదానివి కాదు లాస్యా!

ఒకవేళ వచ్చినా మీ వారితో కలిసి జంటగా రావడంలాంటి పనిచేసేదానివి.

మాదవరసకైనా మీ యింటికి ఆహ్వానించేదానివి."

ఎందుకు వచ్చినా అనిపించింది ముందు లాస్యకి... ప్రతిదాన్ని

ఎగ్జాగరేట్ చేసి మాట్లాడతావు."

"డోంట్ హైడ్ మై డియర్ స్వీట్ లేడీ....ఫేస్ మనసు! ఇంకెప్పు

అన్న సూత్రాన్ని నేను అంగీకరించను. కానీ ఇప్పుడు నిన్ను చూస్తుంటే

తప్పకుండా ఆ సూక్తి నిజమే అనిపిస్తోంది. కావాలంటే ఓసారి ప్రెస్టో!

చేయి! ముందు నిలబడి నిన్ను నువ్వు చూసుకో."

"మరేదన్నా మాట్లాడు లీనా!"

"ఏం....నిజం వినటానికి భయంగా వుందా లాస్యా....నేను

అబద్ధం చెప్పడంలేదే....ఒకనాడు నీ జీవితం గురించి దిగులు మాక్రమే

కనిపించేది నీలో....ఇప్పుడు మొత్తం ప్రపంచంలోని వివాదమంతా నీలో

కనిపిస్తోంది. నా అనాల్సిన తప్పయితే దాచి నా చెంపమీద కొట్టు. లేదా

అంటే నాలో ఇక జన్మలో అబద్ధం చెప్పే సాహసం చేయక."

తల వంచుకుని కూర్చున్న లాస్యలో ఏ మార్పు అమెను అంత

సంచలనానికి గురిచేసినాగాని అమెకంగా లేచింది లీనా.

కిటికీలోనుంచి దియటికి చూస్తూ నిలబడింది.

"నేను ఏ తర్కంతో యిలా మాట్లాడుతున్నది ఆలోచిస్తున్నా

లాస్యా!"

లాస్య ఖండించలేదు. ఒకవేళ ఖండించి వుంటే మౌనంగా వుంటే

దేమో గాని అమె అలాంటి ప్రయత్నం చేయకపోవటంతో తన నమ్మక

"చాలా సింపుల్ నైకాలజీ గురించి నేను మాట్లాడుతున్నాను

లాస్యా....ఎస్....దేవుణ్ణి నమ్మే మనిషికి కష్టమేమీ లేదు దేవుణ్ణి తలుచు

కుంటాడు. లేదా మొర పెట్టుకోటానికి దేవుడి గుడికి వెళతాడు. మాటలు

రాని పసికందు తనకి బాధ కలిగితే అమ్మకి వినిపించేట్టు గట్టిగా ఏడుస్తాడు.

అయిన వాళ్ళన్న ఆదపిల్ల ఆత్మరింబి అరడికి గురైతే అమ్మా నాన్నల

దగ్గరికి వచ్చి కంటతడి పెట్టుకుంటుంది. ఇదంతా కమ్యూనికేషన్ సిస్టమ్ లో

లగమే లాస్యా....కానీ సీకెవరూ లేరు నేను తప్ప. అందుకే బాధతో

నలిగిపోయిన జ్ఞానంలో నేను గుర్తుకొచ్చుంటాను. నేనెలాంటి దాన్నయినా

అల్ట్రా సీ శ్రేయస్సుని కోరే మంచి ఆక్కలాంటి దాన్ని కదూ."

అప్పుడు రాలివడింది లాస్య కళ్ళనుంచి ఓ నీటిబొట్టు. కాదు అమె

మాటలు, అప్యాయత లాస్యని దారుణంగా ఓడించాయి.

"సారి" అంది లీనా. వెనుకెంటనే లాస్యని ఆక్కలా అక్కన

చేద్దుకుంది. ఏం జరిగిందే....ఎందుకా కన్నీళ్ళు....ఐ హేటివ్ లాస్యా!

ఒకటికే సెకన్లలో అపసరుగా పనిచేస్తూ నువ్వే యిలా కంటతడి పెట్టు

కుంటే ప్రపంచంలో ఏ ఆధారమూ లేని స్త్రీ జాతి నూయి నెడే చేసుకు

వచ్చిపోతుంది....చెప్ప....నువ్వు నన్ను మీ యింటికి ఓ రోజయినా పిలి

వకపోయినా వట్టించుకోని నేను యిప్పుడు నీ బాచేమిదో చెప్పకపోతే

మాత్రం తట్టుకోలేను. ప్లీజ్!"

లాస్య ఇక నిగ్రహించుకోలేకపోయింది.

సాగర్ అప్పరూపంగా చూసిన జ్ఞానాలు మొదలుకుని శ్రీరామ్ తిరిగి

రంగప్రవేశం చేయటం మొదలుకుని నిన్న రాత్రి జరిగిన సంఘటనదాకా

దాచుకోకుండా అంతా చెప్పింది.

అయిదు నిమిషాలపాటు నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయింది లీనా....అది

విశేషణి కిచ్చిన విరామం కాదు. లాస్య దుఃఖం నుంచి తేరుకోవటాని

కిచ్చిన గడువు....

"ఆ తర్వాత ఏం చేయాలో అటుంచికే అసలు ముందు నీ దాంపత్య

జీవితం గురించి రెండు నిమిషాలు మాట్లాడతాను లాస్యా....నువ్వు చెప్పిం

దాన్ని బట్టి చూస్తే నీ భర్త సాగర్ నిన్ను అమితంగా ప్రేమిస్తున్నాడు.

ఇకముందు కూడా ప్రేమిస్తాడు....కాకపోతే....హి ఈజె మిడిల్ క్లాస్.

నూదో యింటలైక్కువరో.... ఇక్కడ నేను నూదో అన్న పదం వాడింది అతడు అచరించని ఆతడికున్న పరిజ్ఞానాన్ని దృష్టిలో వుంచుకునే లాస్య...."

లాస్య తల పైకెత్తలేదు. లీనా చెబుతున్నది ఆసక్తిగా వింటుంది.

"ఈ ప్రపంచంలో శీలమన్న పదం గురించి అమితంగా రిచీ క్షయ్యే చిత్రమైన వర్గం మధ్యతరగతి లాస్యా.... కేరెక్టర్ న్నది అన్ని వర్గాలకీ అవసరమైందని అంగీకరిస్తూనే అది ముఖ్యంగా వాళ్ళకే పరిమితమని భావిస్తుంటారు. ఉదాహరణకి ఓ బాగా డబ్బున్న అమ్మాయికి పెళ్ళి ముందే కడుపునెరుసుకుందాం. చాలా యీజీగా తీసుకున్న తల్లిదండ్రులు గుట్టుదప్పుడు కాకుండా అబార్టన్ చేయిస్తారు. అదే మరి స్టేషన్ లో ఇట్టి పెరిగిన పేదపిల్లకి కడుపుపైకే ఓ పంచాయితీ పెట్టి కడుపు చేసిన వాడి అయిదు కుందల కల్లు జరిమానాగా వేసి రడీగా వున్న మరో మగాడికి ఆమెను కట్టబెడతారు."

క్షణం అగింది లీనా.

"ఇక చిక్కల్లా మధ్యతరగతి అడవిల్లతోనే లాస్యా.... అలా కనుపైన అడవిల్లని చూసి కన్న తల్లిదండ్రులు ప్రపంచంలో జరగడాని మోరం జరిగినట్టు గుండెలు బాదుకుంటారు. నిప్పుని నీటితో కడిగే సాంప్రదాయంలో బ్రతికిన ఏకైక జాతిలా, పీల్చే తే మూక వుమ్మడిగా రేక ఆ అమ్మాయి మాత్రమే ఆత్మహత్య చేసుకుని చచ్చేదాకానో వెంటాడి పేదరిస్తారు. ఎప్పుడో యిలా జరగడం కాదు. యిప్పటికీ మధ్య తరగతి జనం ఆలోచించేది యిలానే.... దీనికి కారణం మిడిల్ క్లాసులో ఆలోచనకే కలవరపడటానికి తేడా తెలియ కాబట్టి. అలా బ్రతకడం వాళ్ళ దురదృష్టం లాస్యా.... అందుకే ఆలోచించి పరిష్కారం వెదకరు.... కలవరపడటా ప్రతి పౌరపాటుకీ ప్రాకాలు తీసుకుంటారు. ఖచ్చితంగా మీ ఆయన కూడా అదే తేటగిరికి చెందిన మనిషి."

కంప్లూడ్ చేసింది లీనా.

"అందుకే ఒకనాడు నీ మీద సానుభూతి చూపించిన సాగర్ ఆలోచనకన్నా కలవరపడటానికి ఎక్కువ టైం స్పేస్ చేసిన నీ సోకల్ ఫర్ నీ మీద సానుభూతితో నిన్ను భార్యను చేసుకున్నాడు. బహూ"

కలం ఇలాగే గడిచిపోతే అది క్రమంగా మారేదేమో కూడా. కానీ ఇంతలో మాటే భర్త కాక తాళియంగా నీనుకోకి వచ్చాడు. నీతో తనకున్న కారీ యైన అనుభవం గురించి చిలవలువలవలుగా చెప్పేసరికి యిప్పుడు తన భర్త నెకెండ్ హేండ్ గా భావించిన సాగర్ మందులో ఫస్ట్ హేండ్ అనుభూతి గురించి ఆలోచించి తెచ్చిపోతున్నాడు. మందు దీగాక మళ్ళీ నా మీద ప్రేమను ప్రకటిస్తున్నాడు."

"అదికాదు లీనా! అనలు ఏ భర్తయినా మరో మగాడు తన భార్య గురించి మాట్లాడితే రియాక్ట్ వారిగా?"

"అవాలి. కానీ నవ్వుకాస్తానెగా ఈమె ఎవరో వదిలితే నాకు భార్య అయిన అడదనే ఫీలింగ్ సాగర్ కి మొదటి నుంచీ వుంది. అందుకే శ్రీరామి చాచి చెంప పగలగొట్టలేకపోతున్నాడు. పైగా మందు కోసం కలుస్తాన్న నెపంత్ శ్రీరాజ్ కి దగ్గరై నీ గురించి యింకా విచారించుకుంటున్నాడు."

ఉద్విగ్నంగా చూసింది లాస్య.

లీనా ఆర్థ్యమెంటు ఆనందిద్దంగా అనిపించలేదు. సాగర్ కి కావాల్సిందే అయితే ఆ మాత్రం అవకాశం తన సంపాదనతోనూ సాధించగలదు. కంపెనీయే ముఖ్యమైతే చంద్రహాస దగ్గరికి వెళ్ళగలదు. కానీ అతడికి కావాల్సింది శ్రీరాజ్ ద్వారా తన గురించి సీతంగా వడం.

"సో.... ఇప్పుడు నీ భర్త ఓ న్యూరోసిస్ తో బాధపడుతున్నాడని పప్పు అంగీకరించాలి లాస్యా. అది క్రమంగా నైకోసిస్ గా మారకముందే నీ చేయాలి నువ్వు చేయొక్కోవాలి. లేదా అంటే అప్పటికి నువ్వు నువ్వుగా జీవించు"

లాస్యలో చలనం లేదు. సాగర్ నిజంగా ఇలా ఆలోచించవాన్ని అలవాటుగా మార్చుకుంటే తనేం చేయాలి? ఎలా అత్తమ్మ మార్చుకోవాలి? అనలు మార్చున్నది సాధ్యమేనా?

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్?"

"ఏం చేయాలి పాలుపోవడం లేదు."

“ఈ బోడి నమస్కరితల బద్దలు కొట్టుకోవాలన్న అవసరం లేదు లాస్య! ఇప్పుడు లేకపోతే విడిపోయి బ్రతుకు.”

“కానీ....”

“మళ్ళీ నలుగురి ముందు తలెత్తుకుని బ్రతకడమేలా అంటావు.... అంతేగా? పిచ్చి లాస్య! నీ జీవితం గురించి ఆలోచించాలింది నువ్వేనే. ఎవరో నీవో అనుకుంటారన్న భావంతో కుమిలిపోతే జన్మలో సుఖపడవు.”

“నేను నీ అంత ధైర్యవంతురాలిని కాను.”

“ఇక్కడ కావాలింది ధైర్యం కాదు.... నీ జీవితాన్ని నువ్వే ప్రేమించుకోవడం. అది సాధ్యం కాకపోతే క్రమంగా నువ్వు సిగ్గుతోడిని యాకగా మారిపోతావు. అప్పుడు నీ ఆలోచనా సరళిలో అనూహ్యమైన మార్పు....నీ మీద నీకే కసి....లేదా నీ చుట్టూ వున్న ప్రపంచం మీద ద్వేషం పెరిగిపోతుంది. అప్పుడు చూతూ నాలా మారిపోయిన నువ్వు ఆశ్చర్యపోనవసరం లేదు

ఉద్వేగంగా చూసింది.

“నేను నిన్ను భయపెట్టడం లేదు లాస్య! ప్రోబులెన్స్ గురించి మాట్లాడుతున్నాను. దాంపత్య జీవితంలో నెక్స్ అన్నది ఓ భాగమే తప్ప నెక్స్ దాంపత్యం కాదని నేనూ నమ్ముతాను. కానీ సాగర్ లాంటి డెట్యా షన్ లో బ్రతికే వ్యక్తి క్రమంగా నిన్ను గతం గురించి అవమానించడం నెక్స్ లో నీ మాజీ భర్తకన్నా గొప్పవాడన్న విరూపించుకోవడం కోసం నీ మీద రకరకాల నెక్స్ పరమైన దాడులతో నిన్ను హింసించి ప్రతి కలయికా నీ ఓ గెలుపుగా అన్వయించుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అలా నీకు మానసికంగా మరింత దూరమై నీ మనసు మరో దారిలోకి వెళ్ళటానికి కారణమవుతాడు. ఖచ్చితంగా ఇలాగే జరిగి తీరుతుందని నేనడంలేదు లాస్య! జరిగే అవకాశముందంటున్నాను”.

“నేను సాగర్ నుంచి కోరుకునేది నెక్స్ అయితే అప్పుడు ఆలాంటి ప్రస్తావనకు గురయ్యే అవకాశముంది లీనా!”

తను పతనం కావడం గురించో లేదా గాడితప్పి ప్రవర్తించటం గురించో లీనా అంత కాన్సిడెంట్ గా మాట్లాడుతుంటే లాస్య భరించలేక పోతుంది “ఐ నీడ్ హిట్ కంపెనీ.”

“అంగీకరిస్తాను లాస్య! కానీ ఆ నిజాన్ని సాగర్ అంగీకరించా గా” లాస్య అందోకన్న అర్థం చేసుకున్నట్టుగా అంది లీనా. “‘వీన్ అట్ వాటర్’ అనే ఓ లేడి నెక్స్ థెరపిస్ట్ ఆ మధ్య ఆక్రమ సంబంధాల మళ్ళీ కూరుకున్న స్త్రీల మీద ఓ నర్స్ జరిపింది లాస్య! అందులో డెటైన్ యొక్క భారం స్త్రీలు భర్త నెక్స్ పొటిన్ని చూటిలో గురించి గొప్పగా మాట్లాడవచ్చు. కొందరు స్త్రీలు ప్రేమయ్యే ఇంజనీరింగ్ అయినా అతడిని డిటెన్డేషన్ కు కూడా తేల్చి చెప్పారట. దీనికి కారణం ఏమిటో తెలుసా?”

లాస్య విభ్రమంగా చూస్తూంది.

“పెళ్ళి ద్వారా ఒక ఆడది ముఖ్యంగా కోరుకునేది పెండర్ నెస్ న్యూ కమ్యూనికేషన్. భర్తనేవాడు మానసికంగా స్నేహితుడు కావాలి, పట్టించుకుంటున్నావని కావాలి....తన భావని వినాలి.... తన భావాన్ని పేర్ చేసుకోవాలి....ఏదానికి నెక్స్ లో కూడా మానసికంగా అతడు తనలో ఐక్య భావనట్టుగా వుండాలి. ఇదీ ‘వీన్ అట్ వాటర్’ థియరీ. ఖచ్చితంగా నీ విషయం అంటాన్నేను. ఎందుకంటే నెక్స్ అన్నది ఆడదానికి పెళ్ళికో న్యూమయ్యే అనుభవం కాదు కాబట్టి. సుఖానికి నెక్స్ మాత్రమే కారణం లే పెళ్ళిదా అందుకు....ఆది బయటా దొరుకుతుందిగా. అంతకుముందు నీకో దొరకాలి. అందుకే పెళ్ళిని కోరుకుంటుంది స్త్రీ. కాబట్టి దాంపత్య పరం మనసుని గాయపరిచినా....అహాన్ని కించపరిచినా ఆడది పేషనేట్ లాగా ప్రవర్తించే అవకాశాన్ని కుంచించ చేస్తూంది. ఆస్థితిలో ప్రధానాలు లేదు....చేయగలిగేది మూడే”

ఒక విశ్లేషణలా చెప్పుకుపోతుంది లీనా.

“మొదటిది నా బ్రతుకింతే అని రాణి పడుకూనే బ్రతకడం....లేదా పోవడం. మానసికంగా బలహీనురాలై చేత వాడం....” అగింది లీనా.

“నువ్వే....నువ్వే దారి ఎన్నుకోవాలనుకుంటున్నావ్?”

“అంటే?”

“సాగర్ ని నేను మార్చుకుంటాను లీనా! చాపటమో, విడిపోవడమో, రాణిపడటమో కాదు ... నన్ను నిజంగానే ఇష్టపడే సాగర్ ని

పూర్తిగా నా మనిషిగా మార్చుకుంటాను. అది అంత సులభం కావని తెలుసు....అయినా సాధిస్తాను.”

“అర్ ది డెస్ట్” అంది లీనా వెంటనే.

చాలా విమర్శిస్తుందనుకున్న లీనా అంత సులభంగా టాప్ సి ముగించడం ఆమెను విస్మయానికి గురిచేసింది.

“అలా ఆశ్చర్యపోకు లాస్య! నేను నిజాయితీగానే నీకు సహకారం తెలియజేస్తున్నాను. ఎందుకంటే నీ సహనం మీద నాకు నమ్మకం వుండటం, రెంకోడి సాగర్ కి సువ్వంపే ఇష్టమన్న నిజాన్ని నేను అంగీకరించటం. ఎన్ లాస్య! సాగర్ కి సువ్వంపే నిజంగా అభిమానమే. కాబట్టి కాడిస్ లా ప్రవర్తించాక తన తప్పు తెలుసుకుని నిన్ను బుజ్జగించాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు.”

లీనా కొలిసారి తను నమ్మని నిజాన్ని నిజమంత నమ్మకంగా చెప్పింది.

లీనా దృష్టిలో సాగర్ ఓ అవకాశవాది. కేవలం అర్థికమైన ఇబ్బందుల నుంచి గట్టెక్కటానికి సానుభూతి పేరిట ఓ అవకాశంగా రావించి లాస్యని భార్యని చేసుకున్నాడు. ఇప్పటికీ అతడి ప్రవర్తన దృష్ట్యా సానుభూతినే ప్రదర్శించగలుగుతున్నాడేమో తప్ప అది ప్రేమ కాదు.

ప్రేమనే అనుభవం గురించి ప్రాక్టికల్ గా తెలుసుకునే అవకాశం లీనా కింత వరకూ రాలేదు.

అయినా ఆమెకు అవగాహన వుంది.

ప్రేమంటే యథాతథంగా అంగీకరించడం.... లోసాల్ని షిట్ గా మరచిపోవటం కాదు. ప్రేమంటే ఒప్పుందం కాదు కాళ్ళకత్తి ప్రాంతం కపై తిరిగి తీసుకోలేనంత పటిష్టంగా మనసు యివ్వటం.

సాగర్ తో లీనాకి పరిచయం లేకపోయినా లాస్య చెప్పిందాన్నిట్లా అతడంటే ఆమెకిలాంటి అభిప్రాయం ఏర్పడిపోయింది.

కేవలం రాణి పడటానికి సిద్ధపడే లాస్య అతడిని మార్చుకుంటానన్న అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేసిందని ఆమె బలంగా నమ్మినా ఆ యంపై యిక చర్చించదుకోలేదు.

చర్చిస్తే లాస్య యింకా మానసికంగా బలహీనురాలైతుంది.

అది లీనాకి యిష్టం లేదు.

జీవితానికి అర్థం నమ్మకాల పునాదులపై నిర్మించుకున్న భవంతిలో రెంకినంతకాలమూ ప్రశాంతంగా బ్రతకడమే అయితే అందుకు లాస్యని మమ్మర్తిగా ఆశీర్వాదించాలనుకుంది. అంతే....

“ఓ.కే! ఒకసారి మీ శ్రీరాత్ ఎద్రను నాకిప్పు. పోయేరోగా ఓ పనిని గుఱపారం చెయితాను.”

ఆ చివరి వాక్యానికి అర్థం స్ఫురించని లాస్య “పోవడమేమిటి?” అంది.

నవ్వేసింది లీనా యథాలాపంగా. “ముందే చెప్పేదాన్నే....! కానీ ఒకసారి నాకు అవకాశం చొరకలేదు. నేను వైజాగ్ ట్రాన్స్ ఫర్ చేయించుకున్నాను.”

అప్రతిభురాలిగా చూసింది లాస్య.

అది బాధో లేక దారులు వేరైనా ఆలోచనానరళిలో వైవిధ్యమున్నా చాలా కాలం కలిసి వున్న ఓ ఆత్మీయురాలిని దూరం చేసుకుంటున్నందుకు బంబోనో లాస్య దిగులుగా చూసింది.

“ఇక్కడ బోర్ కొట్టిందే లాస్య....! అందుకే గాలి మార్చుగా వంటుంటి న్లేన్ మార్చేస్తున్నా. అయినా నాకంటూ ఫలానాబోట వుండాలి రులేముంది! బ్రతికినంతకాలమూ నాకు తోచినట్టు, నా కిష్టమైనచోట గడపటం నా ప్రియిపుల్ గా! అందుకే వెళ్ళిపోతున్నాను వచ్చే వారమే.... అయినా నువ్వేమిటి అలా అయిపోతున్నావు?”

మనసులోని బాధని వినరంగా చెప్పలేకపోయింది లాస్య. అందరూ ప్లా ఎవరూ లేని వ్యక్తుల్లా బ్రతుకుతున్నారని యిద్దరూ.

కానీ తనకంటూ ఓ చిన్న మడలి ఏర్పడింది.

అది నుంచి కాని, చెడు కాని కనకీప్పుకు కొన్ని బాధ్యతలున్నాయి. లీనాకి అలాంటి బాధరణింది లేదు. అయినా ఆమె ఒంటరిదన్న భయం లాస్యని బలంగా కదిలించింది.

“మాట్లాడవేం?”

“నువ్వొక్కడున్నా సుఖంగా వుండాలని కోరుకుంటున్నాను.” నవ్వేసింది లీనా.

“ఎందుకు నవ్వుతున్నావు?”

“నేనీ మధ్య తెలుగు బాగా చదవగలుగుతున్నాను” అంది లీనా.
“అయితే?”

“నిన్ను చూస్తుంటే శ్రీ శ్రీ గారి ఖద్గ సృష్టిలో ఓ గేయం గుర్తు
కొచ్చింది.”

లాస్య ఏమిటి అని అడక్కముంచే చెప్పింది లీనా.

“ఎక్కడ ఎప్పుడు

ఎవరైనా చెప్పారు ఈ చిక్కు విప్పకు

అరంభం ఎక్కడ

అంతం ఎప్పుడు

ఎందుకీ నొప్పులు....ఏమిటి చప్పుడు

లక్షలు లక్షలు

యక్ష ప్రశ్నలు అన్నీ తప్పులు

ఏ చోట జననం

ఏ పూట మరణం

ఈ లోపున ఎన్నెన్ని పదరాని తిప్పలు....”

అగింది లీనా. ఇంకా ఆశ్చర్యం నుంచి తేరుకోని లాస్యని చూస్తూ
‘నిన్ను శ్రీరాజ్ అడ్రసు అడిగాను’ అంది మరోసారి గుర్తుకొస్తూ.

“వద్దు....నువ్వ కలవొద్దు.”

“ఓ ప్రేక్లో పెట్టి వెళ్తానే.”

“అంత అవసరం లేదనుకుంటాను” అంది లాస్య నిశ్చలంగా.

“నీ యిష్టం” అంది లీనా చివరగా.

లీనాకి తెలియ అప్పటికే శ్రీరాజ్ విషయంలో తనేం చేయాలో
లాస్య నిర్ణయించుకుందని.

సాయంకాలం ఆరు గంటలు కావస్తోంది....

భర్తతో బాటే స్టేషన్ కి బయలుదేరింది సరిత.

ఆ రోజు వెళ్ళకపోయి వుంటే రాత్రికి లాస్యని, సాగర్ లు
హార్వెస్టింగ్ చాలా మాట్లాడాలనుకుంది.

ఉదయం ఓ గంటసేపు ప్లేహితురాలి దగ్గరికి వెళ్ళి వచ్చిన
లాస్య సరితతో సాయంకాలండాకా సర్దాగానే వుంది తప్ప సరితకి సంతృప్తిగా
అనిపించలేదు.

లాస్య ఆనందాన్ని నటిస్తూంది తప్ప నిజంగా ఆనందంగాలేదని
ఆమెకి అర్థమౌతూనే వుంది.

ఆమెను గట్టిగా నిలదీసి విషయాన్ని రాబట్టలేకపోయింది.

అందుకే సాగర్ తోనే వివరంగా మాట్లాడాలనుకుంది.

సాగర్ తోబాటు లాస్య కూడా తోడుగా రాబోతుంటే కావాలని
వారించింది సరిత....

లాస్య వుంటే తను మాట్లాడాలనుకుంటున్న దానికి నీలు పడదు.

సరిత వెళ్తుంటే లాస్య కళ్ళలో మెరిసిన తడి ఆమెను ఎంత
బలంగా కలవరపరిచింది ఆంధ్రే స్టేషన్ ముందు ఆటో దిగగానే “నీతో
మాట్లాడాలి” అంది సాగర్ తో.

సరిత భర్తకి ఏదో సంజ్ఞచేసి సాగర్ ని ప్లాప్ పారంపై ఓ మూలకి
తీసుకు వెళ్ళింది.

ఇబ్బందిగా చూశాడు సాగర్.

లాస్య చెప్పి వుండదని తెలుసు. కానీ ఏదో అనుమానం....

“లాస్య ఎందుకలా వుంది?” అడిగింది నూటగా.

“ఎలా వుంది” అన్నాడు తొట్టుపడుతూ.

“నీకు నిజంగానే తెలిదా?”

ఇంటిలో అందరికన్నా సాగర్ ఎక్కువ అభిమానించేది, గౌరవం
లేదని సరితనే.

బహుశా వయసుని మించిన పెద్దతనాన్ని ప్రదర్శించడం అలవాటు
గలదని అనిపించడాన్నేమో అమ్మకన్నా సరితకే ఎక్కువ భయపడుతుం
టాడు.

సాగర్ నుంచి జవాబు రాకపోయేసరికి సరితే చెప్పడం ప్రారంభం
చింది.

“నిన్ను నేను దంకించటానికి నిన్ను పెంచి, పోషించే తల్లిని
శను. ఒకవేళ తల్లి నైనా మందలించే వయసు కాదు నీది. లాస్య నాకేదో

చెప్పిందని అలోచించకు.... అమె చెప్పదు. తను చీరకొని అది నువ్వే కొనమన్నావని చెప్పి నీ గౌరవాన్ని కాపాడే అడవిల్లే తప్ప నీ దౌర్బాగ్యపు అలవాట్ల గురించి కామెంట్ చేసే సంకుచితత్వం గలది కాదు.... ఇలా అడుగుతున్నందుకు నన్ను నువ్వు అపార్థం చేసుకున్నా అభ్యంతరం లేదురా. కానీ నువ్వంది నాకు అభిమానమే కాదు ప్రాణం కూడా...." సరిత కళ్ళు చెమ్మోల్లాయి.

"నాన్న పొంహాక ఇంటి వాధ్యత తీసుకున్న నువ్వు మా అందరి కోసమూ రేయిందివట్లా ఎంత శ్రమించింది యిప్పటికీ నాకు గుర్తే. అలాంటి నువ్వు ఓ ఇంటివాడివైనందుకు ఆనందించాను. భర్త నుంచి విడిపోయిన అడదని తెలిసే సహృదయంతో లాస్యని పెళ్ళి చేసుకున్నందుకు ఆ రోజే అభినందించాను కూడా. అసలు లాస్యకి ఆ డిన్న కళంకమే తప్ప ఎంతమంచి అడవిల్ల.... అయినా అది కళంకమేలా అవుతుంది. ఒకవేళ మీ బావగారు కర్కటకుడిలా ప్రవర్తించి ఇవ్వాలిని లాంఛనం కోసం. తల్లిదండ్రులతో బాటు ముండిగా వ్యవహరించి, నన్ను హింసే ఏం చేసేవాడివి.... విడాకులు తీసుకునే వాడివి. వయసులో వున్న నేనే అన్యాయమైపోతున్నానని బహుశా ఇంకో పెళ్ళికి నన్ను ప్రేమిల్ చేసే వాడివి కూడా. అవునా?"

"ఇప్పుడిదంతా దేనికి?" అన్నాడు తల వంచుకునే.

"నువ్వేదో లాస్యని హింసిస్తున్నావని కాదురా! అక్కగా నా భయంతో నేను మాట్లాడుతున్నాను. ఒక మంచి భార్య మాత్రమే పోరక లేదు. లాస్య మన ఇంటిలో ఓ దేవతలా అడుగు పెట్టింది. కోడలి స్థానం నుంచి యింటి యజమానురాలి స్థానానికి ఎదిగి నీ వాధ్యతల్ని తను పేర్ చేసుకుంటూ తన సంపాదనంతా యింటికి పెట్టుబడి పెడుతూ నిస్వార్థంగా అందరినీ ఉద్ధరించాలని ప్రయత్నిస్తోంది."

"నేనేం లాస్యని...." బాధగా వున్నా అదిర్థం చెప్పారు- "తక్కువగా చూడటంలేదే."

"నువ్వు చెప్పనవసరం లేదు సాగర్! అమెను ఎంత ప్రేమగా చూస్తున్నావో నిన్ను నీ ప్రవర్తనతోనే అర్థమైంది.

ఉరికి-వడ్డారు సాగర్.

"నిన్న నువ్వు అర్థరాత్రిదాకా ఫ్యాక్టరీలో వసుండి వుండిపోయావంటి లాస్య. నిజమే అనుకున్నాను. కానీ రాత్రి నువ్వు తాగి వచ్చాక బోధపడింది పెళ్ళయ్యాక నువ్వెంత బాధ్యతారహితంగా తయారయ్యావో."

లాస్య జరిగింది చెప్పలేదన్న విషయం అర్థం కావడంతో తేరు కన్నులు. "పెళ్ళికాక ముందు అప్పుడప్పుడూ పార్టీలకి వెళ్ళడం నాకు అవాదేగా?"

"కానీ పెళ్ళయ్యాక విధిగా మారాలి తమ్ముడా.... కనీసం ఎక్కడి వెళుతున్నది చెప్పకపోయినా, భార్య అనుమతి తీసుకోవాలన్నది రూలు కాబోయినా, ఇంట్లో బంధువులున్నప్పుడైనా నీ వద్దతి మార్చుకోవాలి. ఊసుంచి వచ్చిన మమ్మల్ని చూసిన లాస్య శలవుపెట్టింది నువ్వేమో దూడీ నుంచి అటే పెళ్ళి ఏ పార్టీలోనో నెటిల్లె అర్థరాత్రి యింటికి వచ్చావ్.... నేను సరే.... బావగా రేమనుకుంటారన్న యింగితమైనా నీకు అవసరం లేదా.... ఆయన నా భర్త మాత్రమే కాదురా.... నీ బరువు బాధ్యతల్ని చూసి బాధపడి తల్లిదండ్రులకి తెలియండా నీకు దప్పిచ్చి మన యింటి పరువు కాపాడిన దేవుడు."

"సరే.... తప్పయిపోయింది" అన్నాడు గొంతు తడారబోతుంటే.

"చివరగా ఒక్క మాట సాగర్...." మనసులోని దిగులుకు ఆక్షర రూపం యిస్తున్నట్లు అంది సరిత "లాస్య గతం ఏమన్నా కానీ మానసిక వైస్ గాయంతో ఘరో ఆనరాని దక్కించుకున్నానని అనందపడుతున్న అడవిల్ల. అమె కంటిలో కన్నీళ్ళు చిందితే అది మన కుటుంబానికి మంచిది కాదు. ముఖ్యంగా నీకు.... అది గుర్తుంచుకో.... ఇదంతా ఎందుకు చెబుతున్నా అంటే లాస్యలో ఏదో మార్పు నాకు కనిపించింది కాబట్టి.... గుర్తుంచుకో....."

స్లాప్ ఫారం పైకి పైకిన రావడంతో సరిత కదిలింది.

మరో పది నిమిషాలలో అక్కా, బావలు గోదావరి ఎక్స్ ప్రెస్ లో వెళ్ళిపోయారు.

బదలికగా వుంది.

సరిత చెప్పిన మాటలు బలంగా పనిచేశాయని కాదు. అసలు రాత్రి నుంచి అతడు మానసికంగా చాలా కృంగిపోయాడు.

అపిసులో అందంగా, హుందాగా కనిపించిన లాస్యతో పరిచయం మొదలుకుని పెళ్ళి నుంచి నిన్నటి సంఘటనదాకా జరిగింది మననం చేసుకుంటూ ఓ అరగంట ప్లేషన్ లో ఓ డెంచీపై కూర్చున్నాడు.

బాధగా వుంది.

తాగలని వుంది.

శ్రీరాజ్ వంటున్న ప్లాట్ నాంవల్లి ప్లేషన్ కి దగ్గర్లోనే.

వెళ్ళాని మనసు చాలా వుద్రేకపరిచింది

కాని వివేకం వారిచింది.... అతడితో కలిసి తాగటం, తాగిన మైకంలో అతడు గతం గురించి, కోల్పోయిన దాంపత్య జీవితం గురించి మాట్లాడుతూ ఉత్తరాలనూ, దైరీలనూ చూపించి బాధపడుతుంటే ప్రతి విషయాన్నీ మనసులో దాచుకుని ఇంటికెళ్ళాక లాస్యపై అనన్యాయ విరుచుకుపడటం ఇప్పుడు పివగించుగా అనిపించింది.

అసలు తన భార్య గురించి మరో ముగాడు మాట్లాడుతుంటే ఎలా భరించగలుగుతున్నాడు తను?

తాగినప్పుడు ఇలా ఆలోచించే తను తాగిన మైకంలో అతన్ని వారించలేక, ద్వేషించలేక ఉక్రోశానంతా లాస్యపై వెళ్ళగొక్కుతున్నాడే!

అది ఊజీకమైన వివేదనో లేక శాశ్వతంగా వచ్చిన మార్పొకటికి తెలియదు. రాత్రి ఎనిమిది గంటలకల్లా యింటికి వచ్చాడు.

లాస్య ఎదురొచ్చింది.

అది సాగర్ తాగి రానందుకు అనందంగా వుంది.

“రిజర్వేషన్ ప్రాబ్లం లేకుండా వెళ్ళా?” అంది మామూలుగా.

నూటిగా ఆమె కళ్ళలోకి చూడలేకపోయాడు. “రిజర్వేషన్ ఓ.కే.

అయింది” అన్నాడు గొణుగుతున్నట్టుగా.

ఆ తర్వాత బెడ్ రూంలోకి వెళ్ళిపోయి చాక్లో-వాలన్నంత ఆనందంగా వుంది. కాని అవకాశమివ్వలేదు లాస్య.... ఆస్థాయంగా అతడి తల నిమిరి “ఏమిటి ఒళ్ళు వేడిగా వుంది. దాక్తు దగ్గరికి వెళ్ళామా?” అంది నిజాయితీగా.

“మా ఇంట్లో అందరినీ వేడి శరీరాలు వదినా” గదిలో చదువుకుంటున్న రోజా వచ్చింది. “అమ్మ చెప్పింది.... అందుకే చలికాలంలో కూడా

పిశాంతానికి అటూ యిటూ

అన్నయ్యతో బాటు తమ్ముడిదాకా మేమంతా ఉన్న నైజా ఫర్నేసుల్లా ఫుంటాం.”

లాస్య మృదువుగా అంది- “ఒళ్ళు వేడిగా వుండటానికి వేడెక్కటానికి కేదా వుంటుంది రోజా!”

“ఆ రెండోది పెళ్ళిలో తప్ప అర్థంకాదనుకుంటాను.” రోజా జోకలా అనేసరికి ఫకాల్ని నవ్వేసింది లాస్య.

“మొత్తానికి నీకూ వయసొచ్చేసిందని మాకు గుర్తుచేస్తున్నావు.” గదిలోకి వెళ్ళబోయిన రోజా టక్కున ఆగింది. “ఫఫ! నేనప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోను వదినా.... నీలాగా బాగా చదువుకోవాలి.... నీలాగ ఓ ఆసనరు ఉద్యోగం సంపాదించాలి.... ఆ తర్వాత పెళ్ళి.”

“అదేం?” అడిగింది లాస్య.

“అలా అయితే మొగుడనే ప్రస్తుద్ధుడికి అవసరమైనప్పుడు బుద్ధి చెప్పొచ్చుగా?”

సాగర్ మొహం వివర్ణం. కొవడం గమనించిన లాస్య వెంటనే అంది రోజాతో “వెళ్ళి చదువుకో.”

“అర్థమైంది వదినా!” అంది రోజా దిగులుగా.

“ఏమిటి?”

“నేను కాస్త ఓవర్ గా మాట్లాడానని.”

“నీకది అలవాటేగా” గదిలో నుంచి సాగర్ తమ్ముడు గొంతు విని పించింది.... “ఉన్న చాన్సిస్తే చాలు నీ తెలివిని ప్రదర్శించాలని ఉదలాట పడుతుంటావు.”

“నువ్వు నోర్చూసుకుని చదవరా ముచరపుచ్చకాయ్” అన్న పుర్ణమ్మ కేక పెట్టేసరికి మిదర్మన్ నోరు మూతబడిపోయింది.

బెడ్ రూంలోకి అడుగుపెట్టింది లాస్య. అప్పటికే మోచేలిని కళ్ళపై వుంచుకుని బెడ్ మీద పడుకుని వున్నాడు సాగర్.

మనసు ద్రవించింది.

అతన్ని చూస్తుంటే జరిగిందానికి బాధపడుతున్నట్టుగా అనిపించింది.

అదికాదు.... ఈ రోజా మళ్ళీ తాగి వస్తాడనుకుంటుంటే తాగితే

శ్రీరాక్షసి 'వాడు' అనడం చాలా పూరకు కలిగించింది.

శ్రీరాక్షసి ఆమె యిప్పుడు ద్వేషిస్తుందన్న ఉదాహరణ ఆమె మాటల్లో ధ్వనిస్తుంటే మీడిల్ క్లాస్ రిలీఫ్ తో సంకృప్తిగా చూశాడు.

"వాడు మనిషే అయితే విడిచిపెట్టిన ఆడదాన్ని యింకా ఎందుకు గుర్తుంచుకుంటాడు. పైగా పనిగట్టుకుని అవి మీకే ఎందుకు చూపిస్తారు అసలు మీరైనా అదంతా ఎలా టాలరేట్ చేయగలుగుతున్నారు?"

ఆమెలో ఆనేకం క్రమంగా ఉధృతమైంది.

"పూయి ఆడదాని గురించి మాట్లాడే ఏ మగాళ్ళయినా భరించలేని వ్యక్తిలా నా గురించి అక్షినులో రెడ్డిలాంటి వాళ్ళు కామెంట్ చేస్తుంటే రియాక్ట్ చేయాలే. ఇప్పుడు మరో మగాడు మీ భార్య గురించి సీవంగా మాట్లాడుతుంటే ఎలా భరించగలుగుతున్నారు....మీకు దాదనిపించడం లేదా?"

ప్రతిమాటా అతణ్ణి తూటాలా కాకుతుంటే తొట్రువ్వడానికే సాగె.

"నీ గురించి సీవంగా మాట్లాడితే వాడి చెంప పగలగొట్టేవాణ్ణి లాస్య! కానీ తను దాదపడుతుంటే...."

"ఇక మాట్లాడకండి" క్రోధానేళంతో ఆమె కంపించిపోయింది.

"అసలు ఏం మనిషి మీరు....దాదపడుతూ అయినా ఒక ఆడదాని కావడంలో నిష్పలు పోస్తుంటే పైగా వాడు నిజంగా అంత కుమిలిపోయే మనిషే అయితే మీకు చూపించేవాడా....విషం తాగి చచ్చేవాడు. లేదా తప్పయిందని మన పెళ్ళికి ముందే వచ్చి నా పాదాలమీద పడి తమార్పణలు చెప్పుకునేవాడు. నిజానికి వాడి వుద్దేశ్యం అదీ కాదు....నేను సుఖంగా పుండకూడదు....మన మధ్య స్వరాలు మొదలవ్వాలి. మీరు నన్ను ద్వేషించి విడిచిపెట్టాలి. అదీ వాడి టార్గెట్....అప్పటిదాకా వాడు నిద్రపోడు. దాని కోసం మీతో స్నేహాన్ని నటిస్తాడు. ఇంకా నేను బెడ్ మీద వాడితో ఏం చేశానో చెప్పి మీ పీక్ మైండ్ మీద ప్లే చేసి మిమ్మల్ని తాగించి...."

"ఆమెయి. అతను చూపించిన ఆధారాలు అబద్ధాలు కాదు."

"దబ్బీస్ రైట్!" అర్థాక్షిగా అంది లాస్య. "మీకు అన్నింటికన్నా ఆ ఆధారాలు ముఖ్యం. మనం సుఖంగా బ్రతకడంకన్నా అప్పటి నా నెక్స్ టీవికాన్ని తెలుసుకుని మీకు మీరుగా దహించుకుపోతూ నన్ను

చనిపోయి లేకుండా చేయటం మీకు అవసరం...." లాస్య కళ్ళనుంచి జ్వాలా సీళ్ళు రాలుతున్నాయి. "అయినా పెళ్ళయినా కొన్ని నెలలు కాలం చేసిన ఆడది భర్తతో కారీరకంగా కలిసి బ్రతకడా....అదేమన్నా అసాధారణమైన విషయమా....నేనేం మడిగట్టుకుంటున్నానని మీతో అనలేదు. ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్న మనిషితో అందర్నీ కాదని వచ్చిన నేను ఆడది నిక్కపూడని తెల్లకాకనే విడిచిపెట్టానన్నానే ఆలాంటిప్పుడు పనిగట్టుకుని మీరు నా నెక్స్ రైస్ గురించి వాడితో కలిసి మాట్లాడుకోవడంలో ఏ వుద్దేశ్యం ఏమిటి....మీకు మాత్రం జగుప్పగా అనిపించడం లేదా!"

లాస్య చెక్కిపడిపోతూ కూర్చుంది.

అలా ఎంతసేపు వుంటే ఆమెకే గుర్తు లేదు.

"సారీ" అన్నాడు సాగర్ ముందు.

నేను వెంటనే పశ్చాత్తాపపడుతున్నట్టుగా ఆమె చెంపల్ని నిమిరుతూ ఆమెను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

"నిజమే...."

రుద్ధమైన గొంతుతో అన్నాడు- "ఇదంతా నా పొరపాటు. అతడికి నీ అవకాశం యిచ్చాను. నన్ను జ్ఞమించు."

ఇక ఎప్పటికీ ఆ విషయం మాట్లాడనట్టుగా స్థిరంగా అన్నాడు.

అంతకన్నా ఆశ్రయం దొరకనట్టు అతడి గుండెలపై వాలిపోయింది లాస్య.

ఓ ఆడది....

ఇక్కడిది కాదు మరెక్కడిదో అని అందరూ పుట్టుకతోనే నిరసించే 'ఆడ' పిల్ల....ఈడకాదు ఆమె మరేదాదో అని సంఘం మాత్రమే గుర్తు కన్నవాళ్ళు తోడబుట్టిన వాళ్ళు నైతం అనుక్షణం పేరు పెట్టి గుర్తు చేసే 'ఆడ'ది.

ఆ నిశ్శబ్దంలో నుంచి నెమ్మదిగా సాగర్ రగులుతున్నాడు.

పగిలిన అగ్నిపర్యతపు లావలా ఉద్రేకాన్ని ప్రదర్శిస్తూ ఆమెను క్రమించుకుంటున్నాడు.

అదీ కోర్కె కూడా కాదు.

దాదపడే ఆడదాన్ని సంకృప్తిపరచటానికి మార్గం నెక్సు మాత్రమే

అని భావించే ప్రతి మగాడిలో ప్రజ్వరిల్లే అహంలాంటి ఆలోచన. అంతకు మించి శ్రీరాక్షకన్నా తనే శృంగారంలో దిట్టనని నిరూపించుకోవాలనే తపన.

నిజానికి లాస్య మూడ్ లో లేదు.

అయినా సహకరించింది ఇన్ సెక్యూరిటీగా.

అతణ్ణి ఆకట్టుకోగల అయుధం తన దేహమే అయితే అందుకు తన సంతృప్తికన్నా అతడికి పూరణ నందించటమే యిష్టపడి తన ధ్యేయంగా భావించి అట్లుకుపోయింది.

ముఖ్యంగా ఆ శ్షణంలో ఆమె ఆలోచిస్తున్న చొక్కానే.

అతణ్ణి మార్చుకోవాలి.

దానికోసం అతడు అడగనిదైనా యివ్వాలి.

ఎంత చదివినా అర్థికంగా ఎంత నిలబడ్డా ఆమె ఆలోచించటానికి కారణం ఆమె యిక్కడిదైనా 'అడ'ది.

ఆ మరుసటి రోజునుంచీ మరింత మారిపోయింది లాస్య.

అది....

ఏ శ్షణంలో తన బ్రతుకేమౌతుందోనన్న భయం కావచ్చు లేదా తను బ్రతికేది అతడి కోసమే అన్న భావాన్ని అతడిలో కలిగించాలన్న ఆలోచన కావచ్చు. మునుపటికన్నా ఎక్కువ అతడి సేవలకి ఎక్కువ ప్రాధాన్యతనివ్వడం మొదలుపెట్టింది.

ఉదయం లేవగానే డెడ్ కాఫీ ఎప్పుడూ యిచ్చేదే అయినా ఇప్పుడు అతడు తాగేదాకా వక్కనే కూర్చుంటుంది. ఒక్కోమారు ఇబ్బంది తనే తాగిస్తూంది.

ఇంట్లో వాళ్ళకి ఇంప్రెస్ చేయటానికి వాళ్ళ బాధ్యతల్ని నెర్తిన సేసు కున్న లాస్య 'రోజా' ఏ వోశీ కట్టుకోవాలి, మరిది సుదర్శన్ ఏ బట్టలు తోడుక్కోవాలి తనే నిర్ణయించి (వాళ్ళ అభీష్టం మేరకే) అందరినీ తయారుచేయడం మొదలుపెట్టింది.

ప్రతి నిమిషమూ 'అత్తయ్యా' అంటూ అన్నపూర్ణమ్మని పలక రిస్తూ ఆమె స్నానానికూడా నీళ్ళు పెట్టి వంటా వాడులో ఏ కూర

సూరలో, ఏది చేయాలో ఆమెను అడుగుతూ తలలో నాల్కగా మారి పోయింది.

అది నటనే అయితే తెలుసుకోగలిగేవారేమో.

కానీ చాలా సిజాయిటీగా చేసుకుపోతుందంతా.

ఇంటివని, అఫీసు వనితో చాలా అలసిపోతున్నా లాస్య పట్టించు కోవడం లేదు. అందరూ యిష్టపడేట్టు బ్రతకటమే ఆమె ధ్యేయమై పోయింది.

ఒకవేళ సాగర్ ఎప్పుడైనా తన గురించి అయిష్టతని ప్రకటిస్తే తీవ్రం యింటిలో వాళ్ళునా తనకు ఇందగా నిలబాలనుకుంటుంది లాస్య.

లాస్యలోని మార్పు గమనించిన సాగర్ నిజంగానే ఆనందించాడు.

అప్పుడప్పుడూ అలాంటి భార్య దొరకడం తన అదృష్టమని కూడా అనుకోవడం మొదలుపెట్టాడు.

అహం చాలాదాకా సంతృప్తి పడుతుంది.

వారం పదిరోజులపాటు సాగర్ కిగానీ, ఇంట్లో వాళ్ళకిగానీ ఏమిరి బరగనివ్వలేదు లాస్య.

సాగర్ చేత తాగుడు మానిపించాలని ఖచ్చితంగా సాయంకాలం అయ్యేసరికి అతణ్ణి యింటివట్టునే వుండేట్టు చేయాలని సినిమాలకి బలవం తంగా తీసుకువెళ్ళింది. ఓ నాలుగు రోజులపాటు 'వి.సి.ఆర్.'ని అద్దెకి తెచ్చి ఇంట్లో వీడియోకేస్ట్రతో అందరినీ ఆనందపరిచింది.

ఆ తర్వాత మరో నాలుగు రోజులకి వి.సి.ఆర్. కొనేసింది. దేంకో ట్యూన్ తరిగిపోయింది. అయినా ఆమె బాధపడలేదు. తను ఆ యింటి పనిషనని నిరూపించుకోడానికి తృప్తి చేయడమే ధ్యేయంగా శ్రమించింది.

అయితే....

మానసికమైన బంధం బలపడటానికి ఇవి ఖచ్చితమైన మార్గాలు కానీ ఆమె తెలుసుకోలేకపోయింది.

అది నిరూపించే సంఘటన జరిగింది పదకొండో రోజున.

సాయంకాలం అట్టిను టైం పూర్తవుతుండగా సాగర్ ని కలుసుకున్నాడు రెడ్డి. “ఈ మధ్య మరీ మారిపోయావ్ సాగర్....” అన్నాడు.

అది మామూలు ప్రశంసే అయితే నవ్వేసి పూరుకునేవాడే!

“ఈ రోజు నా బర్త్ డే” అన్నాడు రెడ్డి.

ఇంత కాలంనుంచి కలిసి వనిచేస్తున్నా ఏ సంవత్సరమూ యిలా పుట్టినరోజు గురించి చెప్పని రెడ్డి యీ రోజు ప్రత్యేకించి చెప్పగానే అది నందనగా అన్నాడు “హేపీ రిటర్నాస్ డి డే.”

“ఈ రోజు నాకున్న ముఖ్యమైన స్నేహితునికి పార్టీ యిస్తున్నాను. సుహృద్ రావాలి” రెడ్డి అభ్యర్థనగా అన్నాడు.

సాగర్ నరాలు ఉప్పుమన్నాయి.

సుమారు పదకొండు వన్నెండు రోజులుగా మడికట్టుకుని కూర్చున్నాడు. ఒకటి రెండుసార్లు మధ్య శ్రీరాత్ పార్టీకి పిలిచినా వెళ్ళడం మానుకున్నాడు.

అలాంటిది యీ రోజు మనసు లాగుకోంది.

అయినా నిగ్రహంతో “లేదు రెడ్డి.....! ఈ మధ్య మానేశాను....”

అన్నాడు లాస్య మీద జాలి అసిపించి.

అది మరెవరిపైనో జాలికన్నా అతడిలో నిజంగా వచ్చిన మార్పు అయితే సాగర్ జవాబు మరోలా వుండేది.

రెడ్డి ఆ విషయం గమనించాడు. “ఈ మధ్య మానేశావేమోగాని.... పూర్తిగా కొడుగా?” రెచ్చగొడుతున్నట్లుగా అన్నాడు.

“అహ.....పూర్తిగా మానేద్దామనే నిర్ణయించుకున్నాను...” సదరి పోతున్న వింతాన్ని విగపడుతూ అన్నాడు “నిజం రెడ్డి!”

“సంతోషం సాగర్! వెళ్ళన్నది నీలో ఇంత మార్పు తీసుకొచ్చి నందుకు అనందంగా వుంది. కానీ నా పుట్టినరోజు వచ్చేది ఏడాదికి ఒక సారి....”

“కావచ్చు. కానీ....”

“హేపీ లాస్యగార్ని రిక్వెస్ట్ చేసేదా?”

రెడ్డి అలా ఆనడంతో మరింత గర్వమనిపించింది. అట్టిసులో తన కన్నా పొడీషన్ లో వున్న రెడ్డి అంతకన్నా ఉన్నత స్థానంలో వున్న తన

నికాంతానికి అబూ యిటూ

Sri Sai Auto Xerox & Book Lin
Trunk Road,
VARADAJANPALLEM.

భార్యని అడుగుతాననటం వుత్సాహంగా అనిపించింది.

“చెప్పు సాగర్.....! నీ విషయంలో నీ నిర్ణయమైనా తీసుకునేది మీదమే అయితే అదగట్టానికి నాకు ఆభ్యంతరం లేదు.”

చె్ మనిపించింది రెడ్డి స్టేట్ మెంటు.

అమెను రిక్వెస్టు చేస్తాననటం ఓ.కే! కానీ తన విషయంలో ప్రతిది నిర్ణయించేది లాస్యంతే నమంజనంగా లేదు.

“ఇంత చెప్పాక కూడా కాదు అంటే నీ యిష్టం.”

రెడ్డి ఆ తర్వాత తన సీటుకి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ తర్వాత అతని స్నేహితులు సూరి తదితరులు పార్టీ ఎక్కడో, ఎంత గ్రాండ్ గా యివ్వబోతున్నది వచ్చి చెప్పారు. రెడ్డి బాధపడుతున్నాడని కూడా అన్నారు వచ్చి.

అలోచనల్లో మునిగిపోయాడు సాగర్ కన్ఫీనియంట్ గా.

తను మండు మానేయాలనుకున్నాడు నరే....

కానీ ఇప్పుడు పిలిచింది రెడ్డి.

చాలా పలుకుబడి, పరపతీ వున్న ఓ మినిస్టరు అల్లుడు.

పైగా తన ముఖ్యమైన స్నేహితుల్నే పిలుస్తున్నానన్నాడు.

అంటే తనని మంచి స్నేహితుడిగా భావించాడు.

నిన్నుగాక మొన్నటిదాకా అతడి ప్రవర్తన ఎలా వున్నాగానీ.... ఇప్పుడు తనను ప్రాధేయపడి మరీ పార్టీకి పిలిచాడు.

నిజమే....

బర్త్ డే అన్నది వచ్చేది ఏడాదికి ఒకసారి.

అలాంటప్పుడు వెళితేనేం?

అదీగాకుండా ఒకే అట్టిసులో వనిచేనే వ్యక్తుల మధ్య అనవసరమైన అపధాలు చాలా అనర్థాలకి కారణమైపోతాయి.

అందుకే వెళ్ళాలి.

దానికి లాస్య అనుమతి తీసుకోవాలైన అగత్యం లేదు.

ఈ తాగుదన్నది లాస్య కన్నా ముందు తన జీవితంలోకి అడుగుపెట్టింది.

అప్టదార్ ఓ పార్టీ కోసం ఇంతమంది స్నేహితుల్ని ఎందుకు బాధ

పెట్టాలి?

అంతే.... వెళ్ళాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

ఒక వ్యసనానికి బానిసైన మనిషి ఆవృతంగా వచ్చిన అవకాశాన్ని వినియోగించుకోవడానికి ఇన్ని కోణాల్లో ఆలోచించడం అనవాయితీ అని కోలేడు సాగర్.

కేవలం తను మాత్రమే ఇంత లోతుగా విశ్లేషించుకుని ఉన్నాయానికి వచ్చినట్లు ఓ అందమైన అర్ధ్యమెంటుతో బలంగా నిజమైతే కున్నాడు.

ఆ సాయంకాలం ఎక్కడికి వెళుతున్నది లాస్యకి చెప్పలేదు సాగర్.

తను బర్తని అన్న విషయం ఒక్కటే జ్ఞాపకం వుంచుకుని రాత్రి ఏడుగంటలకల్లా క్రిస్టల్ టౌర్ లో అడుగుపెట్టాడు.

అప్పటికే రెడ్డికోపాటు సూరి, మరో ఇద్దరు ఆకాశం మిశ్రుతా సాగర్ కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. అందరూ తననో చీక గిట్టలా భావించి మాట్లాడుతుంటే ఫులకీంతగా వుంది.

‘పీటర్ స్కాచ్’కి అర్పించాడు రెడ్డి.

ఖరీదైన డ్రింక్.... సొంత డబ్బుల్లో అయితే అసలు సాధ్యంకానిది. అందుకే అందరితో మాస్కు వేస్తూ ఉత్సాహంగా మళ్ళీ యిలాంటి అవకాశం మరకదన్నంత ఆర్థిక మూడు పెగులు తాగేవాడు.

సార్టీ మాంచి పట్టులో వుండగా వినిపించింది “హెల్లో సాగర్....” నిషాగా తల తిప్పి చూసిన అతను ఉలిక్కిపడ్డాడు ఎదురుగా నిలిచిన శ్రీరాజ్ ని చూడగానే.

ఈ రోజెందుకో ఉక్రోశంగా అనిపించింది.

పైగా శ్రీరాజ్ అలంకరణ, అందం సాగర్ ని చాలా అమాయక గురి చేసింది.

అంత అందంగా ఉండబట్టే లాస్య అతణ్ణి ప్రేమించి వుంటుంది. ఆ తర్వాత అతడికి భార్యగా మారి చాలా రాత్రులు పచ్చగా అతడికి గడిపి....

“మీరు మాట్లాడటంలేదు” శ్రీరాజ్ చనువుగా అన్నా వినిపించు

లేదు ఆలోచనల్లో కూరుకున్న సాగర్.

అసలు శ్రీరాజ్ అందంగా, ఆకర్షణీయంగా వుండకపోతే, లాస్య అతడికి భార్యయి ఆ తర్వాత విడిపోయి వుండకపోతే....

ప్రేమగా తనకి భార్యయ్యేది.

ఫస్ట్ హింద్ కన్యగా తనని బాధపెట్టకుండా సుఖంగా కాపురం కేసేది.

ఇక్కడ బాధపెడుతూ కాపురం చేస్తున్నది తనే అన్న విషయం వుందేదేదతనికి.

తాగిన మైకంలో అక్కడికి లాస్యే శ్రీరాజ్ ని మరిచిపోలేక అతడి కలపులతోనే నలిగిపోతూ తనతో కాపురం చేస్తున్నట్లు సంపూర్ణ జీవితాన్ని తన్నాడతను.

నవతాన్తనగా లాస్య మీద ద్వేషం రగిలిపోయింది మళ్ళీ. మరో పెగు సోడా పోసుకోకుండానే తాగేవాడు.

“మిమ్మల్నే మాస్తాచూ” పట్టుకుని కుదిపాడు శ్రీరాజ్.

“ఏమైంది సాగర్?” రెడ్డి పలకరించాడు.

సాగర్ తేరుకున్నాడు. తన మనసులోని భావాన్ని అందరూ చదివేస్తున్నారేమో అనిపించి విడియంగా చూశాడు.

“మీరు....” అనూయని దిగమిగుంకుంటూ చూశాడు శ్రీరాజ్ ని.

“ఇలా వచ్చారేమిటి?”

ఈ సార్టీ నిజానికి తనే ఏవ్వాటు చేసిందని చెప్పలేదు శ్రీరాజ్. రెడ్డి బృంధంతో ముందే మాట్లాడి తనను తప్పించుకు తిరుగుతున్న సాగర్ అనే ఓ మిడిల్ క్లాస్ హిపోక్రటిని యింకా రెచ్చగొట్టి లాస్యని సాఫల్యవానికి రెడ్డి బర్తదే అనే ఓ నాటకంతో ఆతణ్ణి రప్పించాడు శ్రీరాజ్.

“మారంగా పేయిల్ దగ్గర డ్రింక్ తీసుకుంటూ కేజువర్గా హాసు. మీరంతా కనిపించారు.... ఇలా వచ్చాను” అన్నాడు శ్రీరాజ్ అబద్ధమైన నభ్యంతో కప్పిపుచ్చుతూ- “నేను పోస్ చేసినా మీరు సరిగ్గా మాట్లాడటం లేదు” అంటూ సాగర్ కి అభిముఖంగా మార్చున్నాడు.

“ఏమైంది? అయ్య ఓ.కె.?” సాగర్ చేతిని పట్టుకున్నాడు శ్రీరాజ్.

ఏదో పాముని స్పృశించినట్లు గభాల్ని చేతిని వెనక్కు లాక్కున్నాడు సాగర్.

అదే చేతితో ఒకనాడు లాస్యని స్పృశించి పుంటాడు. లాస్య సగ్గుంగా వున్న శరీరాన్ని, శరీరంలోని ప్రతి అవయవాన్ని సున్నితంగా ఆ చేతితోనే రాకి, అమెను మూడేళ్ళకి రప్పించి, ఏచి ఏచిగా దైరీ రాసుకునేటంత మైకంలోకి లాగి అనుభవించి పుంటాడు.

“సారీ! నేను వెళ్ళేదా?” అన్నాడు శ్రీరాజ్ లేవబోతూ.

మెళితే బాగుండు అనుకుంటూ “అదేమిటి!” అనేకాదు సాగర్ అసంతృప్తంగా-“రెడ్డి పార్టీ యిది.”

“అఫ్ కోర్స్! కానీ మీరేమిటి అలా వున్నారు?”

‘నీ మూలంగానే’ అనేకన్నా నువ్వు మైలవరిచి విడిచిపెట్టిన నీ లాస్య మూలంగా అంటే సంతృప్తి వదేవాడు. కానీ ఇంకా అతడు తనను తాను మరిచిపోయేంతగా కాగలేదు.

“నా వలనేమన్నా పొరపాటు జరిగిందా సాగర్ గారూ?” శ్రీరాజ్ ఇందుమిందు శ్రమార్పణలు చెప్పుకుంటున్నట్లుగా మాట్లాడాడు-

“అయితే చెప్పండి వెళ్ళిపోతా.”

అక్కడ లాస్య....ఇక్కడ శ్రీరాజ్ ఇద్దరూ తన కోపానికి అంబో తన పడుతున్నారన్న భావం సాగర్ అహాన్ని సంతృప్తి పరిచినా యంకా ఇంకా అతడు బాధని ప్రకటిస్తే చూడాలనుంది.

“మీలో ఒక మంచి స్నేహితుడ్ని చూసుకున్నవాడ్ని సాగర్!” శ్రీరాజ్ నవ్విసివిగా అన్నాడు- “మీరలా ముఖావంగా వుండి నన్ను బాధ పెట్టకండి.”

సాగర్లోని మార్పుకి కారణం తెలిసినా తెలీనట్లుగా అడిగాడు రెడ్డి- “మీరద్దరూ చాలా క్లాజ్ గా వుండే స్నేహితులే....ఇప్పుడేమైంది?”

ఏ చర్చ కోసం ఇంతసేపూ ఎదురుచూశాడో ఇప్పుడు దానికి ‘రీడ్’ దొరికినట్లుగా అన్నాడు శ్రీరాజ్ - “మీ ఆసీనులో అడుగుపెట్టేదాకా లాస్య సాగర్ గారి భార్యని నాకు తెలియ రెడ్డి! తెలియంటే సాగర్ సహాయం కోరే వాడ్ని కాదు.”

“లాస్యగారు సాగర్ భార్యయితే మాత్రం మీ స్నేహానికి అది అడ్డ

మేమిటి? తన పాత్ర పోషణకి సిద్ధపడ్డాడు సూరి.

“మీకు తెలిదు....లాస్య వదిలిపెట్టిన మొదటి భర్తని నేనే.”

అంతా విస్మయాన్ని నటిస్తుంటే సాగర్ మెదడు నరాలు చిట్టిపోతు వృట్టుగా వుంది.

“ఎస్! లాస్యని నేను కాదు, లాస్యే నన్ను వదిలిపెట్టింది.”

“అశ్వర్యంగా వుంది” అన్నాడు రెడ్డి

“తప్ప లాస్యది కాదు రెడ్డి! ఒక రకంగా లాస్యే నాతో అడ్డపు కలెక్టపోయింది” బాధని అభినయించాడు- “ఎందుకంటే లాస్య చాలా అభిమానపంతురాలు కాబట్టి.”

ఏకాగ్రా వుంది సాగర్ కి.

ఇంతమంది తనముందు లాస్య గురించి మాట్లాడుతుంటే ఆన పాసంగా అరవాలనుంది.

అరిచేవాడే. కానీ రెడ్డి మరో పెగు అందించాడు.

ఈసారి సోడాతో అవసరం లేకుండా కాఫీ నెంప్రేరెడ్ డ్రింక్ ని గడగడా కాగేవాడు సాగర్.

బీచ్....

లాస్య మీద జుగుప్స పేరుకుపోయింది.

అసలు అడదన్నాక మగాడ్ని ఎందుకు వదిలేయాలి?

వదిలేస్తే మాత్రం....

ఖచ్చితంగా తననే ఎందుకు ట్రాప్ చేయాలి?

అసలు ఒక మగాడితో కాపురం చేసిన అడది మరో మగాడి వక్కన పడుకోవాలి అంటే ఎంత గుండె నిబ్బరం కావాలి.

నిబ్బరంతో వనేముంది. బరితెగిస్తే చాలు.

ఎస్! లాస్య బరితెగించిన అడదే. కాకపోతే అతడితో ప్రతిక్షణమూ అంత అపుహవంగా గడిపినట్లు దైరీలో రాసి అతడ్ని విడిచిపెట్టేది కాదు. ఇప్పుడు తనతోనూ చెడ్డ మీద అంతగా రియాక్షనవుతూ సెక్స్ లో పాల్గొనేది కాదు.

“మీడి ప్రేమ వివాహమనుకుంటాను.”

శ్రీరాజ్ ని ఎవరడిగారో గుర్తుపట్టలేకపోయాడు సాగర్. క్రమంగా

అతను మగతలోకి జారిపోతున్నట్టుగా వుంది. అయినా ఏకాగ్రతగా వింటున్నాడు. ఒక వేళ్య గురించి, తనకు సంబంధం లేని ఆడదాని గురించి ఎవరో మాట్లాడుకుంటుంటే వింటున్నట్టు అసక్తిని ప్రదర్శిస్తున్నాడు ఇంకా తాగుతూ.

“ఎన్! లాస్య, నేనూ ప్రేమించుకున్నాం. నా కోసం లాస్య తన వాళ్ళందరినీ కాదని వచ్చింది....”

“అంత మాట ప్రేమ ఎలా విఫలమైంది?”

సాగర్ ప్రస్తుత స్థితి అర్థమైన సూరి కూడా వ్యంగ్యంగా మాట్లాడటం ప్రారంభించాడు.

“నేను అందగాడ్ని అనేవారు కొందరమ్మాయిలు. మాటకొననే వాళ్ళు మరి కొందరు. అనబడే కాదు నా వెంటపడేవారు ఆది నచ్చేడి కాదు లాస్యకి. నాలో లేనిది వాళ్ళలో ఏముందంటూ లాస్య తిరగబడేది. అవకాశ్! షి యాత్ అర్దిమేద్.... సెక్స్ లో నాకు తెలిసీ ననువుక్షిగల అడవి వుండదు.”

ఉన్మాదిలా మారిన సాగర్ భరించలేకపోతున్నాడు. అయినా ఇంకా ఆక్కడే వుంటానని వుంది.

లాస్య గురించి ఇంకా విని ఆమెను ద్వేషించటానికి సరిపోయినంత మెటియర్ ని పోగు చేయాలనిపిస్తుంది.

“మరి ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకోకుండా పెళ్ళిదాకా ఎందుకెళ్ళారు?” రెడ్డి అడిగాడు.

“తప్పనిసరై.”

శ్రీరాజ్ జవాబుతో శబం పూపిరి విగబట్టాడు సాగర్.

“ఇట్సూర్ పాస్ట్.”

“లేదు....మీదలా సస్పెన్స్ లో పెడితే మేం భరించలేం” సూరి ఒక ఆసాధారణమైన ప్రేమ కథని వింటున్నట్టు రియాక్షన్ పోతున్నాడు. “తప్పని సరై అన్నాడు....అదేమిదో చెప్పాలి.”

రెడ్డి కూడా సూరికి సపోర్ట్ లా జోక్స్ చేసుకున్నాడు. “మీ యెడ్జ్ కిలో ఆలోచనలు అంతగా కలవనప్పుడు పెళ్ళిలా చేసుకున్నాడు?”

“అప్పటికే లాస్య నెల తప్పింది కాబట్టి.”

భక్త్యన పగిలింది నేలపై పడిన లిక్కర్ గ్లాసు. “సా....రీ....” అంటూ వదల్చి కూడబిడ్డకుంటున్నాడు సాగర్.

“చేయి జారిపోయింది.”

“అంటే కాలుజారిన ఆడదని అర్థంయ్యిగా పెళ్ళి చేసుకున్నారా?”

“ఎన్! అవకాశ్! ఆ తర్వాత అప్పుడే పిల్ల రెండుకని అబార్టన్ చేయించేశాను కూడా.”

“లేకపోతే సాగర్ ఈ పాటికి అయిదారేళ్ళ రెడీమేడ్ సన్ కి కండ్రయ్యేవాడన్నమాట.”

సూరి అవహేళన ఇంకా పూర్తికానే లేదు. గభాల్ని అతడి షర్టు కాలరు అందుకున్నాడు సాగర్. “కాస్టర్....ఏంట్రా కూకావ్....నాకు రెడీ మేడ్ సన్....”

సాగర్ అలాంటి బిలాన్ని బ్రదర్స్ చగలదని రెడ్డి పూహించ లేదు.

సూరిని నేలపైకి విసిరి పైకి లేవబోతుంటే దొక్కలో తన్నాడు. ఉన్నట్టుండి జార్జ్ వాతావరణం మారిపోయింది.

పూనకం వచ్చినట్టు సూరిపై కలియబడ్డ సాగర్ని రెడ్డిగాని, శ్రీరాజ్ గానీ అవలేక విఫలమౌతుంటే బార్ మేనేజరు డేరర్స్ కోబాటు పరుగెత్తు కొచ్చాడు.

తాగి వున్న కస్తమర్చు వినోదంలా చూస్తుంటే అవసరానికి మించి తాగిన కొందరు వ్యక్తులు ఎథిక్స్ గురించి మాట్లాడుతుంటే సాగర్ ని బయటి లాక్కుపోయారు బార్ సిబ్బంది.

పార్టీ అర్థవంతంగా ముగిసిపోయింది.

బయట చీకటిలో నిలబడ్డ సాగర్ యింకా సూరిని తిడుతూనే వున్నాడు. నచ్చచెప్పబోయిన రెడ్డినీ మారంగా నెట్టాడు. తాగిన మైకంలో ఆతడేం మాట్లాడుతున్నాడో అతడికి గుర్తులేదు.

“నా పెళ్ళాం ఎలా పోతే మీరెందుకురా....అనలు మీరంతా లం....”

కారుపై పు నడవబోయిన రెడ్డి యిక చేయి చేసుకునేవాడే....

వారింబాడు శ్రీరాజ్. “మనం కోరింది పూర్తయ్యింది. వాడ్ని

సాధించటానికి రేపటినుంచే బోలెడన్ని రోజులుండగా, ఈ మినిష్టర్‌లోనే యంతకుమించి రియాక్ట్ కావనవరంలేదు....అతడి సంగతి నాకు వదిలి పెట్టండి.”

ఒక పథకం అద్భుతంగా అమలు జరిగిపోయింది. మానసికంగా బలహీనుడైన ఓ మధ్య తరగతి వ్యక్తిని తిరుగులేని అముఠంగా మలచుకున్న సంతృప్తితో శ్రీరాజ్ సాగర్ దగ్గరికి వచ్చాడు.

“స్లీక్ సాగర్!” క్షమార్పణలా అన్నాడు. “జరిగింది పొర పాచే అయితే అందులో నా ప్రమేయమూ వుంది. అసలు తాగిన మైకంలో నేను అంతా చెప్పాల్సింది కాదు....ఆ పొరపాచే దీనికంతటికీ కారణం.”

“నన్నాడలండి” అనరా యివ్వబోయిన శ్రీరాజ్ కి దూరంగా జరిగాడు-“నన్ను పెళ్ళివ్వండి.”

“సారీ! మిమ్మల్ని యీ స్థితిలో వదిలిపెట్టను. మీకేమన్నా అయితే లాస్య నన్ను క్షమించడు.”

“నేను పోతే మరొకడు.”

ఉద్విగ్నంగా అనేకాడు సాగర్.

తనికంటే మానసికంగా నలిగిపోవటానికి, యీ రోజు స్నేహితులతో యిలా కొట్లాడటానికి కారణం లాస్యే అని తీర్మానించుకుని, ఆమె గురించి సీదంగా మాట్లాడటానికి వెనుకాడలేదు సాగర్.

“అవును శ్రీరాజ్! కొంతకాలం మీరు, ఆ తర్వాత నేనూ, నా తర్వాత యింకొకడు.”

“స్లీక్! ఆవేశంలో మీ భార్య గురించి మీరలా మాట్లాడొద్దు.”

“ఆది భార్య కాదు. వివే....అందుకే పెళ్ళికి ముందు కడుపు చేయించుకుంది” ఇంకా గొప్ప ఆధారం దొరికిన సేడిస్టిక్ సేటిస్‌ఫెక్షన్. తూలివడచోయిన సాగర్ ని కారులోకి బలవంతంగా నెట్టి మరో పది నిమిషాలలో అతడి ప్లాట్‌దాకా తీసుకొచ్చాడు.

“జరిగింది మరిచిపోండి.”

మరిచిపోవాడదని యింతా చేసిన శ్రీరాజ్ యిక మరిచిపోదన్న నమ్మకంతో సాగర్ ని వదిలి పెళ్ళిపోయాడు.

ఇంట్లోకి అడుగుపెడుతుంటే నరకంలా అనిపించింది.

రాత్రి వస్తేందు గంటల ప్రాంతంలో యింటికి వచ్చిన సాగర్ ఏ పరిస్థితుల్లో వున్నదీ అర్థమైన లాస్య అందోళనగా చిరిగిన చొక్కాని, చెంపలపై అయిన గాయాన్ని చూస్తూ “ఏమైంది?” అంది తత్తరపాటుగా.

సాగర్ మాట్లాడలేదు. తూలుతూ నేలపైకి జారిపోతుంటే ఆసరా యిచ్చింది-“మిమ్మల్నే! ఇంతలా తాగారే? ఎవరితో గొడవ వత్తాడు?”

ఆవేశంగా లాస్యని దూరంగా నెట్టాడు. కాదు బలంగా ఆమెను నేల పైకి విసిరాడు. “చెప్ప....నీకు పెళ్ళి కాకముందే కడుపైంది కదూ?”

ఆమె కళ్ళలో జిప్సన సీక్కు తిరిగాయి.

తాగిన ప్రతిసారీ తన గురించే సీదంగా మాట్లాడే సాగర్ యీ రోజు ఎక్కువ తాగి మరేవో గొడవ వేస్తున్నాడు.

మరో కాళరాత్రి మొదలైనట్టనిపించింది “ఎవరన్నారలా?” అయిన పడుతూ అడిగింది.

“అన్నదెవడైతేనేం? అది నిజమూ కాదా అది చెప్ప.”

“అబద్ధం.”

“కాదు నిజం.”

“మితలా చెప్పింది?” బాపురుమంటూ కుప్పలా కూలిపోయింది.

“ఏం చెప్పి మిమ్మల్ని నమ్మించేది? ఎందుకు నన్నిలా హింసిస్తున్నారు?”

పెక్కి-పడుతున్న లాస్యని చూస్తుంటే జాలి వేయడంలేదు. చాలా మధ్యపెట్టి, తనను మోసం చేసిన ఆడదానిలా భావించి ఛీక్కారంగా అన్నాడు-“నీకు అర్థైంటుగా శ్రీరాజ్ తో పెళ్ళయింది నువ్వు నెల తప్పినందుకే కదూ?”

గాయపడ్డ కుండలు పిల్లని వర్గాగా హింసిస్తూ బోంచేయాలనుకునే సింహంలా పక్కన నెట్టిలవబోతుంటే రోషాగా జరిగింది.

“పాతివ్రత్యాన్ని నటింపకు.”

“ఎన్! పతివ్రతను కాను.” ఉద్వేగంగా అంది లాస్య. “చెడిన ఆడదాన్ని. ఒక మగాడితో కులికి, అతడితో సంతృప్తి పడక దూరమై మీకు భార్యనయ్యాను....నరేనా. మీకు అనంతంగా వుందా” దుఃఖంతో తలకొట్టుకుంది. “ఎందుకండీ! నన్ను ప్రతిరాత్రి ఎందుకీలా సాధించి చంపుతున్నారు? నేను ఏదీ దాచకుండా మీతో చెప్పానే. చెప్పాకనే మీకు భార్య

నయ్యానే. ఇప్పుడు గర్భవతిని కూడా అయ్యానని మీరు అంటుంటే నేను ఏ దేవుడికి మొర పెట్టుకునేది? ఏ సాక్ష్యంతో యిది అబద్ధమని నేను నిరూపించేది?”

“అంటే నీకు కడుపు కాలేదంటావ్?”

“దయచేసి యిక మాట్లాడకండి....” ఓ హెచ్చరికలా అంది. “ఒక వేళ్యవాటికనుంచి తెచ్చుకున్న ఆకదానిలా నన్ను ట్రీట్ చేసి, నన్ను మానసికంగా చంపకండి....సీక్!”

హిస్టేరిక్ గా కంపించిపోతూ తల దాచుకుంటుంటే సాగర్ మైకం విరిగిపోయింది.

అదికాదు....లాస్య యిక తనను క్షమించలేనంతగా ఎమోషనలైజ్ అవుతుందని అర్థం కాగానే కంపించిపోయాడు. “అది కాదు లాస్య! శ్రీరాజ్ అలా అన్నాడు. దానితో సూరి, రెడ్డి ఇద్దరూ ఏదో కామెంట్ చేస్తే కట్టుకోలేక సూరిమీద కలియబడ్డాను. అసలు అది నిజమని నేను నమ్మలేదు. కానీ శ్రీరాజ్ చెప్పేసరికి....”

సాగర్ తల పైకెత్తి చూసేసరికి లాస్య నమీవంలో లేడు. దూరంగా శవంలా నేలమీద సొమ్మసిల్లి పడిపోయి వుండి వెంటనే ఆమెను ఓదార్చాలనుకున్నాడు కాని, ధైర్యం చాలలేదు. ఎన్ని గంటలు గడిచిందో లాస్యకే తెలిదు. స్పృహలోకి రాగానే ఆశ్రంగా చూసింది.

అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది.

గోడవార్న నిద్రపోతూ కనిపించాడు సాగర్.

దుఃఖం తెరలు తెరలుగా బొంగి ఆమెను వివశురాలిని చేస్తుంటే, కనిపించని దేవుడికో, స్తంభించిపోతున్న కాలానికో మొర పెట్టుకుంటున్నట్టు నిస్త్రాణగా చూస్తూంది సీరవ విశ్చిలోకి

“ఎందుకే కాలమా! తుఫానులో చెట్టుకొమ్మకి మిగిలిన ఆఖరి ఆకు లాగ రాలిపోవాలనుకుంటే మళ్ళీ శీతల స్వర్గ సీమలాంటి చిన్న ఆనదాని నాకెందుకు అంపించావు....నా చెంపల మీద కన్నీటి చారికలు యింకా ఆరకముందే ఓ అవకాశం అందించినట్టు నటింపి చారికల స్థానంలో ఏసీవ్ మచ్చల వర్తమానాన్ని ఎందుకు మిగిల్చావు....అలసిపోయిన నేను అందిన

మరిసి వెచ్చని పాన్సుగా కాకపోయినా అదమరిచి కాసేపు నిద్రించే కటిక నేలగానైనా మార్చుక నా చిన్ని బ్రతుకు పుస్తకం పుటలపై రక్తపు మరకల్ని ఎందుకు అద్దుతున్నావు...గతంలోనైనా కూరుకుపోయి బ్రతికేదాన్నే. ఏవరికి వినిపించని విపంచికలా బ్రతుకు రాగాన్ని అలపించుకుంటూ అలా రాలిపోయేదాన్నే. ఇప్పుడు నేను వతికనో, వేమిత్రురాలినో తేల్చుకోవాల్సిన బెంటిఫిటేషన్ పేరేడోలో నిలబెట్టిన నన్నెందుకు ఆరడి పెడుతున్నావు.... రేపు అంటేనే భయంగా వుండే....కళ్ళలో ఉబుకుతున్న ఆశ్రువుల అక్షరాలు నన్ను గుడ్డిదాన్ని చేస్తుంటే ఏం చేయను....ఎలా బ్రతకను?”

తెల్లవార్జా మమిలిన లాస్య తెల తెలవారుతుండగా నిర్ణయించుకుంది ఏం చేయాలో....

“నువ్వు!”

దభేల్న ద్వారం తెరుచుకుని లోనికి వచ్చిన లాస్యని చూసిన శ్రీరాజ్ ముందు అడిగిపడ్డాడు.

వెను వెంటనే నవ్వుతూ “వెల్ కమ్!” అన్నాడు ఆపాదమస్తకం కాంక్షగా చూస్తూ- “ఆపీసుకి వెళ్ళలేదా?”

“లేదు....నీతో తేల్చుకుండాను యిలా వచ్చాను.”

“ఎప్పుడో తేల్చుకున్నావ్?”

“తేల్చుకున్నాను మిస్టర్ శ్రీరాజ్!” దృఢంగా అంది- “కానీ అక్కడ మునిగినవాడిని యిక్కడెందుకు తేలావో అడగటానికి వచ్చాను.”

“నన్ను కొదన్న సువ్వు సుఖంగా బ్రతకడం ఇష్టపడను లాస్య! అందుకే ఓ ఆధారం కోసం చూసి చూసి మానసికంగా బలహీనుడైన నీ ప్రవెంట్ మిగుడ్డి తెలివిగా ట్రాప్ చేశాను.”

లాస్య పిడికిళ్ళు విగుసుకున్నాయి. “నువ్వు మోసగాడివి మాత్రమే అనుకున్నాను....దాఫర్ వి కూడా.”

“లాస్య!”

“అలా విలవకు....నీలాంటి ఓ పింట్ నా పేరు ఉచ్చరించటాన్ని నేను నష్టించను.”

“చూస్తుంటే నీ పొగరింకా తగ్గినట్టు లేదు.”

“అత్తాభిమానాన్ని పొగరుగా అలోచించే నీ మూర్ఖత్వం గురించి నేనిప్పుడు మాట్లాడవలెనుకోలేదు శ్రీరాజ్! కానీ ఇప్పటికైనా నా దారిలోకి రావటం మూసేయి.”

“ఒన్ మేన్స్ మీట్ ఈజ్ అదర్ మేన్స్ పాయిజన్ అన్న సామెత విన్నావా లాస్య? తెలుగులో దీని అర్థం....ఒకడికి ఆహారం మరొకడికి విషం అని. అంటే నీ భర్త మానసికంగా కృంగి దాంపత్య జీవితాన్ని విషంగా భావిస్తే అది నాకు ఆనందకరమైన విందుగా మారుతుంది లాస్య!”

“దాన్నే యింకోలాగ అన్వయించుకోవచ్చు శ్రీరాజ్! పూయి సొత్తుని విషపూరితంగా భావించి దూరంగా వుండకపోతే ఒకనాటికి నువ్వు విందు అనుకుంటున్నది విషాహారంగా మారుతుందని కూడా....”

“తెలివైనదానివి!”

“తెగువ గలదాన్ని కూడా అని నిరూపించుకునే అవకాశమివ్వకు.”

“అవకాశమివ్వకూడదు అనుకుంటే నువ్వో పని చేయాలి.”

నిశ్చలంగా చూసింది.

“ఎస్ లాస్య!! వారానికి ఒక్కరోజు....కనీసం ఒక్క గంట నువ్వు నాతో గడపాలి. అప్పుడు నేను నీ భర్తకి దూరంగా వుంటాను. నీ దాంపత్యపు జీవితంలో జోక్యం చేసుకోకుండా నీ దారిన నిన్ను వదిలి పెడతాను.

ఆమె ఆవేశంగా విరుచుకు పడలేదు. అనవ్వాంకగా చూసింది. రాబందులా పొడుచుకు తినటానికి శవంగా మారమని అర్థించినట్లనిపించి “ఎంత దురదృష్టవంతుడివి శ్రీరాజ్! భర్త స్థానం నుంచి యిప్పుడు విటుకి స్థాయికి దిగజారి బ్రతకాలనుకుంటున్నావా?” అంది అవహేళనగా.

“నో....నువ్వు సురెక్కడా నుభవడటం ఇష్టపడక ఇలా మాట్లాడుతున్నాను.”

“చాలు శ్రీరాజ్! నీ మీద నేనెంత గెలుపు సావించానో తెలుసుకోవటానికి ఇప్పటి నీ పరిస్థితి చాలు. అయితే ఒకటి గుర్తుంచుకో! నీకు భయపకో లేక నా దాంపత్య జీవితం గురించి మోజు పడో నీకు లొంగే అవకాశం లేదు. అంతకన్నా ఒంటరిగా బ్రతకటాన్ని ఇష్టపడతాను. నిన్ను కటకటాల పెనక్కి వంపటానికి కృషి చేస్తాను.”

“అడంత సులభం కాదు.”

“ఐలోషిట్! సులభం కానిది ఇప్పటి నా స్థితి నుంచి నేను జరగ కూడదని అలోచించినప్పుడే. కానీ నేను ఆదాన్నయినా దేనికైనా సిద్ధ పడగలదాన్ని అనుకుంటే నువ్వెంత....నాకున్న చదువుతో, తెలివితో నీ మీద పగ సాించగలను.... నన్ను మాట్లాడనిమ్.... ఇప్పటికీ మించిపోయింది లేదు....మర్యాదగా నీ ద్రామాని కట్టిపెట్టు.”

“నో....నిన్నింకా సాధిస్తాను.... సాగర్ ని యింకా అదుపు చేసి నిన్నింకా హింసిస్తాను.”

“ఐస్ గో ఎ హెడ్!”

“ఇప్పటికీ మించిపోయింది లేదు లాస్య! నా ప్రపోజర్ ని అంగీకరింపు. వారానికి ఒక్క గంట నాతో గడవటానికి ప్రివేర్ కా. ఎలాగూ ఇంత దూరం వచ్చావు కాబట్టి వెంటనే ప్రారంభంలా నాతో....”

“యూ థాంక్!”

లాస్య చేతిలోని వాలెట్ మిన్నైల్లా దూసుకుపోయి అతడి చెంవల్ని లాకింది వేగంగా.

అంతే....నరాలు జివ్వుమన్నాయి. శ్రీరాజ్ ఫాలభాగం దొప్పి కట్టింది.

లాస్య స్వాభిమానంతో మాట్లాడటమే తప్ప యిలాంటి తిరుగుబాటు ధోరణి ప్రదర్శించగలదని యీ క్షణం దాకా పూహించని శ్రీరాజ్ తొలి సారి కంగారుపడ్డాడు ఆమె వేగంగా వెళ్ళిపోతుంటే.

అయితే లాస్య విసిరిన వాలెట్ తన దగ్గరే వుండటం ఒక మంచి ఆధారమనిపించిందేమో నవ్వాడు ఆడించబోయే మరో ముఖ్యమైన అంశం లోని సాగర్ పాత్రని అలోచించుకుంటూ.

అయితే....

ఆవేశంగా మెట్లు దిగుతున్న లాస్య చూడలేదు ఓ మూల కారిడార్లో నిలబడి వున్న చంద్రహాసని.

ఒక స్నేహితున్న కలవాలని అక్కడకు వచ్చిన చంద్రహాస విన్యయంగా ఆమెను గమనించాడు.

లాస్య బయటికి వస్తున్న ప్లాట్ ఎవరిదో తెలుసుకోకుండా వుండ

లేకపోయాడు.

అప్పుడు సమయం ఉదయం ఏడున్నర కావస్తూంది.

ఆ రోజు కూడా లాస్య అఫీసుకి రాలేదు.

మధ్యాహ్నం దాకా తన వనిలో విశేషా కూర్చున్న చంద్రహాస లంఛనలో సాగర్ని అడిగాడు “మీ అవిధకేమైంది?”

“ఒంట్లో బాగోలేదనుకుంటాను సర్” అన్నాడు సాగర్. ఉదయమే బయటికి వెళ్ళిన లాస్య సాగర్ అఫీసుకి బయలుదేరుతుండగా యింటికి వచ్చింది. అమె అఫీసుకి వచ్చే సూచనలేమీ కనిపించక పోవడంతో ఒంటరిగా అఫీసుకి బయలుదేరాడు.

“ఈ మధ్య చాలా లీపులు పెడుతుంది.”

సాగర్ జవాబు చెప్పలేదు.

జవాబు చెబుతాడని ఆశించాడు చంద్రహాస.

ఈ మధ్య సాగర్, లాస్యల మధ్య దూరాన్ని గమనించిన చంద్రహాస పూర్వం ఒకటి రెండుసార్లు అదగాలనుకున్నాడు కానీ మనసంగీకరించలేదు. రెడ్డితో, సూరితో సాగర్ చాలా స్నేహంగా వుండడాన్ని చూశాడు. అది ఏదన్నా అనర్థానికి దారితీసే అవకాశముందని హెచ్చరించాలనుకున్నాడు కూడా. అయితే సాగర్ అవకాశం ఇవ్వడం లేదు. ఈమధ్య ముందులో కంపెనీ ఇవ్వటానికి రావడం మానేశాడు.

ఒక మనిషిలో మార్పుని గమనించడం ప్రారంభిస్తే ఆలోచనలు చైతన్యంలా కొనసాగి ఎన్ని కోణాలదాకా విస్తరించేది జీవితంలో అనుభవజ్ఞుడైన చంద్రహాసకి తెలిసింది కాదు.

అందుకే సాగర్ తన దగ్గరికి రాకపోవడం మొదలుకుని శ్రీరాజ్ అనే స్నేహితుణ్ని రెడ్డి ద్వారా సంపాదించుకోవటం గురించి.... అదే శ్రీరాజ్ ప్లాట్ కి ఈ రోజు లాస్య వెళ్ళడం గురించి.... అసలీ మధ్య లాస్యలో కనిపించే నిర్లప్తత గురించి గణపతిగా ఆలోచించి ఓ క్రమం కోసం ప్రయత్నిస్తూంటే సూరి దొరికాడు.

సూరి రెడ్డిని ముందు కోసం ఆశ్రయించే స్నేహితుడు మాత్రమే కాక అవకాశవాదని తెలుసు. అందుకే కొన్ని వివరాల్ని అకడిసుంచి పేక

వాలని ప్రయత్నించాడు చంద్రహాస.

మామూలుగా అయితే సంకోచించేవాడేమో. కానీ నిన్న రాత్రి సాగర్ చేయ చేసుకోవడంతో చాలా ఉక్రోశంగా వున్నాడు. అందుకే శ్రీరాజ్, లాస్యల బంధం గురించి.... ఇప్పుడు ప్రతి రాత్రి సాగర్ శ్రీరాజ్ తో ముందుకు వెంట్రై లాస్యని హింసించటందాకా చెప్పాడు.

చంద్రహాస ప్రూన్యడిపోయాడు.

ఇంత కథ జరిగేదాకా తనకు తెలికపోవడం ఆయనకి విషయంగా వుంది. పైగా అతడు అఫీసులో లాస్యకీ, సాగర్ కీ కూడా పెద్ద దిక్కుగాది మనిషి.

వెంటనే సాగర్ ని అడిగేయాలనుకుంటూ నిగ్రహించుకున్నాడు.

అయితే జరుగుతున్నదానిలో ఎవరి పాత్ర ఎంతో తెలియచెప్పేందుకు ఆయనకి కారణపడింది అదే రోజు.

షిఫ్ట్ పూర్తి కావటానికి మరో అరగంట వుండనగా రెడ్డి సాగర్ని పిలిచి “నిన్న రాత్రి జరిగిందానికి చాలా దాఫవతున్నాను” అన్నాడు. చంద్రహాస వినడం లేదన్నంత ధీమాగా మాట్లాడుతున్నాడు రెడ్డి. అతడు వక్కనే రేక్ దగ్గర నిలబడి వుండడాన్ని గమనించకపోవడంతో “అసలు మీ అవిధ టూపిక్ రావల్సింది కాదు” అని కూడా అన్నాడు రెడ్డి.

“అదంతా మరిచిపోదాం” సాగర్ ముఖంగా అన్నాడు.

“ఉన్నట్టుండి ఓ సాతెటోని అతడి ముందుంచిన రెడ్డి “ఇది మీ అవిధదేనా?” అన్నాడు.

“నీ దగ్గరెలా వచ్చింది?” సాగర్ శృంగటి ముడివడింది.

“మరోలా అనుకోకు.... ఇందాక నేను శ్రీరాజ్ దగ్గరికి ఏదో వని మన వెళ్ళాను. అక్కడ టేబుల్ మీద కనిపించింది. పూర్వమిది నేను మీ శ్రీమతి చేతిలో చూసి వుండటంతో శ్రీరాజ్ కి తెలికుండా రహస్యంగా తీసుకొచ్చాను.”

సాగర్ మొహంలో రంగులు మారటాన్ని గమనించిన రెడ్డి శ్రీరాజ్ అండ్లం ప్రకారం మరో అందమైన వథాన్ని ఆమెలు చేయగలుగుతున్న

అనందంలో అన్నాడు “చూస్తుంటే శ్రీరాజ్ కూడా సామాన్యుడిలా అని పించడం లేదు సాగర్! బహుశా బ్లాక్ మెయిన్ చేసి రప్పించుకుంటున్నాడేమో! ఎంతైనా స్నేహితుడివి కాబట్టి ఓ-మాట నీ చెవిన వేయాలనిపించింది....”

ఒంటిని రక్తం నలసలా కాగుతుంటే వారెట్ తెలిచి చెక్ చేశాడు. అందులో హేండ్ కర్ప్స్, కొన్ని డోట్లు.... మొత్తానికి అది లాస్యదే అని నిరూపిస్తుంటే అవేశంగా లేచాడు సాగర్.

హృద్దుల లాస్య ఎక్కడికి వెళ్ళిందో అర్థమైంది.

సాగర్ అనబడే ఓ బలహీనుడ్ని ఉపయోగించుకుంటూ జరుగుతున్న నాటకం అర్థం చేసుకున్న చంద్రహాసానికి రోమాంచితమైంది. రెడ్డిని అక్కడే ఎడావెడా రెండు వాయిదాలనుకుంటూ తమాయించుకున్నాడు. ఏదైతాగానే “ఓసారి యింటికిరా” అన్నాడు చంద్రహాస సాగర్ని చూపి.

వెళ్ళాలని లేదు.

అయినా అంగీకరించాడు.

చంద్రహాస ఎందుకు పిలిచిందో అర్థమై వుంటే జాగ్రత్తపడేవాడే కానీ ఏమీ తెలియనంత మామూలుగా అహ్వనించాడు చంద్రహాస.

* * * * *
“ఈ రోజు నువ్వు నాతో చాలాసేపు స్పెండ్ చేయాలి సాగర్” అన్నాడు చంద్రహాస సాయంకాలం అయిదున్నరకే బాటిల్ ఓపెన్ చేస్తూ. సాగర్ ఇవాలు చెప్పలేదు. తల వంచుకుని నేల చూపులు చూస్తున్నాడు.

“మీ ఆవిడతో ఏదన్నా ప్రోగ్రాం వుందా?” అడిగాడు చంద్రహాస మొదటి పెగ్ సిప్ చేస్తూ.

“ఓంది” అనబోయి అగిపోయాడు సాగర్. అసలు అడదయ్యిందే అలాంటి సాహసం లాస్య ఎలా చేసుకలిగిందో అతడికి అర్థం కావడం లేదు. “ఓన్నా మీ కోసం క్యాన్సిల్ చేసుకుంటాను.”

“థాంక్స్!” అన్నాడు చంద్రహాస.

కేవలం వది నిమిషాల వ్యవధిలో రెండు పెగ్గులు బలవంతంగా తాగించిన చంద్రహాస కావాలనే అన్నాడు- “ఈ రోజు ఉదయం మీ

నీకాంతానికి అటూ యటూ

శ్రీమతి కనిపించింది.”

సాగర్ కళ్ళలో ఎరుపు జీరలు పేరుకున్నాయి.

“ఎక్కడని అడగవే?”

“చెప్పండి.”

“శ్రీరాజ్ అనే నీ స్నేహితుడి ప్లాట్ లో నుంచి బయటికి వస్తూ.”

అంటే.... వారెట్ ఆప్పుడే వదిలేసి వుంటుందన్న మాట.

“ఆ తర్వాత మరో వది నిమిషాలకి శ్రీరాజ్ కనిపించాడు నుదుటికి ప్లాస్టర్ అంటించుకుని.”

నిస్వయంగా చూశాడు సాగర్.

“అది లేచేస్తేగా తగిలిన దెబ్బలా లాస్య కొట్టినదే అని కూడా అని పించింది.”

కంపించిపోతున్నాడు సాగర్.... దెబ్బ ఎలా తగిలిందా అన్న విషయం గురించేతాక చంద్రహాస కూడా అంతా తెలిసినట్లు మాట్లాడుతుంటే అంబోళనగా వుంది.

“ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు.... ప్రపంచానికంతటికీ తెలిసాకనే భార్య భూస్య జీవితం గురించి భర్త గ్రహించగలిగేది అన్న పాయింట్ గురించా?”

నిజమే! ఇప్పుడు తన పరిస్థితి బచ్చితంగా అలాగే వుంది.

“ఒక రకంగా జరిగిన పౌరపాటులో నేనూ భాగస్వామినే కదూ?” అన్నాడు చంద్రహాస మళ్ళీ “అవును సాగర్! నిజమేగా.... ఒక మంచి స్నేహితుడిగా లాస్యకి దగ్గరకమ్మని అడిగాను.... ఆమె మనసుకి నచ్చిన మాటవి నువ్వే అని పరోక్షంగా నిన్ను ప్రోత్సహించాను కూడా. అవునా?”

“ఎన్నో!” మందుతో గొంతు మంట, వారెట్ అందిస్తున్న గుండె మంట తాయింట్ గా సాగర్ కి మత్తెక్కించాయి. “అందుకే లాస్యకి నేను దగ్గరయ్యాను.... పెళ్ళిదాకా వెళ్ళాను. కాని అది సామాన్యులైనా కాదని నిరూపిస్తున్నాను.”

“అంటే తిరుగుబోతులా అనిపించిందా?”

“లేదు. లాస్య ఓ సెక్స్ మానియూక్ గా బోధపడింది.”

“ఇంత హఠాత్తుగానా?”

“నా యిష్టం” అన్నాడు రోషంగా.

అమె అడ్డుకోలేదు. మౌనంగా చూస్తూ వుండిపోయింది. ఆమె సాగర్ని మరింత కోపానికి గురిచేసింది.

తన అవసరమే లేనట్లు ప్రవర్తిస్తున్న లాస్య సామాన్యురాలు కాదు. ఒకేసారి ఎంతమంది మగాళ్ళతోనైనా కాపరం చేయగల ఆదర్శి.

లాస్య ఇప్పటికీ శ్రీరాజ్ని కోరుకుంటూందని అతడు అనుకోవడం లేదు. బాధంతా ఒకనాడు శ్రీరాజ్తో అమె సుఖంగా కొంతకాలం కాపరం చేసిందనే.

అయినా లాస్య గురించి సీదంగా ఆలోచించాడు. అలా ఆలోచించటం చిత్రమైన పూరణకి గురి చేస్తుంటే ఆ రాత్రి వైజాగ్ బయలుదేరాడు.

మరునటి రోజు సాయంకాలానికిల్లా వైజాగ్తోని సరిత యింటికి వచ్చాడు.

“హల్లో!”

గొంతు అపరిచితంగా వున్నా మనిషినెక్కడో చూసినట్టుగా వుంది.

పొరపాటున సరిత యింటికి కాక మరో యింటికి వచ్చానా అనుకుంటుంటే “కంగారుపడకండి. మీరు వచ్చింది మీ సిస్టర్ యింటికి.... నేనీ మధ్యనే యిక్కడకి ట్రాన్స్ఫర్ చేయించుకుని వచ్చినదాన్ని. పేరు లీనా” అంటూ పరిచయం చేసుకుంది లీనా.

జీన్స్లో మోడరన్గా, పెక్కిగా, ఛాలెంజింగ్గా అనిపించింది లీనా.

మనసులోని నిస్ప్రాణంతా చెరిగిపోయినట్టునిపించి తనను కాను మరిచి చూస్తున్న సాగర్ సరిత కాకతో దృష్టి మరల్చుకున్నాడు.

“ఏరా....ఇదేనా రావడం? ఓ ఉత్తరం ముక్కుయినా రాముచ్చగా. లాస్యేదీ....” సీరియల్గా ప్రశ్నిస్తూంటే తన మొహంలోని భావాలు కనిపించకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు సాగర్.

“హఠాత్తుగా బయలుదేరాల్సి వచ్చింది అక్కా....కంపెనీ పని మీద. ఓ వారం పది రోజులుండాలి రావచ్చు. ఇంట్లో అంతా ఏమయ్యారు”

ఏకాంతానికి అటూ యిటూ

వచ్చాడు. టాపిక్ మార్చుతూ.

“మీ బావగారు ఆఫీసు నుంచి యింకా రాలేదు. మిగతా మా ఆత్త బతుకు, మరదళ్ళు తిరువత్తెళ్ళారు నిన్ననే.”

అంటే ప్రశాంతంగా వుంటుందిక....

“సా” లీనా పైకి లేస్తూ అంది సరిత- “రేపు మనం విక్కరుకి వెళుద్దాం.”

సరిత “చూద్దాం” అంది తప్ప అప్పుననలేదు.

“వావం మీ తమ్ముడు అలసిపోయి వచ్చినట్టున్నాడు. కబుర్లు వుండొంది.”

‘భవ్యులేదు మీరూ వుండండి’ అనబోయాడు కాని దైర్యం చాలదు.

“మీలో మీరు ఏవో మాట్లాడాలనుకుంటున్నారు” అంది లీనా చనువుగా.

సాగర్ ఉలికిపడ్డాడు. అమె తన మనసు చదివేసినందుకు.

“అవిడతో పెట్టుకోకురా....గుండెల్లోకి దూరి ఆలోచనల్ని చదివేస్తోంది” అంది సరిత విప్రమంగా చూస్తున్న సాగర్తో.

“కాస్త పరిచయం కానివ్వండి. ఆ విషయం మీ తమ్ముడికి అర్థమౌతుందేమో. బై.”

లీనా వెళ్ళిపోయింది.

ఇష్టమైన చినుకుల జల్లులా అదృశ్యమైన లీనా గురించి ఆలోచించి అంది సరిత- “లాస్యకి హాస్టల్లో రూమ్మేటు....ఇక్కడే కలెక్టర్తో జాబ్....మంచి కంపెనీ... నార్సింగ్ కాలిజీ కాస్త ఫాస్ట్.”

ఆ చివరి వాక్యం నచ్చింది సాగర్కి.

ఆ రాత్రి సాగర్ చాలా రోజుల తర్వాత ప్రశాంతంగా నిద్రచూడు లాస్యని కాక లీనాని తలుచుకుంటూ.

* * *

వగలు చాలా బోర్గా గడిచింది సాగర్కి.

వచ్చింది అక్టివ్ పనిమీద అని యింటిలో చెప్పిన సాగర్ తనేపు బయట గడవటం తప్పనినవై ఉదయమే చిత్రాలయంలో

మార్పింగ్ బోకి వెళ్ళాడు.

'బ్లూ లాగున్' సినిమాలోని బ్రూక్ స్ట్రీట్ ని చూస్తుంటే లీనా అనిపించింది చూస్తున్నంతసేపు. తాకపోతే కాస్త వయసు తేడా.

సాయంత్రం కావస్తూండగా ఇంటికి వచ్చింది లీనా.

అప్పటికే డ్రెస్ ఆయిన సాగర్ బయటికి వెళ్ళటానికన్నట్టు సిద్ధంగా వున్నాడు.

సరికని చూస్తూ చిరుకోపంగా అంది లీనా - "ఏమిటి మీరింకా తయారుకాలేదు?"

"ఉన్న ప్రాజెం" సరిక చెప్పింది నొచ్చుకుంటున్నట్టుగా. "మీ వాతే ఫ్రెండు కూతురు వారసాలట....రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి వెళ్ళాలి." డిసప్పాయింటుంది లీనా. "ఓకే...."

"కావాలంటే...." క్షణం ఆగి అంది - "రేపు వెళదాం."

"మనకు మూటొచ్చినప్పుడే ఏదన్నా జరగాలి. పోనీ మీ తమ్ముడు ప్రి అయితే...."

సరిగ్గా అలాంటి అవకాశం కోసమే ఎదురుచూస్తున్నాడు సాగర్. "నాకంటూ పెద్ద వనేం లేదు....మీరు సరేనంటే నేను కంపెనీ ఇస్తా."

మీడికింత ధైర్యమెక్కడదీ చెప్పా అన్నట్టు అబ్బరంగా చూసింది సరిక.

"నా భయం ఒక్కటే. పెంటనే రెస్పాన్స్ ఇచ్చింది లీనా. "మీరు నన్ను కట్టుకోగలరా అని."

సాగర్ మొహం వివర్ణమైపోయింది. ఉద్వేగం ఏదన్నాగానీ లీనా యిలా మాట్లాడడం ఆనందంగా వుంది

"అవును సరికగా....వక్కసున్నంతసేపూ బాటర్ బాళ్ళో ఇంటిమాలా నేను ఏదో మాట్లాడుతూనే వుంటాను. మీ బ్రదర్ భరిం గలరా అని."

"ఆ విషయంలో వాడూ తక్కువేం కాదు."

"దెన్ ఓకే" భుజాల్ని ఫ్రగ్ చేసింది లీనా.

మరో అయిదు నిమిషాలలో లీనాతో బాటు సాగర్ బయటికి వచ్చి

"ఏ ఏక్కరు కెళదాం?" అన్నాడు.

లీనా అదోలా నవ్వింది. ఆమె తీరే అంకో లేక అలా కాంక్షగా నవ్వగలగడం ఆమెకు మాత్రమే సాధ్యమైన అలవాటో ఒంటిలో విద్యుత్తు ప్రవహించినట్టుయింది.

"ఏక్కరు కెళదాం అన్నది మీ అక్కగారితో."

"మరి నాతో?"

"ఎక్కడకైనా."

లీనా మాటలు చిత్రంగా అనిపించాయి.

"దీనికి వెళదామా?" అన్నాడు.

"గుడ్ ఐడియా...."

అదోలో కూర్చున్నారెద్దరూ....ఇరవై నిమిషాల ప్రమాణం. గతు కుల రోడ్డుపై అదో తుడుపుకి లీనా శరీరం ఒంటికి తాకుతుంటే చాలా అప్లందంగా వుంది నిన్ను లీనా వెళ్ళాక అక్క విశ్లేషణ కరెక్ట్ అని పించింది. అదా మగా తేడా తెలికుండా ప్రవర్తించే అడవిల్లలా వుంది.... మామూలుగా అయితే లాస్య స్నేహితులైనందుకు గౌరవించేవాడేమో. తానీ లాస్య మీదున్న ద్వేషం లీనా గురించి తక్కువగా అంచనా వేసేట్టు చేసింది.

అదో, దబ్బులు కూడా తనే పే చేసింది లీనా.

అసుర సంధ్యాసమయంలో అనంతండాకా విస్తరించిన బంగాళా ఖాతం మనస్సు గనిలో నిద్రలేచే అగ్నేయలోచనల్ని రెచ్చగొడుతున్నంత వికారంగా వుంది.

వ్యక్తిత్వాన్ని కూలాలతో పొడస్తున్నట్టు కెరటాలు ఎగిసినదీ ఒడ్డును తాకుతున్నాయి.

ఇసుక తిన్నెలపై అడుకుంటున్న పిల్లలు అక్కడక్కడా జంటలు సముద్రగర్భంలోకి జారిపోతూన్న పరుపు సూర్యుడు లీనా సమక్షంలో ఆజ్యంలా మండుతూన్న మనసు....

"మీరేం మాట్లాడటం లేదు" నడుస్తూ అంది లీనా.

"అలోచిస్తున్నా"

"ఏమిటి" మునివంట క్రింద పెదవిని నొక్కి పెడుతూ చూసింది.

"ఏం మాట్లాడాలా అని."

చేయాలన్న మగాడు దొరకాలిగా "

"అక్కడికి ప్రపంచంలో వున్న మగాడి నేనాక్కడే కాదు
ఫలాల్ని నవ్వేసింది. "భయంగా వుందా?"

"దేనికి?"

"లాస్యకి నేను అన్యాయం చేస్తానని "

"మీరు చాలా దైర్యంగా మాట్లాడతారు" అన్నాడు సాగర్. మామ
లుగా అయితే అలా మాట్లాడడం బరితెగించిన అడదాని లక్షణం అతడి వు
శ్యంలో.

"నిజంగా మీలాంటి దేరింగ్ వుమెన్ని చూడడం నాకు తొలిసారి.

"అంటే నా మీద మీకు యిష్టమేర్పడిపోయిందన్నమాట" ఇసుకతో
కూర్చుంది పుత్తాహంగా.

సాగర్ నాలు జిప్సోమంటున్నాయి లీనా ఎత్తుల్ని చూస్తుంటే.

"కాని దురదృష్టవశాత్తూ నేను మీ ప్రెండుకి భర్తని."

"నో ప్రాబ్లం" ఇంకా మొండిగా మాట్లాడింది. "ఒక్క మండితే
నీ దాంపత్యానికి ఎవరు పెడతానే అంటూ ఒకటి రెండుసార్లు తోక్ చేశాను
లాస్యతో."

"లాస్య రియాక్ట్ కాలేదా?"

"ఎందుకవుతుంది? నేనేమిటో లాస్యకి తెలుసుగా."

"అంతే?"

"కావాలనుకుంటే నేనే మగాడితోనైనా వెళ్ళగలనని, నేను కన్యని
కానని లాస్యకి తెలిసి విషయం కాదు."

తేనె పూసిన చురకల్తో కాంక్షల పొరల్ని సర్దరి చేస్తున్న అను
బాతి. ఏకత్వంలో ద్వంద్వంలా బ్రతుకు ప్రవాహపు సాతలలో తాత్కా
లికమైన అనందాలను తప్ప, కాశ్యతత్వాన్ని నమ్మని అడవిల్లలా, సాంప్ర
దాయాల ట్రాజిడీ ముసుగుల్ని చూసి పరిహసించే పెమినిస్ట్లా చాలా నిజ్జ
రంగా, నిర్మోహమాటంగా తెలియచేస్తుంది లీనా.

"స్టో! నో ప్రాబ్లం అంటారు" అన్నాడు సాగర్.

"ఏమిటి?"

టక్కున అడిగేసరికి అతడి గొంతు కదారిపోయింది.

"మీకు మంచి ఐక్య వుందని చెప్పింది లాస్య. నిజాయితీగానే
అంది లీనా. "సో....ట టాపిక్ దొరకటం కష్టం కాదు."

గ్రేషియన్ అండ్ ఇంటెలిజెంట్ కేరెక్టరుగా నేను మీకు గుర్తుంచాలి
అంటే ఏం మాట్లాడాలి ఖచ్చితంగా ఎప్పుడు. మాట్లాడాలి అన్నది ముందే
నిర్ణయించుకోవాలి అంటాడు న్యూయార్క్ కమ్యూనికేషన్ కన్సల్టేంట్
మిస్టర్ లాలీ చోక్...."

అది విస్మయమో, అభినందనో మృదువుగా అంది- "యూ ఆర్
స్టార్డ్" కానీ తొలిసారి పరిచయంలో చాలామంది విడియంతో కుంచించుకు
పోతుంటారంది కాస్మో బోలిటన్ మేగజైన్ చీఫ్ ఎడిటర్ హెలెన్
ట్రాన్."

"మీలాంటి తెలివైన అమ్మాయిలకి సూత్రం వర్తించదు "

"ఇప్పటికీ అర్థమైంది."

"ఏమిటి?"

"లాస్య మీమ్మల్ని ఎందుకు యిష్టపడిందో."

తమ చర్చలో లాస్య రిఫరెన్స్ అదే పనిగా దొర్లడం అతడికిష్టం
లేదు. "నకే....మీరు యింతవరకూ పెళ్ళిండుకు చేసుకోలేదు?"

ఇది అమె పూహించని ప్రశ్న. "బహుశా మీలాంటి స్టార్డ్
యింతవరకూ తారనపడనందుకేమో."

అతడి వ్యక్తిత్వాన్ని బట్టి ఒక అడవి యలా మాట్లాడటం అంగీ
కరిందలేదు కాని లీనా మాత్రం అలా కేజువల్ గా మాట్లాడటం అనందంగా
వుంది. "తారనపడదు మిస్ లీనా....పరిచితుల్లో మనం వెదుక్కోవాలి "

"కరెక్ట్. కానీ అలా వెదుక్కున్నాక ఆ మనిషికి అప్పటికే పెళ్ళి
అయిందని తెలిస్తే...."

ముచ్చెసుటలు పోకాయి సాగర్ కి. లీనా తనను వుద్దేశించి అలా
అందేమో అని కూడా ఆనుకున్నాడు. "ప్రేమంటే కళ్ళముందు స్థిరంగా
వున్న రాయిలాంటిది కాదు....రోజూ ప్రిఫర్ చేసుకోవాల్సిన యిష్టమైన
ప్రెడ్ లాంటిది, అయిపోయిందని సరిపెట్టుకోకూడనిది అంటుంది ది లేటాప్
హెలెన్ రచయిత్రి ఉర్బలా లెగిన్."

"ఓ.కె. అలా సరిపెట్టుకోను.... కానీ మీ అంతగా ఇంటరాక్ట్

సకాల్ని నవ్వింది లీనా. “మొత్తానికి ఒకనాడు నేనూహించినట్లు మీరింకా మధ్యతరగతి పెల్లో నుంచి పూర్తిగా బయటపడలేదు సాగర్.”

ఎప్పుడలా పూహించింది, ఏ సంవత్సరంలో అని అడిగే ఓపికలేదు సాగర్. తదేకంగా చూస్తున్నాడు లీనాని. అంతకుమించి ఆమె లోపలకు చూడాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

“ఎందుకు భయపడతారు సాగర్! ఇంత గ్రీగా చూట్టాడుతున్న నన్ను చూసి మీ మనసులో ఏముందో చెప్పడానికి సంకోచిస్తారే? నేనేం కన్నెపిల్లని కాదే. ఆ మాట ముందే చెప్పానే. చెప్పామో అంటే అర్థం మీకో ఎలాంటి ఇంటిమనకైనా సిద్ధమనేగా....మరెందుకు సందేహంలో నలిగి పోతారు?”

“అదికాదు లీనా....” ఉత్సాహంగా వుంది. కాదు ఆమెను దగ్గరకి తీసుకుని నలిపేయాలన్నంత వుద్దిగ్భంగా వుంది. “మీరు సినియర్ గా అంటున్నారో, లేకపోతే జోక చెప్తున్నారో అర్థం కాలేదు. అసలు ఇలాంటి విషయాలు యింత స్వల్ప పరిచయంలో చూట్టాడుకోవటం చిత్రంగా అని పించి నమ్మలేకపోతున్నాను.”

“దబ్బీ రైట్!” భావరహితంగా అంది లీనా - “ఎస్ మిస్టర్ సాగర్! మీరు బ్రతుకుతున్న ప్రపంచానికి లీనాలు అంతగా పరిచయం లేదు. ఉన్నా అలాంటి ఆడపిల్లని వేళ్ళగా ఆలోచిస్తారే తప్ప. సంస్కారం గల ఆడపిల్లగా అనుకోదు. బట్ అయామ్ డిఫరెంట్. మనసులో ఒకటి బయటికి ఒకటి చూట్టాడే హిపోక్రసీ నాకు అలవాటు లేదు. ఎందుకంటే ఐ లవ్ టు లివ్....ఐ లవ్ ఎంజాయ్ మై లైఫ్....అందుకే మీరంతా కంగారుపడుతుంటారు.”

“ఐ కుడ్ అండ్ర్ ఫ్రేండ్స్” ఇప్పటికీ జీర్ణించుకున్నాడు సాగర్. “సో! యూ రైక్ టు హేవ్ నవ్ ఫన్” సీరియస్ గా అడిగింది లీనా. “సంకోచమంటే నాకు గిట్టదు సాగర్. నాకు తెలుసు ఇప్పుడు మీరు లాస్య గురించి ఆలోచిస్తున్నారు. కానీ ఈ ప్రాసెస్ లో నేనేం లాస్యకి అన్యాయం చేయడంలేదు. మీ నుంచి నాకు, నా నుంచి మీకు కొంత రిక్రీయేషన్ అన్న భావం తప్ప ఇదో నేరంగా నేను భావించడం లేదు.... నేను మిమ్మల్ని యిష్టపడ్డాను. ఇష్టపడ్డ మనిషికో నేను డెడ్ షేర్ చేసు

కుంటానని లాస్యకు తెలుసు. కాకపోతే మీరు గిల్లిగా పీలవడమేదు.”

“నో!” అరుదైన ఇలాంటి అవకాశం చేజారిపోవటం ఇష్టం లేనట్లుగా అన్నాడు - “నాకలాంటి ఫీలింగ్ లేదు. ఉండదు.”

“దెన్ ఓ.కె! ఎప్పుడు, ఎక్కడ మీరే చెప్పండి” నూటిగా విషయానికి వచ్చేసింది.

అదికాదు....లీనా మొహంలో కూడా కోరిక స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది అతడికి. అరిగిపోయిన సాంప్రదాయాల కవితల్ని వల్లెవేసే సొనైటీకి థిన్న ముగా బ్రతకడంకన్నా జీవించడంలో ఉన్న ఆనందమేమిటో తెలిసిన ఆడ పిల్లలా అనిపిస్తుంది.

ఎక్కడ....

ఇలాంటి అనుభవం లేని సాగర్ యిప్పుడు పూరుకాని పూరితో ఆమెతో ఎక్కడ గడపాలో అర్థంకాక ఆలోచిస్తున్నాడు.

“ఓ పని చేద్దామా?”

ఇప్పుడు ఆమె ఏం చెప్పిందా వినటానికి సిద్ధంగా వున్నాడు.

“రేపు మధ్యాహ్నం మా యింటికొచ్చేయండి” ఆమె వుండున్న ప్లాట్ ఆడ్రెస్ యిచ్చింది. “నేను హావ్ దే వెలపు పెట్టి వస్తాను.”

“నేను మార్నింగ్ డ్రాకి వెళ్ళి....”

“మూన్ షోకి డై రెక్షన్ వచ్చేస్తారా” అంది ఆకాశంగా నవ్వుస్తూ.

“అదికాదు....మా సిస్టర్ కి తెలికుండా జాగ్రత్తపాలిగా.”

“దబ్బీ రైట్!” తల పంకించింది లీనా. “ఆమెకి తెలియడం నాకూ ఇష్టం లేదు. ఎందుకంటే యిక్కడ నాకున్న ఒకే ఒక్క స్నేహితురాలిగా ఆమెను నేను మిస్ చేసుకునే అవకాశం వుంది కాబట్టి. అలాగే....మధ్యాహ్నం ఒంటిగంట రెండు గంటల మధ్య మా ప్లాట్ కి వచ్చేయండి.”

ఇప్పుడే అయితే ఇంకా వెటరు అనబోయాడు కాని ధైర్యం చాల లేదు. లీనలాంటి ఆడపిల్ల దగ్గర ఎంతవరకూ అవసరమో అంతే మాట్లాడాలి.

లేదా అంటే అవకాశం చేజారిపోతుంది.

ఆ రాత్రి సాగర్ కి నిద్ర వట్టలేదు.

చావతో పది గంటలదాకా హుస్కు చేసి వెళ్ళి గదిలో పడుకుని

పుద్ బి సస్ట మేటిక్."

కట్రాటగా మారిపోయాడు సాగర్.

అతడి సమీపంలో కూర్చుంటూ అంది "నేనిలా ఆలోచించడం మీకు తప్పగా అనిపించినా ఇ కాంట్ హెల్ప్ మిస్టర్ సాగర్! ప్రతీదీ ఎంజాయ్ చేయడం అలవాటు నాకు. మీతో మాటలు, మీ ఆలోచనలు, మీ బాడీ లాంగ్వేజ్, మీ ఫోర్ ప్లే ఎవ్వరి థింగ్ నేను ఆస్వాదిస్తాను. అంతే తప్ప ఎంజాయ్మెంట్ అంటే రెండు శరీరాల కలయికనే ప్రిన్సిపుల్ ని నేను అంగీకరించను."

ఈ థియరీ చకాకుగా అనిపించింది.

లీన ఇప్పుడు ఓ అడదానిగా కాక ఇలాంటి వ్యవహారాల్లో చేయి తిరిగిన వ్యక్తిలా అనిపించింది.

"మీరు మాట్లాడడంలేదు" గుర్తు చేసింది.

"ఎంటున్నా."

"కోపమొచ్చిందా?"

"అప్సే...."

"నేను సిస్టయర్గానే అంటున్నాను సాగర్! నెక్స్ట్ నాకు కొత్త కాదు. మీకూ తొలిసారి కాదు. అలాంటప్పుడు మనమిందుకు తొందర పడాలి? ప్రతి క్షణమూ అందంగా, ఆనందంగా మలుచుకోవడం తప్ప కాదుగా?"

"నిజమే...."

"అంత పొడిగా జవాబులిస్తున్నారేం?"

"రాత్రి నిద్రపట్టలేదు. రల్గా వుంది."

"దెన్ రేపటికి పోస్ట్మన్ చేసుకుందామా?"

"వద్దు" తొట్రుపాటుగా అన్నాడు.

నవ్వేసింది కవ్వంపులా "భార్య తప్ప మరో అమ్మాయితో మీకిది తొలి అనుభవమనుకుంటాను?"

విడియంగా తలవంచుకున్నాడు. "అవును."

"కానీ నాకు...." ఏదో సంఖ్య చెప్పబోయి ఆగింది. "ఏమిటీ.... అడగాలని క్యూరియస్గా లేదా?"

ప్రతి ఒంటిగంటదాకా అటూ యటూ పొర్లుతున్నాడు.

లీనాది అందం కాదు. మాన ప్రవానంలోకి నెట్టే వ్యాధి భారం నీ అకర్షణ ఆమెది. వియోగ నిరీక్షణ క్షణ ప్రతీక్ష చెంది ఎగిసి ఎగిసి గిలిపోతున్నదనిపించే విరహ తోరణం. అది భాయ కాదు- మిసిమి ముప్పల లి ముసుగు కప్పకున్న సూర్యకిరణ కాంతుల ప్రాగ్భా సుందరి వర్ణ శ్రేషణం... ఆమె నవ్వితే రాత్రిని రంపంతో కోసినట్లు వుంటుంది. ఆమె ప్రిహం మనసుని కవోష్టంగా మండించే పరిపూర్ణ సుందర సుమం.... ఆమె చూపులు చిరు చీకటి నక్షత్ర కాంతిలో కలిసి అలిసిపోతూనికి రమ్మని వార్ చేసే నిట్టూర్పుల యరులు.

బద్ధకంగా వుంది.

చెంగగా వుంది.

రాత్రికి వగలుకి మధ్య యంత దూరమందని తొలిసారి తెలుసు పన్నట్టుగా వుంది సాగర్కి.

"వెర్కమ్!"

ద్వారం తెరిచిన లీనాని చూస్తూ రెప్ప వేయలేకపోయాడు సాగర్. ఆమె ఇప్పుడు టీన్స్లో లేదు.

అప్పటికే ప్రిపేరై నట్లు నైటిలో వుంది.

ట్రాన్స్పరెంట్గా మొత్తం అందం బిగ్గరతమాతుంటే గొంతు డారిపోతుంది.

"హర్సండి" అంది సోపాని చూపిస్తూ.

స్వప్నంలోలా కూర్చున్నాడు రెప్పలార్పకుండా.

"డాన్రే! లినేస్తున్నారప్పుడే" ప్యాన్ గాలికి ఎగురుతున్న ఆమె కుదులు గిరి శిరస్సుపై నుంచి చూకి మళ్ళీ తన చోటికి చేరుకునే నీటి పావులా అనిపించాయి. "చెప్పండి....ఎం చేసుకుంటారు?" అంది.

"హోటల్లో థోంచేసి వచ్చాను."

"తొందరగా వున్నట్టుంది?"

"ఎస్...." ఆమెను సమీపించబోయాడు.

"వో...." లీనా గొంతు సీరియస్గా వినిపించింది. "ఎవ్వరి ఫింగ్

“తెలుసుకోవాలనిపించలేదు.”
 “అంతే మీరు నా ప్రజన్న్యని ఎంతామీ చేయలేకపోతున్నా
 నా?”

“మీరు చాలా చిత్రంగా మాట్లాడతారు.”
 “లాస్య కూడా ఇలానే అనేది. పైగా నేను అబ్బాయిల్లో ఎలా
 ఉండే చేసేది చెబుతుంటే చిత్రాగా మొహం పెట్టేది.”
 “అంతే....” ఇబ్బందిగా చూశాడు. “మీరు ప్రతీది లాస్యకి చెప్పే

నా?”
 “ఎందుకు చెప్పను! రెండు నాల్గూల నీతులు నాకు తెలిశు సాగర్!
 నన్ను బయటికి వాగేస్తాను. అంతెందుకు రేపు ఎప్పుడైనా లాస్య ఎదురు
 వస్తే నెక్స్టో మీ సుప్రీమసీ గురించి కూడా నిర్మాహమాటంగా మాట్లా
 స్తాను.”

సాగర్ నుదుట స్వేదం పేరుకుంది.
 “ఏం నెప్పకూడదా?”
 “అంత అవసరమా?”
 “ఎందుకు కాదు! మన అనందాన్ని మరొకరితో పంచుకోవడం
 తప్పేలా అవుతుంది?”

“తప్పని కొడు లీనా! లాస్య నా భార్య.”
 “సో వాట్! నేనూ స్నేహితురాలేగా?”
 “ఓ.కె” ఇక అర్హు చేయలేనట్లుగా టాపిక్ ని కట్ చేశాడు.
 లీనా పైకి లేచింది. ఆమె కదలికే గదంతా పెర్ ఫ్యూమ్ నిండినట్లు
 యింది.

నైట్ డివైని కొద్దిగా దిగువకి లాగి అహ్వానంలా చూసింది.
 మరో అరక్షణంలో ఆమెను పైకెత్తుకుని బెడ్ రూమ్ లోకి ఎత్తుకు
 పోయాడే!

“ఒక్క-క్షణం” అంది లీనా.
 అనూనంగా నిలబడ్డాడు.
 “నాదో ఏచ్చి అర్థమైందా? మీకు అనిపించినా నాకు అభ్యంతరం
 లేదు సాగర్! ఒకవేళ....”

“చెప్పండి.”

“మీతో అనుభవం నాకు చాలా అనందమనిపించిందనుకుందాం....
 అసాధారణమైన ఎక్స్ పెరియెన్స్ తో మీరు నాకు వనే వనే కావాలనిపించే మూడ్
 నాకు వచ్చిందనుకుందాం. అప్పుడు నాకు కావాల్సినవన్నీదల్లా మీరు దార
 కాలి.”

“ఓ.కె!”

“అంతే నేనెప్పుడు వీలైతే అప్పుడు వైజాన్ వస్తూంటారా?”
 “యెస్....”

“పెళ్ళి మీద నాకు నమ్మకం లేదు సాగర్! నా ఆలోచనల మీద
 నాకు గురి ఎక్కువ. అందుకే సిస్టియర్ గా అడుగుతున్నాను. ఒకవేళ
 మీరు నాకు కాశ్యతంగా కావాలి అని నేననుకుంటే....”

“నేను సిద్ధమంటాను.”

“మరి లాస్య?”

“నాకు నా అనందమే ముఖ్యం లీనా....” ఆమె మాటల్ని రిపీట్
 చేశాడు. “ఒకవేళ లాస్యకి తెలిసినా, ఆమె కొదన్నా బి కేరేపిస్....”

“నైప్టిండిట్” నవ్వింది లీనా.

ఎత్తైన గుండెలు కడిలేట్లు, ఆమె ఒంపులు అతడి గుండెల్లో బాతుల్లా
 గుచ్చుకునేట్లు నవ్వింది.

ఒక కొత్త శోధనలో విజయం సాధించిన ప్రైవేట్ లా తనకు తెలి
 సిన సంఘంలో నుంచి ఇప్పుడే మరోవో విస్తూత్తు విషయాన్ని అర్థంచేసు
 కున్న ఆడదానిలా, కాగుతున్న రాగిజలా, విరాగిజలా వడీ వడీ నవ్వింది.
 “ఎందుకలా నవ్వుతున్నాడు?” ఆమె దుజుంపై చేయి వేశాడు తమ
 కంఠా.

వట్టిండుకోలేదు లీనా. “ఓ జోక్ గుర్తుకొచ్చింది.”

“ఏమిటి....?” సాగర్ చూపులు సగం కనిపిస్తున్న ఆమె వజెన్ని
 స్పృశిస్తున్నాయి ఆమెను వట్టిండుకోవడంలేదు ఆమె పొంతాన్ని తప్ప....
 అయినా పరామర్శలా అన్నాడు “చెప్పండి.”

“ఓ వడేళ్ళ పిల్లాడు బయటినుంచి అయిదు రూపాయల నోటాకట్టి

అనుకొచ్చి తల్లికిచ్చాడట. దొంగతనం చేశావా అని అడిగింది. లేదా అన్నాడు ఎవరితో పోయింది పాపం అని కూడా చెప్పాడు. పోయిందని తెలుసుకొని అంతే- అతనికా అక్కడే వెదుక్కోవడం నేను చూశాను అన్నాడట! అలా వుంది మీ వరిస్థితి."

పూర్తిగా ఆమె చెప్పింది వింటే రిమాక్షన్స్ చేయవచ్చుగాని సాగర్ వినలేదు.

అప్పుటికి నిగ్రహాల సంతెళ్ళు తెగినట్టు చేతిని ఆమె గుండెలపైకి జరిపాడు.

"స్టాపిట్...."

గది ప్రతిధ్వనించిపోయింది.

లీనా ఇప్పుడు మామూలుగా లేదు. పూనక మొచ్చిన యువతిలా అయినవడమూంది "నూ దేర్ యూ టువో?" కర్కశంగా అడిగింది.

భయం కాదది....అందోళన....మరో అడుగు ముందుకేస్తే ఆమె నిలుపునా వీరుతున్నంత సందిగ్ధతతో కూడిన ఎక్స్ప్రెషన్ మొదలైంది.

"ఏమైంది మీకు?"

"చెప్పనా...." అప్పటికి స్వేదంతో తడిసిన లీనా ఉద్విగ్నంగా రెండడుగులు ముందుకేసింది. "నువ్వేమిటో, నువ్వెంత హిపోక్రిటిక్ వో అర్థమైంది. ఎన్ టైటియర్ యంగ్ మన్! నువ్వు ఓ చిత్రమైన క్రికెట్ వి! పిచ్చి ఆలోచనల రాచ్చులో బ్రతకడాన్ని యిష్టపడే విజ్ఞానంగల అజ్ఞానివి! నీ అంత జుద్రుదూ, వ్యర్థమూ, పాసిష్టి కింకరుదూ మరొకరుండరు.... ఆందుకే కాళ్ళకింద పగిలే నత్తగుల్లలాంటి నీకుల్ని వర్షాల్లా భార్యని హింసిస్తావ్. నీకు నీ భార్య కాని అడవి వేళ్ళ కావాలి. అలా వేళ్ళలా నీ పక్కన పావో. నీకు నీ భార్య కాని అడవి వేళ్ళ కావాలి. అలా వేళ్ళలా నీ పక్కన పడున్నా, ఎప్పుడో ఆమె కాపురం చేసిన మగాడితో ఎలా కులికిందో గుర్తు చేసుకుని కుమిలిపోతావు.

నీ మనసుకి వట్టిన లెప్రసీ గురించి నీకు ఆలోచన వుండదు. కానీ భార్య అందమైన నడుమూ, భుజాల మధ్య వెడల్పుయిన వీపు, నున్ని తంగా వున్న శరీరాన్ని స్పృశిస్తూ నువ్వు ఎంజాయ్ చేయడం మానేసి, అంతకుముందు అవన్నీ మాటి మొగుడు ముట్టుకున్నావే గదా అని వాటిని

మైలవడిన శరీరభాగాలని రెచ్చిపోతూ ఆమెను కృంగిస్తావు.

ఇప్పుడు నీ భార్య నిజాయితీతో నీకు పనిలేదు. అప్పుడెప్పుడో వాడు అనుభవించిన ఘట్టాల్ని పూహించుకుంటూ చీకీ శల్యమైపోతావ్. ప్రపంచంలో ప్రాయిత్ స్థానమేమిటో క్లింబన్ హాయిర్ ఫ్రై దండయాత్ర ఎంత దారుణమో మార్లాడతావ్. కానీ నీ కళ్ళముందు నీ మూలంగా కంట తడి పెట్టుకుంటున్న ఆడదాన్ని హింసించడంలో ఎంతాయ్ మెంటుని పొంద గలుగుతావ్!

నేనెంతమందిలో తిరిగినా నన్ను అంగీకరిస్తావు. అవసరమైతే పుండుకుంటావు. కానీ యీ బురదగుంటకన్నా నీ భార్యే పవిత్రమాలంటే అంగీకరించలేవు. నీ అవసరం కోసం నువ్వు సానుభూతి ప్రదర్శించ గలవు. నీకనుకూలమైన ఆర్గ్యుమెంట్స్ తో లాస్యల్ని వంచివి పెళ్ళాయగా మార్చుకోగలవు. నీ యింటి వచ్చాన్ని గడుపుకోటాన్ని వట్టిగా ఆమెకు ఓ టీవీకాన్నిచ్చినట్టు ప్రమ కలిగిస్తావు. చీకటి గది కాడినైతే భార్యని నరక కూపంలోకి నెట్టగలవు.

నీకు కేరెక్టరు లేకపోయినా ఫర్వాలేదు. కానీ కేరెక్టరుకి చూరు చేదులాంటి లాస్యల్ని విలాసంగా అపాసినేద్ చేస్తావు. పైగా నీకు జనరల్ నాలెడ్జి జాస్తి. అందుకని అవసరమైతే నాలాంటి ఆడదానితో సంబంధం పెట్టుకుంటావు....అనక నన్ను నీ కోసం అలాదించే రాధలా భావిస్తూ, నీకు నువ్వు కృష్ణుడైపోతావు. నీకున్న నీ తెలివి కృష్ణనామమంత పవిత్రంగా భావించగలవు....నీ నీవత్కాన్నీ, అనహాన్నీ, అపవిత్రాన్నీ మాటల మంత్రపు నీళ్ళు జల్లి, ఓ అవ్యాధిక వాడిలా అందర్నీ మళ్ళ పెడతావు....అనలు నువ్వు మనిషివి కాదు. రోగ్, కాక్రొవ్, ప్లీడ్...."

"లీనా!" అరిచాడు సాగర్ అవేళంగా.

"ఏం....?" అలసటగా అగింది లీనా. "ఇదంతా నాకెలా తెలుసని ఆకర్షకంగా వుందా? నీ గురించి ముందే నేను తెలుసుకున్నాను మిత్రమా! లాస్యతో నిన్ను ఛోనోలో మార్లాడి, నీ రాకకి కారణాన్ని గ్రహించాను. అందుకే నిన్ను రెచ్చగొట్టాను. నీలో ఏ రేంజ్ నిచ్చి వుందో తెలుసుకో దానికి నిన్ను నీవేక తీసుకెళ్ళాను....నీ పతనాన్ని నీ వాళ్ళకి తెలిపేట్లు గ్రాంపి ఫిక్స్ చేశాను."

“అంతే?” కంపించిపోయాడు సాగర్.

“నే చెబుతావా” వినిపించింది సమీపంలో.... సరిత నిలబడి వుంది. ఈ సన్నివేశం కోసమే యింతసేపూ ఎదురుచూస్తున్నట్టు పక్కలో నుంచి వచ్చి ఆవేశంగా సాగర్ పక్క కాలరు వట్టుకుని ఎలాపెలా పలకె వాయిచింది.

“నిక్కప్పురా!” సరిత కళ్ళ నుంచి నీళ్ళు రాలుతున్నాయి. “ఇప్పుటికి సిందిరా.... నీ మూలంగా ఓ అడవిల్ల ఎంత హింసకి గురవుతుందో నీకు ఊహించుకోవచ్చుంది. నీకు ఓ కేరెక్టరు అవసరంలేదు. కానీ కేరెక్టరున్న లాస్య గతం గురించి నువ్వూ మాట్లాడతావు.... అదికాదురా.... నీకు పెళ్ళయిన అడదని ముందే నీకు తెలుసే.... అక్కడికి ఆమె వచ్చుకూ తప్ప చేస్తున్నట్టు అప్పటి రోజుల్ని తలుచుకుని నువ్వూ కుమిలి పడమేమిటా.... చీ! అనభ్యాసంగా వుంది. కాదు.... నీలాంటి పీనుడికి ఇదట్టి నందుకు సిగ్గుగా వుంది. పోరా.... పోయి లాస్య కాళ్ళమీద పడి కన్నాడిగా వుంటానని రెంపలు వేసుకో.... నీ కోసం, మన కుటుంబం నం ఆహారాశ్రయ శ్రమించే ఆ అడదాని విలువేమిటో అర్థం చేసుకుని మించానూ అనేదాకా కాళ్ళ వదలక. వెళ్ళు.... పోరా....”

సాగర్ తల వంచుకుని నిలబడిపోయాడు చాలాసేపటిదాకా.... అక్కముందు ఇలా యింత దారుణంగా దొరికిపోయినందుకు బాధగా వుంది. తన మీద తనకే అనభ్యాసం వేస్తూంది.

ఆ క్షణంలో లీనా మాటలే అతడి ఆలోచనా సరళిలోని లోపాల్ని త్రి చూపించాయో, లేక అక్క దుఃఖమే కదిలించిందో నిర్దిష్టంగా కళ్ళు చూసుకున్నాడు.

నిన్నటి ఆలోచనల అణువులు చీలిపోతున్న భావం.... “గుండె కణాలు వగిరి కొత్త చూపిరి పురుడు పోసుకుంటున్నట్టుగా వుంది. ఆత్మావలోకనం లాంటి స్థితిలో లాస్యని గుర్తు చేసుకున్నాడు.

అసురసంధ్యలాంటి నెత్తుటి రూపంతో మోడుగా, బీడుగా, జాలిలా, తేలలా, చెదురుకళ్ళతో బ్రతుకుతున్న ధర్మంలా, క్షేణాన్ని మనసులో దాచు సన్న శబ్ద కోశంలా, వ్యధలాంటి కథలా, చితికిన స్మృతిలా, వ్రాంతిలా, నిద్రాంతిలా, వేదాన్ని ఆవిష్కరించుకున్న కవిత్వల వెతలా కనిపిస్తూంది.

కల్లోల దాంపత్య సాగరంలో ఒడ్డు తెలివి అజన్మ నావికుడిలా కొన్ని నెలలు గడిపిన సాగర్ ఆ క్షణంలోనే జ్ఞానోదయమైనట్టు కదిలాడు అవేశంగా.

ఉదయం ఏడు గంటలకల్లా సికింద్రాబాద్ స్టేషన్ చేరుకుంది ప్రైవే....

బదలికగా కాదు ఉత్సాహంగా దిగాడు సాగర్ సూర్యుడి వేడి కిరణాలు గుండె ఆలోచనల్ని ఆవిరి చేస్తున్న మంటల్లా అనిపించాయి. అయినా ఆనందంగా వుంది. నిన్న యనుకపై చేసిన సంతకాన్ని కాలమే చెరిపి, కొత్త రూపమిచ్చినట్టు వసంతానికి అర్థం యీ క్షణమే తెలిసినట్టు అదో స్టాండ్ పైపు నడుస్తుంటే ఎవరో పలకరించారు.

తన ఆఫీసులో పనిచేసే వ్యక్తే....

ఎవరో రిసీవ్ చేసుకోవాలికి స్టేషన్ కి వచ్చాడు.

“ఇదేనా రావడం” అన్నాడతను. ఊరెక్కడం ముందే తెలిసినట్టుగా.... సాగర్ జవాబు చెప్పేంతలోనే అన్నాడు.... “నీకు తెలుసా! శ్రీరాజ్ అని మన ఆఫీసుకి అప్పుడప్పుడు వచ్చేవాడే పెయింట్స్ డీలర్! అతడ్ని పోలీసులు అరెస్ట్ చేశారు.”

విభ్రమంగా చూశాడు సాగర్ - “దేనికి?”

“ఎవరో అమ్మాయిని రేప్ చేశాడట.”

సాగర్ స్థానికై పోయాడు.

“నిజానికి ఆ అమ్మాయి ప్రోస్టిట్యూషన్ లు. ప్లాట్ కి తెచ్చుకున్నాడో, లేకపోతే ఆమె వచ్చాక యిలా నాటకమాడిందో అంతా అయిపోయాక శ్రీరాజ్ దగ్గరికి జాప్ కోసమని వెళితే, తనను నాశనం చేశాడంటూ పోలీస్ కంప్లయింట్ యిచ్చిందట.... అనలిదంతా చంద్రహాసగారు వతకం ఆసు కుంటున్నారు రెడ్డి వాళ్ళు. ఎంతైనా చంద్రహాసగారు బాగా ఇన్ ఫ్లూయెన్స్ నున్న మనిషి.... చేసే వుంటారు. కానీ ఆయనకి, శ్రీరాజ్ కి మధ్య గొడవేమిటో నాకు అర్థం కావడం లేదు.”

ఆ తర్వాత అతడేం చెప్పిందీ వినలేదు సాగర్.

అదోలో కూర్చున్నాక రిలీఫ్ గా పీలయ్యాడు.

శ్రీరాజ్ కి తగిన కాస్తే జరిగింది. బహుశా లాస్య మీద సానుభూతితో చంద్రహాస నిజంగానే చేయించి వుంటాడు.

శ్రీరాజ్ బాస్టర్! లేకపోతే లాస్య మీద యింకగా ఎందుకు కత్తడతాడు....తన బలహీనతతో ఎందుకు అడుకుంటాడు.

మందుకొండల్లో అడుగుపెట్టి చల్లని ప్రకాంత జీవితంలో నూరేళ్ళు బతకాలనుకున్న లాస్యకి, తనకి మధ్య చిచ్చురేపి దాంపత్య జీవితానికి ఎప్పటింబాడు.

హి డిజర్వ సిద్....

మనసుకిప్పుడు అడ్డదంగా వుంది.

నోరున్నా, నోరు లేనిదానిలా మూగదైన లాస్యపై ప్రేమ ద్వీగుణీ కమైపోతూంది.

పిచ్చిది లాస్య.

క్షమించమని ఒక్క మాటంటే చాలు....నిన్నటి తని వెకిలితనాన్ని, చమైన మాటల్ని క్షమించేసే గుండెలపై వాలిపోతుంది.

కూన్యంలా, దైన్యంలా బ్రతికిన నిన్నటి రోజులు మరిచిపోయి అరవప్పుల తరంగంలా తనను చుట్టేసే అనందవాప్పాలని చిలికించి నిన్నటి కార్మిద్యుని ఆరేస్తుంది.

చంద్రహాసపై అభిమానం పెరిగిపోయింది.

లీనా, సరితలు తనను కాపాడిన మహోన్నతుల్లా అనిపిస్తున్నాడు. వది నిమిషాలలో ఇంటికి చేరుకున్న సాగర్ ఇంట్లో అడుగుపెడుతూనే 'లాస్యా!' అని పిలిచాడు.

వెను వెంటనే షాక్ తిన్నట్టు నిలబడ్డాడు.

"ఏదీ! లాస్యెక్కడ....ఊటీకేళిందా.... ఇంకా బైం కారేదే" సాగర్ గొణగుతుంటే రోషంగా ముందుకొచ్చింది అతడి తల్లి అన్నపూర్ణమ్మ.

"ఇప్పటికీ నీకు తీరికైందట్రా" అంది కళ్ళలో నీళ్ళు కుక్కుకుంటూ...."పూరెళ్ళావు సరే....మాతో చెప్పకుండా వెళ్ళటానికి మేమంతా వచ్చామట్రా?"

లాస్య ఏమైందో మాట్లాడకుండా యీ సోదీ అతడికి నచ్చలేదు....

"అది కాదమ్మా అసలు...."

"స్వాత్తరి వనిమీద వెళ్ళావురా....కాదనను. కానీ వెళ్ళాం గురించి ఆ మాట్రేల ఎందుకు తెలుసుకోలేకపోయావు?"

"ఏమిటమ్మా! అసలు విషయం చెప్పవేం?"

అప్పుడు అంది అన్నపూర్ణమ్మ. "మీ ఆవిడకి బెంగుళూరు బ్రాన్స్ ఫర్మేషియందీరా...."

వక్కలో బాంబు వద్దట్టు అదిరివడ్డాడు.

"బాతాత్తుగా అర్థరు వచ్చిందటన్నయ్యా" రోజా కళ్ళూ, చెమ్మగిట్టుకున్నాయి. "ఎంటనే రిపోర్టు ఇవ్వమన్నారట...అందుకే బయలుదేరింది ఇందాక చంద్రహాసగారు వచ్చి తీసుకెళ్ళారు. బెంగుళూరు డైరెక్ట్ బస్సుందటగా."

తంపించిపోయాడు సాగర్. గొంతు విడచ తట్టుకుపోతూంది.... గుండెలో దాద ఎగదన్నీ ఉక్కిరి విక్కిరి చేస్తుంటే వేగంగా బయటికి వరుగెత్తాడు.

ఒక కాన విమోచనం తర్వాత మారిన మనిషిగా తిరిగొస్తే యిదేం ఇలా జరిగింది....

బస్టాండుకి చేరుకున్నాడు వన్నెందు నిమిషాలలో.

జనంతో రద్దీగా వుంది.... వరుసగా నిలబడ్డ బస్సులతో అంతా కోలాహలంగా వుంది.

పూనకం వచ్చినట్టు వరుగు తీశాడు.... ముందు ఎంకైవరీ దగ్గరికి ఆ తర్వాత బెంగుళూరు బస్సు నిలబడ్డ చోటుకి.

అదృష్టం....ఇంకా వది నిమిషాల బ్రేముంది.

అర నిమిషం వ్యవధిలో బెంగుళూరు బస్సున్న చోటుకి వచ్చాడు లాస్య నిలబడి వుంది చంద్రహాసతో మాట్లాడుతూ.

సాగర్ శరీరం స్వేదంతో తడిసిపోతుంటే ఒక్కంగలో ఆమెను నమిపించాడు "లా....స్యా!"

లాస్య మాత్రమే కాదు చంద్రహాస కూడా నిర్విణ్ణుడైనట్టుగా చూశాడు.

"ఏమిటి....ఈ బ్రాన్స్ ఫరేమిటి?"

లాస్య జవాబు చెప్పలేదు.

“కార్పొరేట్ అఫీసు నుంచి వచ్చిన ఆర్డరు” చంద్రహాస అన్నాడు.
“ఉద్యోగమున్నాక యిలాంటివి తప్పవుగా.”

“లేదు....” అస్థిమితంగా కదిలిపోయాడు సాగర్. “ఇది వచ్చిన బ్రాన్స్ ఫర్ కాదు.... బలవంతంగా తెప్పించుకున్న బ్రాన్స్ ఫర్ పుంటుంది చెప్పు లాస్యా.... ఇది నిజం కదూ?”

చుట్టూ వున్న జనం గురించి వట్టిండుకోవడం లేదు సాగర్. చాలా అంచోళన పడిపోతున్నాడు.

“మాట్లాడు లాస్యా.... నా మీద కోపంతో నువ్వు కావాలని....”

“భలేవారే....” అర్థోక్తిగా అంది కాని కళ్ళలో నీళ్ళని దాచుకోలేక పోయింది. “నేను కావాలని బ్రాన్స్ ఫర్ చేయించుకోవడమేమిటి? అక్కడ ఓ వర్కేట్ అఫీసరు వాలెంటరీగా రిటైర్మెంట్ తీసుకున్నాడట....”

“తీసుకుని వుంటాడు.... నిజమే! నీకది అవకాశమై వుంటుంది కదూ” అర్థిలా.... అభ్యర్థనలా గొంతు పూడుకుపోతుంటే ఉద్యోగంగా అమె చేతులు వట్టుకున్నాడు. “నేనన్నదే నిజం.... నువ్వు కాకపోయినా నీ కళ్ళలో నీళ్ళు ఆ విషయం చెబుతున్నాయి.”

“నన్ను నమ్మండి” తల వంచుకుంది బాధగా.

“లాస్యా.... ఒక్కమాట చెప్పనా....” మాటలు తడబడిపోయాంటే ఇక చెప్పే అవకాశం రాదేమో అన్నంత అంచోళనగా అన్నాడు “నేను మారాను.... నిన్నటిదాకా ఓ బ్రూట్ లా, అవకాశవాదిగా, రాస్కెల్లా ప్రవర్తించిన నేను యిప్పుడు మారాను.... మారిపోయి తిరిగిచ్చాను.... ఇక నిన్ను పువ్వుల్లో పెట్టుకుని పూజించుకుంటాను. నన్ను నమ్ము.... ఇది క్యాన్సిల్ చేయించుకో.”

“కష్టం సాగర్” చంద్రహాస నిర్విప్లంగా అన్నాడు. “ఇండాకా వచ్చాక బ్రాన్స్ ఫర్ అగదు. అగారీ అంటే అమె జాబ్ రిలైన్ చేయాలి.”

“చేసినా నాకు అభ్యంతరం లేదు. నేను సిన్సియర్ గా అంటున్నాను. కావాలి అంటే నేనింతా కష్టపడతాను. పార్ట్ టైం జాబ్ చేసినా లాస్యని ముఖపెడతాను.”

లాస్య యబ్బిందిగా కదిలింది. అమె మనసు అమెను కలవరపెడు

తూంటే తనకు కాను దోపిలా మాట్లాడుతూన్న అతడి ముందు నిలబడటం కష్టంగా వుంది. ఇక బావురుచునేదే.

బస్ లో కంఠక్తరు డైర్ మోగించాడు బయలుదేరటానికి నూచనగా. లాస్య కదలడోయింది.

“ప్లీజ్ లాస్యా!”

పసి పిల్లాడిలా అర్థిస్తున్న సాగర్ ని చూస్తుంటే జాలిగా వున్న అగ లేదు.

వెళ్ళిపోయింది అతడు చూస్తుండగానే....

బస్సు బయలుదేరింది. తనను వదిలి పూరణతున్న తల్లిదండ్రుల కోసం మారాం చేసే బిడ్డలా బస్సు దగ్గరికి వరుగే త్రవోతుంటే బలంగా వట్టుకున్నాడు చంద్రహాస. “సాగర్....”

“సర్.... మీరైనా చెప్పండి సార్! నేను దుర్మార్గుడ్ని.... ఒప్పుకుంటున్నాను. మీరైనా ఆపండి....”

“పరిస్థితులు చేతులు దాటిపోయాయి సాగర్! ఇప్పుడు నేను కూడా నిస్సహాయుడ్ని.”

సాగర్ ని చూస్తుంటే అతడి మననూ ద్రవించింది.

అయినా నిమిత్తమాత్రుడిలా నిశ్శబ్దంగా నిలబడ్డాడు

ఆ తర్వాత లాస్య అతడికిమ్మన్న ఓ కవర్చిచ్చి మౌనంగా వెళ్ళి పోయాడు.

నిశ్చలంగా వుండిపోయాడు సాగర్.

కలల అంతస్తులు కళ్ళముందే కూలిన సాక్ష్యంలాంటి వర్తమానముతో చేతనాచేతనాల మధ్య చిత్రమైన స్థితిలో మూగవాడిలా నిలబడి పోయాడు.

అలా ఎంతసేపున్నాడో అతడికి గుర్తులేదు.

బడలికగా ఓ చెంప మీద నెట్లై అప్పుడు కవరు తెరిచాడు వాడు తున్న చేతులతో.

“ప్రియమైన మీకు....

శ్రీవారికి అంటూ అద్రసు చేసేదాన్నే కాని మీరు నన్ను ఆన హిండుకుంటారుగా. అందుకే సాహసించలేకపోయాను.

నిజమే....నేను కావాలనే బ్రాన్స్ పర్ చేయించుకున్నాను. అలా మిమ్మల్ని సాధించాలని కాదు.... మీకు మనశ్శాంతిగా బ్రతికే అవకాశ మివ్వాలని. అయినా నాతో మీరేం సుఖపడ్డారు....ఎప్పుడూ వేదనేగా.

అందులో నా తప్పెంతందో నాకు ఖచ్చితంగా తెలిదు. తెలిసుంటే కరెక్ట్ చేసుకునేదాన్నే. మీకు గుర్తుందా....ఒకసారి మీరే అన్నారు-మనిషి పవరోకన్నా పేషెన్స్ తోనే ఎక్కువ సాధించగలడని. అందుకే నేను పేషెన్స్ వక్కే మొగ్గాను. మీకు దూరం కావాలనుకున్నాను. నీకీది అలవాటేగా అన్నది మీ ఆలోచన కావచ్చు.

కానీ ఏం చేయను....

కొన్ని జీవితాలింతేనేమో కదూ!

ఏ జన్మలో ఏ పాపం చేశానో తొలిసారి ఒక దుర్మార్గుడికి దగ్గర అయ్యాను. నిజాయితీగా నా పాత్ర నిర్వహించాలని ప్రయత్నించి లాభం ఏమిటి. ఆ తర్వాత మళ్ళీ మరో అసరా కోసం నేను చేపుట్టి అర్పించ లేదు. అయినా మీకు దగ్గరయ్యే అవకాశం కలిగించాడు. నిజమే....మీకో మాట్లాడుతుంటే నా బ్రతుకెంత నిరర్థకమైందో అనిపించింది అదిలో. అది క్రమంగా మీకు చేరువ కావాలనే ఉన్మాదానికి గురిచేసింది. ఎన్ని నిద్రలేని రాత్రుల్ని మీ తలపుల కోసం వెచ్చించి పుంటానో మీరు పూహించి పుండరు.

మీ ఆలోచనలు ప్రభాత మలయానిలంలా అనిపించేవి. మీ మాటలు నా బ్రతుకు నిశ్చల నిధి దేవాలయంలో ప్రతిధ్వనించే విశాక్షరాలై నన్ను మైమరపించేవి. అందుకే నేను పూజకి వనికీరాని పిచ్చునని తెలిసీ గుండెలపై కాకపోయినా మీ పాదాల దగ్గర వదుండే గడ్డిపుష్పగానైనా అణువంత చోటు కోసం ఆరాటపడ్డాను.

ఒక చదువుకున్న అడదానిగా యిలా ఆలోచించటం, ఇంత చీలగా బ్రతుక్కోసం అర్పించడం నేరమే. అర్థికమైన ఇబ్బంది లేకుండా నా కాళ్ళ మీద నిలబడగలిగిన నేను ఇలా హీనంగా నన్ను నేను ఓర్చుకుకోవడం దారుణమని యీ శతాబ్దిపు ఓవరి దశలోని అడదానిగా నేనూ అంగీకరిస్తాను. కానీ ఏం చేయను....ఒంటరిగా బ్రతకలేనని మనసు అందోళన పడుతుంటే, శ్రుతి కలవకుండా గొంతు పెగలదని ఆలోచనలు ఉక్కిరిబిక్కిరించేస్తూంటే

నా మనస్తత్వరీత్యా నేన

తొలిరాత్రి ఎంత

బ్రతుకులోని అ

మమకృతిలోనో విలీనమై

కిరణాల కాకిడిలాంటి మీ

ఏ పచ్చని మైదానంలోనో

ఏదీ....నిన్నటి ఆ

నడవాలనుకున్న విలీల విరు

తీరంలో ఏయ్యక గూడు కట్టు

గుండెలపై వారిపోవాలనుకున్న

ఒక రాక్షసుడి వదపుట్ట

పానీయం నిండిన నా బ్రతుకు పా

అడదానిగా నిలబెట్టింది.

ఇందులో మీ తప్పెంతో నేను వి

గొప్ప వ్యక్తిత్వం యిలా కుంచించుకుపోయి

డంలేదు.

మీరు పూరు వెళ్ళాక ఆలోచించాను. మీరు లీనాని కలుసుకున్న

విషయాన్ని గ్రహించాను. మీరు మారిన మనిషిగా తిరిగివస్తున్నారని లీనా

చెప్పినా ఆమోదించలేకపోయాను.

అందుకే మీకు దూరంగా వెళ్ళిపోతున్నాను. తిరిగి రావాలని మీరు

అంటే నా దగ్గర జవాబు లేదు. ఒకనాడు చట్టరీత్యా విడిపోయిన నేను

ఇప్పుడు మనసురీత్యా మీకు దూరంగా కావాలనుకున్నాను. ఇందులో సుఖ

ముందని కాదు....నాకు సుఖముండదని ఖచ్చితంగా నాకు తెలియబట్టి.

అయితే....

ఇదే నా అఖరి నిర్ణయం కాదు....

ఎప్పుడో ఏ రోజునో కూన్యాలయం వంటి నా గుండె గుడిలో

మీరు వసంతపు గాలి అలలా తిరిగి రావాచ్చు. అది ముసుగేసుకున్న

గ్రీష్మం కాదని నాకు అనిపించవచ్చు....బహుశా ఆ రోజు నేను మీకు

దగ్గరవుతానేమో అంతవరకూ మీకు దూరంగా వుండాలనుకుంటున్నాను.

నిజమే....నేను కావాలనే ట్రాన్స్‌ఫర్, చూడకుండా బ్రతుకు
మిమ్మల్ని సాధించాలని కాదు.... మీకు మనః
మిమ్మలని. అయినా నాతో మీరేం నుభవద్దారు...

అందులో నా తప్పేంతుందో నాకు ఖచ్చితమైన కావాలని అడిగినా
కరెక్ట్ చేసుకునేదాన్నే. మీకు గుర్తుందా....ఒకప్పుడు ఒప్పుకోను
పవర్ తోకన్నా పేషెన్స్ తోనే ఎక్కువ సాధి వుంటాలి.

పేషెన్స్ వక్కే మొగ్గాను. మీకు దూరం కా ఆలోచించాలి....ఆ ఎడ
దేగా అన్నది మీ ఆలోచన కావచ్చు. ద కలుద్దాం మళ్ళీ.

కానీ ఏం చేయను....

కొన్ని జీవితాలింతేనేమో కదూ! ఇప్పుటికికా మీ

ఏ జన్మలో ఏ పాపం చేశానో తో లాస్య

అయ్యాను. నిజాయితీగా నా పాత్ర నిర్దేశి వుండిపోయాడు సాగర్.

ఏమిటి. ఆ తర్వాత మళ్ళీ మరో...

లేదు. అయినా మీకు దగ్గరయ్యే అయినా తప్పదు.

మాట్లాడుతుంటే నా బతుకెందుకో బానికి యీ మాత్రం గడుపు కావాలి
కాదు... ఇప్పుడు తనలోని మార్పు తాత్కాలికమే కావచ్చు.

టాగూర్ గీతాంజలిలోని వాక్యాలు అతడి స్మృతిపతంలో పెడి
లాయి బాధాకరంగా.

“నా ప్రయాణం అతి దీర్ఘమైంది. తొలి వేకువలో బయలుదేరాను.
లోకాల చీకటి బాటలో అనేక గ్రహ సక్షత్రాలపై నా జాడ వదులుతూ
ప్రయాణం చేశాను.

ప్రియా....

అత్యంత సన్నిహితంగా నీ చేరువకి చేర్చే పథం అతి దీర్ఘమైంది.
పథికుడు తన వాకిలి చేరుకునేదాకా ప్రతి తలుపు తట్టాలి. కదకు గచ్చా
లయం చేరుకోబానికి దాహిరమైన ప్రపంచాలన్నీ పరివ్రజించాలి.”

దోషిలా నడుస్తున్నాడు సాగర్ కడిగిన ముత్యమై, బ్రతుకు
సత్యమై.

—: అయిపోయింది :—

Sri Sai Auto Xerox & Book Binding

శ్రీ సాయి ఆటో క్షెరోగ్ & బుక్ బైండింగ్

VABAC